

Joseph Conrad

Victory

Victorie

An Island Tale

Parallel Texts

Volume Three

Edited by
C. George Sandulescu and Lidia Vianu

Translated into Romanian by
Ştefan Mălaimare

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
The online Publishing House of the University of Bucharest
http://editura.mttlc.ro
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN
USR Uniunea Scriitorilor din România
BRITISH COUNCIL

ISBN 978-606-760-110-7

Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Andrei Bîrsan
Proofreading: Ioana Agafiței, Violeta Baroană, Andrei Bîrsan, Diana Centea, Manuela Chira, Binaca Ene, Beatrice Negoiță, Anca Romete
Typing: Marius Cristian
IT Expertise: Cristian Vîjea
PR Manager: Violeta Baroană

Acknowledgements

The English version of *Victory* used by CLP was published by Methuen & Co. Ltd., London in 1915.
The Romanian version by Andrei Ion Deleanu was first published by Editura Univers in 1972. We have included it for didactic-comparative reasons in the second column of this volume.
Cover: Joseph Conrad on board the special service ship *Ready* in 1916. Image credit: Beinecke Rare Book and Manuscript Library, Yale University. René Magritte: Le séducteur.

Joseph Conrad

Victory.

An Island Tale

Parallel Texts
Volume Three

Edited by
C. George Sandulescu and Lidia Vianu

Translated into Romanian by
Ştefan Mălaimare

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Table of Contents

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

PART FOUR

CHAPTER ONE

Ricardo advanced prudently by short darts from one tree-trunk to another, more in the manner of a squirrel than a cat. The sun had risen some time before. Already the sparkle of open sea was encroaching rapidly on the dark, cool, early-morning blue of Diamond Bay; but the deep dusk lingered yet under the mighty pillars of the forest, between which the secretary dodged.

He was watching Number One's bungalow with an animal-like patience, if with a very human complexity of purpose. This was the second morning of such watching. The first one had not been rewarded by success. Well, strictly

Partea a patra

Traducere de Andrei Ion Deleanu

Capitolul I

Ricardo înainta cu prudență, prin sărituri scurte de la un trunchi de copac la altul, mai curând în felul unei veverițe decât al unei pisici. Soarele răsărise nu de mult. Scânteierea largului mării începea să se întindă repede şi peste albastrul sumbru, răcoros, matinal al Golfului Diamantului Negru, dar sub coloanele mărețe ale pădurii, printre care se pitea secretarul, mai dăinuia încă o obscuritate profundă.

Supraveghea bungalowul Numărul Unu cu o răbdare de animal, chiar dacă complexitatea scopurilor era foarte omenească. Era a doua dimineață de supraveghere de acest fel. Prima nu fusese încununată de succes. Mă rog, la drept

Partea a patra

Traducere de Ştefan Mălaimare

Capitolul I

Ricardo trecea prudent de la un copac la altul prin salturi scurte, mai mult ca o veveriţă decât ca o pisică. Soarele era pe cer de ceva timp. Scânteierea largului mării începea să acopere albastrul întunecat și răcoros al dimineţii din Golful Diamantului, dar amurgul roșu mai stăruia sub trunchii maiestuoși ai pădurii, între care se arunca secretarul.

Studia bungaloul lui „Numărul Unu" cu o răbdare de fiară, deși scopurile îi erau de o complexitate prea omenească. Asta era a doua dimineaţă în care îl studia. Prima nu fusese încununată de succes. Dar, sigur, la drept vorbind, nu era grabă.

speaking, there was no hurry.

The sun, swinging above the ridge all at once, inundated with light the space of burnt grass in front of Ricardo and the face of the bungalow, on which his eyes were fixed, leaving only the one dark spot of the doorway. To his right, to his left, and behind him, splashes of gold appeared in the deep shade of the forest, thinning the gloom under the ragged roof of leaves.

This was not a very favourable circumstance for Ricardo's purpose. He did not wish to be detected in his patient occupation. For what he was watching for was a sight of the girl—that girl! Just a glimpse across the burnt patch to see what she was like. He had excellent eyes, and the distance was not so great. He would be able to distinguish her face quite easily if she only came out on the verandah; and she was bound to do that sooner or later. He was confident that he could form some opinion about her—which, he felt, was

vorbind, nu era nici o grabă.

Soarele, săltându-se deodată peste creasta munților, scăldă în lumină terenul cu iarba arsă şi fațada bungalowului pe care-şi ținea pironiți ochii, lăsând numai un punct negru: uşa. În dreapta, în stânga, în spatele lui, în umbra profundă a pădurii începeau să apară pete aurii, subțiind obscuritatea de sub bolta zdrențuită a frunzelor.

Pentru scopurile lui Ricardo circumstanța nu era dintre cele mai favorabile. Nu voia să fie surprins în cursul ocupației lui pline de răbdare. Pentru că, ce urmărea el era să dea cu ochii de fată—fata aia! Doar o privire peste peticul de pământ pârjolit, să vadă cum arată. Avea ochi foarte buni, şi distanța nu era chiar atât de mare. O să-i fie destul de uşor să-i distingă fața, numai de-ar ieşi pe verandă; şi, mai curând sau mai târziu, o să trebuiască să iasă. Era convins că o să-şi poată face o părere despre ea—lucru, după socoteala

Soarele, iuţindu-se peste culme dintr-odată, a inundat cu lumină întinderea de iarbă pârlită din fața ochilor lui Rircardo și a fațadei bungaloului pe care o ţintuia, lăsând un singur spaţiu întunecat la intrare. La dreapta, la stânga și în spatele lui, scântei aurii apăreau în umbra densă a pădurii, împrăștiind negura de sub acoperișul greu al frunzișului.

Împrejurarea nu îi era foarte favorabilă lui Ricardo. Nu dorea să fie observat îndeletnicindu-se răbdător cu ocupaţia sa fiindcă el căuta să o zărească pe fată—pe fata aia! Să o întrevadă doar peste parcela arsă, să știe cum arată. Avea ochi excelenţi și distanţa nu era colosală. Dacă fata ar ieși pe verandă, i-ar fi foarte ușor să-i distingă trăsăturile feţei. Mai devreme sau mai târziu, trebuie să iasă. Era încrezător că o va putea ghici, ceea ce, simţea el, era imperativ, înainte de a încerca să ia legătura cu ea în spatele

very necessary, before venturing on some steps to get in touch with her behind that Swedish baron's back. His theoretical view of the girl was such that he was quite prepared, on the strength of that distant examination, to show himself discreetly—perhaps even make a sign. It all depended on his reading of the face. She couldn't be much. He knew that sort!

By protruding his head a little he commanded, through the foliage of a festooning creeper, a view of the three bungalows, irregularly disposed along a flat curve. Over the verandah rail of the farthermost one hung a dark rug of a tartan pattern, amazingly conspicuous. Ricardo could see the very checks. A brisk fire of sticks was burning on the ground in front of the steps, and in the sunlight the thin, fluttering flame had paled almost to invisibility—a mere rosy stir under a faint

lui, absolut necesar înainte de a se aventura, de a face vreun pas spre a intra în contact cu ea în spatele baronului ăluia suedez. El îşi formase despre fată un punct de vedere teoretic, pe temeiul căruia se simțea gata, doar în urma unei cercetări de la distanță, să apară discret în fața ei—poate chiar să-i facă şi un semn. Totul depindea de ce-i va citi pe față. Nu putea să fie mare lucru de capul ei. Le ştia el, genul ăsta de fete.

Scoțând puțin capul într-o parte, vedea în perspectivă, prin broderia de frunziş şi liane, cele trei bungalowuri dispuse neregulat într-o linie uşor curbată. Peste balustrada verandei celei mai îndepărtate atârna o pătură de culoare închisă cu desen ecosez, care se distingea cu o uluitoare claritate. Chiar şi carourile le putea distinge Ricardo. Pe pământ, în fața treptelor, ardea un foc de vreascuri şi în soare flacăra pâlpâindă pălise de nu se mai vedea aproape deloc—o simplă lumină

baronului suedez. Înţelegerea teoretică a fetei era de o asemenea măsură încât era pregătit, pe baza acelei analize de la distanţă, să i se arate, discret, să-i facă un semn, poate. Totul depindea de ce va arăta chipul fetei. Nu putea să fie mare lucru fata. Le știa el pe cele ca ea!

Scoţându-și afară doar capul, cuprindea prin frunzișul unei plante agăţătoare cele trei bungalouri, dispuse neregulat de-a lungul unei linii ușor arcuite. Pe balustrada verandei celei mai îndepărtate case atârna o pătură neagră cu model ecosez, grozav de bătător la ochi. Ricardo putea vedea până și carourile. Niște lemne de foc ardeau cu viteză pe pământul din fața treptelor, iar flacăra slabă aproape se stinsese în lumina soarelui, rămânând o sclipire roșiatică sub

wreath of smoke. He could see the white bandage on the head of Pedro bending over it, and the wisps of black hair standing up weirdly. He had wound that bandage himself, after breaking that shaggy and enormous head. The creature balanced it like a load, staggering towards the steps. Ricardo could see a small, long-handled saucepan at the end of a great hairy paw.

Yes, he could see all that there was to be seen, far and near. Excellent eyes! The only thing they could not penetrate was the dark oblong of the doorway on the verandah under the low eaves of the bungalow's roof. And that was vexing. It was an outrage. Ricardo was easily outraged. Surely she would come out presently! Why didn't she? Surely the fellow did not tie her up to the bedpost before leaving the house!

Nothing appeared. Ricardo was as still as the leafy cables of creepers

roşiatică jucăuşă, sub un fir de fum subțire. Putu să vadă bandajul alb de pe capul lui Pedro aplecat peste foc şi şuvițele de păr negru zbârlit. El însuşi îi înfăşurase bandajul, după ce-i spărsese capul lățos şi enorm. Strania vietate şi-l legăna ca pe o povară, îndreptându-se într-un mers împleticit spre trepte. Ricardo putu să zărească, în laba lui păroasă, o tigaie cu coadă lungă.

Da, putea să vadă tot ce era de văzut, şi departe şi aproape. Excelenți ochi! Singurul lucru pe care nu-l putea pătrunde era dreptunghiul negru al uşii de pe verandă, sub streaşina joasă a acoperişului. Şi asta era iritant. Adevărată jignire. Ricardo era foarte susceptibil la jigniri. Cu siguranță că va apărea imediat, fata. De ce întârzia? Că doar n-o legase de piciorul patului, baronul, înainte de-a ieşi din casă!

Nu apărea nimic. Ricardo sta nemişcat ca funiile frunzoase ale lianelor

un fir de fum. Putea să vadă bandajul alb de pe capul lui Pedro aplecat peste lemne și smocurile de păr negru ivindu-se de sub bandaj. Și-l pusese singur, după ce-și spărsese capul păros și uriaș. Animalul și-l balansa ca pe o greutate, mergând clătinat către trepte. Ricardo a putut vedea o tigaie cu mâner lung încleștat de o labă enormă, plină de păr.

Într-adevăr, putea să vadă tot ce era în zare, niște ochi excelenţi! Numai că nu puteau să pătrundă dreptunghiul întunecat unde veranda era umbrită de streșinile joase ale bungaloului. Și asta-l irita. Era scandalos. Ricardo se scandaliza cu ușurinţă. Sigur trebuie să iasă! De ce nu mai iese? Doar individul n-o legase fedeleș de piciorul patului înainte să plece!

Nu apărea nimic. Ricardo imita, în nemișcarea sa, frânghiile stufoase ale

depending in a convenient curtain from the mighty limb sixty feet above his head. His very eyelids were still, and this unblinking watchfulness gave him the dreamy air of a cat posed on a hearth-rug contemplating the fire. Was he dreaming? There, in plain sight, he had before him a white, blouse-like jacket, short blue trousers, a pair of bare yellow calves, a pigtail, long and slender—

"The confounded Chink!" he muttered, astounded.

He was not conscious of having looked away; and yet right there, in the middle of the picture, without having come round the right-hand corner or the left-hand corner of the house, without falling from the sky or surging up from the ground, Wang had become visible, large as life, and engaged in the young-ladyish occupation of picking flowers. Step by step, stooping repeatedly over the flower-beds at the foot of the verandah, the

căzând într-o perdea foarte oportună de pe o ramură masivă, la vreo douăzeci de metri deasupra capului. Chiar şi pleoapele îi stăteau nemişcate, şi această supraveghere neclintită îi dădea un aer visător de pisică tolănită pe-un covor la gura căminului, contemplând focul. Visa oare? Uite-acolo, în văzul tuturor ai fi putut zice, o bluză-veston albă, pantaloni scurți albaştri, două pulpe galbene şi o coadă lungă şi subțire...

„Blestematul de chinez!" mormăi el stupefiat.

După câte îşi dădea seama, nu întorsese privirea (el, Ricardo) şi cu toate astea era acolo, drept în mijlocul scenei, fără să fi venit nici pe după colțul din dreapta casei, nici pe după cel din stânga, nici din cer n-a căzut şi nici din pământ n-a răsărit. Wang era acolo, vizibil, în mărime naturală şi căutându-şi de-o treabă de domnişoară: culegea flori. Pas cu pas, plecându-se de nenumărate ori peste straturile de la piciorul verandei, uluitor-

plantelor agăţătoare ce formau o cortină binevenită coborând de pe braţul puternic care trona la douăzeci de metri deasupra capului. Nici pleoapele nu și le mișca și veghea asta neîntreruptă îi dădea aerul unei pisici, în faţa șemineului, contemplând scânteile. Visa oare? Acolo, în faţa ochilor lui, un veston alb, ca o bluză, pantaloni scurţi albaștri și două gambe galbene, o coadă lungă și subţire...

—Afurisitul de chinez! a murmurat el uimit.

Nu știa să-și fi mutat privirea. Și totuși, chiar acolo, în mijlocul peisajului, fără să se fi ivit de după vreun colţ al casei, fără să fi căzut din cer sau să fi ieșit din pământ, apăruse de nicăieri Wang, care se îndeletnicea cu culesul florilor, ca o domnișoară. Pas cu pas, aplecându-se mereu peste straturile cu flori de la baza verandei, chinezul apărut în mod alarmant din senin a ieșit din scenă într-o manieră banală, urcând scările și dispărând în

startlingly materialized Chinaman passed off the scene in a very commonplace manner, by going up the steps and disappearing in the darkness of the doorway.

Only then the yellow eyes of Martin Ricardo lost their intent fixity. He understood that it was time for him to be moving. That bunch of flowers going into the house in the hand of a Chinaman was for the breakfast-table. What else could it be for?

"I'll give you flowers!" he muttered threateningly."You wait!"

Another moment, just for a glance towards the Jones bungalow, whence he expected Heyst to issue on his way to that breakfast so offensively decorated, and Ricardo began his retreat. His impulse, his desire, was for a rush into the open, face to face with the appointed victim, for what he called a"ripping up," visualized greedily,

materializatul chinez părăsi scena în modul cel mai banal: urcând treptele şi dispărând pe uşa întunecată.

Numai atunci ochii galbeni ai lui Martin Ricardo îşi pierdură fixitatea lor intensă. Înțelese că venise timpul s-o ştargă. Buchetul acela de flori care intrase în casă într-o mână de chinez era pentru masa de dimineață. Pentru ce altceva ar putea fi?

„Am să-ți dau eu ție flori!" murmură el amenințător. „Ai puțintică răbdare!"

Încă o clipă, să arunce o privire spre bungalowul lui Jones, de unde se aştepta să-l vadă ieşind pe Heyst în drum spre *breakfast*-ul atât de iritant împodobit, şi Ricardo îşi începu retragerea. Impulsul, dorința din el era să se repeadă în poiană, în câmp deschis, față-n față cu victima desemnată. Savura vizual, cu lăcomie, ceea

întunericul intrării.

Doar atunci ochii galbeni ai lui Martin Ricardo au abandonat neclintirea lor hotărâtă. A înţeles că venise vremea să se mişte. Mănunchiul acela de flori intrând în casă în mâinile unui chinez anunţa micul dejun. La ce altceva să servească?

—Las' că-ţi dau eu flori! a murmurat ameninţător. Vezi tu!

Ricardo a mai zăbovit o clipă să arunce o privire bungaloului lui Jones, de unde se aştepta să-l vadă pe Heyst pornind înspre micul dejun scârbos de opulent, iar apoi a început şi el să se retragă. Impulsul îi cerea să se arunce în câmp deschis, voia să-şi privească victima desemnată în ochi pentru ceea ce numea „spintecarea" pe

and always with the swift preliminary stooping movement on his part—the forerunner of certain death to his adversary. This was his impulse; and it was, so to speak, constitutional, it was extremely difficult to resist when his blood was up. What could be more trying than to have to skulk and dodge and restrain oneself, mentally and physically, when one's blood was up? Mr. Secretary Ricardo began his retreat from his post of observation behind a tree opposite Heyst's bungalow, using great care to remain unseen. His proceedings were made easier by the declivity of the ground, which sloped sharply down to the water's edge. There, his feet feeling the warmth of the island's rocky foundation already heated by the sun, through the thin soles of his straw slippers he was, as it were, sunk out of sight of the houses. A short scramble of some twenty feet brought him up again to the upper level, at the place where the jetty

ce numea el „spintecatul", totdeauna cu o rapidă mişcare de-a lui de aplecare—premergătoare morții sigure a adversarului. Impulsul lui, ăsta era. Şi cum la el era, ca să zicem aşa, structural, îi venea tare greu să-i reziste când sângele-i fierbea. Ce putea fi mai chinuitor decât să trebuiască să te furişezi şi să te-ascunzi şi să te stăpâneşti, şi la minte şi la trup, când clocotea sângele-n tine? Domnul secretar Ricardo îşi începu retragerea de la postul său de observație dindărătul unui copac din fața bungalowului lui Heyst, cu mare băgare de seamă să nu fie văzut. Manevrele lui erau uşurate de faptul că terenul era în pantă şi cobora destul de repede spre mal. Acolo picioarele lui simțeau, prin talpa subțire de pai a sandalelor, căldura temeliei stâncoase a insulei încinse de soare şi era, ca să zicem aşa, ascuns vederii dinspre partea caselor. O scurtă cățărare, de vreo şapte—opt metri, şi era din nou sus, acolo unde schela se prindea de mal.

care și-o reprezenta cu lăcomie, mereu cu mișcarea sa iute de aplecare—premergătoare morţii adversarului. Acesta era impulsul și cum era, să zicem așa, constitutiv, îi rezista cu deosebită dificultate când ajungea să-i fiarbă sângele. Ce putea fi mai greu decât să fii forţat să dai târcoale, să te ferești și să-ţi controlezi și mintea și corpul când îţi fierbe sângele? Domnul secretar Ricardo și-a început retragerea din postul de observaţie din spatele unui copac faţă-n faţă cu bungaloul lui Heyst, rămânând cu grijă în umbră. Misiunea îi era ușurată de declivitatea terenului, care se înclina abrupt spre malul apei. Acolo, prin tălpile subţiri ale sandelelor din pai, picioarele sale simţeau căldura temeliei stâncoase a insulei încălzite de soare și putem spune că era și ferit de privirile celor din case. O căţărare scurtă de vreo șase metri l-a adus din nou la nivelul superior, la locul unde debarcaderul se înrădăcina în mal. S-a

had its root in the shore. He leaned his back against one of the lofty uprights which still held up the company's sign-board above the mound of derelict coal. Nobody could have guessed how much his blood was up. To contain himself he folded his arms tightly on his breast.

Ricardo was not used to a prolonged effort of self-control. His craft, his artfulness, felt themselves always at the mercy of his nature, which was truly feral and only held in subjection by the influence of the"governor," the prestige of a gentleman. It had its cunning too, but it was being almost too severely tried since the feral solution of a growl and a spring was forbidden by the problem. Ricardo dared not venture out on the cleared ground. He dared not.

"If I meet the beggar," he thought," I don't know what I mayn't do. I daren't trust myself."

What exasperated him just now was

Îşi rezemă spinarea de unul dintre stâlpii verticali ce mai susțineau încă firma Companiei, deasupra unei movile de cărbune părăsit. Nimeni n-ar fi putut bănui cât de tare fierbea sângele-n el. Ca să se stăpânească, îşi încrucişă strâns brațele pe piept.

Ricardo nu era deprins cu eforturi prelungite de stăpânire de sine. Meşteşugul, viclenia lui se aflau totdeauna la discreția firii sale, care era sincer feroce. Ce o mai ținea în frâu era autoritatea patronului, prestigiul lui de gentleman. Avea şi o istețime rea, dar era pusă la încercare aproape peste măsură de faptul că situația, problema interzicea o soluție brutală: un răcnet şi-un salt. Ricardo nu cuteza să se avânte în teren deschis. Pur şi simplu, nu cuteza.

„Dacă-l întâlnesc pe nenorocit," îşi zicea el, „nu ştiu ce-aş fi în stare să fac. N-am curaj să mă-ncred în mine."

Ceea ce-l exaspera în momentul

sprijinit de unul din stâlpii înalţi care mai susţineau semnul companiei deasupra unui morman de cărbune abandonat. Nimeni n-ar fi bănuit cât de tare îi fierbea sângele. Ca să se stăpânească, și-a strâns cu jind mâinile la piept.

Ricardo nu era obișnuit cu o stăpânire de sine prelungită. Talentul, viclenia sa erau mereu la mila firii, profund sălbatică și supusă numai de influența patronului, de prestigiul de gentleman. Avea și acesta viclenia sa, dar era pusă la încercare aproape prea mult de faptul că soluția violentă a unui mârâit și a unui salt erau interzise de chestiunea în cauză. Ricardo nu îndrăznea să se aventureze în câmp deschis. Nu îndrăznea.

—Dacă dau peste amărât, se gândea el, nu știu ce-aș fi în stare... N-aș putea să mă abţin.

Ce-l exaspera acum era

his inability to understand Heyst. Ricardo was human enough to suffer from the discovery of his limitations. No, he couldn't size Heyst up. He could kill him with extreme ease—a growl and a spring—but that was forbidden! However, he could not remain indefinitely under the funereal blackboard.

"I must make a move," he thought.

He moved on, his head swimming a little with the repressed desire of violence, and came out openly in front of the bungalows, as if he had just been down to the jetty to look at the boat. The sunshine enveloped him, very brilliant, very still, very hot. The three buildings faced him. The one with the rug on the balustrade was the most distant; next to it was the empty bungalow; the nearest, with the flower-beds at the foot of its verandah, contained that bothersome girl, who had managed so provokingly to keep herself invisible. That

acela era incapacitatea sa de a-l înțelege pe Heyst. Ricardo era în suficientă măsură om pentru ca să sufere din cauza inaptitudinilor sale. Nu, nu-l putea pricepe pe Heyst. Putea, extrem de uşor, să-l omoare—un răcnet şi-o săritură—dar era interzis! În orice caz, însă, n-o să poată sta o veşnicie sub firma răposatei Companii.

„Trebuie să fac ceva, să mă mişc," îşi zise el.

Porni, cu capul puțin amețit de reprimarea poftei de violență, şi apăru la vedere în fața caselor, ca şi cum ar fi venit de jos de la schelă, unde fusese să vadă de barcă. Îl învăluia un soare orbitor, nemişcat, canicular. Cele trei căsuțe erau în fața lui. Cea cu pătura pe balustradă era cea mai îndepărtată, după ea cea goală, iar cea mai apropiată, cu straturi de flori la piciorul verandei, era aceea în care stătea fata ce-i producea atâta încurcătură şi care reuşise atât de exasperant să rămână nevăzută. Asta era cauza pentru care ochii

incapacitatea sa de a îl înțelege pe Heyst. Ricardo era destul de uman încât să-l afecteze intuiția propriilor limite. Nu, pe Heyst nu-l putea aprecia. De omorât, putea să-l omoare cu ușurință—un mârâit și-un salt—dar asta-i era interzis! Totuși, nu putea să rămână mereu sub piatra funerară a companiei.

—Trebuie să mă mișc, s-a gândit el.

A continuat să meargă, ușor amețit de dorința violentă reprimată. A ieșit în câmp deschis în fața bungalourilor, ca și cum ar fi coborât la debarcader să se uite la barcă. Lumina soarelui îl cuprindea, strălucitoare și arzând din toată întinderea cerului. Cele trei clădiri se înălțau în fața lui. Cea cu pătura pe balustradă era mai îndepărtată; după ea era bungaloul gol și cea mai apropiată, cu straturile de flori de la baza verandei, adăpostea fata aceea enervantă care reușise atât de sfidător să-i rămână un mister. De aceea ochii lui

was why Ricardo's eyes lingered on that building. The girl would surely be easier to"size up" than Heyst. A sight of her, a mere glimpse, would have been something to go by, a step nearer to the goal—the first real move, in fact. Ricardo saw no other move. And any time she might appear on that verandah!

She did not appear; but, like a concealed magnet, she exercised her attraction. As he went on, he deviated towards the bungalow. Though his movements were deliberate, his feral instincts had such sway that if he had met Heyst walking towards him, he would have had to satisfy his need of violence. But he saw nobody. Wang was at the back of the house, keeping the coffee hot against Number One's return for breakfast. Even the simian Pedro was out of sight, no doubt crouching on the doorstep, his red little eyes fastened with animal-like devotion on Mr. Jones, who was in discourse with

lui Ricardo zăboveau tocmai pe această clădire. Fata va fi, cu siguranță, mai uşor de „cântărit" decât Heyst. O dată s-o vadă, o clipă măcar, şi tot ar avea după ce să-şi facă o părere; ar fi cu un pas mai aproape de țintă—de fapt ar fi prima mişcare efectivă. Dar alta, Ricardo nu vedea. Şi în orice clipă ea putea apare pe verandă.

N-a apărut. Dar, ca un magnet ascuns, îşi exercita atracția. Continuându-şi mersul, se abătu înspre bungalow. Cu toate că mişcările îi erau bine chibzuite, instinctul lui feroce îl domina în aşa măsură, încât dacă l-ar fi întâlnit pe Heyst venind spre el, ar fi fost silit să-şi satisfacă nevoia de violență. Dar nu văzu pe nimeni. Wang era în dosul casei şi ținea caldă cafeaua, aşteptându-l pe Numărul Unu să se întoarcă pentru masa de dimineață. Până şi simiescul Pedro nu era de văzut. Probabil că şedea ghemuit în prag, cu ochii lui mici şi roşii pironiți cu un devotament animalic pe domnul Jones, care sta de

Ricardo zăboveau asupra casei. Fata era cu siguranţă mai uşor de „ghicit" decât Heyst. S-o zărească doar, chiar și cu colţul ochiului ar fi un început solid, un pas mai aproape de ţel—ar fi, de fapt, primul progres palpabil. Ricado nu vedea altă cale. Și, în orice clipă, fata trebuia să iasă pe verandă!

Fata nu s-a arătat. Dar, ca un magnet ascuns, și-a exersat atracţia. Tot mergând, Ricardo s-a abătut înapoi înspre bungaloul ei. Deși mișcările îi erau intenţionate, instinctele sălbatice aveau așa o influenţă încât, dacă ar fi dat peste Heyst, ar fi trebuit să-și satisfacă setea de violenţă. Dar n-a zărit pe nimeni pe drum. Wang era în spatele casei, păstrând cafeaua fierbinte pentru micul dejun al lui Numărul Unu. Chiar și antropoidul de Pedro era ascuns privirii, fără-ndoială așezat la intrarea în casă, cu ochii roșii fixaţi cu devotament animalic pe domnul Jones, care conversa cu Heyst în celălalt bungalou—discuţia

Heyst in the other bungalow—the conversation of an evil spectre with a disarmed man, watched by an ape.

His will having very little to do with it, Ricardo, darting swift glances in all directions, found himself at the steps of the Heyst bungalow. Once there, falling under an uncontrollable force of attraction, he mounted them with a savage and stealthy action of his limbs, and paused for a moment under the eaves to listen to the silence. Presently he advanced over the threshold one leg—it seemed to stretch itself, like a limb of india-rubber—planted his foot within, brought up the other swiftly, and stood inside the room, turning his head from side to side. To his eyes, brought in there from the dazzling sunshine, all was gloom for a moment. His pupils, like a cat's, dilating swiftly, he distinguished an enormous quantity of books. He was amazed; and he was put off, too. He was vexed in his astonishment. He

vorbă cu Heyst în celălalt bungalow—conversația unui spectru răufăcător cu un om dezarmat, pândiți de o maimuță.

Fără ca voința lui să fi avut vreun cuvânt de spus, Ricardo, aruncând priviri repezi în toate părțile, se pomeni la treptele căsuței lui Heyst. Odată ajuns acolo, sub imperiul unei irezistibile forțe de atracție, le urcă dement cu paşi prudenți, se opri o clipă sub streaşină să asculte tăcerea. Imediat trecu un picior peste prag—părea că se lungeşte parc-ar fi fost un picior de cauciuc—îl puse jos, îl trase şi pe celălalt, repede, şi se opri în odaie, întorcând capul dintr-o parte într-alta. O clipă, ochii lui, aduşi din strălucirea soarelui, nu văzură decât întuneric. Pupilele, ca la pisici, dilatându-i-se repede, distinse o cantitate enormă de cărți. Era uluit. Şi deconcertat. Şi în uluiala lui, iritat. Avusese de gând să observe lucrurile cum arătau, din ce erau făcute, şi spera să tragă din asta o concluzie utilă, vreo indicație despre om. Dar ce

unui spectru malefic cu un om dezarmat, urmărită de o maimuţă.

În ciuda voinţei sale, Ricardo, aruncând iute priviri în toate direcţiile, s-a găsit la treptele bungaloului lui Heyst. Odată ajuns acolo, căzând sub o forţă de atracţie de necontrolat, le-a urcat cu agilitate de fiară discretă, oprindu-se un moment sub streșini să asculte tăcerea. Apoi a trecut pragul cu un picior—a părut că se întinde, ca un picior din gumă—pe care l-a proptit bine, l-a ridicat repede și pe celălalt și a rămas așa în cameră, uitându-se în stânga și-n dreapta. Ochii lui, veniţi din lumina orbitoare de afară, au văzut pe moment numai întuneric. Pupilele de pisică dilatându-se repede, a putut distinge o cantitate enormă de cărţi. A fost uimit și, în același timp, bulversat. Și uimirea îl enerva. Voise să observe aspectul și natura obiectelor, sperând să ajungă la o concluzie utilă, la un indiciu

had meant to note the aspect and nature of things, and hoped to draw some useful inference, some hint as to the man. But what guess could one make out of a multitude of books? He didn't know what to think; and he formulated his bewilderment in the mental exclamation:

"What the devil has this fellow been trying to set up here—a school?"

He gave a prolonged stare to the portrait of Heyst's father, that severe profile ignoring the vanities of this earth. His eyes gleamed sideways at the heavy silver candlesticks—signs of opulence. He prowled as a stray cat entering a strange place might have done; for if Ricardo had not Wang's miraculous gift of materializing and vanishing, rather than coming and going, he could be nearly as noiseless in his less elusive movements. He noted the back door standing just ajar; and all the time his slightly pointed ears, at the utmost stretch of watchfulness, kept in

presupunere să-ți faci dintr-o grămadă de cărți? Nu ştia ce să creadă, şi dădu glas dezorientării sale exclamând în gând:

„Ce dracu a vrut să instaleze individul ăsta aici—o şcoală?"

Privi îndelung portretul tatălui lui Heyst, profilul acela sever disprețuind deşertăciunile lumii pământeşti. Ochii îi scăpărau în lături la sfeşnicele grele de argint—semn de opulență. Se învârtea căutând pradă, parc-ar fi fost o pisică de pripas pătrunsă într-o casă străină. Pentru că Ricardo, dacă n-avea darul miraculos al lui Wang de a se materializa şi de a dispărea în loc de a veni şi a pleca, mişcările lui, mai puțin insesizabile, erau la fel de inaudibile. Băgă de seamă că uşa din dos era întredeschisă, şi în tot timpul ăsta, urechile lui, puțintel ascuțite, într-un efort

despre individ. Dar ce se poate deduce dintr-un maldăr de cărţi? Nu știa ce să creadă și și-a exprimat uluirea printr-o exclamaţie mentală:

—Ce dracu' a încercat tipul ăsta să construiască aici—o școală?

A fixat cu privirea timp îndelungat portretul tatălui lui Heyst, cu acel profil sever care nu ţinea seama de orgoliile acestei lumi. Ochii i-au pornit în lături înspre sfeșnicele din argint greu—semn al opulenţei. Dădea târcoale ca o pisică vagaboandă într-un loc străin fiindcă, deși Ricardo nu avea darul miraculos al lui Wang de a se materializa și de a dispărea în loc să vină și să plece ca orice om, putea, cu mişcări mai puţin evazive, să fie la fel de silenţios. A observat ușa din spate crăpată și, tot timpul acesta, urechile sale uşor ascuţite, mai vigilente ca niciodată, au

touch with the profound silence outside, enveloping the absolute stillness of the house.

He had not been in the room two minutes when it occurred to him that he must be alone in the bungalow. The woman, most likely, had sneaked out, and was walking about somewhere in the grounds at the back. She had been probably ordered to keep out of sight. Why? Because the fellow mistrusted his guests; or was it because he mistrusted *her*?

Ricardo reflected that from a certain point of view it amounted nearly to the same thing. He remembered Schomberg's story. He felt that running away with somebody only to get clear of that beastly, tame, hotel-keeper's attention, was no proof of hopeless infatuation. She could be got in touch with.

His moustaches stirred. For some time he had been looking at a closed door.

extrem de intensă vigilență, țineau contactul cu tăcerea profundă de afară care învăluia imobilitatea absolută din casă.

Nu era nici de două minute în odaie, când îi dădu prin cap că trebuie să fie singur în casă. Femeia foarte probabil că se strecurase afară şi se plimba prin pădure, în dosul casei. Pesemne că primise dispoziții să nu se arate. De ce? Pentru că onorabilul îşi suspecta musafirii? Sau poate că n-o fi avut încredere în ea?

Ricardo ajunse la concluzia că, dintr-un anumit punct de vedere, era cam acelaşi lucru. Îşi aminti de povestea lui Schomberg. Să fugi cu cineva numai ca să scapi de insistențele vitei ăleia de hotelier domesticit nu era chiar o dovadă de amor nebun. S-ar putea să fie adorabilă.

I se zbârliră mustățile. Trecuse câtva timp de când se tot uita la o uşă închisă. O

rămas legate la profunda tăcere care învăluia casa liniștită.

Nu era în cameră nici de două minute când a realizat că sunt mari șanse să fie singur în tot bungaloul. Cel mai probabil femeia se furișase afară și se plimba în pădurea din spatele casei. I se ordonase, poate, să se ferească de privirile lor. Dar de ce? Fiindcă individul n-avea încredere în oaspeţii săi? Sau, neocolit, chiar în fată?

Ricardo s-a gândit că, dintr-un anumit punct de vedere, era cam același lucru. Și-a amintit povestea lui Schomberg. Se gândea că să fugi pe ascuns cu cineva doar pentru a te pune la adăpost de curiozitatea unui hotelier oribil și îmblânzit nu e semn de dragoste incurabilă. Nu era imposibil să ajungă la fată.

Mustăţile i s-au răsucit: de o vreme se uita la ușa închisă. Voia să tragă cu

He would peep into that other room, and perhaps see something more informing than a confounded lot of books. As he crossed over, he thought recklessly:
"If the beggar comes in suddenly, and starts to prance, I'll rip him up and be done with it!"

He laid his hand on the handle, and felt the door come unlatched. Before he pulled it open, he listened again to the silence. He felt it all about him, complete, without a flaw.

The necessity of prudence had exasperated his self-restraint. A mood of ferocity woke up in him, and, as always at such times, he became physically aware of the sheeted knife strapped to his leg. He pulled at the door with fierce curiosity. It came open without a squeak of hinge, without a rustle, with no sound at all; and he found himself glaring at the opaque surface of some rough blue stuff, like serge. A curtain was fitted inside, heavy enough

să-şi arunce ochii în cealaltă odaie şi poate că o să vadă ceva mai concludent decât o blestemată de grămadă de cărţi. Traversând odaia, îşi zise cu nesăbuinţă:

„Dacă nenorocitul intră pe neaşteptate şi-ncepe să facă pe nebunul, îl spintec şi isprăvesc cu el!"

Puse mâna pe clanţă şi simţi că uşa cedează. Înainte de a o deschide, ascultă din nou, atent, tăcerea. O simţea toată în jurul lui, desăvârşită, fără o fisură.

Necesitatea prudenţei exasperase capacitatea lui de autostăpânire. Se trezise în el pofta de violenţă şi, ca totdeauna în asemenea momente, avea senzaţia fizică a cuţitului lipit de picior. Împinse uşa stăpânit de o curiozitate intensă. Se deschise fără o singură scârţâitură din balamale, fără un foşnet, fără niciun fel de zgomot, şi se pomeni zgâindu-se la o suprafaţă opacă din ceva albastru, mat, ca o stofă. Pe dinăuntru era atârnată o perdea,

ochiul în cealaltă cameră și, poate, să vadă ceva mai util decât o droaie blestemată de cărţi. Traversând camera, și-a zis imprudent:

—Dacă intră amărâtul deodată și face pe grozavul, îl fac bucăţele și-am încheiat!

A pus mâna pe clanţă și a auzit ușa cum se deschide. Înainte să tragă de ea, a mai căutat o dată tăcerea. A regăsit-o înconjurându-l, deplină, de nepătruns.

Necesitatea prudenţei îi exasperase controlul de sine. Se trezise în el o poftă de ferocitate și, ca întotdeauna în momentele acestea, a devenit conștient de cuţitul prins la pulpă. A tras de ușă cu o curiozitate de vânător, iar aceasta s-a deschis fără scârţâit de balama, fără vreun scrâșnet, în tăcere deplină. Iar el s-a găsit privind suprafaţa opacă a unui fel de serj albastru, aspru. Înăuntru era o perdea, destul de grea și de lungă cât să nu o umfle vântul.

and long enough not to stir.

A curtain! This unforeseen veil, baffling his curiosity, checked his brusqueness. He did not fling it aside with an impatient movement; he only looked at it closely, as if its texture had to be examined before his hand could touch such stuff. In this interval of hesitation, he seemed to detect a flaw in the perfection of the silence, the faintest possible rustle, which his ears caught and instantly, in the effort of conscious listening, lost again. No! Everything was still inside and outside the house, only he had no longer the sense of being alone there.

When he put out his hand towards the motionless folds it was with extreme caution, and merely to push the stuff aside a little, advancing his head at the same time to peep within. A moment of complete immobility ensued. Then, without anything else of him stirring, Ricardo's

destul de grea ca să nu se mişte, şi destul de lungă.

O perdea! Acest văl neprevăzut care-i şicana curiozitatea îi frână şi impetuozitatea. Nu o dădu deoparte dintr-o mişcare de nerăbdare; doar se uită la ea de aproape, de parcă materialul ar fi trebuit să fie examinat înainte de a fi atins de mâna lui. În această clipă de ezitare i se păru că percepe o fisură în perfecțiunea tăcerii, cel mai delicat foşnet cu putință, pe care urechea lui, în efortul ei de ascultare conştientă, îl prinse imediat, dar apoi îl pierdu. Nu. Totul era nemişcat, şi în casă şi afară, doar că el nu mai avea sentimentul de a fi singur acolo.

Când întinse mâna către faldurile imobile, o făcu extrem de circumspect şi doar ca să dea puțin deoparte stofa, întinzând în acelaşi timp şi capul, să privească înăuntru. Femeia cu pricina! Luminată palid de reverberarea strălucirii de-afară, ea se profila imensă şi vagă la

O perdea! Acest văl neprevăzut i-a zăpăcit curiozitatea și i-a temperat graba. Nu a dat-o deoparte cu nerăbdare, ci a privit-o cu atenţie, ca și cum textura ei trebuia să fie examinată înainte de a fi atinsă de o mână de om. În acest interval de ezitare i s-a părut că observă un defect în perfecţiunea nemișcării, un foșnet cât se poate de vag receptat de urechile sale în efortul lor conștient de a asculta și pierdut apoi într-o secundă. Nu. Totul era ca înainte, ce era afară era afară și în interior erau toate ca înainte. Doar că simţea că nu mai e singur.

Când a întins mâna să apuce pliurile nemișcate, a făcut-o cu grijă deosebită și doar pentru a da ușor la o parte materialul, trăgând în același timp cu ochiul după perdea. A urmat un moment de imobilitate desăvârșită. Apoi, rămânând înfipt în podea, și-a tras înapoi capul și a coborât

head shrank back on his shoulders, his arm descended slowly to his side. There was a woman in there. The very woman! Lighted dimly by the reflection of the outer glare, she loomed up strangely big and shadowy at the other end of the long, narrow room. With her back to the door, she was doing her hair with her bare arms uplifted. One of them gleamed pearly white; the other detached its perfect form in black against the unshuttered, uncurtained square window-hole. She was there, her fingers busy with her dark hair, utterly unconscious, exposed and defenceless—and tempting.

Ricardo drew back one foot and pressed his elbows close to his sides; his chest started heaving convulsively, as if he were wrestling or running a race; his body began to sway gently back and forth. The self-restraint was at an end: his psychology must have its way. The instinct for the feral spring could no longer be denied. Ravish

celălalt capăt al odăii lungi şi înguste. Cu spatele la uşă, se pieptăna, cu brațele goale ridicate în sus. Unul dintre ele avea o strălucire albă de perlă, celălalt îşi desena forma perfectă în negru, pe golul pătrat al ferestrei fără perdea, cu oblonul deschis. Şedea acolo, cu degetele în părul negru, fără să-şi dea seama absolut de nimic, expusă, fără apărare şi... ispititoare.

Ricardo trase un picior înapoi şi îşi lipi strâns coatele de coaste, pieptul începu să-i gâfâie spasmodic, ca şi cum s-ar fi bătut cu cineva sau ar fi alergat într-o cursă, corpul începu să i se legene încet înainte şi-napoi. Autoreținerea lui ajunsese la capăt: firea sa îşi cerea drepturile. Săritura de fiară dictată de instinctul lui nu

ușor mâinile. Era o femeie înăuntru. Chiar acea femeie! Atinsă pe alocuri de reflexia luminii de afară, se profila neobișnuit de impunătoare și indistinctă ca o umbră, în colţul celălalt al camerei înguste. Cu spatele la uşă, își aranja părul cu braţele ridicate. Unul din ele lucea, de un alb sidefiu, iar celălalt își proiecta perfect forma în negru peste pătratul fără oblon sau perdea ce servea drept fereastră. Femeia era acolo, cu degetele prinse în părul negru, fără nicio idee, expusă, fără apărare... și ademenitoare.

Ricardo a adus în spate un picior, trăgându-și coatele aproape de corp. Pieptul a început să i se umfle convulsiv, ca și cum s-ar fi luptat sau s-ar fi luat la întrecere cu cineva. Corpul i se clătina înapoi și înainte. Stăpânirea de sine fusese întinsă până la limită, psihologia trebuia să-și intre în drepturi. Instinctul saltului

or kill—it was all one to him, as long as by the act he liberated the suffering soul of savagery repressed for so long. After a quick glance over his shoulder, which hunters of big game tell us no lion or tiger omits to give before charging home, Ricardo charged, head down, straight at the curtain. The stuff, tossed up violently by his rush, settled itself with a slow, floating descent into vertical folds, motionless, without a shudder even, in the still, warm air.

mai putea fi împiedicată. Viol sau ucidere—pentru el era tot una, câtă vreme prin fapta asta îşi descătuşa sufletul chinuit de reprimarea atât de îndelungată a sălbăticiei sale. După o privire aruncată repede peste umăr, despre care marii vânători spun că niciodată leul sau tigrul n-o uită înainte de a porni la atac, Ricardo se repezi, cu capul plecat, direct în perdea. Stofa, împinsă cu violență de năvala lui, căzu încet şi moale la loc, în cute verticale nemişcate, fără vreo fluturare măcar, în aerul cald şi imobil.

sălbatic nu mai putea fi reprimat. Viol sau moarte—îi erau totuna, atâta timp cât prin asta își elibera sufletul sălbatic plin de chinuri, înlănţuit de atâta vreme. După ce a aruncat iute o privire peste umăr, cum ne spun vânătorii serioși că niciun leu sau tigru nu omite să facă înainte de atacul decisiv, Ricardo s-a năpustit asupra perdelei cu capul aplecat. Materialul, răvășit brutal de atacul său, s-a așezat la loc pe verticală, nemișcat din nou, fără să fremete în aerul cald din încăpere.

CHAPTER TWO

The clock—which once upon a time had measured the hours of philosophic meditation—could not have ticked away more than five seconds when Wang materialized within the living-room. His concern primarily was with the delayed breakfast, but at once his slanting eyes became immovably fixed upon the unstirring curtain. For it was behind it that he had located the strange, deadened scuffling sounds which filled the empty room. The slanting eyes of his race could not achieve a round, amazed stare; but they remained still, dead still, and his impassive yellow face grew all at once careworn and lean with the sudden strain of intense, doubtful, frightened watchfulness. Contrary impulses swayed his body, rooted to the floor-mats. He even went so far as to extend his hand towards

Capitolul II

Orologiul—care pe vremuri numărase ceasurile de meditație filozofică—nu putea să fi însăilat mai mult de cinci secunde până când Wang se materializă în interiorul camerei mari. Preocuparea lui era în primul rând gustarea întârziată, dar imediat ochii lui oblici încremeniră țintuiți pe perdeaua nemişcată. Pentru că, dindărătul ei, localizase că vin sunete stranii, înfundate, de încăierare, umplând golul camerei. Ochii migdalați ai rasei sale nu puteau să se rotunjească într-o privire uluită, dar rămăseseră imobili, împietriți, şi fața galbenă impasibilă deveni brusc îngrijorată la culme, suptă de tensiunea subită a unei vigilențe intense, pline de îndoială, speriate. Trupul, care parcă prinsese rădăcini în rogojina de pe duşumea, se zbătea între tendințe opuse.

Capitolul II

Ceasul, care pe vremuri măsurase ore de meditaţie filozofică, nu putea să fi bătut mai mult de cinci secunde când Wang s-a materializat în camera de zi. Principala sa preocupare era micul dejun tergiversat, dar ochii dispuși oblic au fixat deodată nemișcarea perdelei, fiindcă aceasta îi ascundea neobișnuitele sunete înăbușite ale unei încăierări în camera goală. Ochii migdalaţi ai rasei sale nu au reușit să ia forma rotundă a chipului uimit, dar au rămas încremeniţi, iar chipul lui galben, impasibil, a început să poarte semne de frământare odată cu povara neprevăzută a unei străji intense, lipsite de certitudine, înfricoșate chiar. Impulsuri contrare îi legănau corpul pironit în dușumea. Și-a întins chiar și mâna spre perdea. N-a reușit s-o atingă, și nu a mai făcut necesarul pas înainte.

the curtain. He could not reach it, and he didn't make the necessary step forward.

Merse chiar până acolo încât întinse mâna spre perdea. N-ajungea însă până la ea, şi pasul necesar pentru a ajunge nu-l făcu.

The mysterious struggle was going on with confused thuds of bare feet, in a mute wrestling match, no human sound, hiss, groan, murmur, or exclamation coming through the curtain. A chair fell over, not with a crash but lightly, as if just grazed, and a faint metallic ring of the tin bath succeeded. Finally the tense silence, as of two adversaries locked in a deadly grip, was ended by the heavy, dull thump of a soft body flung against the inner partition of planks. It seemed to shake the whole bungalow. By that time, walking backward, his eyes, his very throat, strained with fearful excitement, his extended arm still pointing at the curtain, Wang had disappeared through the back door. Once out in the compound, he bolted round the end of the house. Emerging innocently between the two bungalows he

Lupta misterioasă continua, cu dupăituri înfundate de picioare desculțe, o încăierare mută, fără niciun sunet omenesc, fără ca un şuierat, un geamăt, un murmur sau vreo exclamație să răzbată prin perdea. Fu răsturnat un scaun, nu trântit, căzând uşor, parcă împins, şi-i urmă un slab sunet metalic al căzii de zinc. Apoi, tăcerea încordată parcă a doi adversari prinşi într-o încleştare pe viață şi pe moarte, luă sfârşit printr-o lovitură surdă a unui corp moale şi greu izbit de peretele despărțitor interior. Păru că se cutremură toată casa. În clipa asta, păşind de-a-ndăratelea, cu ochii holbați, cu gâtul uscat de spaimă şi emoție, cu brațul încă întins spre perdea, Wang dispăru pe uşa din dos. Odată afară în curte, o luă pe după colțul casei. Apărând cu un aer nevinovat între cele două bungalowuri, zăbovi

Misterioasa înfruntare continua cu tropăituri incoerente de picioare goale într-o luptă mută, fără ca vreun sunet omenesc, vreo urmă de șuierat, geamăt sau strigăt să se audă de după perdea. Un scaun s-a dărâmat ușor, nu cu o bufnitură, ci împins parcă, urmat de un vag sunet metalic al căzii de tablă. În cele din urmă, tăcerea apăsătoare ca a unor luptători încleștați a fost curmată de bufnitura surdă a unei izbituri în perete. A părut să zguduie din temelii bungaloul. Deja, mergând cu spatele, cu ochii mari și gâtul secat de spaimă, cu mâna încă întinsă căutând perdeaua, Wang dispăruse pe ușa din dos. Văzându-se afară din clădire, a gonit în spatele casei. Ieșind inocent dintre cele două bungalouri, a zăbovit în câmp deschis unde oricine ieșind din clădiri trebuia să îl zărească, un chinez calm,

lingered and lounged in the open, where anybody issuing from any of the dwellings was bound to see him—a self-possessed Chinaman idling there, with nothing but perhaps an unserved breakfast on his mind.

It was at this time that Wang made up his mind to give up all connection with Number One, a man not only disarmed but already half vanquished. Till that morning he had had doubts as to his course of action, but this overheard scuffle decided the question. Number One was a doomed man—one of those beings whom it is unlucky to help. Even as he walked in the open with a fine air of unconcern, Wang wondered that no sound of any sort was to be heard inside the house. For all he knew, the white woman might have been scuffling in there with an evil spirit, which had of course killed her. For nothing visible came out of the house he watched out of the slanting corner of his eye. The

umblând încoace şi-ncolo la vedere, aşa ca oricine, ieşind de oriunde, să trebuiască să dea cu ochii de el—un chinez cu sânge rece pierzându-şi vremea pe-acolo fără altă grijă poate decât gustarea de dimineață întârziată.

Acesta a fost momentul când Wang s-a decis să renunțe la orice legături cu Numărul Unu, un om nu numai dezarmat, dar pe jumătate înfrânt. Până în dimineața asta mai avusese îndoieli cu privire la ceea ce trebuia să facă, dar încăierarea asta pe care o surprinsese fusese hotărâtoare. Numărul Unu era un om condamnat—una dintre acele ființe care-ți aduc nenoroc când le ajuți. Pe când se plimba prin poiană cu un aer de perfectă indiferență, Wang se mira de ce nu se aude niciun fel de zgomot din casă. La urma-urmei se prea poate ca femeia albă să se fi luptat cu vreun spirit rău, cu necuratul, care fireşte c-o răpusese. Pentru că nimic nu se vedea apărând din casa pe care o supraveghea din colțul

stăpân pe sine, trândăvind, cu gândul la un mic dejun întârziat, nimic mai mult.

În aceste momente a decis Wang să renunţe la orice legătură cu Numărul Unu, nu doar un bărbat dezarmat, ci și pe jumătate învins. Până în acea dimineaţă avusese îndoieli în privinţa planului său de acţiune, dar încăierarea surprinsă mai devreme pusese capăt discuţiei. Numărul Unu era un om condamnat, să-l ajuţi nu aducea decât ghinion. Chiar și acum, când mergea liber cu un aer nonșalant, Wang se mira că din casă nu se aude niciun sunet. Poate că femeia albă s-o fi încăierat cu un spirit malefic care, firește, o răpusese. Fiindcă din casă, pe care o privea cu colţul ochilor oblici, nu ieșea nimic. Soarele și tăcerea din jurul bungaloului domneau imperturbabile.

sunshine and the silence outside the bungalow reigned undisturbed.

But in the house the silence of the big room would not have struck an acute ear as perfect. It was troubled by a stir so faint that it could hardly be called a ghost of whispering from behind the curtain.

Ricardo, feeling his throat with tender care, breathed out admiringly:

"You have fingers like steel. Jimminy! You have muscles like a giant!"

Luckily for Lena, Ricardo's onset had been so sudden—she was winding her two heavy tresses round her head—that she had no time to lower her arms. This, which saved them from being pinned to her sides, gave her a better chance to resist. His spring had nearly thrown her down. Luckily, again, she was standing so near the wall that, though she was driven against it headlong, yet the shock was not heavy enough to knock all the breath out of her body. On the contrary, it helped her

ochilor săi oblici. Soarele şi tăcerea domneau netulburate peste bungalow.

Dar în casă, unei urechi ascuţite tăcerea nu i s-ar fi părut desăvârşită. Era tulburată de o agitaţie, dar atât de slabă, încât cu greu ar fi putut fi numită fantoma unui murmur de după perdea.

Ricardo, pipăindu-şi gâtul cu milă, şopti plin de admiraţie:

"Ai nişte degete de-oţel! Dumnezeule! Ai muşchi de uriaş!"

Din fericire pentru Lena, atacul lui Ricardo fusese atât de neaşteptat—tocmai îşi înfăşura cele două cozi groase în jurul capului—încât n-avusese timp să-şi lase braţele-n jos. Aşa că, n-au putut fi imobilizate, lipite de corp, ceea ce-i amelioră şansele de a rezista. Săritura lui aproape c-o doborâse la pământ. Dar, tot din fericire, stătea atât de aproape de perete încât, cu toate că fu izbită cu capul de el, izbitura nu fu destul de puternică încât să-i taie suflul. Dimpotrivă, o ajută în

Dar în casă, tăcerea din camera mare nu i-ar fi părut perfectă unei urechi fine. Era trecută de un foşnet atât de slab că abia ar fi putut fi numit fantoma şoaptei de după perdea.

Ricardo, atingându-şi gâtul cu delicateţe, a gâfâit admirativ:

—Ai degete de oţel! Doamne! Ai muşchi de gigant!

Din fericire pentru Lena, asaltul lui Ricardo se declanşase atât de subit—îşi încolăcea cele două cozi grele în jurul capului—că nu mai avusese timp să-şi coboare braţele. Lucrul acesta, care le-a eliberat de o eventuală strânsoare, i-a dat o şansă mai bună de a rezista. Saltul lui aproape o pusese la pământ. Din fericire, din nou, fata se afla aşa de aproape de perete încât, deşi îl lovise din plin, şocul nu fusese atât de mare încât să o lase fără suflu. Din contră, pornise în ea prima

first instinctive attempt to drive her assailant backward.

After the first gasp of a surprise that was really too overpowering for a cry, she was never in doubt of the nature of her danger. She defended herself in the full, clear knowledge of it, from the force of instinct which is the true source of every great display of energy, and with a determination which could hardly have been expected from a girl who, cornered in a dim corridor by the red-faced, stammering Schomberg, had trembled with shame, disgust, and fear; had drooped, terrified, before mere words spluttered out odiously by a man who had never in his life laid his big paw on her.

This new enemy's attack was simple, straightforward violence. It was not the slimy, underhand plotting to deliver her up like a slave, which had sickened her heart and had made her feel in her loneliness that her oppressors were

prima ei încercare, instinctivă, de a-l împinge pe agresor îndărăt.

După prima clipă de uluială, care într-adevăr fusese prea copleşitoare ca să mai permită un strigăt, n-a avut nicio îndoială asupra naturii primejdiei. Se apără în deplină şi clară cunoştinţă, cu forța instinctului, care este adevăratul izvor al desfăşurării marilor energii, şi cu o hotărâre ce cu greu ar fi putut fi de prevăzut la o fată care, încolțită într-un coridor întunecos de congestionatul şi bâlbâitul Schomberg, tremurase de ruşine, dezgust şi frică, şi pălise terorizată de simple vorbe stropşite odios de un bărbat care niciodată-n viață n-o atinsese, cu laba lui păroasă.

Atacul acestui nou inamic era violență simplă şi directă. Nu era complotul perfid, murdar, ascuns de a pune stăpânire pe ea ca pe-o sclavă, care-i îndurerase inima şi-o făcuse să simtă, în singurătatea ei, că opresorii erau prea

încercare instinctuală de a rezista.

După prima răsuflare ce-a împiedicat orice strigăt, fata nu s-a putut îndoi de natura pericolului în care se găsea. Se apărase fiind pe deplin conștientă de el din forţa instinctului care este sursa adevărată a oricărei grandioase etalări de energie, și cu o determinare care nu era de aşteptat din partea unei fete care, pusă la colţ într-un coridor prost luminat de un Schomberg roșu la faţă și bâlbâit, tremurase de rușine, scârbă și groază, se înmuiase la auzul unor simple cuvinte bolborosite cu ură de un bărbat care niciodată nu-și pusese mâna grăsană pe ea.

Atacul acestui duşman nou era violenţă primară, directă. Nu era complotul slugarnic și alunecos de a o face sclavă care îi rănise inima, făcând-o să simtă, în singurătatea ei, că era înconjurată de prea mulţi călăi. Nu mai era singură pe

too many for her. She was no longer alone in the world now. She resisted without a moment of faltering, because she was no longer deprived of moral support; because she was a human being who counted; because she was no longer defending herself for herself alone; because of the faith that had been born in her—the faith in the man of her destiny, and perhaps in the Heaven which had sent him so wonderfully to cross her path.

She had defended herself principally by maintaining a desperate, murderous clutch on Ricardo's windpipe, till she felt a sudden relaxation of the terrific hug in which he stupidly and ineffectually persisted to hold her. Then with a supreme effort of her arms and of her suddenly raised knee, she sent him flying against the partition. The cedar-wood chest stood in the way, and Ricardo, with a thump which boomed hollow through the whole bungalow, fell on it in a

mulți pentru puterile ei. Acum nu mai era singură pe lume. Rezista fără o clipă de şovăială, pentru că nu mai era lipsită de suport moral, pentru că era şi ea o făptură omenească luată în seamă, pentru că nu se mai apăra numai pentru sine, pentru că acum lupta pentru credința ce se născuse în ea—credința în omul destinului ei şi poate şi în Cerul care atât de miraculos i-l scosese în cale.

Se apărase în special strângând cu o disperare de moarte degetele încleştate pe beregata lui Ricardo, până ce simți slăbind brusc teribila strânsoare în care el stăruise stupid şi fără efect. Apoi, cu un efort suprem al brațelor şi al genunchiului ridicat brusc, îl azvârli de perete. Cufărul de lemn de cedru era în drum, şi Ricardo, cu o izbitură ce bubui înfundat în toată casa, căzu peste el pe jumătate sugrumat, istovit nu atât de efort, cât de emoțiile luptei.

lume acum. Rezista fără să se clatine pe picioare, fiindcă nu mai era lipsită de un sprijin moral, fiindcă era o ființă umană luată în seamă, fiindcă nu se mai apăra doar pe sine atunci când se apăra, fiindcă se născuse în ea o credință religioasă, o credință în bărbatul viselor sale și poate și-n Cerul minunat care făcuse să li se întâlnească drumurile.

Se apărase mai ales strângând cu disperare și cu sânge rece de beregata lui Ricardo, până când simțise o eliberare imediată a îmbrățișării grozare în care insistase, prostește și ineficient, să o rețină. Apoi, cu un efort suprem al brațelor și al genunchiului ridicat deodată, îl aruncase cât colo în perete. Cufărul din lemn de cedru era între el și perete iar Ricardo, cu o bufnitură surdă ce a răsunat în tot bungaloul, s-a prăvălit tot peste el, pe jumătate sugrumat și epuizat—nu atât de

sitting posture, half strangled, and exhausted not so much by the efforts as by the emotions of the struggle.

With the recoil of her exerted strength, she too reeled, staggered back, and sat on the edge of the bed. Out of breath, but calm and unabashed, she busied herself in readjusting under her arms the brown and yellow figured Celebes sarong, the tuck of which had come undone during the fight. Then, folding her bare arms tightly on her breast, she leaned forward on her crossed legs, determined and without fear.

Ricardo, leaning forward too, his nervous force gone, crestfallen like a beast of prey that has missed its spring, met her big grey eyes looking at him—wide open, observing, mysterious—from under the dark arches of her courageous eyebrows. Their faces were not a foot apart. He ceased feeling about his aching throat and dropped the palms of his hands heavily on

Ca o reacție după efortul depus, ea se dădu înapoi împleticindu-se şi se aşeză pe marginea patului. Respirația-i era întretăiată; dar, calmă şi perfect stăpână pe sine, îşi potrivea la subsuori sarongul de Celebes cu desene castanii şi galbene, ale cărui falduri se desfăcuseră în timpul luptei. După care, împreunându-şi brațele goale strâns pe piept, picior peste picior, se aplecă puțin înainte, dârză şi fără teamă.

Ricardo, aplecat şi el înainte, vlăguit de toată forța lui nervoasă, buimăcit, plouat ca o fiară care şi-a ratat săritura, îi întâlni ochii cenuşii, mari, privindu-l—larg deschişi, scrutători, misterioşi—pe sub arcurile întunecate ale sprâncenelor curajoase. Nu era mult mai mult de-un cot între fețele lor. El isprăvi cu pipăitul gâtului şi lăsă palmele să-i cadă greu pe

efort, cât de emoţiile luptei.

Sub reculul forţei pe care o eliberase, și fata s-a clătinat și s-a împleticit înapoi până la marginea patului. Trăgându-și răsuflarea, dar calmă și netulburată, se chinuia să-și aranjeze la subsori sarongul de Celebes castaniu și galben, ale cărui falduri se desfăcuseră în cursul luptei. Apoi, strângându-și cu forță la piept brațele goale, s-a aplecat înainte pe picioare, încăpățânată și netemătoare.

Ricardo, aplecându-se și el înainte, părăsit de forţa nervoasă, descurajat ca un animal de pradă care a ratat saltul, i-a întâlnit fetei ochii mari, gri ce-l priveau căscaţi, misterioși din spatele sprâncenelor negre și arcuite. Între ei nu era mai mult de o palmă. Nu și-a mai pipăit gâtul, lăsând palmele să-i coboare cu greutate pe genunchi. Nu se uita la umerii ei goi, la

his knees. He was not looking at her bare shoulders, at her strong arms; he was looking down at the floor. He had lost one of his straw slippers. A chair with a white dress on it had been overturned. These, with splashes of water on the floor out of a brusquely misplaced sponge-bath, were the only traces of the struggle.

Ricardo swallowed twice consciously, as if to make sure of his throat, before he spoke again:

"All right. I never meant to hurt you—though I am no joker when it comes to it."

He pulled up the leg of his pyjamas to exhibit the strapped knife. She glanced at it without moving her head, and murmured, with scornful bitterness:

"Ah, yes—with that thing stuck in my side. In no other way."

He shook his head with a shamefaced smile.

genunchi. Nu se uita la umerii ei goi, la brațele ei puternice; se uita jos, la duşumea. Pierduse una din sandalele lui. Un scaun pe care fusese o rochie albă se răsturnase. Asta, şi duşumeaua udă în câteva locuri din cauza unui burete de baie căzut, erau singurele urme ale luptei.

Ricardo înghiți în sec de două ori, cu bună ştiință, ca şi cum ar fi vrut să se asigure că-i mai funcționează gâtlejul, înainte de a începe să vorbească:

„*All right.* N-am avut nici o clipă intenția să-ți fac rău—cu toate că atunci când e vorba de-aşa ceva, nu glumesc."

Trase pantalonul ca să arate cuțitul legat la pulpă. Ea se uită fără să mişte capul şi murmură cu amărăciune dispreţuitoare:

„Ah, da... cu ăsta înfipt între coastele mele. Altfel nu!"

El dădu din cap, cu un zâmbet jenat.

braţele ei puternice—se uita la podea. Îi scăpase una din sandale. Un scaun, cu o rochie albă pe spătar, fusese răsturnat. Acestea și stropii de pe podea dintr-un burete cu apă erau singurele semne ale confruntării.

Ricardo a înghiţit în sec de două ori, conştient, să se asigure că-i funcţionează gâtul înainte să spună:

—Gata. N-am vrut să te rănesc, deși, dacă-i vorba, cu asta mă ocup, și încă bine.

Și-a ridicat cracul pantalonilor pentru a-i arăta pumnalul. Fata l-a privit fără să-și miște capul și a murmurat, cu acreală dispreţuitoare:

—Ah, da—cu ăla înfipt în mine, altfel nu.

El a scuturat din cap cu un zâmbet jenat.

"Listen! I am quiet now. Straight—I am. I don't need to explain why—you know how it is. And I can see, now, this wasn't the way with you."

She made no sound. Her still, upward gaze had a patient, mournfulness which troubled him like a suggestion of an inconceivable depth. He added doubtfully:

"You are not going to make a noise about this silly try of mine?"

She moved her head the least bit.

"Jee-miny! You are a wonder—" he murmured earnestly, relieved more than she could have guessed.

Of course, if she had attempted to run out, he would have stuck the knife between her shoulders, to stop her screaming; but all the fat would have been in the fire, the business utterly spoiled, and the rage of the governor—especially when he learned the cause—boundless. A woman that does not make a noise after an

„Ascultă! M-am cuminţit acum. Sincer, m-am cuminţit. Nu-i nevoie să-ţi mai explic de ce... ştii... Văd şi eu acum, că nu merge-aşa, cu dumneata..."

Ea nu răspunse. Privirea ei imobilă ridicată în sus, avea o tristeţe răbdătoare, care-l tulbură ca o expresie de ameţitoare profunzime. Adăugă, şovăitor:

„N-o să faci gălăgie acuma pentru prostia asta a mea..."

Ea făcu o mişcare cu capul, abia perceptibilă.

„Doamne! Eşti o minune!" murmură el sincer, mult mai uşurat decât putea ea bănui.

Natural, dacă ar fi încercat să fugă, ar fi băgat cuţitul în ea, între umeri, ca să n-o lase să ţipe. Dar atunci ar fi fost un tărăboi nebun, afacerea se ducea dracului, şi furia patronului—mai ales când ar fi aflat pricina—fără margini. O femeie care nu face gălăgie după o tentativă ca asta înseamnă că, implicit, a iertat jignirea.

—Ascultă! M-am liniștit acum. Chiar m-am liniștit. Nu trebuie să-ţi explic, știi cum e. Și-acum realizez că nu așa trebuia să procedez cu tine.

Ea n-a scos niciun sunet. Privirea fixă, ridicată, avea o durere răbdătoare care-l stânjenea ca sugetia unei adâncimi de neconceput. A adăugat nesigur:

—N-o să faci zgomot despre prostia asta a mea?

Ea și-a mișcat capul aproape imperceptibil.

—Doamne! Ești o minune, a murmurat el cu sinceritate, mai ușurat decât și-ar fi putut ea imagina.

Firește, dacă ar fi încercat să iasă fugind, s-ar fi trezit cu un cuțit în spate, să nu poată ţipa. Dar, Dumnezeu cu mila, afacerea ar fi fost compromisă, iar furia patronului—mai ales la aflarea cauzei—ar fi fost fără limită. O femeie care nu scoate un sunet după o încercare de felul acesta a sancţionat tacit delictul. Ricardo nu avea

attempt of that kind has tacitly condoned the offence. Ricardo had no small vanities. But clearly, if she would pass it over like this, then he could not be so utterly repugnant to her. He felt flattered. And she didn't seem afraid of him either. He already felt almost tender towards the girl—that plucky, fine girl who had not tried to run screaming from him.

"We shall be friends yet. I don't give you up. Don't think it. Friends as friends can be!" he whispered confidently."Jee-miny! You aren't a tame one. Neither am I. You will find that out before long."

He could not know that if she had not run out, it was because that morning, under the stress of growing uneasiness at the presence of the incomprehensible visitors, Heyst had confessed to her that it was his revolver he had been looking for in the night; that it was gone; that he was a disarmed, defenceless man. She had hardly

Vanitatea lui Ricardo nu era măruntă. Era simplu: dacă ea trecea cu buretele peste chestia asta, însemna că nu-i era chiar atât de respingător. Se simțea măgulit. Şi nici ei nu părea să-i fie frică de el. Simțea chiar un fel de tandrețe pentru fată—fata asta semeață, frumoasă, care n-a încercat să fugă de el țipând.

„O să ne-mprietenim noi. Nu renunț la dumneata. Să nu-ți închipui. Vom fi cât se poate de prieteni!" şopti el plin de încredere. „Doamne-Doamne! Nu eşti d-alea domesticite. Şi nici eu. Ai să-ți dai seama, repede."

El n-avea de unde să știe că ea, dacă nu fugise, era pentru că de dimineață, sub tensiunea tulburării din ce în ce mai mari create de prezența inexplicabililor musafiri, Heyst îi mărturisise că noaptea, ceea ce căutase era revolverul; că dispăruse, că era un om dezarmat, lipsit de apărare. Ea de-abia dacă-şi dăduse seama

vanităţi mărunte. Dar, clar, dacă ea era în stare să treacă așa cu vederea, însemna că nu-l găsea chiar respingător. Se simţea flatat. Și nici nu părea să-i fie frică de el. Aproape că avea acum o legătură delicată cu fata—o fată curajoasă care nu fugise de el ţipând.

—Vom fi prieteni, noi. Nu renunţ la tine. Să nu crezi asta. Cei mai buni prieteni! i-a șoptit el confidenţial. Doamne, nu ești îmblânzită! Nici eu nu-s, o să afli asta în curând.

N-avea cum să știe că dacă fata nu fugise era fiindcă în acea dimineaţă, sub stresul neliniștii crescânde de la prezenţa oaspeţilor ciudaţi, Heyst îi mărturisise că în noaptea aceea își căuta revolverul, că dispăruse, că era un om dezarmat și lipsit de apărare. Fata nu prea înţelesese sensul confesiunii. Acum pricepea mai bine.

comprehended the meaning of his confession. Now she understood better what it meant. The effort of her self-control, her stillness, impressed Ricardo. Suddenly she spoke:

"What are you after?"

He did not raise his eyes. His hands reposing on his knees, his drooping head, something reflective in his pose, suggested the weariness of a simple soul, the fatigue of a mental rather than physical contest. He answered the direct question by a direct statement, as if he were too tired to dissemble:

"After the swag."

The word was strange to her. The veiled ardour of her grey gaze from under the dark eyebrows never left Ricardo's face.

"A swag?" she murmured quietly."What's that?"

"Why, swag, plunder—what your gentleman has been pinching right and left

de înțelesul acestei mărturisiri. Acum înțelegea mai bine. Efortul ei de a se stăpâni, de a tăcea îl impresiona pe Ricardo. Deodată ea spuse:

„După ce umblați?"

El nu-şi ridică ochii. Mâinile pe genunchi, capul plecat, un aer gânditor în atitudinea lui sugerau oboseala unui suflet simplu, uzura produsă de o luptă mai curând mentală decât fizică. Întrebării directe îi răspunse direct, ca şi cum el ar fi fost sătul de prefăcătorii:

„După gologani."

Ei, cuvântul îi păru straniu. Privirea cenuşie plină de tensiune, acoperită de-un văl, de sub sprâncenele negre, nu-l slăbea o clipă pe Ricardo.

„Ce gologani?" murmură ea."Ce-i aia?"

„Ce să fie, o comoară, o pradă—ce-a furat gentlemanul dumitale ani de zile-n

Efortul de a se stăpâni, nemișcarea ei, l-au impresionat pe Ricardo. Deodată, fata a spus:

—După ce aţi venit?

El nu și-a ridicat ochii. Cu mâinile odihnindu-se pe genunchi, cu capul aplecat, cu o mimă gânditoare, sugera osteneala unui suflet simplu, o oboseală mentală mai degrabă decât fizică. A răspuns întrebării directe cu o afirmaţie directă, de parcă ar fi fost prea obosit să se mai ascundă:

—După parale.

Cuvântul îi era straniu fetei. Privirea cenușie acoperită de văl, de sub sprâncenele negre nu l-a părăsit o clipă pe Rircardo.

—Parale? Ce-i aia?

—Parale, pradă—ce ciupește de ani de zile gentlemanul tău din stânga și din

for years—the pieces. Don't you know? This!"

Without looking up, he made the motion of counting money into the palm of his hand. She lowered her eyes slightly to observe this bit of pantomime, but returned them to his face at once. Then, in a mere breath:

"How do you know anything about him?" she asked, concealing her puzzled alarm."What has it got to do with you?"

"Everything," was Ricardo's concise answer, in a low, emphatic whisper. He reflected that this girl was really his best hope. Out of the unfaded impression of past violence there was growing the sort of sentiment which prevents a man from being indifferent to a woman he has once held in his arms—if even against her will—and still more so if she has pardoned the outrage. It becomes then a sort of bond. He felt positively the

dreapta şi-n stânga—bani. Nu ştii? Uite!"

Fără să-şi ridice privirea, făcu gestul număratului banilor în palmă. Ea coborî privirea să urmărească acest pic de pantomimă, dar imediat o ridică din nou la fața lui. Apoi, ca o şoaptă:

„Cum de ştii ceva despre el?" întrebă ea, ascunzându-şi neliniştea şi perplexitatea. „Ce-are a face viața lui cu-a dumitale?"

„Totul," răspunse Ricardo laconic, şoptit, dar energic. Se gândise că fata asta era acum marea lui speranță. Din impresia încă vie a violenței recente, năştea un sentiment care împiedica un bărbat să rămână indiferent față de o femeie pe care a strâns-o o dată în brațe—chiar dacă fără voia ei—şi asta cu atât mai mult cu cât ea îi iertase ofensa. Devine un fel de legătură. Simțea nevoia absolută să-i facă mărturisiri—subtilă trăsătură de caracter

dreapta—banii. Nu știi? Asta!

Fără să-și ridice privirea, s-a făcut că numără bani în palmă. Ea și-a coborât ușor ochii pentru a privi această pantomimă, dar și-a luat privirea imediat. Apoi, șoptind, a spus:

—De unde știi tu cine e? a întrebat, ascunzându-și frământarea nedumerită. Ce-are a face cu tine?

—Totul, a fost răspunsul concis al lui Ricardo, o șoaptă emfatică. Se gândea că fata e cu adevărat cea mai bună șansă. Din amintirea neștearsă a violenței din trecut creștea tipul de sentiment care previne un bărbat să fie indiferent față de o femeie pe care a îmbrățișat-o vreodată—chiar și împotriva voinței ei—cu atât mai mult când i-a fost iertată crima. Atunci, devine un soi de legătură. Simţea o nevoie puternică de a i se confesa—o trăsătură

need to confide in her—a subtle trait of masculinity, this, almost physical, need of trust which can exist side by side with the most brutal readiness of suspicion.

"It's a game of grab—see?" he went on, with a new inflection of intimacy in his murmur. He was looking straight at her now."That fat, tame slug of a gin-slinger, Schomberg, put us up to it."

So strong is the impression of helpless and persecuted misery, that the girl who had fought down a savage assault without faltering could not completely repress a shudder at the mere sound of the abhorred name.

Ricardo became more rapid and confidential:

"He wants to pay him off—pay both of you, at that; so he told me. He was hot after you. He would have given all he had into those hands of yours that have nearly strangled me. But you couldn't, eh? Nohow—what?" He paused."So, rather

masculin, această nevoie aproape fizică de a se încrede, care poate exista foarte bine alături de cea mai brutală promptitudine la suspiciune.

„E-o chestie de gologani—pricepi?" continuă el, cu o inflexiune nouă, de intimitate în murmurul său. Acum o privea în față. „Viermele ăla gras, bleg de birtaş ordinar, Schomberg, ne-a vândut pontul."

Atât de puternică e impresia de neputință şi sentimentul de persecuție în mizerie, încât fata, care respinsese fără să şovăie un atac sălbatic, nu putu să-şi reprime cu totul o înfiorare doar auzind pronunțându-se numele detestat.

Ricardo începu să vorbească mai repede, confidențial:

„Vrea să i-o plătească—să v-o plătească amândurora, aşa mi-a spus. Era nebun după dumneata. Ar fi pus tot ce-avea în mâinile astea ale dumitale, care erau cât p-aci să mă sugrume. Aşa zicea. Dar ți-a fost peste putință, eh? Imposibil—

subtilă a masculinității, această nevoie aproape fizică de încredere care poate conviețui cu cea mai brutală disponibilitate pentru suspiciune.

—E vorba de parale, pricepi? a continuat el, cu un nou ton intim în șoaptă. Se uita fix la ea de data asta. Viermele ăla gras, docil ne-a pus pe urma lui. Schomberg, locandierul.

Atât de puternic este impactul neajutorării și al sărăciei lucii, încât fata, care combătuse un atac sălbatic fără să se clatine, nu a putut să nu se înfioare numai la auzul unui asemenea nume detestabil.

Ricardo a vorbit și mai rapid și confidențial.

—Vrea să-l omorâm. Să vă omorâm pe amândoi, de fapt, așa mi-a spus. Era înnebunit după tine. Ar fi lăsat tot ce avea în mâinile astea ale tale care aproape că m-au strangulat. Dar n-ai putut, ei? Nu și nu, ei? S-a oprit. Așa că, mai degrabă, te-ai luat

than—you followed a gentleman?"

He noticed a slight movement of her head and spoke quickly.

"Same here—rather than be a wage-slave. Only these foreigners aren't to be trusted. You're too good for him. A man that will rob his best chum!" She raised her head. He went on, well pleased with his progress, whispering hurriedly: "Yes. I know all about him. So you may guess how he's likely to treat a woman after a bit!"

He did not know that he was striking terror into her breast now. Still the grey eyes remained fixed on him unmovably watchful, as if sleepy under the white forehead. She was beginning to understand. His words conveyed a definite, dreadful meaning to her mind, which he proceeded to enlighten further in

ai?" Se opri. „Aşa că... ai preferat să pleci cu un gentleman..."

Remarcă o uşoară mişcare a capului ei şi continuă, precipitat:

„La fel şi eu—în loc să rămân lefegiu, slugă. Numai că, nu te poți încrede în străinii ăştia. Eşti prea bună pentru el. Un om care să-şi jefuiască cel mai bun prieten!" Ea înălță capul. Şi Ricardo, foarte satisfăcut de progresul pe care-l realizase, continuă în şoaptă: „Da. Ştiu tot despre el. Aşa că poți să bănuieşti cum o să se poarte cu-o femeie după câtva timp!"

El nu-şi dădea seama că băga teroarea-n inima ei. Totuşi, sub fruntea ei albă, ochii cenuşii rămâneau țintuiți pe el, imobili şi vigilenți, cu aerul că-s somnoroşi. Începu să priceapă. Cuvintele lui căpătau în mintea ei un înțeles precis şi groaznic, pe care el continuă să-l lămurească murmurând convins:

după un gentleman?

A observat o ușoară mișcare a capului fetei și a continuat să vorbească și mai repede:

—La fel și cu mine, decât să fiu sclav lefei. Doar că nu poţi avea încredere în străinii ăștia. Ești prea bună pentru el. Un om care-și fură cel mai bun tovarăș! Fata și-a ridicat capul. El a continuat, mulţumit de progresul pe care-l făcea, șoptind cu iuţeală:

—Da, știu totul despre el. Așa că gândește-te și tu cum ajunge să se poarte cu o femeie după ceva vreme!

Nu-și dădea seama că o îngrozește. Totuși, ochii cenușii îl fixau în continuare, privindu-l nemișcaţi, părând adormiţi sub fruntea albă. Începea să înţeleagă. Vorbele lui căpătau un înţeles clar și îngrozitor, pe care el continua să-l deslușească într-o șoaptă convinsă:

a convinced murmur.

“You and I are made to understand each other. Born alike, bred alike, I guess. You are not tame. Same here! You have been chucked out into this rotten world of ‘yporcrits. Same here!”

Her stillness, her appalled stillness, wore to him an air of fascinated attention. He asked abruptly:

“Where is it?”

She made an effort to breathe out:

“Where’s what?”

His tone expressed excited secrecy.

“The swag—plunder—pieces. It’s a game of grab. We must have it; but it isn’t easy, and so you will have to lend a hand. Come! Is it kept in the house?”

As often with women, her wits were sharpened by the very terror of the glimpsed menace. She shook her head

„Dumneata şi cu mine suntem făcuți să ne-nțelegem. În acelaşi fel de lume ne-am născut, în acelaşi fel de lume am crescut, după câte-mi pare. Nu eşti de-alea domesticite. Nici eu. Ai fost zvărlită-n lumea asta parşivă de ipocriți. La fel şi eu!”

Nemişcarea ei, nemişcarea ei îngrozită lua în ochii lui înfățişarea unei fascinații atente. Întrebă brusc:

„Unde-s?”

Ea făcu un efort ca să şoptească:

„Unde-s, ce?”

Tonul lui deveni misterios şi pasionat.

„Gologanii... aurul... comoara. Aici e-o chestie de gologani. Trebuie să pun mâna pe ei. Dar nu-i uşor, aşa c-o să trebuiască să m-ajuți! Hai, spune! Aici, în casă?”

Cum se întâmplă deseori la femei, însăşi teroarea şi primejdia care se întrezărea îi ascuțiră inteligența. Scutură

—Noi doi suntem făcuţi să ne înţelegem. Născuţi la fel, crescuţi la fel, aşa cred. Tu nu eşti îmblânzită. Eu nu-s! Tu ai fost azvârlită în lumea asta putredă de ipocriţi. Și eu la fel!

Nemişcarea ei, o nemişcare îngrozită, avea pentru el aerul unei ascultări fascinate. A întrebat-o deodată:

—Unde sunt?

Ea a vorbit cu greutate:

—Unde sunt ce?

Tonul lui exprima o secretozitate febrilă:

—Paralele, banii, prada. E vorba de parale aici. Trebuie să le luăm, dar uşor nu-i, aşa că va trebui să-mi dai o mână de ajutor. Vino! Le ţine în casă?

Cum se întâmplă de regulă cu femeile, isteţimea i-a fost stârnită de teroarea ameninţării pe care o prevedea. A

negatively.

"No."

"Sure?"

"Sure," she said.

"Ay! Thought so. Does your gentleman trust you?"

Again she shook her head.

"Blamed 'yporcrit," he said feelingly, and then reflected: "He's one of the tame ones, ain't he?"

"You had better find out for yourself," she said.

"You trust me. I don't want to die before you and I have made friends." This was said with a strange air of feline gallantry. Then, tentatively: "But he could be brought to trust you, couldn't he?"

"Trust me?" she said, in a tone which bordered on despair, but which he mistook for derision.

"Stand in with us," he urged."Give

din cap în semn că nu.

„Nu."

„Sigur?"

„Sigur," zise ea.

„Da. Aşa mă gândisem şi eu. Gentlemanul n-are încredere în dumneata?"

Din nou ea scutură din cap.

„Al dracului ipocrit," zise el cu convingere, şi-apoi gândi cu voce tare: „E unul de-ăia domesticiții, nu?"

„Mai bine-ai încerca să afli singur," zise ea.

„Ai încredere în mine. Nu vreau să mor până când noi doi nu ne împrietenim." Vorbele astea le-a rostit cu un aer ciudat de galanterie felină. Apoi, într-o doară: „Dar l-ai putea face să aibă-ncredere în dumneata, nu crezi?"

„Să aibă încredere în mine?" făcu ea pe un ton vecin cu disperarea, dar pe care el îl luă drept sarcasm.

„Treci de partea noastră. Dă-l

scuturat din cap.

—Nu.

—Sigur?

—Sigur, a zis ea.

—Ah! Mă gândeam eu. Are încredere gentlemanul în tine?

Din nou, fata a scuturat din cap.

—Afurisit de 'pocrit, a zis el cu patos și apoi a reflectat: E unul din ăia îmblânziţi, nu-i așa?

—Asta mai bine afli tu singur, a zis ea.

—Tu să ai încredere în mine. Nu vreau să mor înainte să ne împrietenim. A spus asta cu un straniu aer de galanterie felină. Apoi, testând-o: Dar ar putea să capete niște încredere în tine, nu?

—Încredere în mine? a zis ea pe un ton vecin cu disperarea, dar pe care el l-a considerat derizoriu.

—Alătură-te nouă, i-a cerut el. La

the chuck to all this blamed 'yporcrisy. Perhaps, without being trusted, you have managed to find out something already, eh?"

"Perhaps I have," she uttered with lips that seemed to her to be freezing fast.

Ricardo now looked at her calm face with something like respect. He was even a little awed by her stillness, by her economy of words. Womanlike, she felt the effect she had produced, the effect of knowing much and of keeping all her knowledge in reserve. So far, somehow, this had comeabout of itself. Thus encouraged, directed in the way of duplicity, the refuge of the weak, she made a heroically conscious effort and forced her stiff, cold lips into a smile.

Duplicity—the refuge of the weak and the cowardly, but of the disarmed, too! Nothing stood between the enchanted dream of her existence and a cruel catastrophe but her duplicity. It seemed to

dracului cu-afurisita lui de ipocrizie. Poate c-ai şi aflat ceva, chiar fără să aibă încredere în dumneata, ai?"

„Poate..." făcu ea, simțind că-i îngheață buzele.

Ricardo privea acum la fața ei calmă cu un fel de respect. Era chiar puțin intimidat de imobilitatea, de laconismul ei. Cu intuiția-i de femeie, ea simțea efectul pe care-l produsese, efectul faptului de-a şti multe şi de a le păstra pentru sine. Până acum, cel puțin, totul se întâmplase de la sine. Încurajată, împinsă pe calea duplicității, refugiul celor slabi, ea făcu un eroic efort conştient şi îşi sili buzele reci, țepene, să schițeze un zâmbet.

Duplicitatea—refugiul celui slab şi laş, dar şi al celui dezarmat! Între visul minunat al vieții ei şi cruzimea catastrofei nu se afla nimic decât duplicitatea ei. I se părea că bărbatul care sta acolo jos, în fața

naiba cu afurisita asta de 'pocrizie. Poate, fără încredere, tot ai reușit să afli ceva, nu?

—Poate că da, a zis ea simţind că-i îngheaţă buzele.

Ricardo îi privea acum chipul calm cu un soi de respect. Era chiar ușor tulburat de nemișcarea, de economia cu care vorbea. Ca femeie, simţea efectul pe care-l are să știe multe și să ţină pentru sine. Până acum, cumva, totul venise de la sine. Încurajată astfel, împinsă înspre duplicitate, refugiul celor neputincioși, a făcut un eroic efort conștient și s-a străduit, cu buzele reci și încleștate, să arate un zâmbet.

Duplicitatea—refugiul celor neputincioși și lași, da, dar și al celor dezarmaţi! Nimic nu mai stătea între visul fermecat al existenţei sale și o catastrofă crudă, nimic în afara duplicităţii. I se părea

her that the man sitting there before her was an unavoidable presence, which had attended all her life. He was the embodied evil of the world. She was not ashamed of her duplicity. With a woman's frank courage, as soon as she saw that opening she threw herself into it without reserve, with only one doubt—that of her own strength. She was appalled by the situation; but already all her aroused femininity, understanding that whether Heyst loved her or not she loved him, and feeling that she had brought this on his head, faced the danger with a passionate desire to defend her own.

ei, era o prezență inevitabilă care o însoțise toată viața. Era personificarea răului din lumea asta. Nu-i era ruşine de duplicitatea ei. Cu un curaj generos de femeie, îndată ce văzu această posibilitate de ieşire, se aruncă în ea fără rezervă, cu o singură îndoială—aceea a forțelor sale. Situația o înspăimânta, dar înțelegând, cu feminitatea-i exaltată, că fie că Heyst o iubea sau nu, ea îl iubea, şi dându-şi seama că ea adusese toate astea pe capul lui, făcu față primejdiei cu dorința pasionată de a apăra ce-i al ei.

că bărbatul care ședea în fața ei era o prezenţă inevitabilă, care o urmărise toată viaţa. Era răutatea lumii, întruchipată. Nu se rușina de duplicitatea ei. Cu curajul din belşug al femeii, imediat ce văzuse ocazia, se năpustise asupra ei fără rezerve și cu o singură necunoscută—cea a propriilor forţe. Era îngrozită de circumstanţe dar, cu toată feminitatea deșteptată, înţelegând că, fie că o iubea sau nu Heyst, ea îl iubea și simţind că ea era de vină pentru toate astea, a înfruntat pericolul cu o dorinţă pasională de a apăra ce-i al ei.

CHAPTER THREE

To Ricardo the girl had been so unforeseen that he was unable to bring upon her the light of his critical faculties. Her smile appeared to him full of promise. He had not expected her to be what she was. Who, from the talk he had heard, could expect to meet a girl like this? She was a blooming miracle, he said to himself, familiarly, yet with a tinge of respect. She was no meat for the likes of that tame, respectable gin-slinger. Ricardo grew hot with indignation. Her courage, her physical strength, demonstrated at the cost of his discomfiture, commanded his sympathy. He felt himself drawn to her by the proofs of her amazing spirit. Such a girl! She had a strong soul; and her reflective disposition to throw over her connection proved that she was no hypocrite.

Capitolul III

Lui Ricardo fata îi apăruse atât de cu-totul-altfel, încât nu mai era în stare să o considere în lumina simțului său critic. Surâsul ei i se părea plin de făgăduințe. Nu se aşteptase să fie ceea ce era. După toate câte auzise vorbindu-se pe seama ei, cine s-ar fi putut gândi să dea peste o fată ca asta? E o minunăție, e dată dracului, îşi zicea în gând cu familiaritate, dar şi cu un iz de respect. Nu era o bucățică pentru de-alde blegul de Schomberg, respectabilul birtaş. Ricardo începu să fiarbă de indignare. Curajul ei, puterea ei fizică, demonstrată pe pielea lui, impuneau simpatie. Se simțea atras spre ea de uluitoarele-i dovezi de energie. Ce fată! Avea suflet. Iar faptul că a cugetat şi a renunțat la legătura cu Heyst dovedea că nu-i o ipocrită.

Capitolul III

Pentru Ricardo, fata fusese atât de imprevizibilă, încât nu reușea să o examineze cu facultăţile sale critice. Zâmbetul ei îi părea foarte promiţător. Nu se așteptase să fie ceea ce părea să fie. Cine, din ce auzise, s-ar fi așteptat la așa o fată? E o minune, la naiba, și-a spus el ireverenţios și, totuși, cu un strop de respect. Nu era de nasul unui locandier docil. Ricardo s-a aprins de indignare. Curajul, puterea ei fizică, demonstrate pe seama lui, îi impuneau simpatia. Se simțea atras de însuflețirea ei. Ce fată! Avea un suflet puternic, iar faptul că decisese să părăsească relaţia dovedea că nu e ipocrită.

"Is your gentleman a good shot?" he said, looking down on the floor again, as if indifferent.

She hardly understood the phrase; but in its form it suggested some accomplishment. It was safe to whisper an affirmative.

"Yes."

"Mine, too—and better than good," Ricardo murmured, and then, in a confidential burst: "I am not so good at it, but I carry a pretty deadly thing about me, all the same!"

He tapped his leg. She was past the stage of shudders now. Stiff all over, unable even to move her eyes, she felt an awful mental tension which was like blank forgetfulness. Ricardo tried to influence her in his own way.

"And my gentleman is not the sort that would drop me. He ain't no foreigner; whereas you, with your baron, you don't

„Gentlemanul dumitale trage bine?" întrebă el privind din nou în duşumea, ca şi cum nu l-ar fi interesat cine-ştie-ce.

Ea de-abia dac-a priceput înțelesul cuvintelor, dar după cum fuseseră spuse, i se păru că-i vorba de o aptitudine. Era preferabil să răspundă afirmativ.

„Da."

„Şi-al meu—chiar mai mult decât bine," murmură Ricardo; şi-apoi, într-o izbucnire de confidențe: „Eu nu-s chiar atât de bun trăgător, dar port totdeauna la mine o sculă a dracului de periculoasă!"

Lovi cu palma peste picior. Lena trecuse de faza înfiorărilor. Țeapănă toată, incapabilă să-şi mişte măcar ochii, trecea printr-o teribilă tensiune mentală, un fel de absență totală de memorie. Ricardo încercă în felul lui să o influențeze.

„Şi gentlemanul meu nu-i omul să mă lase baltă. E de-ai noştri, nu-i străin. Pe când dumneata, cu baronul dumitale, nu

—Gentlemanul tău trage bine? a spus el, uitându-se iar în jos, ca să mimeze indiferența.

Fata nu a înţeles bine întrebarea—dar fiindcă forma ei sugera un fel de realizare, a ales varianta sigură:

—Da.

—Şi-al meu, chiar bine, a murmurat Ricardo și apoi, într-o izbucnire s-a destăinuit: Eu de fapt nu-s așa bun, dar am la mine ceva la fel de nimicitor!

Și-a bătut piciorul. Fata nu mai tremura de acum. Ţeapănă, incapabilă să-și miște măcar privirea, își simţea mintea ștearsă parcă de efortul psihic. Ricardo a încercat să o manipuleze în felul său.

—Iar gentlemanul meu nu mă va abandona niciodată. Nu-i vreun străin. Pe când tu, cu baronul tău, nu știi ce te

know what's before you—or, rather, being a woman, you know only too well. Much better not to wait for the chuck. Pile in with us and get your share—of the plunder, I mean. You have some notion about it already."

She felt that if she as much as hinted by word or sign that there was no such thing on the island, Heyst's life wouldn't be worth half an hour's purchase; but all power of combining words had vanished in the tension of her mind. Words themselves were too difficult to think of—all except the word"yes." The saving word! She whispered it with not a feature of her face moving. To Ricardo the faint and concise sound proved a cool, reserved assent, more worth having from that amazing mistress of herself than a thousand words from any other woman. He thought with exultation that he had come upon one in a million—in ten millions! His whisper became frankly

ştii ce te-aşteaptă—sau, cum eşti femeie, ştii foarte bine. Ai face şi mai bine să n-aştepţi să-ţi dea cu piciorul. Treci de partea noastră. Ai să primeşti ce ţi se cuvine—din comoară, vreau să zic. Ţi-ai şi făcut o idee despre ea, nu?"

Ea simţi că dacă, printr-un cuvânt sau vreun semn, ar fi lăsat să se înţeleagă că pe insulă nu exista aşa ceva, viaţa lui Heyst n-ar mai fi făcut multe parale. Dar tensiunea în care se afla făcuse să-i dispară orice capacitate de a mai înşira cuvinte. Nu era în stare nici măcar să le găsească—nici unul, în afară de cuvântul „da". Cuvântul salvator. Îl şopti, fără ca o singură trăsătură de pe faţa ei să se clintească. Pentru Ricardo, achiesarea concisă şi rece căpătă valoarea unui asentiment circumspect care, din partea acestei fete atât de uimitor de stăpâne pe sine însăşi, valora mai mult decât o mie de cuvinte din partea oricărei alte femei. Îşi spuse, în culmea bucuriei, că pusese mâna pe-o femeie, una-ntr-un

așteaptă sau, de fapt, că ești femeie, poate că știi deja prea bine. Mai bine n-aștepţi să te-alunge. Hai cu noi și primești și partea ta. Din pradă, vreau să zic. Că știi deja de ea, bănuiesc.

Fata simţea că dacă ar fi făcut vreo aluzie, prin vorbe sau gesturi, că așa ceva nu se afla pe insulă, viaţa lui Heyst s-ar fi sfârșit în jumătate de ceas. Însă orice putere de a lega cu dibăcie două cuvinte îi fusese ștearsă din minte de încordare. Era prea dificil să își mai aleagă cuvintele, numai „da" îi venea ușor să spună. Cuvântul salvator! L-a șoptit fără să-și miște trăsăturile feţei. Lui Ricardo, vorba înceată și concisă i-a părut o abordare rece și rezervată, mai preţioasă din gura acestei femei stăpâne pe sine decât o mie de vorbe din gura oricărei alte femei. S-a gândit, exaltat, că dăduse peste una într-un milion—chiar zece milioane! Șoapta i-a devenit o rugă stăruitoare:

entreating.

“That’s good! Now all you’ve got to do is to make sure where he keeps his swag. Only do be quick about it! I can’t stand much longer this crawling-on-the-stomach business so as not to scare your gentleman. What do you think a fellow is—a reptile?”

She stared without seeing any one, as a person in the night sits staring and listening to deadly sounds, to evil incantations. And always in her head there was that tension of the mind trying to get hold of something, of a saving idea which seemed to be so near and could not be captured. Suddenly she seized it. Yes—she had to get that man out of the house. At that very moment, raised outside, not very near, but heard distinctly, Heyst’s voice uttered the words:

“Have you been looking out for me, Wang?”

milion—în zece milioane. Şoaptele lui deveniră aproape o implorare.

„Admirabil! Acuma, tot ce ai de făcut e să afli locul unde-şi ține gologanii. Numai că trebuie să te grăbeşti. Nu mai pot suporta multă vreme viața asta de târâtoare pe care-o duc ca să nu-l sperii pe gentlemanul dumitale. Ce-ți închipui că sunt—reptilă?”

Ea făcu ochii mari, fără să vadă nimic, cum stă şi priveşte şi-ascultă omu-n noapte la vrăji şi la semne rele. Şi în cap continua tensiunea aceea teribilă încercând să prindă ceva, o idee salvatoare, care i se părea că-i atât de aproape, dar n-o putea prinde. Deodată, o sesiză. Asta era—să scape de omul ăsta din casă. În aceeaşi clipă se auzi afară, nu prea aproape, dar limpede, glasul lui Heyst spunând:

„Mă căutai, Wang?”

—Asta-i bine! Acum nu trebuie decât să afli sigur unde ține paralele. Doar să te miști repede! Mult nu mai rezist cu treaba asta făcută în taină ca să nu-ţi speriem gentlemanul. Ce-s eu oare, reptilă, să merg numai pe burtă acum?

Fata a tresărit fără să fi văzut ceva, cum ascultă omul în noapte șoapte de moarte, incantaţii diabolice. Și rămânea efortul cu care încerca să se agaţe de ceva, de o idee salvatoare, atât de aproape și totuși, atât de greu de prins din aer. Și, deodată, a găsit-o. Da, trebuia să-l scoată pe omul acela din casă. În acel moment, nu foarte aproape, vocea lui Heyst se auzise afară:

—M-ai căutat, Wang?

It was for her like a flash of lightning framed in the darkness which had beset her on all sides, showing a deadly precipice right under her feet. With a convulsive movement she sat up straight, but had no power to rise. Ricardo, on the contrary, was on his feet on the instant, as noiseless as a cat. His yellow eyes gleamed, gliding here and there; but he, too, seemed unable to make another movement. Only his moustaches stirred visibly, like the feelers of some animal.

Wang's answer, "*Ya, Tuan,*" was heard by the two in the room, but more faintly. Then Heyst again:

"All right! You may bring the coffee in. Mem Putih out in the room yet?"

To this question Wang made no answer.

Ricardo's and the girl's eyes met, utterly without expression, all their faculties being absorbed in listening for the first sound of Heyst's footsteps, for any

Pentru Lena fu ca strălucirea unui fulger sfâşiind tenebrele care-o copleşeau din toate părțile, luminându-i chiar la picioare o prăpastie ucigătoare. Cu o mişcare spasmodică îşi îndreptă spinarea, dar n-avu puterea să se ridice în picioare. Ricardo, dimpotrivă, într-o clipă fu în picioare, fără zgomot, ca o pisică. Ochii lui galbeni străluceau alunecând în dreapta şi-n stânga. Dar şi el părea incapabil să facă altă mişcare. Numai mustățile i se agitau, ca tentaculele unui animal.

Răspunsul lui Wang: "*Ya, Tuan,*" fu auzit de amândoi din odaie, dar mai slab. Apoi din nou Heyst:

„*All right!* Poți să aduci cafeaua. *Mem Putih* e încă în odaie?"

La această întrebare Wang nu răspunse.

Ochii lui Ricardo îi întâlniră pe ai Lenei, lipsiți de orice expresie, toate aptitudinile ei concentrate în ascultarea primului zgomot făcut de paşii lui Heyst, a

A fost, pentru ea, ca un fulger în beznă care-o înconjura din toate părţile, arătându-i cum la picioare i se cască o prăpastie mortală. Cu o mișcare convulsivă s-a îndreptat de spate, dar n-a avut puterea să se ridice. Ricardo, din contră, s-a ridicat dintr-odată în picioare, tăcut ca o pisică. Ochii galbeni îi străluceau gonind dintr-un colţ al camerei în celălalt. Dar și el părea incapabil să facă altă mișcare. Numai mustăţile i se agitau vizibil, ca ale unor animale.

Răspunsul lui Wang, „Ya tuan", a fost auzit de cei doi din cameră, dar mai vag. Apoi iar Heyst:

—În regulă! Poţi să aduci cafeaua. *Mem Putih* a ieșit din cameră?

La asta, Wang nu a dat niciun răspuns.

Ochii lui Ricardo i-au întâlnit pe cei ai fetei, lipsiţi de expresie, toate facultăţile fiindu-i absorbite de ascultarea primilor pași ai lui Heyst sau a oricărui sunet de

sound outside which would mean that Ricardo's retreat was cut off. Both understood perfectly well that Wang must have gone round the house, and that he was now at the back, making it impossible for Ricardo to slip out unseen that way before Heyst came in at the front.

A darkling shade settled on the face of the devoted secretary. Here was the business utterly spoiled! It was the gloom of anger, and even of apprehension. He would perhaps have made a dash for it through the back door, if Heyst had not been heard ascending the front steps. He climbed them slowly, very slowly, like a man who is discouraged or weary—or simply thoughtful; and Ricardo had a mental vision of his face, with its martial moustache, the lofty forehead, the impassive features, and the quiet, meditative eyes. Trapped! Confound it! After all, perhaps the governor was right. Women had to be shunned. Fooling with

oricărui zgomot de afară care ar fi putut însemna că retragerea lui Ricardo e tăiată. Amândoi înțeleseseră destul de bine că acum Wang se dusese în dosul casei, împiedicându-l astfel pe Ricardo să se strecoare pe acolo înainte ca Heyst să fi intrat prin față.

O umbră grea întunecă fața devotatului secretar. Un nor de mânie şi poate şi de teamă. De data asta afacerea se-ncurcase urât. Poate că s-ar fi repezit pe uşa din dos, dacă nu l-ar fi auzit pe Heyst urcând treptele verandei în față. Le urca rar, foarte rar, ca un om descurajat sau obosit—sau pur şi simplu pe gânduri; şi Ricardo îşi închipui fața lui, cu mustățile marțiale, fruntea înaltă, trăsăturile impasibile şi ochii calmi, meditativi. Prins în capcană! Ei, drăcia dracului! La urma-urmei, poate că şeful avea dreptate. Trebuie să te fereşti de femei. Prostindu-se cu asta, stricase poate toată afacerea. Pentru că, prins în cursă cum era, putea

afară care ar arăta că retragerea lui Ricardo e oprită. Amândoi au înţeles perfect că Wang ocolise casa și că acum era în spate, astfel încât Ricardo nu ar fi putut să se strecoare afară pe acolo înainte ca Heyst să intre prin faţă.

Faţa secretarului devotat a fost acoperită de o umbră ameninţătoare. Uite că se ducea pe apa sâmbetei afacerea! Era o întunecare mânioasă, înspăimântată chiar. Poate că ar fi șters-o pe ușa din spate dacă nu l-ar fi auzit pe Heyst urcând treptele din faţă. Urca încet, foarte încet, ca un om descurajat sau ostenit sau, pur și simplu, preocupat de un gând, iar Ricardo și-a imaginat faţa lui, cu mustaţa marţială, cu fruntea înaltă, cu trăsăturile impasibile și ochii liniștiţi, meditativi. Prins în capcană! La naiba! Până la urmă, poate c-avea dreptate patronul. Să te ferești de femei. Se încurcase cu asta și, pare-se, dăduse peste cap toată afacerea. Fiindcă, prins așa cum

this one had apparently ruined the whole business. For, trapped as he was, he might just as well kill, since, anyhow, to be seen was to be unmasked. But he was too fair-minded to be angry with the girl.

Heyst had paused on the verandah, or in the very doorway.

"I shall be shot down like a dog if I ain't quick," Ricardo muttered excitedly to the girl.

He stooped to get hold of his knife; and the next moment would have hurled himself out through the curtain, nearlyas prompt and fully as deadly to Heyst as an unexpected thunderbolt. The feel more than the strength of the girl's hand, clutching at his shoulder, checked him. He swung round, crouching with a yellow upward glare. Ah! Was she turning against him?

He would have stuck his knife into the hollow of her bare throat if he had not seen her other hand pointing to the

foarte bine să-l şi curețe, căci oricum, a fi văzut însemna a fi demascat. Dar în sinea lui nu putea să se supere pe fată.

Heyst se oprise pe verandă, sau poate chiar în fața uşii.

„O să tragă-n mine ca-ntr-un câine, dacă nu-i dau zor," făcu Ricardo, agitat, către Lena.

Se aplecă să apuce cuțitul, şi-n clipa următoare s-ar fi repezit în perdea, pentru Heyst tot atât de neaşteptat şi tot atât de ucigător ca un trăsnet din senin. Mai mult senzația decât forța mâinii ei apucându-i umărul îl opri. Se răsuci în loc, cu o scăpărare galbenă spre ea. Ah! Se-ntorcea contra lui?

Şi-ar fi înfipt cuțitul în golul din gâtul ei, dacă nu i-ar fi văzut cealaltă mână arătându-i fereastra. Sus de tot, deasupra,

era, putea la fel de bine să ucidă, din moment ce, oricum, să fie văzut însemna să fie și demascat. Dar el era prea corect ca să se supere pe fată.

Heyst se oprise pe verandă sau, poate, chiar în pragul ușii.

—O să mă-mpuște ca pe câini dacă nu mă mișc iute, i-a murmurat Ricardo agitat fetei.

A pus mâna pe cuțit, iar în momentul următor era gata să se azvârle prin perdea, aproape la fel de iute și de mortal pentru Heyst ca un trăsnet de nicăieri. Senzația, mai mult decât forța mâinii așezate pe umărul său, l-a liniștit. S-a învârtit pe călcâie și a privit-o urât cu ochii galbeni. Ah, oare era pe cale să-l trădeze?

Și-ar fi înfipt cuțitul în golul gâtului ei dacă nu i-ar fi văzut cealaltă mână, care arăta spre fereastră. Era o deschidere largă,

window. It was a long opening, high up, close under the ceiling almost, with a single pivoting shutter.

While he was still looking at it, she moved noiselessly away, picking up the overturned chair, and placed it under the wall. Then she looked round; but he didn't need to be beckoned to. In two long, tiptoeing strides he was at her side.

"Be quick!" she gasped.

He seized her hand and wrung it with all the force of his dumb gratitude, as a man does to a chum when there is no time for words. Then he mounted the chair. Ricardo was short—too short to get over without a noisy scramble. He hesitated an instant; she, watchful, bore rigidly on the seat with her beautiful bare arms, while, light and sure, he used the back of the chair as a ladder. The masses of her brown hair fell all about her face.

Footsteps resounded in the next room, and Heyst's voice, not very loud,

era o deschidere lată şi scundă, aproape sub tavan, cu un singur oblon, pivotant.

În timp ce el se mai uita în sus, ea se mişcă fără zgomot, apucă scaunul răsturnat şi îl puse lângă perete. Apoi îşi roti privirea, dar el n-avea nevoie să-i arate cineva drumul. Din două sărituri în vârful picioarelor fu lângă ea.

„Repede!"zise ea gâfâind.

El îi apucă mâna şi i-o strânse cu toată forța recunoştinței sale mute, cum face un bărbat cu un prieten când nu mai e timp de vorbe. Apoi se urcă pe scaun. Ricardo era scurt—prea scurt ca să ajungă sus fără zgomot de cățărare. Ezită o clipă. Ea, vigilentă, propti scaunul cu brațele ei goale şi frumoase, în timp ce, uşor şi sigur, el se folosi de rezemătoarea scaunului drept scară. Lenei, părul ei bogat castaniu îi căzu tot peste față.

În camera de alături se auzeau paşi, şi glasul lui Heyst, nu prea puternic, care o

sus pe perete foarte aproape de tavan, cu un singur oblon pivotant.

În timp ce el încă o privea, fata s-a îndepărtat în tăcere, a ridicat scaunul răsturnat și l-a așezat lângă perete. Apoi s-a întors către el, dar Ricardo nu avea nevoie de încurajări. Cu două salturi pe vârfurile picioarelor o și ajunsese.

—Grăbește-te! a icnit ea.

El a apucat-o de mână și a strâns-o cu toată forţa gratitudinii tăcute, așa cum faci cu un amic când nu-i timp de vorbe. Apoi, s-a urcat pe scaun. Ricardo era scund—prea scund ca să iasă fără să facă tărăboi. A ezitat o clipă iar ea, veghind asupra lui, a ţinut bine de scaun cu braţele goale, frumoase, în vreme ce el, ușor și cu încredere, a folosit spătarul scaunului drept scară. Părul des, castaniu, i-a acoperit fetei chipul.

În camera de alături s-au auzit pași, iar vocea lui Heyst, nu prea puternică, a

called her by name.

"Lena!"

"Yes! In a minute," she answered with a particular intonation which she knew would prevent Heyst from coming in at once.

When she looked up, Ricardo had vanished, letting himself down outside so lightly that she had not heard the slightest noise. She stood up then, bewildered, frightened, as if awakened from a drugged sleep, with heavy, downcast, unseeing eyes, her fortitude tired out, her imagination as if dead within her and unable to keep her fear alive.

Heyst moved about aimlessly in the other room. This sound roused her exhausted wits. At once she began to think, hear, see; and what she saw—or rather recognized, for her eyes had been resting on it all the time—was Ricardo's straw slipper, lost in the scuffle, lying near the bath. She had just time to step forward and

chema pe nume.

„Lena!"

„Da. Într-o clipă," răspunse ea cu o intonație anumită, care ştia că o să-l împiedice pe Heyst să intre imediat.

Când ridică ochii, Ricardo dispăruse, lăsându-se să cadă pe dinafară atât de uşor, încât ea nu auzise nimic, nici cel mai mic zgomot. Atunci se ridică, tulburată, speriată, de parcă s-ar fi trezit dintr-un somn cu narcotice, cu ochii grei, în pământ, fără să vadă nimic, toată forța-i morală stoarsă, imaginația moartă, incapabilă să-i alimenteze măcar frica.

Heyst umbla fără rost prin odaia de alături. Zgomotul paşilor lui o reînsufleți. Începu deodată să se gândească, să audă, să vadă. Şi ceea ce văzu—sau mai bine zis recunoscu, pentru că privirea ei îl fixase aproape tot timpul—fu sandala lui Ricardo, pierdută în timpul încăierării, zăcând lângă cadă. Avu timp doar să facă

chemat-o pe nume:

—Lena!

—Da! O clipă! a spus ea cu o intonaţie care știa anume că-l va mai ţine pe Heyst la distanţă o vreme.

Când s-a uitat în sus, Ricardo dispăruse, aterziând afară atât de lin că ea nu auzise nici cel mai mic zgomot. S-a ridicat atunci, zăpăcită, înspăimântată, trezită parcă dintr-un somn indus, cu ochii grei, coborâţi și absenţi, lipsită de elan, cu imaginaţia aproape moartă și incapabilă să mai păstreze vie în ea frica.

Heyst se învârtea fără noimă în camera de alături. Sunetul i-a alertat fetei simţurile epuizate. Deodată a început să cugete, să audă și să vadă. Și, ce a văzut, sau, mai bine zis, a recunoscut, fiindcă se uita la ea deja, a fost sandaua lui Ricardo, pierdută în confruntare, undeva aproape de cadă. Abia dacă a avut răgaz să își înfigă

plant her foot on it when the curtain shook, and, pushed aside, disclosed Heyst in the doorway.

Out of the appeased enchantment of the senses she had found with him, like a sort of bewitched state, his danger brought a sensation of warmth to her breast. She felt something stir in there, something profound, like a new sort of life.

The room was in partial darkness, Ricardo having accidentally swung the pivoted shutter as he went out of the window. Heyst peered from the doorway.

"Why, you haven't done your hair yet," he said.

"I won't stop to do it now. I sha'n't be long," she replied steadily, and remained still, feeling Ricardo's slipper under the sole of her foot.

Heyst, with a movement of retreat, let the curtain drop slowly. On the instant she stooped for the slipper, and, with it in her hand, spun round wildly, looking for

un pas înainte şi să pună piciorul pe ea, când perdeaua se mişcă şi, dată deoparte, Heyst apăru în prag.

Farmecul simțirilor împăcate ca într-o încântare, starea ca de vrajă pe care-o găsise lângă omul ăsta, pericolul în care se afla el, îi dădură o senzație de căldură în inimă. Simțea mişcându-se ceva acolo, ceva profund, ca un nou fel de viață.

În cameră era semi-întuneric, pentru că Ricardo, ieşind pe fereastră, împinsese fără să vrea oblonul. Heyst, din prag, privea.

„Cum, nu te-ai pieptănat încă?" zise el.

„N-am să mă pieptăn acuma. Vin imediat," răspunse ea cu un glas ferm şi rămase nemişcată simțind sub talpă sandala lui Ricardo.

Heyst se trase cu un pas îndărăt şi lăsă perdeaua să cadă încet. În aceeaşi clipă ea se aplecă să apuce sandala şi, cu ea în mână, aruncă disperată priviri în jur,

piciorul în ea când s-a cutremurat cortina, dezvăluindu-l pe Heyst în pragul ușii.

Farmecul simţirilor împăcate ca o vrajă lângă el şi pericolul în care el se afla îi dădeau fetei o senzaţie de căldură în piept. Simţea că se mişcă ceva acolo, ceva profund, ca un nou soi de viaţă.

Camera era în semiobscuritate, pentru că Ricardo lovise accidental oblonul când ieșise pe fereastră. Heyst se uita cu atenţie din pragul ușii.

—Încă nu ţi-ai aranjat părul, a zis el.

—Acum nu mă mai pieptăn. Nu mai durează mult, a răspuns ea calmă, fără să se miște și simţind sandaua lui Ricardo sub picior.

Heyst, retrăgându-se, a lăsat perdeaua să se așeze ușor în locul ei. Într-o clipă fata s-a aplecat după sanda și, apucând-o, s-a rotit nebunește, căutând

some hiding-place; but there was no such spot in the bare room. The chest, the leather bunk, a dress or two of hers hanging on pegs—there was no place where the merest hazard might not guide Heyst's hand at any moment. Her wildly roaming eyes were caught by the half-closed window. She ran to it, and by raising herself on her toes was able to reach the shutter with her fingertips. She pushed it square, stole back to the middle of the room, and, turning about, swung her arm, regulating the force of the throw so as not to let the slipper fly too far out and hit the edge of the overhanging eaves. It was a task of the nicest judgment for the muscles of those round arms, still quivering from the deadly wrestle with a man, for that brain, tense with the excitement of the situation and for the unstrung nerves flickering darkness before her eyes. At last the slipper left her hand. As soon as it passed the opening, it was out of her sight. She

căutând o ascunzătoare; dar nu era nici una, în odaia asta goală. Dulapul, cufărul de piele, una sau două rochii de-ale ei atârnând pe umeraşe—nu era nici un locşor unde din pură întâmplare Heyst să nu poată da peste ea. Ochii ei rătăcind înnebuniți dădură peste fereastra pe jumătate închisă. Fugi până la ea, se înălță pe vârfuri şi reuşi să atingă oblonul cu degetele. Îl deschise, fugi înapoi în mijlocul odăii şi, luându-şi elan, aruncă sandala cu o forță bine măsurată, ca să n-ajungă prea departe şi să se lovească de streaşină. Era o treabă foarte delicată, de drămuire fină a efortului, pentru muşchii brațelor acelora rotunde, încă înfiorate de încleştarea cu un bărbat, pentru creierul acela în plină tensiune a emoției din cauza situației, pentru nervii a căror încordare o făceau să vadă negru înaintea ochilor. În fine, sandala aruncată trecu fereastra şi-o pierdu din ochi. Ascultă. Nu o auzi izbindu-se de ceva. Dispăruse, atât; de parc-ar fi avut

unde s-o ascundă. Dar în cameră nu exista niciun astfel de loc—era goală. Lada, geamantanul de piele, una-două rochii de-ale ei pe cuier—nu exista loc unde mâna lui Heyst n-ar fi putut să ajungă, din cea mai nesemnificativă întâmplare. Ochii, care băteau nebunește încăperea, s-au așezat pe fereastra întredeschisă. A alergat la ea și, ridicându-se pe vârfuri, a reușit să ajungă la oblon cu degetele. L-a deschis și a fugit înapoi în mijlocul camerei și, întorcându-se pe călcâie, și-a agitat brațul, potrivind forța aruncării așa încât sandaua să nu ajungă prea departe și să se lovească de marginea streșinilor proeminente. Era o sarcină de mare precizie pentru mușchii acelor brațe durdulii care încă tremurau de pe urma luptei pe viață și pe moarte cu un bărbat, dar și pentru creierul stresat de agitația momentului și pentru nervii întinși care-i înnegreau totul în fața ochilor. În sfârșit sandaua a plecat din mâna ei. Cum a ieșit pe geam, a și dispărut. A ascultat. Nu a

listened. She did not hear it strike anything; it just vanished, as if it had wings to fly on through the air. Not a sound! It had gone clear.

Her valiant arms hanging close against her side, she stood as if turned into stone. A faint whistle reached her ears. The forgetful Ricardo, becoming very much aware of his loss, had been hanging about in great anxiety, which was relieved by the appearance of the slipper flying from under the eaves; and now, thoughtfully, he had ventured a whistle to put her mind at ease.

Suddenly the girl reeled forward. She saved herself from a fall only by embracing with both arms one of the tall, roughly carved posts holding the mosquito net above the bed. For a long time she clung to it, with her forehead leaning against the wood. One side of her loosened sarong had slipped down as low as her hip. The long brown tresses of her hair fell in

aripi să zboare. Nici un sunet, nimic!

Cu brațele ei viteze atârnând lângă trup, rămase ca o stană de piatră. Un şuierat slab ajunse până la urechile ei. Uitucul de Ricardo, dându-şi foarte bine seama de isprava lui, rămăsese pe-aproape, tare îngrijorat, şi fu teribil de uşurat văzând sandala zburând pe sub streaşină. Şi acum, prudent, riscase şuieratul, ca s-o liniştească şi pe ea.

Deodată fata ameți, gata să cadă. Izbuti să se apuce cu amândouă mâinile de unul din stâlpii înalți cioplițí, de care era prins musticarul deasupra patului. Se ținu strâns de el o bucată de vreme, cu fruntea rezemată de lemn. O parte a sarongului i se desfăcuse şi căzuse până la coapsă. Şuvițele de păr castaniu, lungi şi groase, îi atârnau în dezordine parc-ar fi fost umede,

auzit să fi lovit ceva, dispăruse ca și cum ar fi avut aripi să zboare. Niciun sunet! Dispăruse de tot.

A rămas, cu brațele brave lipite de șold, ca o stană de piatră. Un fluierat ușor i-a ajuns la urechi. Ricardo, distrat, dându-și seama ce lăsase în casă, rămăsese în urmă foarte agitat. S-a liniștit numai când a zărit sandaua zburând pe geam și atunci, gânditor, i-a fluierat fetei pentru a-i alunga gândurile negre.

Deodată fata a început să se clatine. A rămas în picioare doar pentru că s-a prins de unul din stâlpii înalţi și sculptaţi neatent care ţineau plasa de ţânţari deasupra patului. Vreme îndelungată a rămas agăţată de el, sprijinindu-și fruntea de lemn. O parte a sarongului desfăcut îi alunecase până la coapsă. Cozile lungi, șatene, atârnau toate parcă ude, aproape

lank wisps, as if wet, almost black against her white body. Her uncovered flank, damp with the sweat of anguish and fatigue, gleamed coldly with the immobility of polished marble in the hot, diffused light falling through the window above her head—a dim reflection of the consuming, passionate blaze of sunshine outside, all aquiver with the effort to set the earth on fire, to burn it to ashes.

părând aproape negre pe corpu-i alb. Şoldul dezvelit, umed de transpirație şi groază şi oboseală, strălucea rece cu imobilitatea unei marmuri lustruite în lumina fierbinte, difuză care cădea pe fereastra de deasupra capului ei—o slabă oglindire a arşiței devorante, pătimaşe a soarelui de-afară, tremurând de sforțarea de-a da foc pământului, de-a transforma totul în cenuşă.

negre peste corpul ei alb. Șoldul descoperit, umezit de sudoarea chinului și a epuizării, strălucea rece cu imobilitatea marmurei șlefuite în lumina arzătoare, difuză, care intra pe fereastra de deasupra capului său. Era o reflecție slabă a flăcării pasionale, avide, a soarelui de afară opintindu-se să dea foc pământului, să-l facă cenușă.

CHAPTER FOUR

Heyst, seated at the table with his chin on his breast, raised his head at the faint rustle of Lena's dress. He was startled by the dead pallor of her cheeks, by something lifeless in her eyes, which looked at him strangely, without recognition. But to his anxious inquiries she answered reassuringly that there was nothing the matter with her, really. She had felt giddy on rising. She had even had a moment of faintness, after her bath. She had to sit down to wait for it to pass. This had made her late dressing.

"I didn't try to do my hair. I didn't want to keep you waiting any longer," she said.

He was unwilling to press her with questions about her health, since she seemed to make light of this indisposition. She had not done her hair, but she had

Capitolul IV

Heyst, aşezat la masă, cu bărbia în piept, auzi foşnetul uşor al rochiei Lenei şi îşi înălță capul. Fu izbit de paloarea obrajilor, de ceva lipsit de viață în privirea ei, care-l fixa parcă fără să-l recunoască. Dar la întrebările lui îngrijorate, ea-i răspunse liniştindu-l că nu era nimic, realmente. Se simțise puțin amețită când s-a trezit. A avut chiar o clipă de slăbiciune, după baie. A trebuit să se aşeze puțin ca să-i treacă. Din cauza asta a întârziat cu îmbrăcatul.

„N-am încercat să mă pieptăn. Nu voiam să te fac să aştepți," zise ea.

El nu stărui cu întrebările despre sănătatea ei, pentru că o vedea că nu vrea să dea importanță acestei indispoziții. Nu se pieptănase, dar îşi periase părul şi îl

Capitolul IV

Heyst, așezat la birou cu bărbia în piept, și-a ridicat capul la auzul foșnetului slab al rochiei Lenei. A fost surprins de paloarea obrajilor săi, de ceva lipsit de viaţă în ochii care-l priveau straniu, fără să-l recunoască. Dar întrebările neliniștite i-au fost întâmpinate cu asigurări că nu avea nimic, chiar nimic. O luase ameţeala când se ridicase. Iar după baie, aproape că leșinase, și se așezase ca să-i treacă. De aceea întârziase cu îmbrăcatul.

—Nici n-am încercat să-mi aranjez părul, n-am vrut să mă mai aștepţi, a zis ea.

Nu mai voia s-o preseze cu întrebări despre sănătate, fiindcă părea să nu ia în serios indispoziţia. Nu-și aranjase părul, dar îl periase și-l legase la spate cu o fundă.

brushed it, and had tied it with a ribbon behind. With her forehead uncovered, she looked very young, almost a child, a careworn child; a child with something on its mind.

What surprised Heyst was the non-appearance of Wang. The Chinaman had always materialised at the precise moment of his service, neither too soon nor too late. This time the usual miracle failed. What was the meaning of this?

Heyst raised his voice—a thing he disliked doing. It was promptly answered from the compound:

"Ada, Tuan!"

Lena, leaning on her elbow, with her eyes on her plate, did not seem to hear anything. When Wang entered with a tray, his narrow eyes, tilted inward by the prominence of salient cheekbones, kept her under stealthy observation all the time. Neither the one nor the other of that white couple paid the slightest attention to him

strânsese la spate cu o panglică. Arăta foarte tânără, cu fruntea descoperită, aproape ca un copil, un copil copleşit de griji, un copil preocupat.

Ceea ce-l mira pe Heyst era faptul că nu se arăta Wang. Totdeauna chinezul se materializa exact în momentul în care era necesar, nici mai devreme, nici mai târziu. Astăzi obişnuitul miracol nu se producea. Ce-nsemna asta?

Heyst ridică vocea—lucru ce-i era profund dezagreabil. I se răspunse imediat, din curte:

„Ada, Tuan!"

Lena, sprijinită în coate, cu ochii în farfurie, părea că n-aude nimic. Când Wang intră cu o tavă, ochii lui mici, cărora pomeții proeminenți ai obrajilor le dădeau o înclinare spre înăuntru, o urmăriră pe furiş tot timpul. Nici unul, nici celălalt dintre cei doi albi nu-i acordau nici cea mai mică atenție, şi Wang se retrase fără să-i fi

Cu fruntea goală arăta atât de tânără, aproape ca un copil, unul măcinat de griji, un copil gânditor.

Ce-l surprindea pe Heyst era absenţa lui Wang. Chinezul se materializase mereu în momentul precis, nici prea devreme, nici prea târziu. De data aceasta, miracolul obișnuit dăduse greș. Ce o mai fi însemnat și asta?

Heyst a ridicat vocea, lucru pe care nu-i plăcea să-l facă. I s-a răspuns cu promptitudine de afară:

—*Ada, Tuan!*

Lena, sprijinindu-se în coate, cu ochii în farfurie, n-a părut să audă. Când a intrat Wang cu o tavă, ochii săi migdalaţi, afundaţi în orbite de pomeţi proeminenţi, au scrutat-o pe furiș tot timpul. Nici el, nici ea nu i-au dat atenţie, iar el s-a retras fără a-i fi auzit grăind un singur cuvânt. S-a lăsat pe călcâie pe veranda din spate.

and he withdrew without having heard them exchange a single word. He squatted on his heels on the back verandah. His Chinaman's mind, very clear but not far-reaching, was made up according to the plain reason of things, such as it appeared to him in the light of his simple feeling for self-preservation, untrammelled by any notions of romantic honour or tender conscience. His yellow hands, lightly clasped, hung idly between his knees. The graves of Wang's ancestors were far away, his parents were dead, his elder brother was a soldier in the yamen of some Mandarin away in Formosa. No one near by had a claim on his veneration or his obedience. He had been for years a laboring, restless vagabond. His only tie in the world was the Alfuro woman, in exchange for whom he had given away some considerable part of his hard-earned substance; and his duty, in reason, could be to no one but himself.

auzit schimbând o singură vorbă. Se aşeză pe călcâie pe veranda din dos. Mintea lui de chinez, foarte clară, dar nu prea perspicace, era deprinsă să vadă numai aspectele simple ale lucrurilor, astfel cum i se prezentau în lumina sentimentelor sale elementare de autoconservare, nealterate de niciun fel de noțiune romantică de onoare sau scrupul de conştiință. Mâinile lui galbene împreunate molâu îi atârnau blegi între genunchi. Mormintele strămoşilor lui Wang erau departe, părinții lui muriseră, fratele lui mai mare era ostaş în *yamen*-ul nu-ştiu-cărui mandarin pe undeva prin Formosa. Nu era nimeni pe-aproape care să aibă dreptul la venerație şi ascultare din partea sa. Vagabondând fără încetare, muncea de ani şi ani de zile. Singura lui legătură pe lumea asta era femeia Alfuro, pentru obținerea căreia dăduse cea mai mare parte din tot ce agonisise cu-atâta greu. Şi, după buna lui dreptate, datorie n-avea decât față de sine

Mintea sa de chinez, foarte limpede, dar nu tocmai pătrunzătoare, era construită în jurul unei ordini cauzale a lucrurilor, așa cum îi apăreau în lumina instinctului său simplu de autoconservare, neîmpiedicată de noţiuni ca onoare romantică sau conştiinţă puternică. Mâinile galbene, una într-alta, îi atârnau liniștite între genunchi. Mormintele strămoșilor lui Wang erau departe, părinţii îi muriseră, iar fratele era soldat în reședința unui mandarin de prin Formosa. Nimeni din părţile acestea nu se bucura de veneraţia sau de loialitatea sa. Ani de zile fusese un vagadond și un muncitor, unul care nu stătea locului. Singura rădăcină în lume îi era femeia Alfuro, pentru care renunţase la o parte considerabilă a traiului câștigat cu sudoare. Iar datoria sa era, în genere, doar faţă de el însuși.

The scuffle behind the curtain was a thing of bad augury for that Number One for whom the Chinaman had neither love nor dislike. He had been awed enough by that development to hang back with the coffee-pot till at last the white man was induced to call him in. Wang went in with curiosity. Certainly, the white woman looked as if she had been wrestling with a spirit which had managed to tear half her blood out of her before letting her go. As to the man, Wang had long looked upon him as being in some sort bewitched; and now he was doomed. He heard their voices in the room. Heyst was urging the girl to go and lie down again. He was extremely concerned. She had eaten nothing.

"The best thing for you. You really must!"

She sat listless, shaking her head from time to time negatively, as if nothing could be any good. But he insisted; she saw

însuşi.

Lupta dindărătul perdelei era semn rău pentru Numărul Unu, pentru care chinezul n-avea nici simpatie, nici ură. Evenimentul îl speriase destul ca să-l facă să se-ntoarcă la ibricul lui de cafea, până când, în cele din urmă, albul fu obligat să-l cheme. Wang intră, curios. Desigur, femeia albă arăta ca şi cum s-ar fi încăierat cu spiritele rele care, până să-i dea drumul, îi supseseră mai bine de jumătate din sângele ei. Cât despre bărbat, de multă vreme Wang îl socotise, într-un fel, vrăjit, şi-acuma era condamnat. Auzea glasul lor, în casă. Heyst insista pe lângă fată să se ducă să se întindă puțin pe pat. Era îngrijorat, extrem de îngrijorat. Ea nu mâncase nimic.

„Ar fi cel mai bun lucru. Trebuie. Crede-mă."

Ea şedea, palidă, absentă, clătinând din cap din când în când, ca şi cum nimic n-ar mai fi servit la ceva. Dar el insista.

Înfruntarea din spatele cortinei era de rău augur pentru Numărul Unu pe care chinezul nici nu-l iubea, nici nu-l ura. Fusese îndeajuns de uimit de desfășurarea faptelor încât să tragă de timp cu cafeaua până când îl chemase omul alb. Wang intrase plin de curiozitate. Neîndoios, femeia albă părea să se fi duelat cu un spirit care reușise să-i soarbă jumătate din sânge înainte s-o lase. Cât despre bărbat, Wang de mult îl considera vrăjit, cumva—iar acum era condamnat. Le auzea vocile în cameră. Heyst o ruga pe fată să se întindă din nou. Era deosebit de îngrijorat. Fata nu mâncase nimic.

—Cel mai bine îți face. Chiar insist!

Fata era nemișcată, doar din când în când clătina din cap, ca și cum nimic nu i-ar fi făcut bine. Dar el insista iar ea, văzând

the beginning of wonder in his eyes, and suddenly gave way.

"Perhaps I had better."

She did not want to arouse his wonder, which would lead him straight to suspicion. He must not suspect!

Already, with the consciousness of her love for this man, of that something rapturous and profound going beyond the mere embrace, there was born in her a woman's innate mistrust of masculinity, of that seductive strength allied to an absurd, delicate shrinking from the recognition of the naked necessity of facts, which never yet frightened a woman worthy of the name. She had no plan; but her mind, quieted down somewhat by the very effort to preserve outward composure for his sake, perceived that her behaviour had secured, at any rate, a short period of safety. Perhaps because of the similarity of their miserable origin in the dregs of

Văzu că în ochii lui începea să mijească mirarea, şi atunci cedă.

„Poate c-aş face mai bine."

Nu voia să-i trezească mirarea, care l-ar duce de-a dreptul la bănuială. Nu trebuia să bănuiască!

Conştientă cum era de dragostea ei pentru acest bărbat, de-acel ceva frenetic şi profund de dincolo de simplele îmbrățişări, se şi născuse în ea neîncrederea aceea originară a femeilor în fața masculinității, a forței de seducție care se alia cu o delicată, absurdă reticență în a recunoaşte necesitatea brutală a faptelor, necesitate care niciodată n-a intimidat o femeie demnă de acest nume. N-avea niciun plan, dar mintea ei, calmată puțin de însuşi efortul de a păstra de dragul lui, o aparență de linişte, îşi dădea seama că comportarea ei asigurase, în orice caz, o scurtă perioadă de siguranță. Din cauza, poate, a originii lor similare, de jos, din

tot mai multă uimire în ochii lui, a renunțat deodată:

—Poate că până la urmă ar fi mai bine.

Nu voia să-l surprindă și mai mult, ca să nu intre la bănuieli. Nu trebuia să suspecteze nimic!

Deja, conștientă fiind de dragostea pe care i-o purta acestui bărbat, de ceva frenetic și profund dincolo de o îmbrățișare simplă, se născuse în ea scepticismul nativ femeilor față de masculinitate, pentru acea putere de seducţie aliată unei absurde și delicate ezitări de a recunoaște necesitatea clară a faptelor, care până acum n-a mai speriat vreo femeie demnă de acest nume. Nu avea niciun plan. Dar mintea ei, liniștită cumva de efortul de a arăta sânge rece de dragul lui, înţelesese că purtarea ei îi asigurase, oricum ar sta lucrurile, o perioadă scurtă de siguranţă. Poate din cauza asemănării originii lor mizere, din pătura societăţii, îl înţelesese perfect pe

mankind, she had understood Ricardo perfectly. He would keep quiet for a time now. In this momentarily soothing certitude her bodily fatigue asserted itself, the more overpoweringly since its cause was not so much the demand on her strength as the awful suddenness of the stress she had had to meet. She would have tried to overcome it from the mere instinct of resistance, if it had not been for Heyst's alternate pleadings and commands. Before this eminently masculine fussing she felt the woman's need to give way, the sweetness of surrender.

"I will do anything you like," she said.

Getting up, she was surprised by a wave of languid weakness that came over her, embracing and enveloping her like warm water, with a noise in her ears as of a breaking sea.

"You must help me along," she added quickly.

drojdia omenirii, ea îl înțelesese perfect pe Ricardo. O bucată de vreme el n-o să facă nimic. Această calmantă certitudine temporară permitea oboselii ei trupeşti să se manifeste, cu atât mai copleşitoare cu cât ea nu provenea atât din amploarea efortului solicitat, cât din oribila surpriză căreia fusese silită să-i facă față. Ar fi încercat să-şi înfrângă această oboseală dintr-un simplu instinct de rezistență, dacă n-ar fi fost rugămințile şi insistențele lui Heyst. Față de această pisălogeală eminamente masculină, simți şi ea nevoia femeii de a ceda, dulceața capitulării.

„Fac tot ce vrei."

Ridicându-se, se simți cuprinsă de un val de slăbiciune, de moliciune, care o năpădi, o învălui ca o apă caldă, ca un zgomot, în urechile ei, de valuri ce se sparg.

„Ajută-mă să merg," adăugă ea repede.

Ricardo. Avea să tacă, cel puţin o vreme. În această certitudine reconfortantă de moment, oboseala trupească i se manifesta, cu atât mai puternic cu cât venea nu din efortul fizic, cât din graba cu care fusese nevoită să întâlnească tot efortul. Ar fi încercat să-l depășească doar din instinctul de a rezista, dacă n-ar fi fost rugile și ordinele pe care le jonglase Heyst. În fața acestor insistențe eminamente masculine, simțise nevoia să renunțe, să guste din dulceața capitulării.

—Voi face tot ce vrei.

Ridicându-se, a fost surprisă de un val de slăbiciune languroasă care a îmbrățișat-o și a încercuit-o ca o apă caldă, cu un sunet în urechi de valuri spărgându-se.

—Trebuie să mă ajuţi, a adăugat repede.

While he put his arm round her waist—not by any means an uncommon thing for him to do—she found a special satisfaction in the feeling of being thus sustained. She abandoned all her weight to that encircling and protecting pressure, while a thrill went through her at the sudden thought that it was she who would have to protect him, to be the defender of a man who was strong enough to lift her bodily, as he was doing even then in his two arms. For Heyst had done this as soon as they had crept through the doorway of the room. He thought it was quicker and simpler to carry her the last step or two. He had grown really too anxious to be aware of the effort. He lifted her high and deposited her on the bed, as one lays a child on its side in a cot. Then he sat down on the edge, masking his concern with a smile which obtained no response from the dreamy immobility of her eyes. But she sought his hand, seized it eagerly; and

Heyst îşi trecu brațul în jurul taliei ei—un gest deloc neobişnuit la el—şi ea află o satisfacție cu totul deosebită în senzația de a fi sprijinită în felul ăsta. Îşi abandonă toată greutatea în această învăluitoare şi protectoare cuprindere, simțind deodată un fior cutremurând-o la gândul că acum ea era cea care trebuia să-l protejeze pe el, că ea trebuia să fie apărătorul unui bărbat destul de puternic ca să o ridice-n brațe, cum făcea chiar atunci. Pentru că Heyst aşa făcuse, îndată ce trecuseră pragul odăii. Socotise că era mai simplu şi mai repede s-o poarte în felul ăsta ultimii câțiva paşi. Era realmente prea îngrijorat ca să-şi mai dea seama de efort. O ridică în sus şi o culcă pe pat cum ai culca un copil în pătuț. Apoi se aşeză pe margine, disimulându-şi îngrijorarea într-un zâmbet care nu stârni niciun răspuns în imobilitatea visătoare a ochilor ei. Dar ea îi căută mâna, i-o luă între ale ei cu ardoare şi, în timp ce i-o strângea cu toată puterea

El și-a pus mâna pe după mijlocul ei—nicidecum un lucru neobișnuit pentru ei doi—iar ea a găsit o satisfacţie ieșită din comun într-o susţinere de acest fel. Și-a lăsat toată greutatea în voia braţului care o încercuia și o presa, în vreme ce o trecea un fior la gândul subit că ea va trebui de acum să-l protejeze, să-l apere pe bărbatul care era îndeajuns de puternic să o ridice de la pământ, așa cum făcea în acest moment, în braţele sale. Fiindcă Heyst făcuse asta de îndată ce trecuseră de pragul ușii. Se gândise că va fi mai rapid și mai simplu să o care el ultimele două trepte. Devenise prea agitat ca să mai simtă așa un efort. A ridicat-o și a așezat-o cum se așază un copil în pătuţ. Apoi a stat pe marginea patului, mascându-și îngrijorarea cu un zâmbet care nu a primit niciun fel de răspuns din partea ochilor ei, imobilizaţi în visare. Dar i-a căutat mâna și a apucat-o cu nerăbdare și, strângând-o cu toată puterea ei, somnul care-i lipsea a copleșit-o deodată ca pe un

while she was pressing it with all the force of which she was capable, the sleep she needed overtook her suddenly, overwhelmingly, as it overtakes a child in a cot, with her lips parted for a safe, endearing word which she had thought of but had no time to utter.

The usual flaming silence brooded over Samburan.

"What in the world is this new mystery?" murmured Heyst to himself, contemplating her deep slumber.

It was so deep, this enchanted sleep, that when some time afterwards he gently tried to open her fingers and free his hand, he succeeded without provoking the slightest stir.

"There is some very simple explanation, no doubt," he thought, as he stole out into the living-room.

Absent-mindedly he pulled a book out of the top shelf, and sat down with it;

de care era în stare, somnul de care avea atâta nevoie o năpădi brusc, copleşitor, ca pe un copilaş în pătuț, cu buzele puțin întredeschise pentru un cuvânt liniştitor, tandru, la care se gândise, dar nu apucase să-l rostească.

Peste Samburan se aşternuse obişuita tăcere caniculară.

„Ce Doamne-iartă-mă o mai fi-nsemnând şi misterul ăsta?" murmură Heyst pentru sine privind-o în somnul ei adânc.

Era atât de adânc, somnul acesta fermecat, încât ceva mai târziu, când încercă blând să-şi desprindă mâna dintre degetele ei şi să şi-o elibereze, reuşi fără să provoace cea mai mică mişcare.

„Trebuie să existe o explicație foarte simplă, fără-ndoială," gândi el pe când se strecura în camera mare.

Cu gândul în altă parte, apucă o carte de pe raftul de sus şi se aşeză să

copil în pătuţ, cu buzele întredeschise pentru a șopti un cuvânt alinător, drăgăstos la care se gândise și pe care nu a avut timp să îl mai spună.

Obișnuita tăcere fierbinte se lăsase peste Samburan.

—Ce Dumnezeu mai e și misterul ăsta? a mumurat Heyst pentru sine, contemplând-o în somnul ei adânc.

Era atât de adânc acest somn fermecat, încât, atunci când a încercat, după o vreme, să-și descătușeze palma din degetele ei, a reușit fără să-i provoace nicio mișcare.

—Trebuie să existe o explicaţie foarte simplă, s-a gândit el, ieșind tiptil în camera de zi.

Distrat, a scos o carte de pe raftul de sus și s-a așezat s-o răsfoiască. Dar, și după

but even after he had opened it on his knee, and had been staring at the pages for a time, he had not the slightest idea of what it was about. He stared and stared at the crowded, parallel lines. It was only when, raising his eyes for no particular reason, he saw Wang standing motionless on the other side of the table, that he regained complete control of his faculties.

"Oh, yes," he said, as if suddenly reminded of a forgotten appointment of a not particularly welcome sort.

He waited a little, and then, with reluctant curiosity, forced himself to ask the silent Wang what he had to say. He had some idea that the matter of the vanished revolver would come up at last; but the guttural sounds which proceeded from the Chinaman did not refer to that delicate subject. His speech was concerned with cups, saucers, plates, forks, and knives. All these things had been put away in the cupboards on the back verandah, where

citească, dar după ce o deschise pe genunchi, stătu o vreme cu ochii pe ea fără să aibă idee despre ce era vorba. Privea, privea într-una la rândurile înghesuite, paralele. De-abia când, fără vreun motiv anume, îşi ridică ochii şi îl văzu pe Wang stând nemişcat în partea cealaltă a mesei, îşi recăpătă brusc toată stăpânirea de sine.

„Ah, da.." făcu el, ca şi cum şi-ar fi adus aminte de o întâlnire despre care uitase şi care nu-i făcea mare plăcere.

Aşteptă un moment şi apoi, cu o curiozitate reticentă, se sili să-l întrebe pe Wang ce are de spus. Nu ştia de ce, dar spera să afle ceva şi despre chestia cu revolverul dispărut; numai că vorbele guturale ale chinezului nu aveau nicio legătură cu această delicată temă. Spusele lui se refereau la ceşti, farfurii, furculițe şi cuțite. Toate lucrurile astea fuseseră rânduite în bufetul de pe veranda din dos, unde le era locul, perfect curate, „tot culat".

ce o deschisese pe genunchi, holbându-se de ceva vreme la pagini, nu avea nici cea mai mică idee despre ce era vorba. Se tot uita la rândurile paralele îngrămădite. Doar când, ridicându-și privirea fără motiv, l-a văzut pe Wang stând nemișcat de cealaltă parte a mesei, și-a recăpătat deplin controlul asupra corpului.

—Oh, da, a zis, amintindu-și parcă de o întâlnire nu tocmai plăcută de care uitase.

A așteptat o vreme și apoi, nu cu multă curiozitate, s-a forţat să-l întrebe pe tăcutul Wang ce avea de zis. Își imagina că va apărea în cele din urmă în discuţie chestiunea revolverului dispărut, dar sunetele guturale scoase de chinez în continuare nu au atins acest subiect delicat. Discursul său era preocupat de cești, farfurii, furculiţe și cuţite. Toate acestea fuseseră puse în rafturile de pe veranda din spate, unde stăteau de obicei, perfect

they belonged, perfectly clean,"all plopel." Heyst wondered at the scrupulosity of a man who was about to abandon him; for he was not surprised to hear Wang conclude the account of his stewardship with the words:

"Me go now."

"Oh! You go now?" said Heyst, leaning back, his book on his knees.

"Yes. Me no likee. One man, two man, thlee man—no can do! Me go now."

"What's frightening you away like this?" asked Heyst, while through his mind flashed the hope that something enlightening might come from that being so unlike himself, taking contact with the world with a simplicity and directness of which his own mind was not capable."Why?" he went on."You are used to white men. You know them well."

"Yes. Me savee them," assented Wang inscrutably."Me savee plenty."

All that he really knew was his own

Heyst se minuna de scrupulozitatea asta la un om care avea să-l părăsească, pentru că nu se simți surprins când Wang își încheie raportul profesional cu vorbele:

„Eu acuma pleacă."

„Ah, pleci?" zise Heyst lăsându-se pe spate cu cartea pe genunchi.

„Da. Mie nu place. Un om, doi om, tlei om—nu poate. Acuma eu plec."

„Şi ce te-a speriat în halul ăsta?" întrebă Heyst, în timp ce prin cap îi fulgeră speranța c-ar putea găsi vreo explicație, vreun indiciu la omul ăsta care era atât de altfel decât el însuşi şi care privea lumea simplu, direct, într-un fel în care el, Heyst, nu era în stare. „De ce?" continuă el. „Eşti deprins cu albii. Îi cunoşti foarte bine."

„Da, eu cunosc ei," admise Wang imperturbabil. „Eu cunosc plea mult."

În fond, tot ce ştia era propriul său

curate, „tot în oldine". Heyst s-a mirat de meticulozitatea aceasta la un om care era pe cale să-l abandoneze, fiindcă n-a fost surprins să-l audă pe Wang punând capăt muncii sale cu următoarele cuvinte:

—Eu plec acum.

—Oh, tu pleci acum? a zis Heyst, lăsându-se pe spate, cu cartea pe genunchi.

—Da. Eu nu place. Un om, doi om, trei om—nu se poate! Eu plec acum.

—Ce te alungă chiar așa? a întrebat Heyst, în vreme ce prin minte i-a trecut speranța că ar putea veni iluminarea chiar de la acea ființă atât de diferită de el, care interacţiona cu lumea cu o simplitate și onestitate de care mintea lui Heyst nu era capabilă.

—De ce? a continuat el. Te-ai obișnuit cu oamenii albi. Îi cunoști bine.

—Da. Eu îi știu, a consimţit Wang impenetrabil. Eu îi știu prea mult.

De fapt, tot ce știa era propria minte.

mind. He had made it up to withdraw himself and the Alfuro woman from the uncertainties of the relations which were going to establish themselves between those white men. It was Pedro who had been the first cause of Wang's suspicion and fear. The Chinaman had seen wild men. He had penetrated, in the train of a Chinese pedlar, up one or two of the Bornean rivers into the country of the Dyaks. He had also been in the interior of Mindanao, where there are people who live in trees—savages, no better than animals; but a hairy brute like Pedro, with his great fangs and ferocious growls, was altogether beyond his conception of anything that could be looked upon as human. The strong impression made on him by Pedro was the prime inducement which had led Wang to purloin the revolver. Reflection on the general situation, and on the insecurity of Number One, came later, after he had obtained

gând. Se hotărâse să se retragă, el şi cu femeia lui din tribul Alfuro, din toate incertitudinile implicate de relațiile ce aveau să se stabilească între oamenii aceştia albi. Prima cauză de teamă şi de suspiciune pentru Wang fusese Pedro. Chinezul mai văzuse sălbatici. Pătrunsese, ca hamal în caravana unui negustor chinez, în susul unuia sau două fluvii din Borneo, până în țara *dyak*-ilor. Pătrunsese, în Mindanao, până în interior, unde sunt oameni care trăiesc în copaci—sălbatici, nu se deosebesc de animale—dar o brută păroasă ca Pedro, cu colții ăia mari şi cu mormăitul lui feroce, întrecea ideea pe care şi-o făcuse despre orice ar putea fi considerat omenesc. Puternica impresie produsă de Pedro a fost primul stimulent care l-a dus pe Wang la sustragerea revolverului. Reflecțiile referitoare la situația generală şi la insecuritatea Numărului Unu au venit mai târziu, după ce a intrat în posesia revolverului şi a cutiei

Se decisese să se sustragă pe el și pe femeia Alfuro de la incertitudinile relaţiilor care urmau să se stabilească între albi. Pedro îi stârnise primul lui Wang suspiciunea și teama. Chinezul mai văzuse sălbatici. Făcuse o incursiune, în caravana unui negustor ambulant chinez, pe câteva râuri din Borneo în ţara *Dyak*-ilor. Intrase și în Mindanao, unde sunt oameni care locuiesc în copaci—sălbatici cu nimic mai buni decât animalele. Dar o brută păroasă ca Pedro, cu colţii lui imenși, mârâind feroce, întrecea orice concepţie pe care o avea despre ce-i omenesc. Impresia puternică pe care i-a făcut-o Pedro a fost primul imbold care l-a făcut pe Wang să sustragă revolverul. Reflecţia asupra situaţiei în ansamblu și asupra pericolului în care se afla Numărul Unu a venit mai apoi, după ce intrase în posesia revolverului și a cutiei cu cartușe din sertarul mesei din camera de zi.

possession of the revolver and of the box of cartridges out of the table drawer in the living-room.

“Oh, you savee plenty about white men,” Heyst went on in a slightly bantering tone, after a moment of silent reflection in which he had confessed to himself that the recovery of the revolver was not to be thought of, either by persuasion or by some more forcible means.”You speak in that fashion, but you are frightened of those white men over there.”

“Me no flightened,” protested Wang raucously, throwing up his head—which gave to his throat a more strained, anxious appearance than ever.”Me no likee,” he added in a quieter tone.”Me velly sick.”

He put his hand over the region under the breastbone.

“That,” said Heyst, serenely positive,”belong one piecee lie. That isn’t

de cartuşe din sertarul mesei din camera mare.

„Oh. ştii prea multe despre albi,” reluă Heyst pe un ton puţin zeflemitor, după o clipă de tăcere în care făcuse pentru sine reflecţia că nu mai putea fi vorba despre recuperarea revolverului nici prin persuasiune, nici prin mijloace forte. „Spui aşa, dar ţi-e frică de albii de colo, de peste drum.”

„Eu nu flică,” protestă Wang gutural, ridicând capul—ceea ce dădu gâtului său un aer şi mai încordat, şi mai îngrijorat ca oricând. „Eu nu place,” adăugă el, ceva mai calm. „Eu foalte bolnav.”

Duse mâna în regiunea din josul sternului.

„Asta,” zise Heyst senin şi categoric, „este o mare minciună. Nu e o vorbă de

—O, ştii prea multe despre albi, a continuat Heyst, luându-l peste picior, după un moment de reflecţie în care-şi dăduse seama că recuperarea revolverului n-avea cum să meargă, nici cu vorba, nici cu forţa. Zici tu aşa, dar de albii ăia de-acolo te temi!

—Eu nu tem, a protestat Wang supărat, ridicând capul, lucru care i-a conferit gâtului un aspect mai tensionat, mai temător ca înainte. Eu nu place, a adăugat pe un ton mai scăzut. Eu foarte rău.

Şi-a aşezat mâna sub capul pieptului.

—Asta, a zis Heyst, e o mare minciună. Nu aşa vorbeşte un bărbat, nu

proper man-talk at all. And after stealing my revolver, too!"

He had suddenly decided to speak about it, because this frankness could not make the situation much worse than it was. He did not suppose for a moment that Wang had the revolver anywhere about his person; and after having thought the matter over, he had arrived at the conclusion that the Chinaman never meant to use the weapon against him. After a slight start, because the direct charge had taken him unawares, Wang tore open the front of his jacket with a convulsive show of indignation.

"No hab got. Look see!" he mouthed in pretended anger.

He slapped his bare chest violently; he uncovered his very ribs, all astir with the panting of outraged virtue; his smooth stomach heaved with indignation. He started his wide blue breeches flapping about his yellow calves. Heyst watched

bărbat. Mai ales după ce mi-ai furat revolverul."

Se hotărâse brusc să vorbească despre revolver, pentru că sinceritatea nu putea să agraveze situația. N-a socotit niciun moment că Wang avea revolverul la el şi, după ce reflectase asupra chestiunii, ajunsese la concluzia că niciun moment chinezul nu intenționase să folosească arma împotriva lui. O clipă uluit, pentru că acuzația directă îl luase pe nepregătite, Wang îşi desfăcu haina la piept cu un gest spasmodic de indignare.

„Nu luat. Uite vezi!" vociferă el cu pretinsă mânie.

Se lovi cu violență peste pieptul dezgolit, îşi dezveli coastele gâfâind de virtute ultragiată; pântecele supt i se umflase de indignare. Îşi sumecă pantalonii albaştri largi, până la genunchii galbeni. Heyst îl privea liniştit.

aşa! Şi după ce mi-ai furat şi revolverul!

Decisese dintr-odată să vorbească despre el, fiindcă nu risca să agraveze cu mult situația cu aşa onestitate. Niciun moment nu se gândise că Wang are revolverul la el şi, după ce s-a gândit bine, a ajuns la concluzia că nu vrea oricum să-l folosească împotriva lui. După ce a tresărit uşor, fiindcă provocarea îl luase prin surprindere, Wang şi-a descheiat haina într-o demonstrație convulsivă de indignare.

—Nu am, uite vezi! a şoptit el mimând enervarea.

S-a lovit puternic peste pieptul neacoperit, scoțându-şi la iveală coastele care tremurau sub gâfâitul virtuții sale indignate. Şi-a suflecat pantalonii largi, albaştri până la pulpele galbene. Heyst îl privea tăcut.

him quietly.

"I never said you had it on you," he observed, without raising his voice;"but the revolver is gone from where I kept it."

"Me no savee levolvel," Wang said obstinately.

The book lying open on Heyst's knee slipped suddenly and he made a sharp movement to catch it up. Wang was unable to see the reason of this because of the table, and leaped away from what seemed to him a threatening symptom. When Heyst looked up, the Chinaman was already at the door facing the room, not frightened, but alert.

"What's the matter?" asked Heyst.

Wang nodded his shaven head significantly at the curtain closing the doorway of the bedroom.

"Me no likee," he repeated.

"What the devil do you mean?" Heyst was genuinely amazed."Don't like what?"

„N-am spus că îl ai la tine," zise el fără să ridice vocea,"dar revolverul a dispărut din locul unde-l ţineam."

„Eu nu ştiu unde levolvel," insistă Wang îndărătnic.

Cartea, rămasă deschisă pe genunchii lui Heyst, alunecă şi el făcu o mişcare bruscă s-o prindă. Wang, din cauza mesei, nu putea să vadă motivul, şi sări ferindu-se de de un gest care lui i se păruse ameninţător. Când Heyst ridică ochii, chinezul era în faţa uşii odăii de dormit, nu speriat, dar atent.

„Ce s-a întâmplat?" întrebă Heyst.

Wang făcu un gest semnificativ cu capul lui ras către perdeaua care acoperea uşa dormitorului.

„Mie nu place," repetă el.

„Ce dracu vrei să spui?" Heyst era realmente uluit. „Nu-ţi place, ce?"

—N-am zis că-l porţi la tine, a observat el fără să-şi ridice vocea. Dar revolverul a dispărut de unde îl ţineam eu.

—Eu nu ştiu revolver, a spus Wang cu încăpăţânare.

Cartea pe care Heyst o ţinea pe genunchi a alunecat deodată şi el s-a repezit s-o prindă. Wang n-a reuşit să vadă cartea din cauza mesei şi s-a eschivat din faţa a ceea ce i-a părut o mişcare ameninţătoare. Când şi-a ridicat Heyst privirea, chinezul era deja la uşă, nu speriat, dar alert.

—Ce-ai păţit? l-a întrebat Heyst.

Wang a arătat cu înţeles cu capul său ras în direcţia perdelei care ascundea dormitorul.

—Eu nu place, a repetat.

—Ce dracului vrei să spui? Heyst era realmente uimit. Ce nu-ţi place?

Wang pointed a long lemon-coloured finger at the motionless folds.

"Two," he said.

"Two what? I don't understand."

"Suppose you savee, you no like that fashion. Me savee plenty. Me go now."

Heyst had risen from his chair, but Wang kept his ground in the doorway for a little longer. His almond-shaped eyes imparted to his face an expression of soft and sentimental melancholy. The muscles of his throat moved visibly while he uttered a distinct and guttural "Good-bye" and vanished from Number One's sight.

The Chinaman's departure altered the situation. Heyst reflected on what would be best to do in view of that fact. For a long time he hesitated; then, shrugging his shoulders wearily, he walked out on the verandah, down the steps, and continued at a steady gait, with a thoughtful mien, in the direction of his

Wang, cu un deget lung de culoarea lămâii, arătă spre perdea.

„Doi," zise el.

„Doi, ce? Nu-nțeleg!"

„Dacă tu înțelegi, tu nu place. Eu ştie plea mult. Eu acuma pleacă."

Heyst se ridicase de pe scaun, dar Wang mai rămase locului în uşă încă un răstimp. Ochii lui oblici dădeau feței o expresie de melancolie blândă şi sentimentală. Muşchii gâtului se încordară vizibil când rosti un „*Good-bye*" clar şi gutural, dispărând din ochii Numărului Unu.

Plecarea chinezului schimba situația. Heyst reflectă ce ar fi mai bine de făcut din acest punct de vedere. Ezită îndelung. Apoi, ridicând din umeri cu un aer de oboseală, coborî de pe verandă şi, cu paşi siguri, cu o mină gânditoare, îşi continuă drumul spre bungalowul musafirilor. Dorea să le facă o comunicare

Wang a arătat cu degetul lung, de culoarea lămâii, la pliurile nemişcate ale draperiei.

—Doi, a zis el.

—Doi ce? Nu înțeleg.

—Dacă tu ştii asta, nu place treaba. Eu ştiu prea mult. Eu plec acum.

Heyst se sculase din scaun, dar Wang a rămas locului în pragul uşii. Ochii săi migdalați îi dădeau chipului o expresie de melancolie delicată şi sentimentală. Muşchii gâtului i s-au mişcat vizibil cât a murmurat un „Adio" clar şi gutural. Apoi a dispărut din fața Numărului Unu.

Plecarea chinezului schimba situația. Heyst s-a gândit ce ar fi mai bine de făcut. A ezitat o vreme îndelungată. Apoi, dând din umeri cu oboseală, a ieşit pe verandă şi a coborât scările, continuând în acelaşi pas şi cu o mină gânditoare, în direcția bungaloului oaspeților. Voia să le comunice ceva important şi atât, cu atât

guests' bungalow. He wanted to make an important communication to them, and he had no other object—least of all to give them the shock of a surprise call. Nevertheless, their brutish henchman not being on watch, it was Heyst's fate to startle Mr. Jones and his secretary by his sudden appearance in the doorway. Their conversation must have been very interesting to prevent them from hearing the visitor's approach. In the dim room—the shutters were kept constantly closed against the heat—Heyst saw them start apart. It was Mr. Jones who spoke.

"Ah, here you are again! Come in, come in!"

Heyst, taking his hat off in the doorway, entered the room.

importantă—n-avea nicio altă intenție—cu-atât mai puțin să le provoace un şoc printr-o vizită-surpriză. Cu toate astea, bruta lor de acolit nefiind de gardă, îi fu dat lui Heyst să-i facă să tresară, pe domnul Jones şi pe secretarul său, prin brusca sa apariție în prag. Conversația lor trebuie să fi fost foarte interesantă, ca să-i împiedice să audă apropierea vizitatorului. În semi-obscuritatea camerei—obloanele erau permanent închise din auza căldurii—Heyst îi văzu sărind repede în lături. Domnul Jones fu cel care vorbi:

„Ah, iată-vă din nou! Intrați! Intrați!"

Heyst, scoțându-şi din prag casca, intră în odaie.

mai puțin să le provoace vreo sperietură cu o vizită neaşteptată. Cu toate acestea, cum acolitul lor grobian nu stătea de pază, i-a rămas lui Heyst să-i surprindă pe domnul Jones şi pe secretarul său, apărând deodată în pragul uşii. Conversația lor trebuie să fi fost foarte interesantă, de i-a împiedicat să-l audă apropiindu-se pe vizitator. În camera slab luminată—obloanele erau ținute închise, de căldură—Heyst i-a văzut tresărind. Domnul Jones a vorbit primul:

—Ah, iată-vă din nou! Intrați, vă rog!

Heyst, dându-şi jos casca în prag, a păşit înăuntru.

CHAPTER FIVE

Waking up suddenly, Lena looked, without raising her head from the pillow, at the room in which she was alone. She got up quickly, as if to counteract the awful sinking of her heart by the vigorous use of her limbs. But this sinking was only momentary. Mistress of herself from pride, from love, from necessity, and also because of a woman's vanity in self-sacrifice, she met Heyst, returning from the strangers' bungalow, with a clear glance and a smile.

The smile he managed to answer; but, noticing that he avoided her eyes, she composed her lips and lowered her gaze. For the same reason she hastened to speak to him in a tone of indifference, which she put on without effort, as if she had grown adept in duplicity since sunrise.

"You have been over there again?"

Capitolul V

Trezindu-se brusc, Lena, fără să-şi ridice capul de pe pernă, îşi roti ochii prin odaie şi văzu că era singură. Se ridică repede, parc-ar fi vrut să contracareze oribila strângere de inimă printr-o mişcare energică a mâinilor şi picioarelor. Dar strângerea de inimă fu numai trecătoare. Stăpână pe sine din mândrie, din dragoste, din necesitate, dar şi din orgoliul feminin al sacrificiului de sine, ea îl întâmpină pe Heyst, care se întorcea de la bungalowul străinilor, cu o privire limpede, zâmbind.

Izbuti şi el să-i zâmbească; dar băgând de seamă că îi evită privirea, Lena strânse buzele şi coborî ochii. Pentru acelaşi motiv se grăbi să-i vorbească pe un ton indiferent, care-i reuşi fără efort, parc-ar fi devenit, de la răsăritul sorelui, expertă în duplicitate.

„Ai fost iar dincolo?"

Capitolul V

Trezindu-se deodată, Lena s-a uitat, fără a-şi ridica capul de pe pernă, la camera în care era singură. S-a ridicat repede, ca şi cum ar fi încercat să nu i se strângă inima prin mişcări viguroase ale membrelor. Dar sentimentul nu a persistat. Stăpână pe sine din mândrie, din dragoste, din necesitate şi, de asemenea, din vanitatea femeii care se sacrifică, l-a întâmpinat pe Heyst, care se întorcea din bungaloul străinilor, cu o privire limpede şi cu un zâmbet pe buze.

Zâmbetului a reuşit să-i răspundă dar, observând că îi evita ochii, fata şi-a strâns la loc buzele şi şi-a coborât privirea. Din acelaşi motiv, s-a grăbit să-i vorbească pe un ton indiferent, pe care l-a jucat fără efort, de parcă, de la răsăritul soarelui, devenise expertă în duplicitate.

—Iar te-ai dus acolo?

"I have. I thought—but you had better know first that we have lost Wang for good."

She repeated"For good?" as if she had not understood.

"For good or evil—I shouldn't know which if you were to ask me. He has dismissed himself. He's gone."

"You expected him to go, though, didn't you?"

Heyst sat down on the other side of the table.

"Yes. I expected it as soon as I discovered that he had annexed my revolver. He says he hasn't taken it. That's of course. A Chinaman would not see the sense of confessing under any circumstances. To deny any charge is a principle of right conduct; but he hardly expected to be believed. He was a little enigmatic at the last, Lena. He startled me."

Heyst paused. The girl seemed

„Am fost. M-am gândit că... Dar mai întâi să-ți spun că Wang a plecat, pentru totdeauna."

Ea repetă: „Pentru totdeauna?" ca şi cum n-ar fi înțeles.

„De-i bine, de-i rău—n-aş fi în stare să-ți spun, dacă m-ai întreba. Şi-a dat demisia. A plecat."

„Te aşteptai să plece, parcă, nu-i aşa?"

Heyst se aşeză în cealaltă parte a mesei.

„Da. M-am aşteptat, imediat ce-am văzut că mi-a luat revolverul. Zice că nu l-a luat el. E normal. Un chinez nu vede niciodată rostul unei mărturisiri. Principiul corect de comportare e să negi orice acuzație. Dar nici nu se aşteaptă să-l crezi. Către sfârşit a fost puțin cam enigmatic, Lena. M-a cam speriat."

Heyst tăcu. Fata părea absorbită în

—Da. M-am gândit... dar mai bine ți-as spune întâi că Wang s-a dus, de-a binelea.

Fata a repetat: „De-a binelea?" ca şi cum n-ar fi priceput.

—Bine, rău... nu ştiu să-ți zic cum e. Şi-a dat demisia, a plecat.

—Dar te aşteptai s-o facă, nu?

Heyst s-a aşezat în celălalt capăt al mesei.

—Da, m-am aşteptat la asta încă de când am descoperit că mi-a luat în stăpânire revolverul. El zice că nu l-a luat, fireşte. Un chinez nu vede rostul unei mărturisiri. Să negi orice acuzație e principiu de purtare, dar oricum nu s-a aşteptat să-l şi cred. A fost cam enigmatic la sfârşit, Lena. Nu mă aşteptasem.

Heyst s-a oprit. Fata părea absorbită

absorbed in her own thoughts.

"He startled me," repeated Heyst. She noted the anxiety in his tone, and turned her head slightly to look at him across the table.

"It must have been something—to startle *you*," she said. In the depth of her parted lips, like a ripe pomegranate, there was a gleam of white teeth.

"It was only a single word—and some of his gestures. He had been making a good deal of noise. I wonder we didn't wake you up. How soundly you can sleep! I say, do you feel all right now?"

"As fresh as can be," she said, treating him to another deep gleam of a smile."I heard no noise, and I'm glad of it. The way he talks in his harsh voice frightens me. I don't like all these foreign people."

"It was just before he went away—bolted out, I should say. He nodded and pointed at the curtain to our room. He

propriile ei gânduri.

„M-a cam speriat," repetă Heyst. Ea remarcă îngrijorarea din glasul lui şi întoarse puţin capul, privindu-l peste masă.

„Trebuie să fi fost *ceva*, ca să te fi speriat pe *tine*," zise ea. Printre buzele-i întredeschise, ca o rodie coaptă, sclipeau albi dinţii.

„A fost doar un singur cuvânt—şi câteva gesturi de-ale lui. A făcut destulă gălăgie. Mă mir cum de nu te-am trezit. Ce adânc somn ai! Ia spune-mi, te simţi mai bine?"

„Cât se poate de bine," zise ea, cu un nou zâmbet luminos şi profund. „N-am auzit niciun zgomot, şi-s încântată. Vorba lui răguşită mă sperie. Nu-mi plac străinii ăştia..."

„Era imediat înainte de-a pleca—de-a o şterge, ar trebui să zic. Dădea din cap şi arăta cu degetul perdeaua din uşa odăii

de propriile gânduri.

—M-a surprins, a repetat Heyst. Fata i-a observat neliniştea din glas şi şi-a întors puţin capul pentru a-l privi.

—Trebuie să fi fost ceva, de te-a surprins pe tine, a zis ea. În spatele buzelor sale depărtate, ca o rodie coaptă, era strălucirea unor dinţi albi.

—A fost o vorbă. Şi nişte gesturi. Tot făcea gălăgie. Mă mir că nu te-am trezit. Ce adânc poţi dormi! Ia spune, te simţi mai bine acum?

—Cât se poate de bine, a zis ea, arătându-i iar luciul profund al surâsului său. N-am auzit glasuri, şi mă bucur. Felul ăla aspru în care vorbeşte mă sperie. Nu-mi plac străinii ăştia.

—A fost chiar înainte să iasă... să o şteargă, ca s-o zic pe-aia dreaptă. A făcut din cap spre draperia de la camera ta. Ştia,

knew you were there, of course. He seemed to think—he seemed to try to give me to understand that you were in special—well, danger. You know how he talks."

She said nothing; she made no sound, only the faint tinge of colour ebbed out of her cheek.

"Yes," Heyst went on."He seemed to try to warn me. That must have been it. Did he imagine I had forgotten your existence? The only word he said was 'two'. It sounded so, at least. Yes, 'two'—and that he didn't like it."

"What does that mean?" she whispered.

"We know what the word two means, don't we, Lena? We are two. Never were such a lonely two out of the world, my dear! He might have tried to remind me that he himself has a woman to look after. Why are you so pale, Lena?"

noastre. Ştia că eşti înăuntru, fireşte. Părea că gândeşte—părea că încearcă să mă facă să înțeleg că tu ai fi... în fine, că te-ar amenința o primejdie. Ştii cum vorbeşte el."

Ea nu spuse nimic, nu clipi măcar, doar uşoara roşeață de pe obraji se stinse.

„Da," continuă Heyst. „Părea că încearcă să mă prevină. Asta trebuie să fi fost. Şi-o fi închipuit c-am uitat de existența ta? Singurul cuvânt pe care l-a pronunțat a fost „doi", sau cel puțin aşa suna. Da, „doi", şi că nu-i place."

„Ce poate să-nsemne asta?" zise ea în şoaptă.

„Ştim amândoi ce-nseamnă cuvântul „doi", nu, Lena? Noi suntem doi. Şi niciodată n-a fost pe lume o pereche mai solitară decât noi, draga mea. Poate c-a vrut să-ncerce să-mi aducă aminte că şi el are o femeie căreia trebuie să-i poarte de grijă. Dar de ce eşti atât de palidă, Lena?"

desigur, că eşti acolo. Parcă se gândea, încerca să îmi zică mie că eşti în mare pericol. Ştii cum vorbeşte el.

Fata n-a spus nimic, n-a scos niciun sunet, dar stropul de roşu din obraji i-a părăsit chipul.

—Da, a mai zis Heyst. Parcă mă avertiza. Asta trebuie să fi fost. S-o fi gândit că am uitat de tine? N-a zis decât un cuvânt: „doi". Cel puțin aşa a sunat. Da, „doi", şi că nu-i place.

—Ce înseamnă asta? a şoptit ea.

—„Doi" ştim ce-nseamnă, nu, Lena? Noi suntem doi. Nicicând n-au mai fost doi aşa singuri, departe de lume, draga mea! Poate încerca să-mi aducă aminte că şi el are o femeie de care să aibă grijă. De ce eşti aşa albă la față, Lena?

"Am I pale?" she asked negligently.

"You are." Heyst was really anxious.

"Well, it isn't from fright," she protested truthfully.

Indeed, what she felt was a sort of horror which left her absolutely in the full possession of all her faculties; more difficult to bear, perhaps, for that reason, but not paralysing to her fortitude.

Heyst in his turn smiled at her.

"I really don't know that there is any reason to be frightened."

"I mean I am not frightened for myself."

"I believe you are very plucky," he said. The colour had returned to her face."I," continued Heyst,"am so rebellious to outward impressions that I can't say that much about myself. I don't react with sufficient distinctness." He changed his tone."You know I went to see

„Sunt palidă?" întrebă ea, cu aerul că nu dă importanță faptului.

„Eşti." Heyst era serios îngrijorat.

„În orice caz, nu de frică," protestă ea, sinceră.

Într-adevăr, ceea ce simțea era un fel de oroare, care îi lăsa deplina stăpânire a tuturor facultăților sale, mai greu de suportat poate din cauza asta, dar care nu-i paraliza bravura.

Heyst zâmbi la rândul său.

„Eu, sincer, nu văd să fie vreun motiv de frică."

„Vreau să spun că nu mă tem pentru soarta mea."

„Cred că eşti foarte curajoasă," zise el. Obrajii Lenei îşi recăpătaseră culoarea. „Eu", continuă Heyst, „sunt atât de refractar la impresiile din afară, încât nu pot spune despre mine acelaşi lucru. Nu reacționez destul de clar." Schimbă tonul. „Ştii că azi dimineață primul lucru pe care

—Sunt? a întrebat ea neatentă.

—Eşti. Heyst era agitat.

—Oricum, nu de teamă, a protestat ea cu onestitate.

Într-adevăr, ce simțea ea era un soi de teroare care o lăsa în controlul absolut al facultăților sale. Da, poate că teroarea era mai dificilă de dus din cauza asta, dar puterea fetei era intactă.

Heyst i-a zâmbit şi el.

—Chiar nu cred că există vreun motiv de teamă.

—Dar nu sunt speriată pentru mine.

—Cred că eşti foarte curajoasă, a zis el. Culoarea i se întorsese în obraji. Eu, a continuat Heyst, sunt atât de revoltat de impresiile exterioare, că nu pot să zic asta despre mine. Nu acționez cu destulă claritate. Şi-a schimbat tonul. Ştii, am fost să-i văd pe oamenii aceia la prima oră.

those men first thing this morning."

"I know. Be careful!" she murmured.

"I wonder how one can be careful! I had a long talk with—but I don't believe you have seen them. One of them is a fantastically thin, long person, apparently ailing; I shouldn't wonder if he were really so. He makes rather a point of it in a mysterious manner. I imagine he must have suffered from tropical fevers, but not so much as he tries to make out. He's what people would call a gentleman. He seemed on the point of volunteering a tale of his adventures—for which I didn't ask him—but remarked that it was a long story; some other time, perhaps.

"'I suppose you would like to know who I am?' he asked me.

"I told him I would leave it to him, in a tone which, between gentlemen, could have left no doubt in his mind. He raised

l-am făcut a fost să mă duc să-i văd pe cei doi."

„Ştiu. Ai grijă," murmură ea.

„Mă-ntreb cum pot să am grijă. Am avut o lungă convorbire cu... dar nu cred ca tu să-i fi văzut. Unul dintre ei e fantastic de slab, un lungan; arată suferind. Nu m-ar mira să şi fie. Face mare caz de asta, destul de straniu. Bănuiesc că trebuie să fi suferit de febră tropicală. Dar nu chiar atât cât vrea să facă să se creadă. E ceea ce s-ar numi un gentleman. Era cât p-aci să-nceapă să-mi înşire povestea aventurilor sale—pe care nu i-o cerusem, dar spune că-i lungă. Altă dată, poate."

„Presupun c-aţi vrea să ştiţi cine sunt," m-a întrebat.

„I-am spus că las asta la discreţia lui, pe un ton care, între gentlemani, nu putea fi lăsat nicio îndoială în mintea lui. S-a

—Ştiu! Ai grijă, a murmurat ea.

—Mă-ntreb cum... Am avut o discuţie mai lungă cu... dar nu cred că i-ai văzut. Unul e un lungan fantastic de subţire, bolnav, s-ar părea. Nu m-aş mira să fie, chiar. Tot insistă pe asta, într-un fel ciudat. Mă gândesc că trebuie să fi suferit de febră tropicală, dar nu aşa tare pe cât arată. E ceea ce oamenii ar numi un gentleman. Părea pe cale să-mi spună de bunăvoie despre aventurile lui—de care nu întrebasem—dar a zis că-i o poveste destul de lungă, că, poate, cu altă ocazie.

—Bănuiesc că ai vrea să ştii cine sunt, s-a oferit el.

—I-am spus că las la latitudinea lui, pe un ton care, între gentlemani, ar fi trebuit să-i fie evident. S-a sprijinit de cot şi

himself on his elbow—he was lying down on the camp-bed—and said:

"'I am he who is—'"

Lena seemed not to be listening; but when Heyst paused, she turned her head quickly to him. He took it for a movement of inquiry, but in this he was wrong. A great vagueness enveloped her impressions, but all her energy was concentrated on the struggle that she wanted to take upon herself, in a great exaltation of love and self-sacrifice, which is woman's sublime faculty; altogether on herself, every bit of it, leaving him nothing, not even the knowledge of what she did, if that were possible. She would have liked to lock him up by some stratagem. Had she known of some means to put him to sleep for days she would have used incantations or philtres without misgivings. He seemed to her too good for such contacts, and not sufficiently equipped. This last feeling had nothing to do with the material fact of the

ridicat într-un cot—era lungit pe patul de campanie—şi a spus:

„Sunt cel ce este..."

Lena părea că nu ascultă, dar când Heyst se opri din povestit, întoarse imediat capul spre el. El luă gestul drept o întrebare, dar se înşela. Impresiile ei erau confuze, ca învăluite într-un nor, dar toată energia îi era concentrată asupra luptei pe care voia s-o ia asupră-şi, în acea mare exaltare a dragostei şi a sacrificiului de sine, care-i sublima aptitudinea femeii. Toată asupră-şi, fiecare fărâmă din ea, nelăsând nimic pentru el, nici măcar—dac-ar fi fost cu putinţă—nici măcar să afle ceea ce avea ea să facă. Ar fi vrut, printr-o stratagemă oarecare, să-l încuie undeva. De-ar fi cunoscut vreun mijloc să-l adoarmă pentru câteva zile, ar fi făcut-o, ar fi recurs la vrăji, sau la licori fermecate, fără nicio şovăială. Îi părea prea bun pentru asemenea contacte şi nu destul de pregătit împotriva lor. Acest din urmă sentiment n-

s-a sculat de pe patul de campanie ca să-mi zică:

—Eu sunt cel care este...

Lena părea să nu mai asculte. Dar când Heyst s-a oprit, ea şi-a întors repede capul spre el. El a considerat-o o mişcare iscoditoare, dar s-a înşelat. Figura îi era vagă şi imposibil de citit, dar toată energia îi era concentrată pe lupta pe care şi-o asumase, într-o grozavă exaltare a dragostei şi a sacrificiului de sine, care este facultatea sublimă a femeii. Totul voia să-l ia asupra ei, lăsându-i lui nimic, nici măcar cunoştinţa celor întreprinse de ea, dacă putea să reuşească asta. Ar fi vrut să-l încuie pe undeva cu vreun tertip. De-ar fi ştiut o cale să-l adoarmă câteva zile, ar fi făcut incantaţii, i-ar fi dat fără ezitare poţiuni. Îi părea prea blând pentru asemenea înfruntări, şi prea slab pregătit. Acest ultim sentiment nu avea nicio legătură cu absenţa materială a revolverului. Nu reuşea să aprecieze

revolver being stolen. She could hardly appreciate that fact at its full value.

Observing her eyes fixed and as if sightless—for the concentration on her purpose took all expression out of them—Heyst imagined it to be the effect of a great mental effort.

“No use asking me what he meant, Lena; I don’t know, and I did not ask him. The gentleman, as I have told you before, seems devoted to mystification. I said nothing, and he laid down his head again on the bundle of rugs he uses for a pillow. He affects a state of great weakness, but I suspect that he’s perfectly capable of leaping to his feet if he likes. Having been ejected, he said, from his proper social sphere because he had refused to conform to certain usual conventions, he was a rebel now, and was coming and going up and down the earth. As I really did not want to

avea nimic comun cu faptul material că-i fusese furat revolverul. Ea aproape că nu era în stare să aprecieze însemnătatea acelui incident la adevărata lui valoare.

Observând că ochii ei erau aţintiţi în gol, că nu vedeau nimic—pentru că efortul ei de concentrare îi golea de orice expresie—Heyst îşi închipui că-i efectul unui mare efort mental.

„E inutil să mă-ntrebi ce voia să spună, Lena. Nu ştiu, şi nu l-am întrebat. Gentlemanul, după cum ţi-am spus, pare să se fi consacrat mistificării. N-am răspuns nimic, şi el şi-a lăsat iar capul pe sulul de pături pe care-l foloseşte ca pernă. Vrea să lase impresia că-i tare slăbit, dar bănuiesc că-i perfect capabil să sară-n picioare dac-ar avea chef. Fiind expulzat, după spusele lui, din sfera lui socială din care făcea parte, pentru că refuzase să se conformeze anumitor convenţii uzuale, devenise un rebel şi străbătea pământul de la un cap la altul. Cum eu efectiv nu voiam să ascult

întâmplarea aceasta la adevărata sa valoare.

Văzând că are privirea fixă şi aproape fără ţintă, fiindcă toată concentrarea îi golise ochii de expresie, Heyst şi-a imaginat că este efectul unui efort mental grozav.

—N-are sens să mă întrebi pe mine ce-a vrut cu asta, Lena, că nu ştiu şi nici nu am întrebat. Gentlemanul, cum ţi-am mai spus, pare dedat mistificărilor. Eu n-am mai zis nimic, iar el şi-a culcat iar capul pe grămada de covoare care-i serveşte drept pernă. Simulează o mare slăbiciune, dar eu îl bănuiesc c-ar fi perfect capabil să sară în picioare, dacă ar vrea. Fiindcă a fost expulzat, cum a zis el, din sfera lui socială, fiindcă a refuzat să se conformeze anumitor norme uzuale, a ajuns un rebel şi a cutreierat pământul în stânga şi-n dreapta. Cum eu n-aveam chef să aud toate

listen to all this nonsense, I told him that I had heard that sort of story about somebody else before. His grin is really ghastly. He confessed that I was very far from the sort of man he expected to meet. Then he said:

"'As to me, I am no blacker than the gentleman you are thinking of, and I have neither more nor less determination.'"

Heyst looked across the table at Lena. Propped on her elbows, and holding her head in both hands, she moved it a little with an air of understanding.

"Nothing could be plainer, eh?" said Heyst grimly."Unless, indeed, this is his idea of a pleasant joke; for, when he finished speaking, he burst into a long, loud laugh. I didn't join him!"

"I wish you had," she breathed out.

"I didn't join him. It did not occur to me. I am not much of a diplomatist. It

toate balivernele lui, i-am spus c-am mai auzit povestindu-se istorii de-astea şi despre altcineva. Rânjetul lui e realmente sinistru. A mărturisit că eram foarte departe de genul de om pe care se aşteptase să-l întâlnească. Apoi a spus:

„Cât despre mine, nu-s mai negru decât gentlemanul la care vă referiţi, şi nu sunt nici mai hotărât decât el, nici mai nehotărât."

Heyst se uită la Lena, peste masă. Sprijinită în coate, ţinându-şi capul în amândouă mâinile, ea făcu un gest cu el, semn că înţelesese.

„Nimic mai clar, nu?" făcu Heyst sumbru. „Afară doar, fireşte, dacă nu-i şi ăsta un fel de-al lui de a glumi. Pentru că, după ce a isprăvit de vorbit, a izbucnit într-un hohot de râs lung şi zgomotos. Eu n-am râs."

„Mai bine ai fi râs," şopti ea.

„N-am râs. Nu mi-a dat prin cap. Nu prea sunt diplomat. Poate c-ar fi fost

balivernele astea, i-am spus că am mai auzit soiul ăsta de poveste despre alţii. Are un rânjet chiar teribil. A mărturisit că sunt foarte diferit de omul pe care se aştepta să-l întâlnească. Apoi a zis:

— Cât despre mine, mai negru decât gentlemanul la care vă gândiţi nu-s, şi nu am nici mai multă, nici mai puţină determinare.

Heyst s-a uitat peste masă la Lena. Sprijinită în coate şi ţinându-şi cu ambele mâini capul, a dat un semn că ar înţelege.

— Nimic mai simplu, nu? a zis Heyst, sumbru. Desigur, ar putea fi doar felul lui de a glumi. Pentru că, atunci când a terminat de vorbit, a izbucnit într-un râs lung, gălăgios. N-am râs şi eu.

— Aş vrea s-o fi făcut, a şoptit ea.

— N-am râs, nu mi-a dat prin cap. Nu prea-s diplomat. Poate că ar fi fost

would probably have been wise; for, indeed, I believe he had said more than he meant to say, and was trying to take it back by this affected jocularity. Yet, when one thinks of it, diplomacy without force in the background is but a rotten reed to lean upon. And I don't know whether I could have done it if I had thought of it. I don't know. It would have been against the grain. Could I have done it? I have lived too long within myself, watching the mere shadows and shades of life. To deceive a man on some issue which could be decided quicker by his destruction while one is disarmed, helpless, without even the power to run away—no! That seems to me too degrading. And yet I have you here! I have your very existence in my keeping. What do you say, Lena? Would I be capable of throwing you to the lions to save my dignity?"

She got up, walked quickly round the table, posed herself on his knees lightly,

mai înțelept. Pentru că, desigur, a spus mai mult decât intenționa şi a încercat să dea înapoi prin veselia asta afectată. Dar, dacă stai şi te gândeşti, diplomația fără forță la spate e ca şi cum te-ai ține de-o buruiană putredă. Şi nici nu ştiu dac-aş fi fost în stare să râd, în ipoteza că mi-ar fi trecut prin cap. Nu ştiu. Mi-ar fi fost împotriva firii. Crezi c-aş fi fost în stare? Prea am trăit mult închis în mine însumi, urmărind numai umbrele vieții, nuanțele ei. Să înşeli pe cineva pe o chestie care-ar fi rezolvată mai curând suprimându-l, tu fiind dezarmat, neputincios, fără măcar posibilitatea de a fugi—nu! aşa ceva mi se pare degradant! Şi cu toate astea, te am pe tine aici! Am răspunderea vieții tale! Ce crezi, Lena? Aş fi eu în stare să te-arunc în gura fiarelor ca să-mi salvez demnitatea?"

Ea se ridică, ocoli repede masa, se aşeză uşor pe genunchii lui trecându-şi un

înțelept, fiindcă, sigur, cred c-a zis mai multe decât voia să zică, şi voia să ia înapoi cu jovialitatea asta afectată. Şi totuşi, dacă stai să te gândeşti, diplomația fără forță e doar o creangă putrezită de care te agăți. Şi nu ştiu dac-aş fi reuşit s-o fac dacă mi-ar fi trecut prin cap. Nu ştiu. Ar fi fost împotriva firii. Aş fi putut s-o fac? Am trăit prea mult în mine, uitându-mă la umbrele şi tonurile vieții. Să înşeli un om cu o chestiune care s-ar decide mai repede distrugându-l, cât eşti dezarmat, neajutorat, incapabil să fugi măcar—nu! *Asta* mi se pare prea degradant. Şi totuşi te am aici pe tine! Am în grijă chiar existența ta aici. Ce zici de asta, Lena? Aş fi în stare să te arunc în cuşca cu lei ca să-mi păstrez demnitatea?

Ea s-a ridicat, s-a plimbat în pas rapid în jurul mesei, s-a aşezat uşor pe

throwing one arm round his neck, and whispered in his ear:

"You may, if you like. And maybe that's the only way I would consent to leave you. For something like that. If it were something no bigger than your little finger."

She gave him a light kiss on the lips and was gone before he could detain her. She regained her seat and propped her elbows again on the table. It was hard to believe that she had moved from the spot at all. The fleeting weight of her body on his knees, the hug round his neck, the whisper in his ear, the kiss on his lips, might have been the unsubstantial sensations of a dream invading the reality of waking life; a sort of charming mirage in the barren aridity of his thoughts. He hesitated to speak till she said, business-like:

"Well. And what then?"

Heyst gave a start.

braț pe după gâtul lui şi-i şopti la ureche:

„Poți s-o faci, dacă vrei. Şi poate că asta ar fi singura cale pe care aş accepta să mă despart de tine. Pentru aşa ceva. Pentru ceva care să nu fie mai mare decât degetul tău mic."

Îl sărută uşor pe buze şi se depărtă înainte ca el s-o poată reține. Se aşeză din nou pe scaunul ei şi din nou îşi sprijini coatele pe masă. Îți venea greu să crezi că se mişcase din loc. Greutatea fugace a trupului ei pe genunchii lui, îmbrățişarea pe după gât, şoapta în ureche, sărutarea pe buze erau poate senzațiile materiale ale unui vis care pătrundea în viața vie şi reală, un fel de miraj încântător în ariditatea sterilă a gândurilor lui. Ezită să vorbească până ce ea, pe-un ton egal, zise:

„Bine. Şi pe urmă?"

Heyst tresări.

genunchii lui, i-a pus o mână pe după gât şi i-a şoptit la ureche:

—Poți, dacă asta vrei. Şi poate că doar aşa aş primi să te părăsesc. Pentru ceva de felul ăsta. Ceva nu mai mare decât degetul tău mic.

I-a dat un sărut scurt pe buze şi a dispărut înainte ca el să apuce s-o rețină. S-a aşezat din nou pe scaun şi şi-a pus iarăşi coatele pe masă. Aproape că nu s-ar fi mişcat din loc. Greutatea temporară a corpului ei pe genunchii lui, îmbrățişarea de gât, şoapte în ureche, sărutul pe buze, toate se poate să fi fost doar senzațiile imateriale ale unui vis care invadează realitatea vieții în trezie, un soi de miraj fermecător în tărâmul sterp al gândurilor sale. A ezitat să vorbească până ce ea a zis, cu promptitudine:

—Bine, și după?

Heyst a tresărit.

"Oh, yes. I didn't join him. I let him have his laugh out by himself. He was shaking all over, like a merry skeleton, under a cotton sheet he was covered with—I believe in order to conceal the revolver that he had in his right hand. I didn't see it, but I have a distinct impression it was there in his fist. As he had not been looking at me for some time, but staring into a certain part of the room, I turned my head and saw a hairy, wild sort of creature which they take about with them, squatting on its heels in the angle of the walls behind me. He wasn't there when I came in. I didn't like the notion of that watchful monster behind my back. If I had been less at their mercy, I should certainly have changed my position. As things are now, to move would have been a mere weakness. So I remained where I was. The gentleman on the bed said he could assure me of one thing; and that was that his presence here was no more morally

„Ah, da. N-am râs. L-am lăsat să râdă singur. Se zgâlțâia tot, ca un schelet, sub cearceaful cu care-i învelit—pentru ca să-şi acopere, cred, revolverul pe care-l avea în mîna dreaptă. Nu l-am văzut, dar am impresia certă că-i strângea patul în pumn. Cum de la un timp nu se mai uita la mine, ci privea fix într-o anume parte a odăii, mi-am întors şi eu capul şi am văzut un fel de ființă păroasă, sălbatică, pe care o poartă după ei, şezând pe călcâie în colțul din spatele meu. Când intrasem, nu era acolo. Ideea că monstrul stătea la pândă îndărătul meu nu-mi plăcea. Dac-aş fi fost mai puțin la discreția lor, cu siguranță că mi-aş fi schimbat locul. Aşa cum stau lucrurile, a mă fi mişcat ar fi însemnat o slăbiciune. Aşa că am rămas unde mă aflam. Gentlemanul de pe pat spuse că de un singur lucru mă putea asigura, şi anume că prezența lui pe insulă nu era moralmente mai condamnabilă decât a mea."

—Ah, da. N-am râs şi eu. L-am lăsat să râdă cât a vrut. Se scutura tot, ca un schelet vesel sub pătura de bumbac care-l învelea, mă gândesc, ca să ascundă revolverul din mâna dreaptă. Nu l-am văzut, dar am impresia că era în mâna lui. Cum nu se mai uita la mine de ceva vreme, ci se holba într-un colț al camerei, m-am uitat şi eu şi am văzut o creatură păroasă, sălbatică, pe care o cară după ei—stătea pe călcâie în ungherul din spatele meu. Nu era acolo când am intrat. Nu-mi plăcea ideea că mă pândeşte aşa un monstru de la spate. Dacă n-aş fi fost la mila lor, sigur mi-aş fi schimbat poziția. Dar cum stau acum lucrurile, să mă mişc ar fi fost o grozavă slăbiciune. Aşa că am rămas unde eram. Gentlemanul de pe pat a spus că mă poate asigura de un lucru şi anume că prezența lui aici nu e mai imorală decât a mea.

reprehensible than mine.

"'We pursue the same ends,' he said, 'only perhaps I pursue them with more openness than you—with more simplicity.'

"That's what he said," Heyst went on, after looking at Lena in a sort of inquiring silence."I asked him if he knew beforehand that I was living here; but he only gave me a ghastly grin. I didn't press him for an answer, Lena. I thought I had better not."

On her smooth forehead a ray of light always seemed to rest. Her loose hair, parted in the middle, covered the hands sustaining her head. She seemed spellbound by the interest of the narrative. Heyst did not pause long. He managed to continue his relation smoothly enough, beginning afresh with a piece of comment.

"He would have lied impudently—and I detest being told a lie. It makes me uncomfortable. It's pretty clear that I am

„Urmărim aceleaşi obiective," a spus, „numai că eu o fac, poate, cu mai multă franchețe—şi mai simplu."

„Asta a spus," continuă Heyst, după ce o privise pe Lena într-o tăcere oarecum interogativă. "L-am întrebat dacă ştia dinainte că locuim aici, dar mi-a răspuns numai cu un rânjet sinistru. N-am insistat, Lena. M-am gândit că e mai bine să nu insist."

Totdeauna pe fruntea ei netedă părea că se odihneşte o rază de lumină. Părul ei despletit, cu cărare la mijloc, îi acoperea mâinile pe care îşi rezema capul. Părea fascinată de povestire. Tăcerea lui Heyst nu dură mult. El reuşi să-şi continue relatarea destul de fluent, reluând-o mereu cu câte un comentariu.

„Ar fi mințit cu neruşinare—şi detest să fiu mințit. Mă indispune. E destul de limpede că nu-s apt pentru afaceri de-

—Urmărim acelaşi scop, a zis, doar că eu poate lupt mai pe față decât tine, mai direct.

—Asta a spus, a continuat Heyst, după ce s-a uitat la Lena, tăcut şi interogativ. L-am întrebat dacă ştia că locuiesc aici, dar n-a făcut decât să rânjească teribil. Nu am insistat să-mi răspundă, Lena. M-am gândit că-i mai bine aşa.

Pe fruntea ei netedă părea să se odihnească mereu o rază de lumină. Părul dezlegat, cu o cărare în mijloc, îi acoperea mâinile în care îşi sprijinea capul. Părea fermecată de istorie. Heyst nu a tăcut mult. A izbutit să continue relatarea cu destulă fluență, reluând-o cu un mic comentariu:

—Ar fi mințit fără rușine, și eu urăsc minciunile. Mă deranjează. E destul de clar că nu-s făcut pentru treburile lumii largi.

not fitted for the affairs of the wide world. But I did not want him to think that I accepted his presence too meekly; so I said that his comings or goings on the earth were none of my business, of course, except that I had a natural curiosity to know when he would find it convenient to resume them.

"He asked me to look at the state he was in. Had I been all alone here, as they think I am, I should have laughed at him. But not being alone—I say, Lena, you are sure you haven't shown yourself where you could be seen?"

"Certain," she said promptly.

He looked relieved.

"You understand, Lena, that when I ask you to keep so strictly out of sight, it is because you are not for them to look at—to talk about. My poor Lena! I can't help that feeling. Do you understand it?"

astea din lumea largă. Dar nu voiam ca el să creadă că accept prea uşor prezența lui. Aşa că i-am spus că umblatul lui prin lume încoace şi-ncolo nu era desigur treaba mea, numai că, dintr-o naturală curiozitate, voiam să ştiu când va socoti convenabil săl reia.

„M-a rugat să văd halul în care se afla. Dac-aş fi fost singur aici, cum cred ei că sunt, i-aş fi râs în nas. Dar nu sunt singur—spune-mi, Lena, eşti sigură că n-ai umblat pe undeva pe unde-ar fi putut să te vadă?"

„Sigură," răspunse ea prompt.

El păru uşurat.

„Mă înțelegi, Lena, că atunci când te rog atât de mult să te fereşti de ochii lor, e pentru că nu eşti făcută ca de-alde ei să te vadă—să vorbească despre tine. Sărmana mea Lena! Nu ştiu dacă mă-nțelegi, dar sentimentul ăsta e mai puternic decât mine."

Dar n-am vrut să creadă că-i accept prea uşor prezenţa, așa că am zis că du-te-vino ăsta al lui nu e treaba mea, firește, doar că sunt curios din fire și aș vrea să știu dacă șil va relua.

—Mi-a cerut să mă uit la el, să văd cum arată. Dacă aş fi fost singur aici, cum cred ei, aș fi râs de el. Dar, nefiind singur – Lena, nu cumva te-ai arătat pe undeva, să te fi văzut?

—Cu siguranţă, a zis ea prompt.

El arăta ușurat.

—Înțelegi, Lena, că sunt așa strict, pentru că nu ești făcută să se uite la tine unii ca ei, să discute despre tine. Săraca mea Lena! Nu am cum să scap de acest sentiment. Mă înțelegi?

She moved her head slightly in a manner that was neither affirmative nor negative.

“People will have to see me some day,” she said.

“I wonder how long it will be possible for you to keep out of sight!” murmured Heyst thoughtfully. He bent over the table.”Let me finish telling you. I asked him point blank what it was he wanted with me; he appeared extremely unwilling to come to the point. It was not really so pressing as all that, he said. His secretary, who was in fact his partner, was not present, having gone down to the wharf to look at their boat. Finally the fellow proposed that he should put off a certain communication he had to make till the day after tomorrow. I agreed; but I also told him that I was not at all anxious to hear it. I had no conception in what way his affairs could concern me.

“‘Ah, Mr. Heyst,’ he said, ‘you and I

Ea dădu uşor din cap, gest care nu era nici afirmativ, nici negativ.

„Într-o zi sau alta, tot or să mă vadă,” zise ea.

„Mă-ntreb cât o să fie posibil să te fereşti de ei,” murmură Heyst pe gânduri. Se aplecă peste masă. „Lasă-mă să termin cu povestitul. L-am întrebat de-a dreptul ce vrea de la mine. Părea extrem de puțin dispus să abordeze tema. Nu-i chiar atât de mare zor, a spus. Secretarul lui, care de fapt îi e tovarăş, plecase jos la schelă să vadă de barcă. În cele din urmă, individul mi-a spus că o să amâne până poimâine o comunicare pe care trebuia să mi-o facă. Am acceptat, dar i-am spus că nu vedeam deloc în ce măsură afacerile lui m-ar fi putut interesa.

„Ah, domnule Heyst,” a spus el,

Ea și-a mișcat capul într-un fel care nu era nici afirmativ, nici negativ.

—Oamenii vor trebui să mă vadă, într-o bună zi.

—Mă întreb cât vei reuși să te ferești de privirile lor! a murmurat Heyst gânditor. S-a aplecat peste masă. Stai să-ţi termin povestea. L-am întrebat verde în faţă ce vrea de la mine—el părea că nu vrea să abordeze subiectul sub nicio formă. Nu era ceva atât de urgent, mi-a zis. Secretarul lui, care îi este partener de fapt, nu era de faţă, se dusese la debarcader să se uite la barca lor. În cele din urmă, individul a decis să amâne încă trei zile o anumită comunicare pe care trebuie să mi-o facă. Am fost de acord, dar i-am spus că nu mor de nerăbdare s-o aud. Că nu vedeam cum m-ar putea privi pe mine treburile lui.

—Ah, domnule Heyst, a zis, noi doi

have much more in common than you think.'"

Heyst struck the table with his fist unexpectedly.

"It was a jeer; I am sure it was!"

He seemed ashamed of this outburst and smiled faintly into the motionless eyes of the girl.

"What could I have done—even if I had had my pockets full of revolvers?"

She made an appreciative sign.

"Killing's a sin, sure enough," she murmured.

"I went away," Heyst continued."I left him there, lying on his side with his eyes shut. When I got back here, I found you looking ill. What was it, Lena? You did give me a scare! Then I had the interview with Wang while you rested. You were sleeping quietly. I sat here to consider all these things calmly, to try to penetrate their inner meaning and their outward bearing.

„dumneavoastră şi cu mine avem mult mai multe în comun decât vă închipuiți."

Heyst bătu deodată cu pumnul în masă.

„Îşi bătea joc de mine! Sunt sigur că-şi bătea joc de mine!"

Păru că-i e ruşine de izbucnirea lui şi schiță un zâmbet spre ochii imobili ai fetei.

„Ce-aş fi putut face—chiar dac-aş fi avut buzunarele pline de revolvere?"

Ea făcu un gest de asentiment.

„Să omori, e-un păcat, nici vorbă," şopti ea.

„Am plecat," continuă Heyst. „L-am lăsat acolo zăcând pe-o parte, cu ochii închişi. Când m-am întors aici, te-am găsit arătând rău. Ce-ai avut, Lena? Mi-ai tras o spaimă! După asta am avut discuția cu Wang, în timp ce tu te odihneai. Dormeai atât de liniştit! Am stat şi am examinat calm toate astea, să-ncerc să pătrund înțelesul lor lăuntric şi consecințele lor

avem mult mai multe în comun decât credeţi.

Heyst a lovit din senin cu pumnul în masă.

—A fost o zeflemea, sunt sigur de asta!

A părut jenat de această ieșire și a zâmbit slab în ochii aţintiţi ai fetei.

—Ce-aș fi putut face? Chiar și cu buzunarele încărcate de revolvere?

Ea a făcut un semn de încuviinţare.

—E păcat să omori, firește, a murmurat ea.

—Am plecat, a continuat Heyst. L-am lăsat acolo, întins pe o parte, cu ochii închişi. Când m-am întors, te-am găsit îmbolnăvită. Ce ai avut, Lena? M-ai speriat rău! Apoi m-am văzut cu Wang cât te odihneai. Dormeai liniștită. Am stat să mă gândesc calm la toate astea, să ajung la înţelesul lor ascuns și la relevanţa lor aparentă. M-a izbit faptul că următoarele

It struck me that the two days we have before us have the character of a sort of truce. The more I thought of it, the more I felt that this was tacitly understood between Jones and myself. It was to our advantage, if anything can be of advantage to people caught so completely unawares as we are. Wang was gone. He, at any rate, had declared himself, but as I did not know what he might take it into his head to do, I thought I had better warn these people that I was no longer responsible for the Chinaman. I did not want Mr. Wang making some move which would precipitate the action against us. Do you see my point of view?"

She made a sign that she did. All her soul was wrapped in her passionate determination, in an exalted belief in herself—in the contemplation of her amazing opportunity to win the certitude,

exterioare. M-a frapat faptul că aste două zile pe care le-avem înaintea noastră au aerul unui fel de răgaz, de armistițiu. Cu cât m-am gândit mai mult, cu-atât mai mult am avut sentimentul că asta fusese stabilit tacit între Jones şi mine. E în avantajul nostru, dacă poate fi ceva, în avantajul unor oameni prinşi atât de total, pe negândite, într-o capcană, cum suntem noi. Wang a plecat. El, cel puțin, mi-a spus-o pe față, dar cum nu puteam să ştiu ce-ar putea să-i dea în cap să facă, m-am gândit c-ar fi mai bine să-i avertizez pe oamenii ăia că nu mai răspundeam de faptele chinezului. Nu voiam ca cine ştie ce lovitură de-a lui Wang să precipite o acțiune contra noastră. Înțelegi aspectul sub care vedeam eu lucrurile?"

Ea făcu semn că da. Tot sufletul ei era stăpânit de hotărârea plină de pasiune, de încrederea exaltată în sine însăşi—în aşteptarea uluitorului prilej de-a câştiga certitudinea, eternitatea dragostei

două zile au caracterul unui fel de armistiţiu. Cu cât m-am gândit mai mult la asta, cu atât am realizat mai bine că așa m-am înţeles, tacit, cu Jones. E în avantajul nostru, dacă poate fi ceva în avantajul unor oameni luaţi prin surprindere așa ca noi. Wang s-a dus. Cel puţin așa a zis el, dar cum nu știu ce-i va trece prin minte să facă, m-am gândit să-i avertizez pe cei doi că nu mai răspund de chinez. Nu voiam ca domnul Wang să facă vreo mișcare și să precipite acţiunea lor contra noastră. Înţelegi poziţia mea?

Ea a făcut un semn că înțelege. Tot sufletul îi era prins în determinarea plină de pasiune, de credinţă în sine exaltată, în contemplarea oportunităţii sale extraordinare de a-i câștiga categoric și

the eternity, of that man's love.

"I never saw two men," Heyst was saying,"more affected by a piece of information than Jones and his secretary, who was back in the bungalow by then. They had not heard me come up. I told them I was sorry to intrude.

"'Not at all! Not at all,'" said Jones.

"The secretary backed away into a corner and watched me like a wary cat. In fact, they both were visibly on their guard."

"'I am come,' I told them, 'to let you know that my servant has deserted—gone off.'

"At first they looked at each other as if they had not understood what I was saying; but very soon they seemed quite concerned.

"'You mean to say your Chink's cleared out?' said Ricardo, coming forward from his corner. 'Like this—all at once? What did he do it for?'

bărbatului acestuia.

„N-am văzut niciodată doi oameni tulburați de-o simplă informație, ca Jones şi secretarul lui, care între timp se întorsese," spunea Heyst. „Nu mă auziseră venind. Le-am spus că-mi pare rău că-i deranjez."

„Dar nu, deloc, deloc," a spus Jones.

„Secretarul se retrăsese într-un colț şi mă urmărea circumspect ca o pisică. De fapt se vedea bine că amândoi erau în gardă."

„Am venit," le-am spus, „ca să vă informez că servitorul meu m-a părăsit. A plecat."

„La început s-au uitat unul la altul parcă n-ar fi înțeles ce spusesem. Dar imediat s-au arătat foarte preocupați."

„Vreți să spuneți că chinezul dumneavoastră a şters-o?" a zis Ricardo, ridicându-se din colțul lui."Aşa... deodată? De ce?"

etern dragostea acestui om.

—N-am văzut niciodată doi oameni, spunea Heyst, mai afectaţi de o informaţie ca Jones și secretarul lui, care se întorsese atunci în bungalou. Nu mă auziseră când am urcat. Mi-am cerut scuze că dau buzna.

—Nu-i nimic, intraţi! a zis Jones.

—Secretarul s-a retras într-un colţ și m-a urmărit ca o felină circumspectă. De fapt, amândoi erau vizibil în gardă.

—Am venit, le-am spus eu, să vă anunţ că servitorul meu a dezertat, a plecat.

—La început, s-au uitat unul la altul de parcă nu m-ar fi înţeles, dar, curând, au început să pară foarte îngrijoraţi.

—Vreţi să spuneți că chinezul dumneavoastră a șters-o? a zis Ricardo, ieșind din ungherul în care stătea. Pur și simplu, deodată? De ce?

"I said that a Chinaman had always a simple and precise reason for what he did, but that to get such a reason out of him was not so easy. All he had told me, I said, was that he 'didn't like'.

"They were extremely disturbed at this. Didn't like what, they wanted to know.

"'The looks of you and your party,' I told Jones.

"'Nonsense!' he cried out; and immediately Ricardo, the short man, struck in.

"'Told you *that*? What did he take you for, sir—an infant? Or do you take us for kids?—meaning no offence. Come, I bet you will tell us next that you've missed something.'

"'I didn't mean to tell you anything of the sort,' I said, 'but as a matter of fact it is so.'

"He slapped his thigh.

„I-am spus că un chinez are totdeauna un resort simplu şi precis pentru ceea ce face, dar ca să-l determini să spună care e acel motiv, nu-i chiar atât de uşor. Tot ce mi-a spus e că „nu-i place."

„Arătau teribil de tulburați. Nu-i place ce?—voiau să ştie.

„Cum arătați, dumneavoastră şi tovarăşii dumneavoastră," i-am spus lui Jones.

„Fleacuri!" a strigat el, şi imediat Ricardo, ăla scurt, a intervenit şi el.

„A spus el asta? Drept ce v-a luat, sir—drept un copil în faşă? Sau—cu tot respectul—ne luați pe noi drept nişte puştani? Pariez că acum o să spuneți că vă lipseşte ceva."

„N-aveam de gând să vă spun absolut nimic," am zis, „dar de fapt chiar aşa e."

„S-a plesnit peste pulpă.

—Eu am spus că chinezul are mereu un motiv simplu și precis pentru ceea ce face, dar că nu e ușor să-l faci să ţi-l și zică. Tot ce mi-a zis, le-am spus eu, a fost că „nu-i place".

—Au părut extrem de incomodaţi de asta. Nu-i place ce, au vrut să știe.

—Dumneavoastră, partida dumneavoastră, i-am spus eu lui Jones.

—Aberaţii, a strigat el și imediat a intervenit și Ricardo, cel scund:

—El v-a zis *asta?* Drept cine vă ia, sir, drept copil? Sau poate dumneavoastră ne luaţi drept copii? Fără supărare. Haideţi, pun prinsoare că acum ne veţi spune că vă și lipsește ceva.

—Nu voiam să vă zic nimic de felul acesta, am zis eu, dar, de fapt, chiar așa este.

—S-a plesnit peste coapsă.

"'Thought so. What do you think of this trick, governor?'

"Jones made some sort of sign to him, and then that extraordinary cat-faced associate proposed that he and their servant should come out and help me to catch or kill the Chink.

"My object, I said, was not to get assistance. I did not intend to chase the Chinaman. I had come only to warn them that he was armed, and that he really objected to their presence on the island. I wanted them to understand that I was not responsible for anything that might happen.

"'Do you mean to tell us,' asked Ricardo, 'that there is a crazy Chink with a six-shooter broke loose on this island, and that you don't care?'

"Strangely enough they did not seem to believe my story. They were exchanging significant looks all the time. Ricardo stole up close to his principal; they

„Am ştiut eu. Ce spuneți de şmecheria asta, sir?"

„Jones i-a făcut nu-ştiu-ce semn, şi atunci asociatul ăsta extraordinar cu mutră de pisică mi-a propus să vină, el şi cu servitorul lor, să-mi ajute să-l prindem pe chinez şi să-l omorâm."

„Scopul meu venind aici n-a fost să cer ajutor. Nu am de gând să-l urmăresc pe Wang," le-am spus. Venisem numai să-i avertizez că era înarmat şi că realmente prezența lor pe insulă îi displăcea. Țineam să nu ştie că nu răspundeam de nimic din cele ce s-ar fi putut întâmpla."

„Vreți să ne faceți să credem că pe insula asta umblă liber un chinez țicnit cu revolver şi gloanțe-n buzunar şi că nu vă pasă?"

„Ciudat, dacă vrei, dar lăsau impresia că nu credeau ce le spusesem. Schimbau tot timpul priviri pline de înțeles. Ricardo s-a strecurat până lângă

—Mă gândeam eu. Ce credeți de mișcarea asta, sir?

—Jones i-a făcut un fel de semn și apoi acest asociat cu un chip extraordinar de felin a propus ca el și servitorul lor să vină să mă ajute să-l prind sau să-l omor pe chinez.

—Scopul meu, am zis, nu era să obțin asistență. Nu intenționez să-l urmăresc pe chinez. Venisem doar să-i avertizez că e înarmat și că se opune ferm prezenței lor pe insulă. Voiam să înțeleagă că nu sunt responsabil pentru nimic din ce s-ar putea întâmpla.

—Vreți să ne spuneți, a zis Ricardo, că un chinez nebun a scăpat pe insulă cu un revolver și că nu vă interesează?

—Straniu, dar nu păreau să creadă ce le spun. Își tot aruncau priviri cu subînțeles. Ricardo s-a apropiat pe furiș de patron, au purtat o conversație și apoi s-a

had a confabulation together, and then something happened which I did not expect. It's rather awkward, too.

"Since I would not have their assistance to get hold of the Chink and recover my property, the least they could do was to send me their servant. It was Jones who said that, and Ricardo backed up the idea.

"'Yes, yes—let our Pedro cook for all hands in your compound! He isn't so bad as he looks. That's what we will do!'

"He bustled out of the room to the verandah, and let out an air-splitting whistle for their Pedro. Having heard the brute's answering howl, Ricardo ran back into the room.

"'Yes, Mr. Heyst. This will do capitally, Mr. Heyst. You just direct him to do whatever you are accustomed to have done for you in the way of attendance. See?'

şeful lui; nu ştiu ce-au discutat între ei, apoi s-a petrecut ceva la care nu mă aşteptam. Şi-i ceva destul de supărător.

„De vreme ce eu nu voiam să primesc ajutorul lor ca să punem mâna pe chinez şi să-mi recapăt bunul meu, cel mai mic lucru ce-l puteau face pentru mine era să-mi trimită servitorul lor." Asta o spunea Jones, şi Ricardo îi ținea isonul.

„Da, da—Pedro să gătească pentru toți, la dumneavoastră în curte. Nu-i chiar atât de prost cât arată. Aşa o să facem."

„S-a repezit afară, pe verandă, şi a şuierat o dată, să-ți spargă urechile, după Pedro al lor. După ce-a auzit urletul cu care i-a răspuns bruta, Ricardo s-a întors repede în odaie.

„Da, domnule Heyst. O să fie admirabil, domnule Heyst. Dumneavoastră o să dați dispoziții să facă tot ce sunteți deprins să vi se facă, în materie de serviciu. Înțelegeți?"

întâmplat ceva la care nu mă așteptam. A fost și foarte stânjenitor.

—Din moment ce nu voiam asistenţa lor în a pune mâna pe chinez și a-mi recupera bunul, măcar să accept servitorul lor. Jones a zis asta, iar Ricardo l-a susţinut.

—Da, da, să-l lăsăm pe Pedro să gătească pentru toţi în curtea dumneavoastră. Nu-i așa rău cum pare. Așa vom face!

—A ieșit în fugă pe verandă și l-a fluierat asurzitor pe Pedro. Când a auzit ca răspuns urletul brutei, Ricardo a venit repede înapoi în cameră.

—Da, domnule Heyst. Va fi nemaipomenit, domnule Heyst. Dumneavoastră doar să-i arătaţi cum sunteţi obișnuit să fiţi servit. Aţi înţeles?

"Lena, I confess to you that I was taken completely by surprise. I had not expected anything of the sort. I don't know what I expected. I am so anxious about you that I can't keep away from these infernal scoundrels. And only three months ago I would not have cared. I would have defied their scoundrelism as much as I have scorned all the other intrusions of life. But now I have you! You stole into my life, and—"

Heyst drew a deep breath. The girl gave him a quick, wide-eyed glance.

"Ah! That's what you are thinking of—that you have me!"

It was impossible to read the thoughts veiled by her steady grey eyes, to penetrate the meaning of her silences, her words, and even her embraces. He used to come out of her very arms with the feeling of a baffled man.

"If I haven't you, if you are not here,

„Lena, îţi mărturisesc că am fost luat cu totul prin surprindere. Nu mă aşteptasem la nimic de felul ăsta. Nu prea ştiu la ce anume mă aşteptasem. Sunt atât de îngrijorat de situaţia ta, încât nu mă pot depărta de canaliile astea infernale. Acum două luni nici nu m-aş fi sinchisit. Aş fi sfidat mişelia lor cum aş fi dispreţuit orice amestecuri în viaţa mea. Dar acum te am pe tine! Ai pătruns în viaţa mea şi..."

Heyst trase adânc aer în piept. Fata îi aruncă o privire scurtă, iute, cu ochii mari.

„Ah! La asta te gândeşti—că mă ai pe mine!"

Era imposibil să-i citeşti gândurile, acoperite ca de un văl, cu ochii-i cenuşii imobili, să pătrunzi înţelesul tăcerilor ei, al vorbelor, al îmbrăţişărilor chiar. Se desprindea din braţele ei cu sentimentul unui om deconcertat.

„Dacă nu te am pe tine, dacă nu eşti

—Lena, îţi mărturisesc că am fost luat complet prin surprindere. Nu mă aşteptasem la nimic de felul ăsta. Nu știu, de fapt, la ce mă așteptasem. Îmi fac atâtea griji pentru tine că nu pot să stau departe de ticăloșii ăștia infernali. Și doar acum trei luni, nu mi-ar fi păsat. Le-aș fi sfidat ticăloșia la fel cum am respins toate celelalte intruziuni ale vieţii. Dar acum te am pe tine! Ai intrat tu în viaţa mea și...

Heyst a tras adânc aer în piept. Fata i-a aruncat iute o privire cu ochii larg deschiși.

—Ah! La asta te gândeai, că mă ai pe mine!

Gândurile ascunse în spatele ochilor ei gri, nemișcaţi, erau imposibil de scrutat. Tăcerile ei, cuvintele și chiar și îmbrăţișările, nu puteau fi descifrate. Ieșea dezorientat din braţele ei.

—Dacă nu te am, dacă nu ești aici,

then where are you?" cried Heyst."You understand me very well."

She shook her head a little. Her red lips, at which he looked now, her lips as fascinating as the voice that came out of them, uttered the words:

"I hear what you say; but what does it mean?"

"It means that I could lie and perhaps cringe for your sake."

"No! No! Don't you ever do that," she said in haste, while her eyes glistened suddenly."You would hate me for it afterwards!"

"Hate you?" repeated Heyst, who had recalled his polite manner."No! You needn't consider the extremity of the improbable—as yet. But I will confess to you that I—how shall I call it?—that I dissembled. First I dissembled my dismay at the unforeseen result of my idiotic diplomacy. Do you understand, my dear

aici, atunci unde eşti?" exclamă Heyst. „Mă-nțelegi foarte bine!"

Ea clătină puțin din cap. Buzele ei roşii, pe care se opriseră ochii lui acum, buzele ei la fel de fascinante ca şi glasul căruia-i dădeau viață, rostiră:

„Aud ce spui, dar ce înseamnă?"

„Înseamnă că aş putea minți, că aş putea să mă şi umilesc chiar, de dragul tău."

„Nu! Nu! Să nu faci asta!" Exclamă ea foarte repede, cu ochii scânteind. „Mai târziu m-ai urî!"

„Să te urăsc, pe tine!?" făcu Heyst, care-şi reamintise de manierele sale curtenitoare. „Nu! N-ai nevoie să te gândeşti la culmea improbabilității... deocamdată. Dar am să-ți mărturisesc că am... cum să zic... că m-am prefăcut. În primul rând mi-am disimulat spaima față de rezultatele neprevăzute ale diplomației

atunci unde ești? a strigat Heyst. Tu mă înţelegi foarte bine!

Ea a clătinat ușor din cap. Buzele ei roșii, la care el se uita acum, buze la fel de fascinante ca glasul care venea de pe ele, au rostit următoarele cuvinte:

—Știu ce spui, dar ce înseamnă asta de fapt?

—Înseamnă că aș putea să mint și poate chiar să mă plec de dragul tău.

—Nu, nu! Să nu faci asta cumva! a spus ea grăbită, în timp ce ochii i-au strălucit deodată. M-ai urî apoi pentru asta.

—Să te urăsc? a repetat Heyst, care-și adusese aminte de politeţea sa. Nu, nu trebuie să te gândești la ce e mai improbabil, nu încă. Dar îţi voi mărturisi că am... cum să spun... am ascuns. Mai întâi mi-am ascuns consternarea faţă de rezultatul neprevăzut al diplomaţiei mele cretine. Mă înțelegi, fata mea dragă?

girl?”

It was evident that she did not understand the word. Heyst produced his playful smile, which contrasted oddly with the worried character of his whole expression. His temples seemed to have sunk in, his face looked a little leaner.

“A diplomatic statement, Lena, is a statement of which everything is truebut the sentiment which seems to prompt it. I have never been diplomatic in my relation with mankind—not from regard for its feelings, but from a certain regard for my own. Diplomacy doesn’t go well with consistent contempt. I cared little for life and still less for death.”

“Don’t talk like that!”

“I dissembled my extreme longing to take these wandering scoundrels by their throats,” he went on.”I have only two hands—I wish I had a hundred to defend you—and there were three throats. By that

mele idioate. Mă-nțelegi, scumpa mea?”

Era evident că ea nu înțelegea cuvântul. Heyst arboră surâsul său glumeț care distona bizar cu îngrijorarea ce i se citea pe față. Tâmplele păreau că i se adânciseră, obrajii i se scofâlciseră puțin.

„O declarație diplomatică, Lena, e o declarație în care totul e adevărat, în afară de sentimentul care o dictează. N-am fost niciodată diplomat în relațiile mele cu lumea—nu din considerație pentru aceste sentimente, ci dintr-o anumită considerație pentru mine însumi. Diplomația nu se împacă bine cu un dispreț consecvent. Puțin îmi păsa de viață, şi de moarte şi mai puțin!”

„Să nu vorbeşti aşa!”

„Mi-am disimulat pofta teribilă de a-i apuca pe-aceşti ticăloşi de beregată, continuă el.” N-am decât două mâini—aş vrea să am o sută, ca să te pot apăra—şi erau trei beregate; între timp intrase şi

Era evident că nu înţelegea cuvântul. Heyst i-a arătat zâmbetul său jucăuș, în straniu contrast cu îngrijorarea generală ce i se citea pe chip. Tâmplele îi păreau afundate, fața mai sfrijită.

—O afirmaţie diplomatică, Lena, este o afirmaţie la care totul este sincer, cu excepţia sentimentului care îi dă naștere. N-am fost niciodată diplomat în relaţiile mele cu oamenii, nu din consideraţie faţă de sentimentele lor, ci dintr-un fel de grijă pentru ale mele. Diplomaţia și dispreţul constant nu fac pereche bună. Îmi pasă prea puţin de viaţă și chiar mai puţin de moarte.

—Nu vorbi așa!

—Am abandonat dorinţa colosală de a-i strânge de gât pe ticăloșii ăia hoinari, a continuat el. N-am decât două mâini—de-aș avea o sută, să te apăr!—și-n cameră erau trei beregate. Deja apăruse și Pedro al

time their Pedro was in the room too. Had he seen me engaged with their two throats, he would have been at mine like a fierce dog, or any other savage and faithful brute. I had no difficulty in dissembling my longing for the vulgar, stupid, and hopeless argument of fight. I remarked that I really did not want a servant. I couldn't think of depriving them of their man's services; but they would not hear me. They had made up their minds.

"'We shall send him over at once,' Ricardo said, 'to start cooking dinner for everybody. I hope you won't mind me coming to eat it with you in your bungalow; and we will send the governor's dinner over to him here.'

"I could do nothing but hold my tongue or bring on a quarrel—some manifestation of their dark purpose, which we have no means to resist. Of course, you may remain invisible this evening; but with that atrociousbrute prowling all the

Pedro în odaie. Dacă m-ar fi văzut cu mâna-n beregatele ălor doi, s-ar fi repezit la mine ca un câine feroce sau orice alt animal sălbatic credincios. Nu mi-a fost greu să-mi disimulez pofta teribilă de a recurge la argumentul vulgar şi stupid şi disperat al bătăii. Am spus doar că n-aveam, efectiv, nevoie de servitor. Nu puteam accepta să-i privez de serviciile omului lor, dar n-au vrut să mă asculte. Hotărârea lor era luată."

„O să-l trimitem imediat," a spus Ricardo, „să-nceapă să gătească pentru toți. Sper că n-o să obiectați dacă o să vin să iau masa cu dumneavoastră, în bungalowul dumneavoastră—iar patronului o să-i trimitem mâncarea aici."

„Nu puteam face altceva decât să tac din gură, sau să provoc o ceartă—o manifestare, ceva, căreia n-avem cu ce să-i rezistăm şi care le-ar fi făcut jocul perfid. Astă-seară mai poți încă să nu te laşi văzută, dar cu bruta asta execrabilă

lor înăuntru. Dacă m-ar fi văzut strângându-i de gât, ar fi sărit să mă apuce de beregată ca un câine feroce sau ca orice altă brută sălbatică și devotată. Nu mi-a fost greu să abandonez dorința argumentului vulgar, stupid și disperat al luptei. Le-am zis că nu-mi doresc deloc un servitor. Că nu puteam îndrăzni să-i lipsesc de serviciile lui, dar nu m-au lăsat să zic nimic. Era decis deja.

—O să-l trimitem de-ndată, a zis Ricardo, să gătească cina pentru toţi. Sper că nu vă deranjează dacă vin să mănânc în bungaloul dumneavoastră, iar cina patronului i-o vom trimite aici.

—Ori îmi ţineam gura, ori iscam un scandal, vreo manifestare a scopurilor lor întunecate, cărora nu ne putem opune. Firește, te poți ascunde astă-seară, dar cu bruta aia atroce dând târcoale tot timpul în spatele casei, cât putem să-ți ascundem

time at the back of the house, how long can your presence be concealed from these men?"

Heyst's distress could be felt in his silence. The girl's head, sustained by her hands buried in the thick masses of her hair, had a perfect immobility.

"You are certain you have not been seen so far?" he asked suddenly.

The motionless head spoke.

"How can I be certain? You told me you wanted me to keep out of the way. I kept out of the way. I didn't ask your reason. I thought you didn't want people to know that you had a girl like me about you."

"What? Ashamed?" cried Heyst.

"It isn't what's right, perhaps—I mean for you—is it?"

Heyst lifted his hands, reproachfully courteous.

"I look upon it as so very much right

învârtindu-se toată vremea prin dosul casei, câtă vreme o să putem ascunde oamenilor ăstora prezența ta?"

Se simțea, în tăcerea lui Heyst, durerea. Capul fetei, sprijinit în palmele acoperite de masa densă a părului ei, rămânea într-o perfectă imobilitate.

„Eşti sigură că până acum n-ai fost văzută?" întrebă el deodată.

Capul imobil rosti:

„Cum pot fi sigură? Mi-ai spus să mă feresc. M-am ferit. Nu te-am întrebat de ce. Am crezut că nu-ți convenea ca lumea să afle că ai pe lângă tine o fată ca mine."

„Ce? Să-mi fie ruşine de tine?" strigă Heyst.

„Poate că nu-i tocmai corect—vreau să spun, din punctul tău de vedere—nu?"

Heyst ridică brațele-n sus, cu o curtoazie plină de reproş.

„Consider prezența ta aici atât de

prezența de-acești oameni?

Neliniștea lui Heyst se simţea în tăcerea lui. Capul fetei, susţinut de mâinile adâncite în părul dens, era perfect imobil.

—Ești sigură că n-ai fost văzută încă? a mai zis el deodată.

Capul nemișcat a grăit:

—Cum să fiu sigură? Mi-ai spus că vrei să stau deoparte. Am stat deoparte. Nu ţi-am cerut socoteală. M-am gândit că nu vrei să afle lumea că ai cu tine o fată cum sunt eu.

—Poftim? Să-mi fie rușine? a strigat Heyst.

—Nu se cade, poate... pentru tine, vreau să zic... nu?

Heyst a ridicat din braţe, cu un reproș curtenitor.

—Ba se cade atât de tare, încât nu

that I couldn't bear the idea of any other than sympathetic, respectful eyes resting on you. I disliked and mistrusted these fellows from the first. Didn't you understand?"

"Yes; I did keep out of sight," she said.

A silence fell. At last Heyst stirred slightly.

"All this is of very little importance now," he said with a sigh."This is a question of something infinitely worse than mere looks and thoughts, however base and contemptible. As I have told you, I met Ricardo's suggestions by silence. As I was turning away he said:

"'If you happen to have the key of that storeroom of yours on you, Mr. Heyst, you may just as well let me have it; I will give it to our Pedro.'

"I had it on me, and I tendered it to him without speaking. The hairy creature

corectă, încât n-am putut suporta ideea de a te şti văzută de altfel de ochi decât afectuoşi, respectuoşi. De la-nceput n-am putut să-i sufăr pe indivizii ăştia, n-am avut încredere-n ei. N-ai înțeles asta?"

„Da. M-am ferit din ochii lor."

Se lăsă tăcere. În cele din urmă, Heyst făcu o mişcare.

„Toate astea nu mai au mare importanță," zise el oftând. „Acum e vorba de lucruri infinit mai grave decât nişte priviri şi gânduri, oricât ar fi ele de josnice şi demne de dispreț. Cum ți-am mai spus, la sugestia lui Ricardo am răspuns tăcând. Pe când mă întorceam să plec, el a intervenit:

„Dacă din întâmplare aveți cheia magaziei la dumneavoastră, domnule Heyst, ați putea foarte bine să mi-o încredințați; i-o voi da lui Pedro."

„O aveam la mine. I-am întins-o, fără o vorbă. În momentul acela creatura

suport ca tu să fii privită altfel decât cu ochi înţelegători și respectuoși. De la început nu mi-au plăcut și n-am avut încredere în indivizii ăştia, n-ai înţeles asta?

—Da, și am stat deoparte, a zis ea.

S-a așternut tăcerea. În cele din urmă, Heyst s-a mișcat ușor.

—Toate astea nu mai contează acum, a oftat. Acum e vorba de ceva infinit mai rău decât o simplă privire sau un gând, oricât de josnice și demne de dispreț ar fi ele. Cum ţi-am spus, l-am lăsat pe Ricardo să-mi propună ce-a vrut. Cum dădeam să plec, a mai zis:

—Dacă se întâmplă să aveţi cheia de la depozitul dumneavoastră, domnule Heyst, daţi-mi-o mai bine mie. Eu o să i-o dau lui Pedro al nostru.

—O aveam la mine și i-am oferit-o fără să vorbesc. Creatura păroasă era deja

was at the door by then, and caught the key, which Ricardo threw to him, better than any trained ape could have done. I came away. All the time I had been thinking anxiously of you, whom I had left asleep, alone here, and apparently ill.”

Heyst interrupted himself, with a listening turn of his head. He had heard the faint sound of sticks being snapped in the compound. He rose and crossed the room to look out of the back door.

“And here the creature is,” he said, returning to the table.”Here he is, already attending to the fire. Oh, my dear Lena!”

She had followed him with her eyes. She watched him go out on the front verandah cautiously. He lowered stealthily a couple of screens that hung between the columns, and remained outside very still, as if interested by something on the open ground. Meantime she had risen in her turn, to take a peep into the compound. Heyst, glancing over his shoulder, saw her

aia păroasă era lângă uşă, şi când Ricardo i-a aruncat cheia, a prins-o mai bine decât cea mai dresată maimuță. Am plecat. Tot timpul mă gândeam la tine, pe care te lăsasem dormind, singură aici, şi poate bolnavă.”

Heyst se întrerupse, întorcând capul cu o mişcare de ascultare. Auzise slab un zgomot de vreascuri rupte, în curte. Se ridică, traversă odaia să se uite afară pe uşa din dos.

„A şi venit, creatura,” zise el întorcându-se la masă. „S-a apucat să facă focul. Oh, Lena, scumpa mea!”

Ea îl urmărise cu privirea. L-a văzut ieşind foarte circumspect pe veranda din față. A coborât pe furiş câteva storuri care atârnau între stâlpi, şi a rămas acolo un timp, nemişcat, ca şi cum l-ar fi interesat ceva afară, în poiană. Între timp, s-a ridicat şi ea, să-şi arunce ochii în dos, în curte. Heyst, privind peste umăr, o văzu întorcându-se la locul ei. Îi făcu un semn, şi

la ușă și a apucat cheia aruncată de Ricardo mai bine ca orice maimuţă antrenată să facă asta. Eu am plecat. Tot timpul îmi făcusem griji în legătură cu tine, pe care te lăsasem dormind aici, singură și părând bolnavă pe deasupra.

Heyst s-a întrerupt, întorcându-și capul să asculte. Auzise sunetul slab al vreascurilor plesnind în curte. S-a ridicat și a traversat încăperea, pentru a se uita pe ușa din spate.

—Şi iată și creatura, a zis, întorcându-se la masă. Uite-o, cum face deja focul. Oh, Lena mea dragă!

Ea îl urmărise cu privirea. L-a urmărit cum iese cu grijă pe veranda din faţă. A coborât pe furiș câteva storuri care atârnau între coloane și a rămas afară, nemișcat, aparent captivat de ceva din zare. Între timp, se ridicase și ea să arunce o privire în curte. Heyst, privind peste umăr, a văzut-o cum se întoarce la locul ei. I-a făcut semn, iar ea a continuat să

returning to her seat. He beckoned to her, and she continued to move, crossing the shady room, pure and bright in her white dress, her hair loose, with something of a sleep-walker in her unhurried motion, in her extended hand, in the sightless effect of her grey eyes luminous in the half light. He had never seen such an expression in her face before. It had dreaminess in it, intense attention, and something like sternness. Arrested in the doorway by Heyst's extended arm, she seemed to wake up, flushed faintly—and this flush, passing off, carried away with it the strange transfiguring mood. With a courageous gesture she pushed back the heavy masses of her hair. The light clung to her forehead. Her delicate nostrils quivered. Heyst seized her arm and whispered excitedly:

"Slip out here, quickly! The screens will conceal you. Only you must mind the stair-space. They are actually out—I mean the other two. You had better see them

ea îşi continuă drumul trecând prin semi-obscuritatea camerei mari, pură şi strălucitoare în rochia-i albă, cu părul despletit, cu ceva de somnambul în mersul fără grabă, în gestul mâinii întinse, în impresia de cecitate a ochilor cenuşii şi luminoşi. Nu mai văzuse niciodată o asemenea expresie pe fața ei, până atunci. Avea ceva de visare, de atenție intensă, şi ceva ca de duritate. Oprită în prag de brațul întins al lui Heyst, ea păru că se trezeşte, roşi uşor—şi această îmbujorare, stingându-se repede, luă cu ea şi straniul aer de transfigurare. Cu un gest curajos dădu spre spate masa grea de păr. Pe fruntea ei zăbovea lumină. Nările-i delicate palpitau. Heyst o apucă de braț şi-i şopti emoționat:

„Strecoară-te aici, repede! Storurile or să te ascundă. Ai grijă de scară. Uite-i, au ieşit—vreau să zic, cei doi. Mai bine să-i vezi înainte ca..."

traverseze încăperea umbroasă, pură și luminoasă în rochia albă, cu părul neîmpletit, aducând a somnambul cu pasul lent, cu braţul întins, cu ochii gri ca orbiţi în lumina slabă. Nu mai văzuse așa o expresie pe chipul ei. Arăta a reverie, o atenţie puternică și un soi de rigiditate. Oprită în prag de mâna întinsă a lui Heyst, fata a părut să se trezească, ușor îmbujorată—iar roșul din obraji, risipindu-se, a dus odată cu el ciudata stare de transfigurare. Cu un gest curajos și-a dat pe spate părul bogat. Lumina i s-a așezat pe frunte. Îi tremurau nările delicate. Heyst a apucat-o de braț și i-a șoptit agitat:

—Ieși pe-aici, iute! Storurile te vor ascunde. Doar că trebuie să fii atentă la scări. Sunt chiar afară—ăștia doi, vreau să zic. Să-i vezi înainte să...

before you—"

She made a barely perceptible movement of recoil, checked at once, and stood still. Heyst released her arm.

"Yes, perhaps I had better," she said with unnatural deliberation, and stepped out on the verandah to stand close by his side.

Together, one on each side of the screen, they peeped between the edge of the canvas and the verandah-post entwined with creepers. A great heat ascended from the sun-smitten ground, in an ever-rising wave, as if from some secret store of earth's fiery heart; for the sky was growing cooler already, and the sun had declined sufficiently for the shadows of Mr. Jones and his henchman to be projected towards the bungalow side by side—one infinitely slender, the other short and broad.

The two visitors stood still and

Ea avu o mişcare de recul, abia perceptibilă, se stăpâni imediat şi rămase locului. Heyst îşi luă mâna de pe brațul ei.

„Da, poate c-ar fi mai bine," zise ea cu o hotărâre care nu-i era firească, şi trecu pe verandă, lipindu-se de el.

Împreună, se uitau fiecare printr-un interstițiu dintre stor şi stâlpul verandei pe care se-nfăşuraseră plante agățătoare. De pe poiana bătută de soare se ridica o căldură teribilă, în valuri succedându-se neîncetat, parcă dintr-o rezervă tăinuită în miezul încins al pământului, pentru că cerul începuse să se răcorească, soarele coborâse destul ca să proiecteze umbra domnului Jones şi a acolitului său, alăturate, înspre bungalow—unul sfrijit la maximum, celălalt scurt şi îndesat.

Cei doi musafiri se opriseră şi

Ea s-a dat în spate aproape imperceptibil. Această mișcare de recul a controlat-o imediat, ca mai apoi să rămână nemișcată. Heyst i-a dat drumul la braţ.

—Da, poate că ar fi mai bine, a zis cu deliberare nenaturală, și a ieșit pe verandă să-i stea alături.

Împreună, de-o parte și de cealaltă a storului, au tras cu ochiul de la marginea pânzei la stâlpul acoperit de plante agăţătoare al verandei. Din pământul lovit de soare urca o căldură grozavă, într-un val de neoprit, ca dintr-o rezervă secretă a inimii de foc a pământului, pentru că cerul se răcorea deja, iar soarele coborâse suficient încât umbra domnului Jones și cea a acolitului său să fie proiectate înspre bungalou, una lângă alta—prima, infinit de subţire, a doua, scurtă și plină.

Cei doi oaspeți priveau nemișcaţi.

gazed. To keep up the fiction of his invalidism, Mr. Jones, the gentleman, leaned on the arm of Ricardo, the secretary, the top of whose hat just came up to his governor's shoulder.

"Do you see them?" Heyst whispered into the girl's ear."Here they are, the envoys of the outer world. Here they are before you—evil intelligence, instinctive savagery, arm in arm. The brute force is at the back. A trio of fitting envoys perhaps—but what about the welcome? Suppose I were armed, could I shoot these two down where they stand? Could I?"

Without moving her head, the girl felt for Heyst's hand, pressed it, and thereafter did not let it go. He continued, bitterly playful:

"I don't know. I don't think so. There is a strain in me which lays me under an insensate obligation to avoid even the appearance of murder. I have never pulled a trigger or lifted my hand on a man, even

priveau. Ca să salveze minciuna cu boala, domnul Jones, gentlemanul, se rezema de brațul lui Ricardo, secretarul, care ajungea cu vârful pălăriei până la umărul patronului.

„Îi vezi?" şopti Heyst în urechea fetei. „Ăştia-s ambasadorii lumii. Iată-i în fața ta—braț la braț, inteligența diabolică şi instinctul bestial. Forța brută e în curtea din dos. Un trio de emisari foarte potriviți poate—dar ce facem cu recepția? Să presupunem că aş fi înarmat, aş putea oare să-i împuşc pe cei doi, aşa cum stau acolo? Aş fi în stare?"

Fără să-şi mişte capul, fata căută pipăind mâna lui Heyst, i-o strânse, şi nu-i mai dădu drumul. El continuă, glumind amar:

„Nu ştiu. Cred că nu. E în mine un fel de deformare, care-mi crează un complex; nu pot nici măcar să mă gândesc la omorât. N-am apăsat în viața mea pe un trăgaci, n-am ridicat mâna la cineva, nici

Pentru a proteja minciuna invalidității sale, domnul Jones, gentlemanul, se sprijinea de brațul lui Ricardo, secretarul, a cărui pălărie îi ajungea patronului doar până la umăr cu vârful.

—Îi vezi? i-a șoptit Heyst fetei la ureche. Iată-i, trimișii lumii. Iată-i, în fața ochilor tăi—inteligența malefică, sălbăticia instinctivă, braţ la braţ. În spate, afară, e și forța brută. Un trio adecvat de trimiși, poate—dar primirea lor? Să zicem c-aș fi înarmat, aș putea să-i împușc pe ăștia doi, acolo unde sunt? Aș putea oare?

Fără să-și miște capul, fata i-a căutat mâna, a strâns-o și nu i-a mai dat drumul. El a continuat, cu amărăciune și jucăuș:

—Nu știu, dar nu cred. Ceva din mine mă obligă, imperceptibil, să evit chiar și aparența unei crime. N-am tras niciodată într-un om, nu am lovit niciodată un om, nici să mă apăr.

in self-defence."

The suddenly tightened grip of her hand checked him.

"They are making a move," she murmured.

"Can they be thinking of coming here?" Heyst wondered anxiously.

"No, they aren't coming this way," she said; and there was another pause."They are going back to their house," she reported finally.

After watching them a little longer, she let go Heyst's hand and moved away from the screen. He followed her into the room.

"You have seen them now," he began."Think what it was to me to see them land in the dusk, fantasms from the sea—apparitions, chimæras! And they persist. That's the worst of it—they persist. They have no right to be—but they are. They ought to have aroused my fury. But I have refined everything away by this

măcar ca să mă apăr."

Mâna Lenei se crispă brusc pe-a lui şi-l întrerupse:

„Se mişcă," murmură ea.

„S-or fi gândit să vină-ncoace?" se întrebă Heyst îngrijorat.

„Nu, nu vin încoace," zise ea, şi din nou tăcură amândoi. „Se duc înapoi la ei," reluă ea în cele din urmă.

După ce-i privi încă un timp, ea dădu drumul mâinii lui Heyst şi se depărtă de stor. El o urmă în casă.

„Acum i-ai văzut," începu el. „Gândeşte-te ce-a însemnat pentru mine să-i văd, în aburul şi fantasmele mării, debarcând—vedenii, himere. Şi care dăinuie. Asta-i mai grav—dăinuie! N-au dreptul să existe—dar există. Ar fi trebuit să-mi stârnească furia. Dar la ora actuală mi-am distilat, mi-am eliminat totul—

Strânsoarea mai puternică a mâinii l-a oprit.

—Se mișcă, a murmurat ea.

—S-or gândi să vină aici? s-a întrebat Heyst neliniștit.

—Nu, nu vin în direcţia asta, a zis ea, după care a urmat o altă pauză. Se întorc la casa lor, a mai spus ea în cele din urmă.

După ce i-a mai privit o perioadă de timp, a dat drumul mâinii lui Heyst și a plecat de lângă stor. El a urmat-o în cameră.

—Acum i-ai văzut, a început el. Gândește-te cum a fost pentru mine să-i văd coborând pe uscat în amurg, fantasme ale mării—apariţii, himere! Și zăbovesc încă. Asta-i partea cea mai rea, zăbovesc... Nu au niciun drept, dar așa e. Ar fi trebuit să mă mânieze. Dar, deja, am rafinat totul până la dispariție—furie, indignare, chiar

time—anger, indignation, scorn itself. Nothing's left but disgust. Since you have told me of that abominable calumny, it has become immense—it extends even to myself." He looked up at her.

"But luckily I have you. And if only Wang had not carried off that miserable revolver—yes, Lena, here we are, we two!"

She put both her hands on his shoulders and looked straight into his eyes. He returned her penetrating gaze. It baffled him. He could not pierce the grey veil of her eyes; but the sadness of her voice thrilled him profoundly.

"You are not reproaching me?" she asked slowly.

"Reproach? What a word between us! It could only be myself—but the mention of Wang has given me an idea. I have been, not exactly cringing, not exactly lying, but still dissembling. You have been hiding yourself, to please me, but still you

furia, indignarea, chiar şi dispreţul! N-a mai rămas nimic, decât scârbă. De când mi-ai povestit despre calomnia aia odioasă, scârba a devenit imensă—mi-e scârbă până şi de mine." Ridică ochii spre ea.

„Dar, din fericire, te am pe tine. De n-ar fi luat Wang revolverul ăla nenorocit... Da, Lena, iată-ne, noi doi..."

Ea îşi puse amândouă mâinile pe umerii lui şi-l privi drept în ochi. Heyst îi întoarse privirea pătrunzătoare. Era perplex. Nu-i putea străpunge vălul cenuşiu din ochi, dar tristeţea glasului ei îl emoţionă profund.

„Nu-i un reproş?" întrebă ea încet.

„Reproş? Ce cuvânt, între noi! Nu mi l-aş putea adresa decât mie—dar pomenindu-l pe Wang mi-a venit o idee. Am fost nu chiar umil, n-am minţit propriu-zis, dar am disimulat. Tu te-ai ascuns—ca să-mi faci pe plac. Toate acestea

dispreţ. Nu a mai rămas decât dezgustul. De când mi-ai povestit de acea calomnie abominabilă, a devenit imens, mă include și pe mine. Heyst și-a ridicat privirea către Lena.

—Dar, din fericire, te am pe tine. Și dacă Wang n-ar fi luat cu el afurisitul de revolver—da, Lena, suntem aici și suntem împreună.

Și-a pus ambele mâini pe umerii lui și l-a privit drept în ochi. El i-a întors privirea adâncă. Îl zăpăcea. Nu putea pătrunde voalul cenușiu al ochilor ei, dar tristețea din glasul fetei îl însuflețea profund.

—Nu-mi reproșezi ceva, nu? a întrebat ea încet.

—Să reproșez? Ce cuvânt, să-l folosești despre noi doi! Numai mie mi-aș putea reproșa ceva—dar amintindu-mi de Wang, mi-a venit o idee. Nu m-am ploconit, nu am minţit exact, dar tot am ascuns adevărul. Tu te-ai ascuns, ca să-mi

have been hiding. All this is very dignified. Why shouldn't we try begging now? A noble art! Yes. Lena, we must go out together. I couldn't think of leaving you alone, and I must—yes, I must speak to Wang. We shall go and seek that man, who knows what he wants and how to secure what he wants. We will go at once!"

"Wait till I put my hair up," she agreed instantly, and vanished behind the curtain.

When the curtain had fallen behind her, she turned her head back with an expression of infinite and tender concern for him—for him whom she could never hope to understand, and whom she was afraid she could never satisfy; as if her passion were of a hopelessly lower quality, unable to appease some exalted and delicate desire of his superior soul. In a couple of minutes she reappeared. They left the house by the door of the compound, and passed within three feet of

sunt demnitate curată. De ce n-am încerca acum cu cerşitul? E o artă nobilă! Da, Lena, trebuie să ieşim împreună. Nu pot accepta să te las singură, şi trebuie—da, trebuie să vorbesc cu Wang. O să mergem să-l căutăm pe omul ăsta, care ştie ce vrea şi cum să ajungă la ce vrea. Să plecăm chiar acum!"

„Stai puțin, să-mi strâng părul," acceptă ea imediat, şi dispăru după perdea.

După ce perdeaua se lăsă în urma ei, Lena îşi îndreptă capul, cu o expresie de grijă nemărginită şi tandră pentru el—pentru el pe care nu mai spera să-l înțeleagă vreodată, pe care se temea că nu va fi în stare să-l mulțumească pe deplin vreodată, ca şi cum pasiunea ei ar fi fost de-o calitate iremediabil inferioară, incapabilă să potolească dorințele exaltate şi gingaşe ale sufletului lui de natură superioară. După două minute reapăru. Ieşiră din casă pe uşa din dos şi trecură la doi paşi de

faci pe plac, dar tot te-ai ascuns. Totul e plin de demnitate. De ce n-am încerca să cerşim, acum? E artă nobilă! Da, Lena, trebuie să ieşim împreună. N-aş putea să te las singură și trebuie—da, trebuie să vorbesc cu Wang. Vom merge să-l căutăm pe omul ăsta, care știe ce vrea și cum să obţină ce vrea. Vom merge numaidecât!

—Stai să-mi prind părul, a acceptat ea imediat, apoi a dispărut după perdea.

După ce perdeaua a căzut la loc în spatele ei, și-a întors capul cu o expresie de îngrijorare infinită și tandră pentru el—pe care nu putea spera să-l înțeleagă vreodată, și pe care se temea că nu-l va mulțumi niciodată, ca și cum dragostea ei ar fi de o calitate înfiorător de inferioară, incapabilă să împace dorințele exaltate și delicate ale spiritului său superior. În două minute, a ieșit. Au părăsit casa pe ușa de jos și au trecut la un metru de un Pedro înmărmurit, fără să-i arunce vreo privire.

the thunderstruck Pedro, without even looking in his direction. He rose from stooping over a fire of sticks, and, balancing himself clumsily, uncovered his enormous fangs in gaping astonishment. Then suddenly he set off rolling on his bandy legs to impart to his masters the astonishing discovery of a woman.

Pedro, rămas trăsnit, fără să se uite măcar la el. El se ridică, cum stătea aplecat peste focul de vreascuri şi, legănându-se stângaci, căscă fălcile sale enorme, prostit de mirare. Apoi, brusc, porni legănându-se pe picioarele-i crăcănate, să împărtăşească stăpânilor săi uluitoarea descoperire.

El s-a îndreptat deasupra unui foc de vreascuri și, căutându-și cu stângăcie echilibrul, și-a dezvelit colții enormi de uimire. Apoi dintr-odată s-a pus pe fugă pe picioarele lui crăcănate pentru a transmite stăpânilor descoperirea uimitoare a unei femei.

CHAPTER SIX

As luck would have it, Ricardo was lounging alone on the verandah of the former counting-house. He scented some new development at once, and ran down to meet the trotting, bear-like figure. The deep, growling noises it made, though they had only a very remote resemblance to the Spanish language, or indeed to any sort of human speech, were from long practice quite intelligible to Mr. Jones's secretary. Ricardo was rather surprised. He had imagined that the girl would continue to keep out of sight. That line apparently was given up. He did not mistrust her. How could he? Indeed, he could not think of her existence calmly.

He tried to keep her image out of his mind so that he should be able to use its

Capitolul VI

Norocul a vrut ca Ricardo să fie singur, trândăvind, pe veranda fostului local al contabilității. Mirosi imediat că se petrecuse ceva şi coborî în grabă să iasă înaintea omului cu chip de urs care venea alergând. Mormăiturile cavernoase pe care le scotea, cu toate că n-aveau decât o vagă asemănare cu limba spaniolă sau, să zicem, cu orice limbă omenească, erau, datorită îndelungatei deprinderi, destul de uşor înțelese de secretarul domnului Jones. Ricardo se arătă foarte surprins. Îşi închipuise că fata o să continue să se ascundă, dar pare-se că renunțase la linia asta de conduită. El continua să aibă însă încredere în ea. Cum ar fi putut altfel? Fireşte, nu putea să-şi păstreze calmul când se gândea la ea.

Căută să elimine din minte imaginea ei, ca să fie în stare să facă uz de

Capitolul VI

Întâmplător, Ricardo se odihnea de unul singur pe veranda fostului sediu al contabilităţii. A dibuit imediat noua turnură și a fugit să-i iasă în întâmpinare siluetei ca un urs gonind. Grohăielile grave pe care le făcea, deși semănau doar vag cu spaniola sau, de fapt, cu orice fel de grai omenesc, îi erau limpede de deslușit secretarului antrenat al domnului Jones. Ricardo a fost luat prin surprindere de veste—își imaginase că fata va continua să se ascundă. S-ar părea că planul fusese schimbat. Încă avea încredere în ea. Cum să nu aibă? De fapt, nu se putea gândi cu calm la ea.

A încercat să și-o scoată pe fată din cap, pentru a putea să și-l întrebuinţeze cu

powers with some approach to that coolness which the complex nature of the situation demanded from him, both for his own sake and as the faithful follower of plain Mr. Jones, gentleman.

He collected his wits and thought. This was a change of policy, probably on the part of Heyst. If so, what could it mean? A deep fellow! Unless it was her doing; in which case—h'm—all right! Must be. She would know what she was doing. Before him Pedro, lifting his feet alternately, swayed to and fro sideways—his usual attitude of expectation. His little red eyes, lost in the mass of hair, were motionless. Ricardo stared into them with calculated contempt and said in a rough, angry voice:

"Woman! Of course there is. We know that without you!" He gave the tame monster a push."Git! *Vamos*! Waddle! Get back and cook the dinner! Which way did they go, then?"

facultățile sale cu ceva din sângele rece pe care natura complexă a situației i-o pretindea, atât pentru sine personal, cât şi în calitate de credincios acolit al domnului Jones, pur şi simplu, gentleman.

Îşi adună gândurile şi medită. Era, probabil, o schimbare de politică din partea lui Heyst. Dacă era aşa, ce putea să însemne? Şmecher tip! Afară doar să nu fi fost opera ei, în caz... hm... *all right*! Asta trebuia să fie! O fi ştiind ea ce face. În fața lui, Pedro, săltând de pe un picior pe altul, se legăna încoace şi-ncolo—atitudinea lui obişnuită când aştepta. Ochii, mici şi roşii, pierduți în ciuful de păr, nu mişcau. Ricardo îi fixă cu un dispreț calculat şi, cu o voce groasă, supărată, spuse:

„O femeie! Desigur că o femeie. Ştiam noi asta şi fără tine!" Îi dădu monstrului un brânci. „Şterge-o! *Vamos!* Cară-te! Du-te-napoi şi găteşte mâncarea! Încotro au apucat-o?"

ceva din stăpânirea de sine pe care complexitatea situaţiei i-o impunea, atât de dragul lui, cât și în calitate de discipol credincios al lui „domnul Jones, simplu", gentleman.

Și-a adunat gândurile și a reflectat. Schimbarea de politică venea probabil dinspre Heyst. Și atunci, ce putea să însemne? Ce individ ascuns! Dacă nu cumva era mâna ei—caz în care, hmm, bine! Asta trebuia să fie. Știe ea ce face. În faţa lui, Pedro se clătina dintr-o parte în alta ridicând pe rând câte un picior, cum făcea de obicei când aștepta ceva. Ochii lui mici și roșii, pierduţi în masele de păr, erau nemișcaţi. Ricardo s-a uitat la ei cu dispreţ calculat și a spus, cu o voce aspră și supărată:

—Femeie! Firește că-i o femeie. Știam și fără să ne zici tu! L-a îmbrâncit pe monstrul docil. Marș! *Vamos!* Șterge-o! Treci înapoi la gătit! Încotro au luat-o, ia zi?

Pedro extended a huge, hairy forearm to show the direction, and went off on his bandy legs. Advancing a few steps, Ricardo was just in time to see, above some bushes, two white helmets moving side by side in the clearing. They disappeared. Now that he had managed to keep Pedro from informing the governor that there was a woman on the island, he could indulge in speculation as to the movements of these people. His attitude towards Mr. Jones had undergone a spiritual change, of which he himself was not yet fully aware.

That morning, before tiffin, after his escape from the Heyst bungalow, completed in such an inspiring way by the recovery of the slipper, Ricardo had made his way to their allotted house, reeling as he ran, his head in a whirl. He was wildly excited by visions of inconceivable promise. He waited to compose himself before he dared to meet the governor. On

Pedro întinse un braț enorm şi păros ca să arate direcția, şi plecă pe picioarele-i crăcănate. Făcând câțiva paşi înainte, Ricardo ajunse tocmai la timp ca să zărească, pe deasupra unor tufişuri, în poiană, două căşti coloniale albe. Dispărură. Acum, că reuşise să-l împiedice pe Pedro să-l informeze pe patron că există o femeie pe insulă, putea să-şi îngăduie să reflecteze la mişcările ăstor doi. În atitudinea sa față de domnul Jones se produsese o schimbare de natură spirituală, de care nici el însuşi nu era încă pe deplin conştient.

În dimineața aceea, înainte de dejun, după evadarea din bungalow-ul lui Heyst, completată atât de încurajator cu aruncarea sandalei, Ricardo pornise spre casa ce le fusese atribuită clătinându-se pe picioare, cu capul vâjâindu-i. Era teribil de agitat de viziuni uluitor de promițătoare. Aşteptă să-şi vină puțin în fire şi numai după aceea îndrăzni să dea ochii cu şeful.

Pedro i-a arătat întinzând un braț mare și păros, iar apoi a plecat pe picioarele sale crăcănate. Mergând doar câţiva pași, Ricardo a putut să observe, deasupra unor tufișuri, două căști albe avansând laolaltă în câmpul deschis. Apoi au dispărut. Acum, că Pedro nu avea să-i mai spună patronului că pe insulă se află o femeie, putea să construiască liber supoziţii despre mișcările celor doi. Atitudinea sa față de domnul Jones suferise o transformare spirituală, de care el nu era încă pe deplin conștient.

În acea dimineață, înainte de micul dejun și după evadarea din bungaloul lui Heyst, desăvârșită prin recuperarea sandalei, Ricardo se îndreptase spre casa alocată lor, zdruncinându-se în timp ce alerga, cu capul vâjâindu-i. Era grozav de entuziasmat de viziuni cu un potențial de necrezut. A așteptat să se liniștească înainte să intre la patron. Intrând în

entering the room, he found Mr. Jones sitting on the camp bedstead like a tailor on his board, cross-legged, his long back against the wall.

"I say, sir! You aren't going to tell me you are bored?"

"Bored? No! Where the devil have you been all this time?"

"Observing—watching—nosing around. What else? I knew you had company. Have you talked freely, sir?"

"Yes, I have," muttered Mr. Jones.

"Not downright plain, sir?"

"No. I wished you had been here. You loaf all the morning, and now you come in out of breath. What's the matter?"

"I haven't been wasting my time out there," said Ricardo."Nothing's the matter. I—I—might have hurried a bit." He was in truth still panting; only it was not with running, but with the tumult of thoughts

Intrând în odaie, îl găsi pe domnul Jones şezând pe patul de campanie ca un croitor pe masă cu picioarele încrucişate, cu spatele la perete.

„Vai, sir! N-o să-ncepeți acum să-mi spuneți că v-ați plictisit!"

„Plictisit? Nu. Unde dracu' ai fost atâta vreme?"

„Am observat... am supravegheat... mi-am vârât nasul peste tot. Ce altceva era să fac? Ştiam c-aveți musafiri. Ați vorbit deschis, sir?"

„Da," mormăi domul Jones.

„Dar nu chiar deschis de tot, sir."

„Nu. Aş fi preferat să fi fost şi tu aici. Umbli hai-hui toată dimineața şi-acum vii cu sufletul la gură. Ce s-a-ntâmplat?"

„În orice caz, nu mi-am pierdut timpul, pe-acolo pe unde-am fost. Ce să se-ntâmple? Nimic nu s-a întâmplat. Poa... poate că m-am grăbit nițel venind încoa'!" De fapt, încă mai gâfâia puțin, numai că nu

cameră, l-a găsit pe domnul Jones pe patul de campanie ca un croitor pe masa de lucru, cu picioarele încrucișate și sprijinit, lung cât era de spate, de perete.

—Măi să fie, sir! Să nu-mi spuneţi că v-aţi plictisit!

—Plictisit? Nu! Unde dracului ai fost tot timpul ăsta?

—Am observat, am urmărit, am cercetat. Ce altceva? Știam că aveţi oaspeţi. Aţi vorbit liber, sir?

—Da, am vorbit, a mormăit domnul Jones.

—Nu în întregime liber, nu, sir?

—Nu. Aș vrea să fi fost și tu aici. Umbli aiurea toată dimineaţa și acum apari gâfâind. Ce-ai păţit?

—N-am pierdut timpul afară, a zis Ricardo. Nu s-a întâmplat nimic. Eu... doar... m-am grăbit un pic. De fapt, încă mai gâfâia, doar că nu era de la goana de mai inainte, ci de la tumultul gândurilor și

and sensations long repressed, which had been set free by the adventure of the morning. He was almost distracted by them now. He forgot himself in the maze of possibilities threatening and inspiring."And so you had a long talk?" he said, to gain time.

"Confound you! The sun hasn't affected your head, has it? Why are you staring at me like a basilisk?"

"Beg pardon, sir. Wasn't aware I stared," Ricardo apologized good-humouredly."The sun might well affect a thicker skull than mine. It blazes. Phew! What do you think a fellow is, sir—a salamander?"

"You ought to have been here," observed Mr. Jones.

"Did the beast give any signs of wanting to prance?" asked Ricardo quickly, with absolutely genuine anxiety."It wouldn't do, sir. You must play

de pe urma alergăturii, ci de tumultul gândurilor şi senzațiilor prea multă vreme refulate, pe care i le dezlegase aventura din dimineața aceea. Aproape că-l înnebunise. Se pierdea într-un labirint de posibilități, amenințătoare poate, dar şi încurajatoare. „Va să zică, ați stat de vorbă pe-ndelete?" făcu el, ca să câştige timp.

„Lua-te-ar dracu'! Nu te-i fi smintit de căldură?! Ce caşti ochii la mine ca o şopârlă?"

„Scuzați-mă, sir. Nu mi-am dat seama," îşi ceru iertare Ricardo, bine dispus. „Soarele ăsta poate trece şi prin scăfârlii mai groase ca a mea. E pârjol, nu altceva. Piuuh! Ce credeți că sunt, sir, salamandră?"

„Trebuie să fi fost aici," obiectă domnul Jones.

„Nu cumva bestia a-ncercat să facă pe grozavul?" întrebă repede Ricardo cu o îngrijorare într-adevăr sinceră. „Nu ne-ar conveni, sir. Trebuie să-l luați cu binişorul,

senzaţiilor mult timp reprimate, care fuseseră eliberate de aventura din acea dimineaţă. Începuseră deja să-l zăpăcească. Se pierdea în labirintul de posibilităţi ameninţătoare, dar impresionante. Așadar, aţi avut o discuţie lungă? a întrebat el ca să mai câștige timp.

—Du-te naibii! Nu cumva ţi-a încins creierii soarele? Ce te holbezi la mine ca un bazilisc?

—Îmi cer scuze, sir. Nu știam că mă holbez, și-a cerut iertare Ricardo binedispus. Soarele ăsta afectează cranii și mai groase ca al meu. Dogorește. Pfiu! Ce credeţi că sunt, sir, salamandră?

—Ar fi trebuit să fii aici, a remarcat domnul Jones.

—A încercat animalul să facă pe grozavul? a întrebat repede Ricardo, cu o neliniște sinceră. Nu ar fi bine, sir. Trebuie să-l luaţi ușor măcar vreo două zile, sir. Am

him easy for at least a couple of days, sir. I have a plan. I have a notion that I can find out a lot in a couple of days."

"You have? In what way?"

"Why, by watching," Ricardo answered slowly.

Mr. Jones grunted.

"Nothing new, that. Watch, eh? Why not pray a little, too?"

"Ha, ha, ha! That's a good one," burst out the secretary, fixing Mr. Jones with mirthless eyes.

The latter dropped the subject indolently.

"Oh, you may be certain of at least two days," he said.

Ricardo recovered himself. His eyes gleamed voluptuously.

"We'll pull this off yet—clean—whole—right through, if you will only trust me, sir."

"I am trusting you right enough,"

cel puțin vreo două zile încă, sir. Mi-am făcut un plan. Am eu aşa, ca o idee, că-n vreo două zile pot să aflu o mulțime de lucruri."

„Nu mai spune! Și-anume cum?"

„Cum? Pândind," răspunse Ricardo lent.

Domnul Jones scoase un mormăit.

„Ce mare lucru? Să pândeşti... De ce să nu faci şi nişte rugăciuni?"

„Ha, ha, ha! E bună," hohoti secretarul, fixându-l pe domnul Jones cu ochi lipsiți de orice veselie.

Acesta din urmă, indolent, schimbă subiectul.

„Oh, poți conta pe cel puțin două zile," zise el.

Ricardo îşi reveni. Ochii lui scânteiau cu voluptate.

„O s-o umflăm noi şi p-asta, sir, curățel, frumuşel, numai să vă-ncredințați în mine..."

„Mă-ncred destul în tine," zise

un plan. Cred că în câteva zile pot să aflu multe.

—Așa crezi? Cum, mă rog?

—Apăi, urmărind, a răspuns Ricardo încet.

Domnul Jones a mormăit.

—Asta nu-i ceva nou. Să urmărești, zici? De ce nu ne și rugăm niţel?

—Ha, ha, ha! Asta-i bună! a izbucnit secretarul, fixându-l pe domnul Jones cu ochi lipsiţi de bucurie.

Acesta a renunţat la subiect cu indiferenţă.

—Oh, poţi fi sigur măcar de două zile.

Ricardo și-a revenit. Ochii i-au strălucit cu voluptate.

—O s-o scoatem la capăt, curat, pe de-a-ntregul, dacă aveţi încredere în mine, sir.

—Încredere am, a zis domnul Jones.

said Mr. Jones."It's your interest, too."

And, indeed, Ricardo was truthful enough in his statement. He did absolutely believe in success now. But he couldn't tell his governor that he had intelligences in the enemy's camp. It wouldn't do to tell him of the girl. Devil only knew what he would do if he learned there was a woman about. And how could he begin to tell of it? He couldn't confess his sudden escapade.

"We'll pull it off, sir," he said, with perfectly acted cheerfulness. He experienced gusts of awful joy expanding in his heart and hot like a fanned flame.

"We must," pronounced Mr. Jones."This thing, Martin, is not like our other tries. I have a peculiar feeling about this. It's a different thing. It's a sort of test."

Ricardo was impressed by the governor's manner; for the first time a hint of passion could be detected in him. But also a word he used, the word"test," had

domnul Jones. „Ai şi tu interes."

Şi, într-adevăr, Ricardo era destul de sincer în cele ce spunea. Era acum pe deplin convins de succes. Dar patronului nu-i putea spune c-avea omul lui în tabăra adversă. Nu făcea, să-i vorbească despre fată. Dracu' ştie ce-ar face dac-ar afla că-i şi o femeie la mijloc. Şi cum să-nceapă? Nu-i putea mărturisi escapada neaşteptată...

„Câştigăm partida, sir," zise el cu un optimism perfect jucat. Valuri uriaşe de bucurie îi invadau inima, fierbinți ca vâlvătăi de flăcări.

„Trebuie," zise domnul Jones. „Afacerea asta, Martin, nu e ca tentativele noastre celelalte. Îmi stă la inimă, aş putea zice. E altfel. Un fel de examen, pentru noi."

Ricardo era impresionat de comportarea patronului. Pentru prima oară putea descoperi la el o urmă de pasiune. Chiar şi cuvântul pe care-l

Că e și-n interesul tău.

Și, într-adevăr, Ricardo era destul de onest. Acum credea fără tăgadă în succes. Dar nu putea să-i spună patronului că are un om anume în tabăra dușmanului. Nu se putea să-i spună de fată. Dracu' știe ce ar face dac-ar afla că e vorba și de-o femeie. Și cum ar putea s-o aducă în discuţie? Nu putea să-i mărturisească escapada neprevăzută.

—Vom reuși noi, sir, a zis, cu voioșie splendid jucată. Simţea valuri colosale de bucurie prin inimă, fierbinţi ca flacăra.

—Trebuie, a decretat domnul Jones. Asta, Martin, nu e ca celelate încercări ale noastre. Am un presentiment anume legat de treaba asta. E ceva diferit. E un fel de probă.

Ricardo a fost impresionat de comportamentul patronului—pentru prima data descoperea la el un strop de pasiune. Dar, de asemenea, un cuvânt pe

struck him as particularly significant somehow. It was the last word uttered during that morning's conversation. Immediately afterwards Ricardo went out of the room. It was impossible for him to keep still. An elation in which an extraordinary softness mingled with savage triumph would not allow it. It prevented his thinking, also. He walked up and down the verandah far into the afternoon, eyeing the other bungalow at every turn. It gave no sign of being inhabited. Once or twice he stopped dead short and looked down at his left slipper. Each time he chuckled audibly. His restlessness kept on increasing till at last it frightened him. He caught hold of the balustrade of the verandah and stood still, smiling not at his thought, but at the strong sense of life within him. He abandoned himself to it carelessly, even recklessly. He cared for no one, friend or enemy. At that moment Mr. Jones called him by name

folosise, „examen", îl izbise întrucâtva, ca fiind deosebit de semnificativ. Fu ultimul cuvânt rostit în cursul dimineții. Imediat după asta, Ricardo ieşi din odaie. Îi era imposibil să stea locului. O exaltare, în care o duioşie extraordinară se amesteca cu un sălbatic sentiment de triumf, nu-i dădea voie. Nici să gândească nu-l lăsau. Se plimbă pe verandă încoace şi-ncolo până târziu după-masă, aruncându-şi ochii spre celălalt bungalow de câte ori se întorcea. Niciun semn să fie cineva acasă. O dată sau de două ori se opri scurt, privindu-şi sandala stângă. De fiecare dată chicoti. Agitația sa continuă să crească până când, în cele din urmă, îl sperie. Se apucă de balustrada verandei cu amândouă mâinile şi rămase nemişcat, zâmbind, nu gândurilor sale, ci puternicei senzații de viață din el. Se lăsă în voia ei, nepăsător, nesăbuit chiar. Nu se mai sinchisea de nimeni, prieten sau duşman. În clipa asta îl strigă domnul Jones, dinăuntru. O umbră

care-l folosise, cuvântul „probă", i se păruse, cumva, deosebit de relevant. Fusese ultimul cuvânt al conversaţiei din acea dimineaţă. Când s-a terminat, Ricardo a ieșit din încăpere. Îi era imposibil să se liniștească. Nu-i dădea voie o exaltare în care o moliciune extraordinară se îmbina cu triumf sălbatic. Nu-l lăsa nici să cugete. S-a plimbat dintr-un capăt în altul al verandei toată după-amiaza, trăgând cu ochiul la celălalt bungalou la fiecare răsucire. Nu se arăta locuit. O dată sau de două ori s-a oprit să-și privească sandaua stângă. De fiecare dată a chicotit zgomotos. A devenit tot mai neliniștit până ce în cele din urmă asta a ajuns să-l sperie. Şi-a pus mâna pe balustradă și s-a oprit în loc, zâmbind, nu din cauza gândurilor, ci din cauza unei senzaţii puternice de viaţă pe care o avea. S-a lăsat în voia ei fără griji, cu imprudenţă chiar. Nu-i păsa de nimeni, prieten ori dușman. În momentul acela domnul Jones l-a strigat pe nume

from within. A shadow fell on the secretary's face.

"Here, sir," he answered; but it was a moment before he could make up his mind to go in.

He found the governor on his feet. Mr. Jones was tired of lying down when there was no necessity for it. His slender form, gliding about the room, came to a standstill.

"I've been thinking, Martin, of something you suggested. At the time it did not strike me as practical; but on reflection it seems to me that to propose a game is as good a way as any to let him understand that the time has come to disgorge. It's less—how should I say?—vulgar. He will know what it means. It's not a bad form to give to the business—which in itself is crude, Martin, crude."

"Want to spare his feelings?" jeered the secretary in such a bitter tone that Mr.

se lăsă pe fața secretarului.

„Da, sir," răspunse el, dar mai trecu o clipă până să se hotărască să intre.

Îl găsi pe patron în picioare. Domnul Jones se săturase de zăcut fără să fie nevoie. Silueta lui firavă alunecând prin cameră se opri.

„Martin, m-am gândit la o sugestie de-a ta. Când ai făcut-o, nu mi s-a părut practică, dar gândindu-mă mai bine mi se pare că a-i propune o partidă este un mijloc tot atât de bun de a-l face să-nțeleagă c-a venit vremea să scoată gologanii. E... cum să zic... e mai puțin vulgar. Îşi va da seama ce-nseamnă. Nu-i proastă, turnura asta, de dat afacerii—care-n sine e lipsită de rafinament, Martin, lipsită de rafinament..."

„Vreți să-i menajați sensibilitatea, sir?" rânji secretarul pe-un ton atât de amar

dinăuntru. O umbră s-a așternut pe chipul secretarului.

—Aici, sir, a răspuns el. Dar a durat o clipă până s-a putut convinge să intre.

L-a găsit pe patron în picioare. Domnul Jones se plictisise să stea întins când nu era nevoie. Silueta subțire care aluneca prin încăpere s-a oprit deodată.

—M-am tot gândit, Martin, la ceva ce mi-ai sugerat chiar tu. Atunci nu mi s-a părut o idee practică, dar, după ce am reflectat, mi se pare că să-l provocăm la un joc este o metodă la fel de bună ca oricare alta să-l înștiințăm că a venit vremea să verse banii. Așa ar fi, cum să spun eu, mai puțin vulgar. Va ști el ce înseamnă. N-ar fi un curs rău pentru afacere, mai ales că în sine afacerea nu e dintre cele mai rafinate, Martin, zău că nu e.

—Vreţi să nu-i răniţi sentimentele? a spus zeflemitor secretarul pe un ton amar

Jones was really surprised.

"Why, it was your own notion, confound you!"

"Who says it wasn't?" retorted Ricardo sulkily."But I am fairly sick of this crawling. No! No! Get the exact bearings of his swag and then a rip up. That's plenty good enough for him."

His passions being thoroughly aroused, a thirst for blood was allied in him with a thirst for tenderness—yes, tenderness. A sort of anxious, melting sensation pervaded and softened his heart when he thought of that girl—one of his own sort. And at the same time jealousy started gnawing at his breast as the image of Heyst intruded itself on his fierce anticipation of bliss.

"The crudeness of your ferocity is positively gross, Martin," Mr. Jones said disdainfully."You don't even understand

încât domnul Jones fu realmente surprins.

„Dar a fost ideea ta. Ce dracu' te-a apucat?"

„Cine spune că n-a fost?" replică Ricardo morocănos. „Dar m-am săturat până-n gât de-atâtea menajamente. Nu! Nu! Să aflăm exact unde-s gologanii, şi pe urmă-l spintecăm. Este exact ce i se cuvine."

Când i se dezlănțuiau pasiunile, setea de sânge se alia în el cu setea de tandrețe—da, de tandrețe. O senzație anxioasă de duioşie îl cuprindea, îi umplea inima şi i-o muia când se gândea la fată—o făptură din aceeaşi lume cu a lui. Şi în acelaşi timp, în piept începea să-l roadă gelozia îndată ce imaginea lui Heyst intervenea să umbrească visu-i intens, sălbatic, de fericire.

„Brutalitatea ferocității tale e categoric grosolană, Martin" zise domnul Jones cu dispreț. „Nici măcar n-ai înțeles ce

care l-a luat pe domnul Jones prin surprindere.

—Doar a fost ideea ta, afurisitule!

—Cine spune că n-a fost? i-a răspuns Ricardo bosumflat. Dar m-am săturat rău de mersul ăsta pe brânci. Nu, nu! Să aflăm exact unde-i prada și apoi să-l sfâșiem. E mai mult decât merită.

Cuprins de pasiune, o sete de sânge se unea în el cu o sete de blândeţe, da, blândeţe. Un soi de senzaţie de neliniște, de topire, îi pătrundea inima și i-o îndulcea când se gândea la fata aia—una de-ai lui. Și în același timp îl rodea gelozia când imaginea lui Heyst dădea buzna peste dorința sălbatică de fericire supremă.

—Cruzimea ferocităţii tale e chiar dezgustătoare, Martin, a spus domnul Jones cu dispreţ. Nici nu-mi înţelegi ţelul.

my purpose. I mean to have some sport out of him. Just try to imagine the atmosphere of the game—the fellow handling the cards—the agonizing mockery of it! Oh, I shall appreciate this greatly. Yes, let him lose his money instead of being forced to hand it over. You, of course, would shoot him at once, but I shall enjoy the refinement and the jest of it. He's a man of the best society. I've been hounded out of my sphere by people very much like that fellow. How enraged and humiliated he will be! I promise myself some exquisite moments while watching his play."

"Ay, and suppose he suddenly starts prancing! He may not appreciate the fun."

"I mean you to be present," Mr. Jones remarked calmly.

"Well, as long as I am free to plug him or rip him up whenever I think the time has come, you are welcome to your bit of sport, sir. I shan't spoil it."

urmăresc. Vreau să mă amuz şi eu puțin pe spinarea lui. Încearcă să-ți imaginezi atmosfera jocului—individul filând cărțile—batjocura atroce, şi chinul! Ah, am s-o savurez grozav. Da, să-l fac să-şi piardă banii, în loc să mi-i dea de-a dreptul. Tu, natural, tu i-ai trage un glonte imediat, dar eu am să gust rafinamentul şi ironia. E-un om din cea mai bună societate. Cercul din care-am fost gonit era făcut din oameni care-i semănau grozav. Cât de furios şi de umilit o să se simtă! Îmi promit, din afacerea asta, câteva momente delicioase."

„Deh, şi dacă se-apucă să facă pe grozavu'? S-ar putea ca el să nu guste distracția."

„Tu o să trebuiască să fii de față," răspunse calm domnul Jones.

„Mă rog, câtă vreme-s liber să bag cuțitu-n el când cred eu c-a venit momentul, poftă bună la amuzament, sir. Nu eu am să fiu ăla care să vi-l strice."

Vreau să mă râd și eu puțin cu el. Încearcă doar să-ţi imaginezi atmosfera din timpul jocului—cum ţine individul cărţile-n mână—ce caricatură sfâșietoare! Oh, voi gusta din plin chestia asta! Da, lasă-l să-și piardă banii, e mai bine decât să-i forţăm mâna. Tu, firește, l-ai împușca dintr-odată, dar eu mă voi bucura de subtilităţile și de hazul chestiei. E un om din înalta societate. Eu am fost gonit de oameni foarte asemănători. Ce se va înfuria, ce-l vom umili! Mi-am rezervat niște clipe splendide de privit din primul rând.

—Bine, și dacă-l apucă grozăviile deodată? Poate că nu gustă gluma.

—De-aia vreau să fii de faţă, a remarcat domnul Jones calm.

—Ei bine, atâta timp cât sunt liber să-l înjunghii sau să-l fac bucăţele când va veni momentul, e foarte bine să vă amuzaţi puţin, sir. Nu voi strica eu distracţia.

CHAPTER SEVEN

It was at this precise moment of their conversation that Heyst had intruded on Mr. Jones and his secretary with his warning about Wang, as he had related to Lena. When he left them, the two looked at each other in wondering silence. My Jones was the first to break it.

“I say, Martin!”

“Yes, sir.”

“What does this mean?”

“It’s some move. Blame me if I can understand.”

“Too deep for you?” Mr. Jones inquired dryly.

“It’s nothing but some of his infernal impudence,” growled the secretary.”You don’t believe all that about the Chink, do you, sir? ‘Tain’t true.”

“It isn’t necessary for it to be true to have a meaning for us. It’s the why of his

Capitolul VII

Exact în acest moment al conversației lor a dat Heyst peste domnul Jones şi secretarul lui cu avertismentul despre plecarea lui Wang—aşa cum îi povestise Lenei. După plecarea lui, cei doi se uitară unul la altul într-o tăcere uluită. Cel care a întrerupt-o a fost domnul Jones:

„Ascultă, Martin!”

„Da, sir.”

„Ce-nseamnă asta?”

„E-o manevră. Al dracului să fiu dacă pricep.”

„Prea profund pentru tine?!” făcu domnul Jones sec.

„Nu-i decât tot neruşinarea lui infernală,” mârâi secretarul. „Credeți vreo vorbă din tot ce-a îndrugat el despre chinez, sir? Nu-i nimic adevărat.”

„Nu-i nevoie să fie adevărat ca să aibă un înțeles pentru noi. De ce a venit aici

Capitolul VII

Acesta a fost și momentul conversaţiei lor când Heyst a dat buzna peste domnul Jones și secretar, cu avertismentul privindu-l pe Wang, cum îi povestise și Lenei. Când i-a lăsat singuri, cei doi s-au uitat unul la altul buimăciţi, în tăcere. Domnul Jones a vorbit primul:

—Măi să fie, Martin!

—Da, sir.

—Ce-o mai însemna și asta?

—E-o mutare, nu glumă. Să fiu al naibii dacă înţeleg!

—Prea grea pentru tine? s-a interesat domnul Jones impasibil.

—Nimic altceva decât nerușinarea lui infernală, a mârâit secretarul. Doar nu credeţi toată povestea cu chinezul, nu, sir? E-o scorneală.

—Nu-i nevoie să fie adevărată ca să ne spună ceva. Felul în care a venit să ne-o

coming to tell us this tale that's important."

"Do you think he made it up to frighten us?" asked Ricardo.

Mr. Jones scowled at him thoughtfully.

"The man looked worried," he muttered, as if to himself."Suppose that Chinaman has really stolen his money! The man looked very worried."

"Nothing but his artfulness, sir," protested Ricardo earnestly, for the idea was too disconcerting to entertain."Is it likely that he would have trusted a Chink with enough knowledge to make it possible?" he argued warmly."Why, it's the very thing that he would keep close about. There's something else there. Ay, but what?"

"Ha, ha, ha!" Mr. Jones let out a ghostly, squeaky laugh."I've never been placed in such a ridiculous position before," he went on, with a sepulchral

ca să ne spună povestea—asta-i important pentru noi."

„Credeți c-a inventat-o ca să ne sperie?" întrebă Ricardo.

Domnul Jones îi aruncă o privire încruntată şi gânditoare.

„Omul arăta preocupat," murmură el, parcă şi-ar fi vorbit sieşi. „Închipuieşte-ți că chinezul i-a furat banii. Omul arăta foarte preocupat."

„Toate astea nu-s decât viclenii, sir," protestă Ricardo foarte serios, pentru că ideea prea era deconcertantă ca s-o mai şi sprijine. „E admisibil ca el să fi avut atâta încredere în chinez, încât chestia să devină cu putință?" comentă el aprins. „Păi cum, e singurul lucru pe care l-ar fi ținut secret. Trebuie să fie altceva dedesubt. Da. Dar ce?"

„Ha, ha, ha!" Domnul Jones hohoti chițăit, sinistru. „Niciodată până acum n-am fost pus într-o situație atât de ridicolă," continuă el cu glas cavernos şi calm. „Tu,

relateze e important.

—Credeţi că a scornit-o ca să ne sperie?

Domnul Jones s-a încruntat la el gânditor.

—Individul arăta straniu, a murmurat ca pentru sine. Și dacă i-a furat într-adevăr chinezul banii! Părea îngrijorat, nu glumă.

—E doar șiretenia lui, sir, a protestat Ricardo cu seriozitate, fiindcă ideea însăși îl tulbura prea tare. Să fi avut atâta încredere într-un chinez cât să fie posibil așa ceva? a judecat el cu căldură. Nu, e tocmai lucrul pe care l-ar ține ascuns. E altceva la mijloc, da, dar ce?

—Ha, ha, ha! a râs domnul Jones, fantomatic, strident. N-am mai fost până acum într-o poziţie atât de ridicolă, a continuat, cu o serenitate funestă în glas.

equanimity of tone."It's you, Martin, who dragged me into it. However, it's my own fault too. I ought to—but I was really too bored to use my brain, and yours is not to be trusted. You are a hothead!"

A blasphemous exclamation of grief escaped from Ricardo. Not to be trusted! Hothead! He was almost tearful.

"Haven't I heard you, sir, saying more than twenty times since we got fired out from Manila that we should want a lot of capital to work the East Coast with? You were always telling me that to prime properly all them officials and Portuguese scallywags we should have to lose heavily at first. Weren't you always worrying about some means of getting hold of a good lot of cash? It wasn't to be got hold of by allowing yourself to become bored in that rotten Dutch town and playing a twopenny game with confounded beggarly bank clerks and such like. Well, I've brought you here, where there is cash

Martin, m-ai vârât în ea. Dar e şi vina mea. Ar fi trebuit... dar eram realmente prea plictisit ca să fac uz de creierul meu, şi pe-al tău nu se poate pune bază. Te-ambalezi uşor."

Ricardo scoase o înjurătură, de supărare. Nu se putea pune bază pe el! Se ambalează! Aproape că-i venea să plângă.

„Nu v-am auzit eu, sir, spunând de mai bine de douăzeci de ori, după ce-am fost daţi afară din Manila, că ne-ar trebui un capital mai substanţial, cu care să lucrăm pe coasta de est? De atâtea ori mi-aţi spus că pentru ca să-i momim ca lumea pe toţi funcţionarii şi derbedeii ăia portughezi, trebuie întâi să pierdem gros? N-aţi fost totdeauna preocupat de ideea cum să puneţi mâna pe-o sumă mai rotundă de bani gheaţă? Nu se putea pune mâna pe ea plictisindu-vă în împuţitul ăla de oraş olandez jucând partide de doi bani cu-afurisiţii ăia de funcţionari prăpădiţi de bancă şi de-alde ei. Eh, v-am adus aici,

Tu, Martin, m-ai băgat în asta. Însă e și vina mea. Ar fi trebuit să... dar eram, de fapt, prea plictisit să-mi folosesc creierul, iar în al tău nu trebuie să mă încred. Tu ești nebun la mânie!

Lui Ricardo i-a scăpat o înjurătură, de supărare. Să nu se încreadă! Nebun? Aproape îl dădeau lacrimile.

—Nu aţi spus dumneavoastră, sir, de zeci și zeci de ori de când ne-au dat afară din Manila că avem nevoie de mulţi bani ca să ne descurcăm pe coasta de est? Mereu îmi spuneaţi că pentru a-i atrage bine pe toţi oficialii și pe terchea-berchea ăia de portughezi va trebui să pierdem mult la început. Nu vă gândeaţi mereu cum am putea pune mâna pe mulţi bani? Și nu puteam face asta plictisindu-ne în afurisitul ăla de oraș olandez, jucând pe mărunţiș cu afurisiţi de funcţionari bancari. Ei bine, v-am adus aici, unde bani sunt—și o grămadă, la discreţie, a mai adăugat printre dinţi.

to be got—and a big lot, to a moral," he added through his set teeth.

Silence fell. Each of them was staring into a different corner of the room. Suddenly, with a slight stamp of his foot, Mr. Jones made for the door. Ricardo caught him up outside.

"Put an arm through mine, sir," he begged him gently but firmly."No use giving the game away. An invalid may well come out for a breath of fresh air after the sun's gone down a bit. That's it, sir. But where do you want to go? Why did you come out, sir?"

Mr. Jones stopped short.

"I hardly know myself," he confessed in a hollow mutter, staring intently at the Number One bungalow."It's quite irrational," he declared in a still lower tone.

"Better go in, sir," suggested Ricardo."What's that? Those screens weren't down before. He's spying from

unde sunt bani de umflat, bani mulți, şi la sigur," adăugă el printre dinți.

Se făcu tăcere. Fiecare privea fix în alt colț al odăii. Deodată, bătând uşor din picior, domnul Jones se îndreptă spre uşă. Ricardo îl ajunse, afară.

„Luați-mă de braț, sir," se rugă blând dar ferm. „N-are niciun rost să renunțăm la partidă. Un bolnav are tot dreptul să iasă puțin să respire aer curat, după ce-a mai coborât soarele. Aşa, sir. Dar, încotro vreți să mergeți? De ce-ați ieşit, sir?"

Domnul Jones se opri.

„Nu ştiu nici eu," mărturisi el înfundat, privind atent spre bungalow-ul Numărul Unu. „N-are niciun rost," adăugă el, şi mai încet.

„Mai bine să intrăm înăuntru, sir," propuse Ricardo. „Ce înseamnă asta? Storurile alea nu erau lăsate, adineauri. Ne

S-a lăsat tăcerea. Cei doi se uitau fiecare în alt colţ al camerei. Deodată, cu un pas destul de ferm, domnul Jones s-a îndreptat către ușă. Ricardo l-a ajuns din urmă afară.

—Apucaţi-mă de mână, sir, l-a rugat el ușor dar cu fermitate. N-are rost să ne dăm de gol. Și un invalid poate ieși să ia o gură de aer proaspăt după apus. Așa, sir. Dar unde vreţi să mergeţi? De ce aţi ieșit, sir?

Domnul Jones s-a oprit deodată.

—Nici eu nu prea știu, a mărturisit într-o șoaptă dogită, uitându-se concentrat la bungaloul lui Numărul Unu. E iraţional, a declarat pe un ton și mai slab.

—Mai bine intraţi, sir, a sugerat Ricardo. Ce-i asta? Storurile alea nu erau coborâte mai devreme. Ne spionează de

behind them now, I bet—the dodging, artful, plotting beast!"

"Why not go over there and see if we can't get to the bottom of this game?" was the unexpected proposal uttered by Mr. Jones."He will have to talk to us."

Ricardo repressed a start of dismay, but for a moment could not speak. He only pressed the governor's hand to his side instinctively.

"No, sir. What could you say? Do you expect to get to the bottom of his lies? How could you make him talk? It isn't time yet to come to grips with that gent. You don't think I would hang back, do you? His Chink, of course, I'll shoot like a dog the moment I catch sight of him; but as to that Mr. Blasted Heyst, the time isn't yet. My head's cooler just now than yours. Let's go in again. Why, we are exposed here. Suppose he took it into his head to let off a gun on us! He's an unaccountable,

spionează din dosul lor, pariez—bestia de intrigant parşiv şi ascuns."

„De ce să nu ne ducem până acolo şi să-ncercăm să-i descoperim manevra?" fu neaşteptata propunere formulată de domnul Jones. „O să fie obligat să vorbească."

Ricardo îşi reprimă o tresărire de spaimă, şi o clipă rămase fără glas. Doar strânse cu cotul la pieptul său mâna patronului.

„Nu, sir. Ce-ați putea să-i spuneți? Vă aşteptați să dați de fundul sacului lui cu minciuni? Cum să-l faceți să vorbească? N-a venit încă vremea s-ajungem la fapte cu coconaşul ăsta. Credeți că-s eu omul să dea înapoi? În chinez, desigur, aş trage ca-ntr-un câine, cum aş da cu ochii de el, dar în ce-l priveşte pe blestematul ăsta de domn Heyst, nu i-a bătut încă ceasu. Îs mai puțin ambalat eu acum decât dumneavoastră. Mai bine să intrăm înăuntru. Suntem prea expuşi, aici. Ia închipuiți-vă că i-ar da prin

după ele chiar acum, pun rămășag—bestie vicleană și complotistă!

—De ce nu mergem acolo să vedem ce pune la cale? a fost propunerea neașteptată rostită de domnul Jones. Va trebui să ne vorbească.

Ricardo a înăbușit cu greu o tresărire, dar un moment nu a putut să vorbească. Doar i-a tras mâna patronului, din instinct, mai aproape de corpul său.

—Nu, sir. Ce i-aţi putea spune? Vă aşteptaţi să-i deslușiţi toate scornelile? Cum l-aţi face să vă vorbească? N-a venit încă vremea să avem de-a face cu acest domn. Doar nu credeţi că trag de timp, nu? Pe chinez, fireşte, îl împușc ca pe-un câine de cum pun ochii pe el—dar pentru afurisitul ăla de domn Heyst nu a venit încă vremea. Acum am capul mai limpede ca dumneavoastră. Haideţi să intrăm înăuntru. Aici, afară, suntem expuși. Dacă i-ar trece prin cap să-ș i descarce o armă

'yporcritical skunk."

Allowing himself to be persuaded, Mr. Jones returned to his seclusion. The secretary, however, remained on the verandah—for the purpose, he said, of seeing whether that Chink wasn't sneaking around; in which case he proposed to take a long shot at the galoot and chance the consequences. His real reason was that he wanted to be alone, away from the governor's deep-sunk eyes. He felt a sentimental desire to indulge his fancies in solitude. A great change had come over Mr. Ricardo since that morning. A whole side of him which from prudence, from necessity, from loyalty, had been kept dormant, was aroused now, colouring his thoughts and disturbing his mental poise by the vision of such staggering consequences as, for instance, the possibility of an active conflict with his governor. The appearance of the

cap să descarce o puşcă-n noi! E-un împuțit de ticălos ipocrit fără margini!"

Îngăduindu-şi să se lase convins, domnul Jones reintră în sihăstria sa. Secretarul însă rămase pe verandă—să vadă, zicea, de nu cumva chinezul dădea târcoale, în care caz avea de gând să-l curețe pe neisprăvit c-un foc de la distanță, întâmplă-se ce s-o-ntâmpla. Adevăratul motiv e că voia să fie puțin singur, la adăpost de ochii cufundați în orbite ai patronului. Simțea cerința sentimentală de a se lăsa în solitudine în voia fanteziei sale. Se produsese o profundă schimbare în domnul Ricardo, de dimineață şi până acum. O întreagă latură a ființei lui, care din prudență, din necesitate, din loialitate, rămăsese în stare de letargie, se trezise acum, dând gândurilor culoare şi tulburându-i echilibrul mental, stârnindu-i viziuni cu consecințe dintre cele mai abracadabrante, precum, de pildă, eventualitatea unui conflict pe față cu

spre noi? E-un puturos de 'pocrit fără limită.

Lăsându-se convins, domnul Jones s-a întors în izolare. Secretarul, în schimb, a rămas pe verandă să vadă, a zis el, dacă nu umbla cumva chinezul pe acolo, caz în care propunea să-și încerce șansele ţintindu-l, chit că de la distanţă, pe neghiob. Adevăratul motiv e că voia să fie singur, departe de ochii adânciţi în orbite ai patronului. Simţea o dorinţă sentimentală de a-și liniști toanele în singurătate. În acea dimineaţă se produsese o schimbare grozavă pentru Ricardo. O întreagă latură a lui, latentă din necesitate, loialitate sau prudenţă, era acum trezită, colorându-i gândirea și deranjându-i liniștea mentală, lăsându-l să-și imagineze consecinţe ameţitoare precum, spre exemplu, posibilitatea unui conflict deschis cu patronul. Apariţia monstruosului Pedro cu ultimele noutăţi l-a scos pe Ricardo dintr-o senzaţie de

monstrous Pedro with his news drew Ricardo out of a feeling of dreaminess wrapped up in a sense of impending trouble. A woman? Yes, there was one; and it made all the difference. After driving away Pedro, and watching the white helmets of Heyst and Lena vanishing among the bushes he stood lost in meditation.

"Where could they be off to like this?" he mentally asked himself.

The answer found by his speculative faculties on their utmost stretch was—to meet that Chink. For in the desertion of Wang Ricardo did not believe. It was a lying yarn, the organic part of a dangerous plot. Heyst had gone to combine some fresh move. But then Ricardo felt sure that the girl was with him—the girl full of pluck, full of sense, full of understanding; an ally of his own kind!

He went indoors briskly. Mr. Jones

patronul. Apariția monstruosului Pedro cu noutățile lui îl smulse pe Ricardo din starea de visare şi-i trezi un sentiment prevestitor de necazuri iminente. O femeie? Da, exista o femeie şi asta schimba totul. După ce l-a expediat pe Pedro şi a urmărit căştile lui Heyst şi Lenei dispărând printre tufişuri, rămase pierdut în meditații.

„Încotro să se fi dus ei aşa?" se întrebă el în gând.

Răspunsul, găsit de facultatea de speculație a lui Ricardo încordată la maximum, era: să-l întâlnească pe chinez. Pentru că Ricardo nu credea în plecarea lui Wang. Era o simplă palavră, o minciună, o bază pentru cine-ştie-ce combinație periculoasă. Heyst se dusese să pună la cale vreo manevră nouă. Dar Ricardo avea certitudinea că fata era de partea lui—fata asta plină de curaj, de bun-simț, de înțelegere—un aliat din aceeaşi stofă cu el.

Intră în casă cu un aer vioi. Domnul

reverie și l-a învăluit în sentimentul unor necazuri de neevitat. O femeie? Da, era și o femeie, și asta schimba totul. După ce l-a alungat pe Pedro și a văzut căștile albe ale lui Heyst și Lena cum dispar între tufișuri, s-a cufundat și mai tare în meditaţie.

—Unde s-or duce așa? s-a întrebat, în gând.

Răspunsul găsit de mintea lui, pusă în mișcare cu toată puterea, a fost următorul: să se întâlnească cu chinezul. Fiindcă Ricardo nu înghiţea dezertarea lui Wang. Era o poveste mincinoasă, parte integrantă a unui complot primejdios. Heyst se dusese să pună la cale o nouă mișcare. Dar, în același timp, Ricardo era sigur că fata era cu el, fata—atât de cutezătoare, de raţională, de lucidă, un aliat pe măsura lui!

A intrat sprinten în încăpere.

had resumed his cross-legged pose at the head of the bed, with his back against the wall.

"Anything new?"

"No, sir."

Ricardo walked about the room as if he had no care in the world. He hummed snatches of song. Mr. Jones raised his waspish eyebrowsat the sound. The secretary got down on his knees before an old leather trunk, and, rummaging in there, brought out a small looking-glass. He fell to examining his physiognomy in it with silent absorption.

"I think I'll shave," he decided, getting up.

He gave a sidelong glance to the governor, and repeated it several times during the operation, which did not take long, and even afterwards, when, after putting away the implements, he resumed his walking, humming more snatches of unknown songs. Mr. Jones preserved a

Jones îşi reluase poziția cu picioarele încrucişate la capul patului, cu spinarea rezemată de perete.

„Ceva nou?"

„Nu, sir."

Ricardo începu să se plimbe prin odaie încoace şi-ncolo, parcă n-ar fi avut nicio grijă pe cap. Fredona frânturi de cântece. Domnul Jones, auzind, îşi ridică sprâncenele-i veninoase. Secretarul se lăsă în genunchi în fața cufărului de piele şi, scotocind prin-năuntru, scoase o oglinjoară. Se apucă, tăcut şi atent, să-şi studieze fizionomia.

„Cred c-am să mă bărbieresc," decise el ridicându-se în picioare.

Îi aruncă patronului o uitătură piezişă, repetând-o de câteva ori în timpul operației, care nu dură mult, şi chiar după asta, după ce-şi puse la loc toate ustensilele, îşi reluă plimbarea, fredonând frânturi de melodii necunoscute. Domnul Jones stătea într-o perfectă nemişcare, cu

Domnul Jones îşi reluase poziţia—picior peste picior—de la capul patului, cu spatele la perete.

—Ceva nou?

—Nu, sir.

Ricardo se învârtea prin cameră de parcă n-ar fi avut nicio grijă pe lume. Fredona crâmpeie de melodii. Domnul Jones și-a ridicat maliţios sprâncenele la auzul sunetelor. Secretarul s-a aplecat în fața unui cufăr de piele și, scotocind înăuntru, a scos o oglinjoară. S-a apucat în liniște să-și studieze fizionomia.

—Cred că mă voi bărbieri, a decis, ridicându-se.

I-a aruncat o privire piezișă patronului, pe care a reluat-o de câteva ori în timpul operaţiei care nu a durat mult, dar și după ce-și pusese deoparte ustensilele și se întorsese la fredonat aiurea melodii, în timp ce se plimba. Domnul Jones, în schimb, a rămas complet

complete immobility, his thin lips compressed, his eyes veiled. His face was like a carving.

"So you would like to try your hand at cards with that skunk, sir?" said Ricardo, stopping suddenly and rubbing his hands.

Mr. Jones gave no sign of having heard anything.

"Well, why not? Why shouldn't he have the experience? You remember in that Mexican town—what's its name?—the robber fellow they caught in the mountains and condemned to be shot? He played cards half the night with the jailer and the sheriff. Well, this fellow is condemned, too. He must give you your game. Hang it all, a gentleman ought to have some little relaxation! And you have been uncommonly patient, sir."

"You are uncommonly volatile all of a sudden," Mr. Jones remarked in a bored voice."What's come to you?"

buzele strânse, cu ochii închişi. Fața lui, parcă era cioplită în piatră.

„Va să zică, ați vrea să vă-ncercați norocul la cărți cu împuțitul ăsta, sir?" zise Ricardo, oprindu-se brusc şi frecându-şi mâinile.

Domnul Jones nu făcu niciun semn din care să se poată conchide că auzise.

„La urma-urmei, de ce nu? De ce să nu-ncercăm? Vă aduceți aminte de oraşul ăla mexican—cum îi zicea?—de banditul pe care-l primiseră în munți şi pe care-l condamnaseră la moarte? Juca aproape toată noaptea cărți cu temnicerul şi cu şeriful. Păi, individul ăsta e şi el condamnat. Să joace! Să fie-a dracului de treabă, un gentleman trebuie să se distreze şi el puțin. Şi dumneavoastră ați avut o răbdare, sir...!"

„Ai devenit, aşa, deodată, nemaipomenit de inconsecvent," observă domnul Jones pe un ton plictisit. „Ce ți-a

nemişcat, cu buzele subţiri strânse, cu pleoapele coborâte. Chipul lui era parcă sculptat.

—Deci aţi vrea să-l încercaţi la cărţi pe puturosul ăla, sir? a spus Ricardo, oprindu-se deodată și frecându-și palmele.

Domnul Jones n-a reacţionat.

—Ei, de ce nu? De ce să-l lipsim de așa experienţă? Vă amintiţi în orașul ăla mexican—cum îi zice?—banditul de l-au înhăţat în munţi și l-au condamnat la moarte? A jucat cărţi juma' din noapte cu paznicul și cu șeriful. Ei, și individul ăsta e condamnat. Trebuie să vă ofere un joc. Ce naiba, un gentleman merită niţică destindere! Și dumneavoastră, sir, aţi fost neobișnuit de răbdător.

—Ești, dintr-odată, neobișnuit de indecis, a remarcat cu plictiseală domnul Jones. Ce te-a apucat?

The secretary hummed for a while, and then said:

"I'll try to get him over here for you tonight, after dinner. If I ain't here myself, don't you worry, sir. I shall be doing a bit of nosing around—see?"

"I see," sneered Mr. Jones languidly."But what do you expect to see in the dark?"

Ricardo made no answer, and after another turn or two slipped out of the room. He no longer felt comfortable alone with the governor.

venit?"

Secretarul fredonă mai departe un timp, apoi spuse:

„Am să-ncerc să-l fac să vină-ncoa' astă-seară, după cină. Dacă n-am să fiu şi eu aici, nu vă faceți griji, sir. Am să caut să adulmec prin împrejurimi—înțelegeți?"

„Înțeleg," rânji domnul Jones placid. „Dar ce te-aştepți să descoperi pe-ntuneric?"

Ricardo nu răspunse, şi după încă un tur sau două prin odaie, o şterse. Nu se mai simțea bine singur cu patronul.

Secretarul a mai fredonat o vreme și apoi a zis:

—O să încerc să vi-l aduc aici astă-seară, după cină. Dacă nu apar și eu, sir, nu vă temeţi. O să-mi bag nasul un pic prin treburile lui, înţelegeţi?

—Da, a rânjit domnul Jones apatic. Dar ce te aștepţi să găsești pe întuneric?

Ricardo n-a zis nimic și, după câțiva pași, s-a strecurat afară din cameră. Nu se mai simțea în largul lui de unul singur cu patronul.

CHAPTER EIGHT

Meantime Heyst and Lena, walking rather fast, approached Wang's hut. Asking the girl to wait, Heyst ascended the little ladder of bamboos giving access to the door. It was as he had expected. The smoky interior was empty, except for a big chest of sandalwood too heavy for hurried removal. Its lid was thrown up, but whatever it might have contained was no longer there. All Wang's possessions were gone. Without tarrying in the hut, Heyst came back to the girl, who asked no questions, with her strange air of knowing or understanding everything.

"Let us push on," he said.

He went ahead, the rustle of her white skirt following him into the shades of the forest, along the path of their usual walk. Though the air lay heavy between straight denuded trunks, the sunlit patches

Capitolul VIII

În vremea asta, Heyst şi Lena mergeau destul de repede, apropiindu-se de coliba lui Wang. Rugând-o pe fată să aştepte, Heyst urcă scara scurtă de bambus care ducea la uşă. Era întocmai cum se aşteptase. Interiorul afumat era gol, cu excepția unui cufăr mare din lemn de santal, prea greu pentru a fi mutat la repezeală. Capacul era deschis, dar ce va fi fost înăuntru, nu mai era. Toate lucrurile lui Wang dispăruseră. Fără să mai zăbovească în colibă, Heyst se întoarse la fată care, cu felul ei straniu de a şti sau de a înțelege orice, nu-i puse nicio întrebare.

„Să mergem mai departe," zise el.

Porni înainte, foşnetul rochiei ei albe urmându-l în umbra pădurii, pe poteca pe care se plimbau de obicei. Cu toate că printre copacii drepți şi goi atmosfera era încă grea, petele de soare de

Capitolul VIII

Între timp, Heyst și Lena se apropiau în viteză de coliba lui Wang. Rugând-o pe fată să aștepte, Heyst a urcat scara mică din bambus care ducea la ușă. Așa cum se aștepta, interiorul încețoșat era gol, cu excepţia unui cufăr mare din lemn de santal, prea greu pentru a fi scos în grabă. Era deschis, dar orice o fi conţinut dispăruse. Toate lucrurile lui Wang dispăruseră. Fără a întârzia în colibă, Heyst s-a întors la fată, care n-a pus nicio întrebare, cu aerul său straniu de a fi cunoscut sau înţeles totul.

—Să continuăm, a spus el.

A mers înainte, foșnetul rochiei ei albe urmându-l în penumbra pădurii, de-a lungul cărării pe care se plimbau de obicei. Deși între trunchiuri drepte, dezgolite, aerul era apăsător, peticurile însorite

moved on the ground, and raising her eyes Lena saw far above her head the flutter of the leaves, the surface shudder on the mighty limbs extended horizontally in the perfect immobility of patience. Twice Heyst looked over his shoulder at her. Behind the readiness of her answering smile there was a fund of devoted, concentrated passion, burning with the hope of a more perfect satisfaction. They passed the spot where it was their practice to turn towards the barren summit of the central hill. Heyst held steadily on his way towards the upper limit of the forest. The moment they left its shelter, a breeze enveloped them, and a great cloud, racing over the sun, threw a peculiar sombre tint over everything. Heyst pointed up a precipitous, rugged path clinging to the side of the hill. It ended in a barricade of felled trees, a primitively conceived obstacle which must have cost much labour to erect at just that spot.

pe sol se mişcau şi, ridicându-şi ochii, Lena văzu, sus departe deasupra capului, frunzele agitându-se pe ramurile groase ce se-ntindeau orizontal în imobilitatea desăvârşită a răbdării. Heyst de două ori îşi întoarse peste umăr privirea spre ea. Dincolo de vioiciunea zâmbetului cu care-i răspundea era un fond de pasiune concentrată, de devotament, arzând de speranța unei revanşe cât mai aproape de perfecțiune. Trecură de punctul de unde obişnuiau s-o apuce spre culmea pleşuvă a colinei centrale. Heyst o ținea ferm pe drumul spre liziera superioară a pădurii. Din clipa în care părăsiră adăpostul copacilor, fură prinşi de briză şi un nor mare acoperi în goana lui soarele învăluind totul într-o umbră densă şi stranie. Heyst arătă cu degetul o potecă prăpăstioasă şi accidentată, care se cățăra pe flancul colinei. Sfârşea la o baricadă de copaci doborâți, obstacol de concepție primitivă, a cărui ridicare tocmai în acel loc trebuie să fi

avansau pe pământ, și, ridicându-și privirea, Lena a văzut, sus, deasupra capului, tulburarea frunzelor, tremurul de la suprafaţa ramurilor maiestuoase crescute orizontal în imobilitatea perfectă a răbdării. De două ori Heyst s-a uitat la ea peste umăr. Dincolo de promptitudinea zâmbetului său se afla o rezervă de pasiune devotată, concentrată, arzând în speranţa unei satisfacţii depline. Au trecut de unde aveau obiceiul să se îndrepte înspre culmea pustie a dealului central. Heyst mergea constant spre limita superioară a pădurii. În momentul în care i-au părăsit refugiul, i-a încercuit o briză, iar un nor mare, gonind înspre stea, arunca o culoare deosebit de sumbră locului. Heyst a arătat înspre o cărăruie abruptă, dificilă, legată de flancul dealului. Se oprea într-o baricadă de copaci doborâţi, un obstacol primitiv care trebuie să fi mâncat multă energie, pentru acel loc anume.

“This,” Heyst, explained in his urbane tone,”is a barrier against the march of civilization. The poor folk over there did not like it, as it appeared to them in the shape of my company—a great step forward, as some people used to call it with mistaken confidence. The advanced foot has been drawn back, but the barricade remains.”

They went on climbing slowly. The cloud had driven over, leaving an added brightness on the face of the world.

“It’s a very ridiculous thing,” Heyst went on;”but then it is the product of honest fear—fear of the unknown, of the incomprehensible. It’s pathetic, too, in a way. And I heartily wish, Lena, that we were on the other side of it.”

“Oh, stop, stop!” she cried, seizing his arm.

The face of the barricade they were approaching had been piled up with a lot

costat multă trudă.

„Asta,” explică Heyst cu tonul său urban, „este o barieră ridicată în drumul civilizației. Bieților oameni de dincolo nu le plăcea civilizația asta, aşa cum venea la ei, sub aspectul Companiei mele—un mare pas înainte, cum obişnuiau unii să spună, cu o încredere prost plasată. Pasul înainte a fost dat înapoi, dar baricada a rămas.”

Continuară să urce, încet. Norul se depărtase, lăsând pe fața lumii o strălucire şi mai mare.

„E un lucru foarte caraghios,” continuă Heyst, „dar e produsul fricii; al unei frici sincere de necunoscut, de incomprehensibil. Dacă vrei, într-un fel e şi înduiosător, şi tare-aş dori, Lena, ca noi să fim de partea cealaltă a baricadei.”

„Oh, stai! Opreşte-te!” strigă Lena, apucându-l de braț.

Baricada de care se apropiaseră fusese înălțată cu crengi proaspăt tăiate.

—Aceasta, a explicat Heyst cu tonul său cosmopolit, este o barieră contra marşului civilizației. Săracilor de colo nu le-a surâs, așa cum s-a arătat sub forma companiei mele—un mare salt înainte, cum îi spuneau mulți cu o încredere, se vede, greșită. Saltul l-am făcut înapoi, dar baricada rămâne.

Au continuat, încet, să urce. Norul îi depășise, lăsând pe chipul lumii un strop mai mult de strălucire.

—E un lucru foarte ridicol, a continuat Heyst, dar, totuși, este produsul fricii oneste—fricii de necunoscut, de neînţeles. Într-un fel, e și patetic. Și-mi doresc, Lena, să ne fi aflat de cealaltă parte a chestiunii.

—Oh, stai, uite! a strigat ea, apucându-l de braţ.

Faţada baricadei de care se apropiau fusese acoperită cu multe crengi

of fresh-cut branches. The leaves were still green. A gentle breeze, sweeping over the top, stirred them a little; but what had startled the girl was the discovery of several spear-blades protruding from the mass of foliage. She had made them out suddenly. They did not gleam, but she saw them with extreme distinctness, very still, very vicious to look at.

“You had better let me go forward alone, Lena,” said Heyst.

She tugged, persistently at his arm, but after a time, during which he never ceased to look smilingly into her terrified eyes, he ended by disengaging himself.

“It’s a sign rather than a demonstration,” he argued persuasively.”Just wait here a moment. I promise not to approach near enough to be stabbed.”

As in a nightmare she watched Heyst go up the few yards of the path as if he never meant to stop; and she heard his

Frunzele mai erau încă verzi. O briză uşoară adiind pe deasupra lor le agita uşor, dar ce o speriase pe fată erau mai multe vârfuri de suliță pe care le descoperise în frunziş. Le zărise dintr-o dată. Nu sclipeau, dar le vedea teribil de limpede, nemişcate, duşmănoase.

„Mai bine m-ai lăsa să merg singur mai departe, Lena,” zise Heyst.

Ea îl trăgea într-una de braț spre ea, dar după un răstimp, în care el nu încetase o clipă de a privi zâmbind în ochii ei îngroziți, sfârşi prin a-i da drumul.

„E mai curând o indicație decât o demonstrație,” argumentă el cu convingere. „Te rog, aşteaptă-mă aici un moment. Îți promit că n-o să mă apropii atât ca să mă poată lovi.”

Ca într-un coşmar, îl urmări pe Heyst urcând cei câțiva paşi—i se părea că n-o să se mai oprească niciodată; şi-i auzi

proaspăt tăiate. Frunzele erau încă verzi. O briză ușoară, adiind pe deasupra, le răscolea. Dar ce a speriat-o pe fată a fost descoperirea câtorva vârfuri de suliţă ivindu-se din frunziş. Le zărise deodată. Nu luceau, dar le vedea foarte distinct, nemișcate, o priveliște violentă.

—Mai bine mă lași pe mine înainte, Lena, i-a spus Heyst.

Ea l-a tras cu insistenţă de mână dar, după o vreme, timp în care el nu a încetat să-i zâmbească în ochii plini de groază, i-a permis să se elibereze din strânsoare.

—E mai mult un semn decât o demonstraţie, a insitat el. Așteaptă aici o secundă. Promit că nu mă apropii cât să mă înjunghie.

Ca într-un coșmar, l-a urmărit pe Heyst cum urcă cei câţiva metri rămași din cărare ca și cum n-ar mai vrea să se

voice, like voices heard in dreams, shouting unknown words in an unearthly tone. Heyst was only demanding to see Wang. He was not kept waiting very long. Recovering from the first flurry of her fright, Lena noticed a commotion in the green top-dressing of the barricade. She exhaled a sigh of relief when the spear-blades retreated out of sight, sliding inward—the horrible things! In a spot facing Heyst a pair of yellow hands parted the leaves, and a face filled the small opening—a face with very noticeable eyes. It was Wang's face, of course, with no suggestion of a body belonging to it, like those cardboard faces at which she remembered gazing as a child in the window of a certain dim shop kept by a mysterious little man in Kingsland Road. Only this face, instead of mere holes, had eyes which blinked. She could see the beating of the eyelids. The hands on each side of the face, keeping the boughs apart,

vocea cum auzi voci în vis, strigând cuvinte necunoscute într-o limbă din altă lume. Heyst cerea doar să-l vadă pe Wang. N-a fost lăsat mult să aştepte. Revenindu-şi din primul val de spaimă, Lena remarcă o agitație în frunzişul de deasupra baricadei. Scoase un suspin de uşurare când vârfurile de suliță—oribile instrumente—dispărură, trase îndărăt. Într-un loc în fața lui Heyst, două mâini galbene dădură frunzişul la o parte şi în mica deschizătură îşi făcu loc o față—o față cu ochi foarte remarcabili. Era fața lui Wang, natural, şi nu lăsa deloc impresia că-i parte dintr-un corp, ca măştile acelea de carton pe care, copil fiind, le văzuse în vitrina unei prăvălii de pe Kingsland Road, ținută de un tip mărunțel şi misterios. Numai că, în loc de găuri, chipul de aici avea ochi care sclipeau. Putea să vadă şi pleoapele clipind. Nici mâinile care, de cele două părți ale obrazului, țineau frunzişul deoparte, nici ele nu lăsau impresia că-s

oprească. Și i-a auzit vocea, precum vocile auzite în vise, strigând niște cuvinte necunoscute pe un ton nepământesc. Heyst nu le cerea decât să-l vadă pe Wang. Nu a trebuit să aștepte prea mult. Revenindu-și din prima fază de teamă, Lena a zărit agitaţie în verzișul baricadei. A răsuflat uşurată când suliţele s-au retras—ce lucruri oribile! Într-un loc din faţa lui Heyst, două mâini galbene au dat în lături frunzele, iar o faţă a umplut golul creat—una cu doi ochi imposibil de ratat. Era, firește, chipul lui Wang, fără a i se vedea și corpul, ca acele feţe de carton la care și-a amintit că se holba, când era mică, în fereastra unui magazin mic al unui om scund și misterios pe Kingsland Road. Doar că acest chip, în locul unor simple adâncituri, avea ochi ce clipeau. Îi putea vedea pleoapele cum se mișcă. Mâinile, de o parte și de alta a feţei, ţinând deoparte crengile, nu păreau nici ele să fie ale unui corp real. Una ţinea un revolver—o armă

also did not look as if they belonged to any real body. One of them was holding a revolver—a weapon which she recognized merely by intuition, never having seen such an object before.

She leaned her shoulders against the rock of the perpendicular hillside and kept her eyes on Heyst, with comparative composure, since the spears were not menacing him any longer. Beyond the rigid and motionless back he presented to her, she saw Wang's unreal cardboard face moving its thin lips and grimacing artificially. She was too far down the path to hear the dialogue, carried on in an ordinary voice. She waited patiently for its end. Her shoulders felt the warmth of the rock; now and then a whiff of cooler air seemed to slip down upon her head from above; the ravine at her feet, choked full of vegetation, emitted the faint, drowsy hum of insect life. Everything was very quiet. She failed to notice the exact moment when

parte dintr-un corp. Una dintre ele ținea un revolver—o armă pe care o recunoscuse prin simplă intuiție, pentru că nu văzuse în viața ei un asemenea obiect.

Îşi rezemă umerii de stânca perpendiculară a colinei, cu ochii țintiți la Heyst, relativ stăpân pe sine de când nu-l mai amenințau sulițele. Dincolo de spinarea rigidă şi imobilă a lui Heyst, vedea masca ireală de carton a lui Wang mişcându-şi buzele subțiri în grimase factice. Era prea departe în josul potecii ca să audă dialogul, purtat pe un ton obişnuit. Aşteptă cu răbdare să se sfârşească. Simțea în umeri căldura stâncii, din când în când o răbufneală de aer mai răcoros părea că trece peste capul ei, de sus în jos. Din prăpastia de la picioarele ei, năpădită până sus de vegetație, se auzea un bâzâit slab, monoton de gâze. Totul era foarte liniştit. N-a prins exact momentul când fața lui Wang a dispărut din deschizătură

pe care ea a recunoscut-o doar intuitiv, fiindcă nu mai văzuse niciodată așa un obiect.

Și-a sprijinit spatele de roca dealului drept și l-a fixat cu privirea pe Heyst, cu destul sânge rece, din moment ce sulițele nu-l mai amenințau. După spatele rigid și nemișcat pe care i-l arăta, putea să vadă chipul neobișnuit, ca de carton, al lui Wang, care își mișca buzele subţiri și se strâmba. Era prea departe pe cărare pentru a auzi discuţia purtată pe un ton cotidian. A așteptat răbdătoare să se termine. Umerii ei simţeau căldura rocii iar din când în când o briză rece părea să-i coboare peste cap. Ravena de la picioarele ei, sufocată de vegetaţie, emitea un zumzet vag, moleșit, de insecte. Totul era incredibil de liniștit. Nu a observat momentul precis în care capul lui Wang a dispărut în frunziș, luând mâinile nepământene odată cu el. Spre

Wang's head vanished from the foliage, taking the unreal hands away with it. To her horror, the spear-blades came gliding slowly out. The very hair on her head stirred; but before she had time to cry out, Heyst, who seemed rooted to the ground, turned round abruptly and began to move towards her. His great moustaches did not quite hide an ugly but irresolute smile; and when he had come down near enough to touch her, he burst out into a harsh laugh:

"Ha, ha, ha!"

She looked at him, uncomprehending. He cut short his laugh and said curtly:

"We had better go down as we came."

She followed him into the forest. The advance of the afternoon had filled it with gloom. Far away a slant of light between the trees closed the view. All was dark beyond. Heyst stopped.

"No reason to hurry, Lena," he said

trăgându-şi înapoi mâinile ireale. Spre groaza ei, vârfurile de suliță îşi reluară, alunecând, locul. I se zbârli părul în cap, dar înainte de-a avea timp să țipe, Heyst, care parcă prinsese rădăcini acolo-n pământ, se răsuci brusc în călcâie şi începu să coboare spre ea. Mustățile lui mari nu reuşeau să acopere cu totul un zâmbet rău şi nehotărât, iar când ajunse lângă ea, izbucni într-un hohot de râs iritant:

„Ha, ha, ha!"

Ea îl privea fără să înțeleagă, şi deodată Heyst se opri din râs şi spuse scurt:

„Mai bine să ne-ntoarcem aşa cum am venit."

Ea îl urmă în pădure. Se apropia seara şi se lăsase întunericul. Departe, în zare, un povârniş bătut de lumină le închidea vederea. Restul, totul era întuneric. Heyst se opri.

„Nu-i niciun motiv de grabă, Lena,"

groaza ei, suliţele au intrat, uşor, înapoi în poziţie. Faptul i-a sculat şi părul din cap, dar, înainte să apuce să strige, Heyst, care părea să fi prins rădăcini unde stătea, s-a întors deodată şi s-a apropiat de ea. Mustăţile-i mari nu au putut ascunde un zâmbet urât dar ezitant, iar când coborâse destul cât să o poată atinge, a izbucnit în râs:

—Ha, ha, ha!

Ea l-a privit, neînțelegând. El s-a oprit deodată din râs și a spus laconic:

—Mai bine am coborî pe unde am venit.

Ea l-a urmat în pădure. Trecerea după-amiezii o cufundase în umbră. În depărtare, o rază de lumină între copaci închidea priveliștea. După ea, totul era întuneric. Heyst s-a oprit.

—Să nu ne grăbim, Lena, a spus pe

in his ordinary, serenely polite tones."We return unsuccessful. I suppose you know, or at least can guess, what was my object in coming up there?"

"No, I can't guess, dear," she said, and smiled, noticing with emotion that his breast was heaving as if he had been out of breath. Nevertheless, he tried to command his speech, pausing only a little between the words.

"No? I went up to find Wang. I went up"—he gasped again here, but this was for the last time—"I made you come with me because I didn't like to leave you unprotected in the proximity of those fellows." Suddenly he snatched his cork helmet off his head and dashed it on the ground."No!" he cried roughly. "All this is too unreal altogether. It isn't to be borne! I can't protect you! I haven't the power."

He glared at her for a moment, then hastened after his hat which had bounded away to some distance. He came back

zise el în felul lui senin şi potolit. „Ne întoarcem fără niciun succes. Presupun că ştii, sau cel puțin bănuieşti, care a fost scopul meu venind încoace."

„Nu, nu bănuiesc deloc, dragul meu," zise ea zâmbind, băgând de seamă cu emoție că Heyst sufla greu. El încercă totuşi să se stăpânească, să vorbească liniştit, doar opintindu-se puțin între cuvinte.

„Nu? M-am dus sus ca să-l găsesc pe Wang. M-am dus sus"—trase din nou aer în piept dar pentru ultima dată—„şi te-am luat şi pe tine, pentru că nu voiam să te las fără apărare în vecinătatea indivizilor ălora." Deodată îşi smulse casca de plută de pe cap şi o trânti de pământ. „Nu!" strigă el răguşit. „Toate astea-s prea absurde! Nu-s de suportat! Nu te pot apăra! N-am cum!"

Se uită fix la ea o clipă, apoi se repezi să-şi apuce casca, care sărise la oarecare distanță. Se întoarse privind la fața ei, care

tonul său obișnuit, politicos și liniștit. Am eșuat. Bănuiec că știi, sau poţi ghici, care a fost scopul vizitei noastre aici?

—Nu, dragul meu, nu pot să ghicesc, a spus ea zâmbind, observând cu emoţie că pieptul îi palpita ca și cum ar fi avut nevoie de mai mult aer. A încercat, totuși, să-și liniștească glasul, făcând doar scurte pauze între cuvinte.

—Nu? Am urcat să-l găsesc pe Wang. Am urcat—a respirat greu din nou, dar pentru ultima dată—am insistat să vii cu mine fiindcă n-am vrut să te las neprotejată în apropierea acelor indivizi. Dintr-odată, și-a smuls de pe cap casca din plută și a trântit-o de pământ. Nu! a strigat aspru. Toate astea sunt imposibile! Sunt insuportabile! Nu te pot proteja! Nu am puterea asta!

S-a holbat la ea un moment, apoi s-a grăbit să-și ia casca, care se rostogolise mai departe. S-a întors, privindu-i chipul, care

looking at her face, which was very white.

"I ought to beg your pardon for these antics," he said, adjusting his hat."A movement of childish petulance! Indeed, I feel very much like a child in my ignorance, in my powerlessness, in my want of resource, in everything except in the dreadful consciousness of some evil hanging over your head—yours!"

"It's you they are after," she murmured.

"No doubt, but unfortunately—"

"Unfortunately—what?"

"Unfortunately, I have not succeeded with Wang," he said."I failed to move his Celestial, heart—that is, if there is such a thing. He told me with horrible Chinese reasonableness that he could not let us pass the barrier, because we should be pursued. He doesn't like fights. He gave me to understand that he would shoot me with my own revolver without any sort of

era ca varul.

„Trebuie să-ți cer iertare pentru tot caraghioslâcul ăsta," zise el potrivindu-şi casca pe cap. „A fost un gest de irascibilitate puerilă. E-adevărat că mă simt aproape ca un copil, în ignoranța, în neputința, în lipsa de resurse, în toate, afară de conştiința unei primejdii atârnând deasupra capului tău... tocmai deasupra capului tău!"

„Ei cu tine au ce au..." murmură ea.

„Fără-ndoială, dar din nefericire..."

„Din nefericire, ce?"

„Din nefericire, n-am reuşit cu Wang," zise el. N-am reuşit să conving celesta sa inimă—dacă cumva va fi având aşa ceva. Mi-a spus cu o teribilă chibzuință chinezească, cum că nu ne poate lăsa să trecem bariera, pentru că vom fi urmăriți. Nu-i place lupta. Mi-a dat să-nțeleg că mai curând va trage în mine fără niciun fel de scrupul, cu propriul meu revolver, decât să

se albise tot.

—Ar trebui să-ţi cer iertare pentru bufoneriile astea, a spus el, aranjându-și casca. O irascibilitate copilărească! Mă simt într-adevăr foarte mult ca un copil în ignoranța mea, în vulnerabilitatea mea, în lipsa mea de resurse, în tot, cu excepţia conștiinței îngrozitoare a unui rău care atârnă peste capul tău, da, al tău!

—După tine au venit, a murmurat ea.

—Fără îndoială, dar din păcate...

—Din păcate... ce?

—Din păcate, nu am reușit nimic cu Wang, a zis el. Nu am reușit să-i mișc inima celestă, dacă într-adevăr are așa ceva. Mi-a spus, ca un chinez rezonabil, că nu ne poate lăsa să trecem bariera, pentru că vom fi urmăriţi. Lui nu-i plac luptele. A lăsat să se înțeleagă că mai degrabă mă împușcă cu propriul revolver fără nicio remușcare, decât să riște o confruntare nepoliticoasă și

compunction, rather than risk a rude and distasteful contest with the strange barbarians for my sake. He has preached to the villagers. They respect him. He is the most remarkable man they have ever seen, and their kinsman by marriage. They understand his policy. And anyway only women and children and a few old fellows are left in the village. This is the season when the men are away in trading vessels. But it would have been all the same. None of them have a taste for fighting—and with white men too! They are peaceable, kindly folk and would have seen me shot with extreme satisfaction. Wang seemed to think my insistence—for I insisted, you know—very stupid and tactless. But a drowning man clutches at straws. We were talking in such Malay as we are both equal to.

"'Your fears are foolish,' I said to him.

"'Foolish? Of course I am foolish,'

rişte, de dragul meu, vreo divergență brutală şi dezagreabilă cu barbarii aceia ciudați. Le-a vorbit sătenilor. Ei îl respectă. E omul cel mai remarcabil pe care l-au văzut ei vreodată, şi acuma-i şi înrudit cu ei prin căsătorie. Ei înțeleg politica lui. Şi, în orice caz, numai femei şi copii şi câțiva bătrâni au mai rămas în sat. E vremea când bărbații sunt plecați pe cabotiere. Dar, şi dac-ar fi fost aici, ar fi fost acelaşi lucru. Nu le place lupta—mai ales cu albii! Sunt oameni paşnici, blânzi, şi ar fi fost tare încântați să mă vadă împuşcat. Wang părea să considere insistența mea—pentru că am insistat, să ştii—absolut stupidă şi lipsită de tact. Dar un om care se-neacă se-agață şi de-un pai. Vorbeam amândoi în limba malaeză, în care ne pricepem la fel.

„Temerile tale sunt prosteşti," i-am spus.

„Plosteşti? Sigul că sunt plosteşti,

de prost gust cu barbarii străini de dragul meu. Le-a ţinut o predică sătenilor. Îl respectă. E cel mai remarcabil om pe care l-au văzut, și e de-al lor, prin alianţă. Oamenii îi înţeleg politica. Și, oricum, numai femei, copii și câţiva bătrâni au mai rămas în sat. E anotimpul vaselor de comerţ. Dar n-ar fi fost altfel nici cu bărbaţii aici. Niciunul nu are gustul luptei—și pe deasupra cu albi! Sunt oameni pașnici, buni și mare plăcere le-ar fi făcut să mă vadă împușcat. Wang părea să creadă că insistenţa mea—fiindcă am insistat, să știi—ar fi foarte stupidă și lipsită de tact. Dar când te duci la fund, te prinzi de ce vezi că plutește, de-ar fi și-un pai. Vorbeam în malayeză, pe care o vorbim amândoi la fel de bine.

—Temerile tale sunt prostești, i-am zis.

—Prosteşti? Sigur că sunt prostești,

he replied. 'If I were a wise man, I would be a merchant with a big hong in Singapore, instead of being a mine coolie turned houseboy. But if you don't go away in time, I will shoot you before it grows too dark to take aim. Not till then, Number One, but I will do it then. Now—finish!'

"'All right,' I said. 'Finish as far as I am concerned; but you can have no objections to the *mem putih* coming over to stay with the Orang Kaya's women for a few days. I will make a present in silver for it.' Orang Kaya, is the head man of the village, Lena," added Heyst.

She looked at him in astonishment.

"You wanted me to go to that village of savages?" she gasped."You wanted me to leave you?"

"It would have given me a freer hand."

Heyst stretched out his hands and looked at them for a moment, then let them fall by his side. Indignation was expressed

că-s plost," mi-a ripostat. „Dac-aş fi fost deştept aş fi fost negustol la Singapole, cu plăvălie male, în loc să fiu culi întl-o mina şi apoi *boy* în casă. Dal dacă nu pleci la timp, tlag până nu se întunecă plea tale ca să mai pot ținti. Nu înainte, Numălu Unu, dal atunci da. Acum, gata."

„*All right,*" am spus. „Gata în ce mă priveşte pe mine, dar nu văd ce ai avea împotrivă ca *mem putih* să vină să stea câteva zile cu nevestele lui Orang Kaya. Am să-i dau un dar de argint pentru asta." Orang Kaya e căpetenia satului, Lena," adăugă Heyst.

Ea îl privi uimită.

„Voiai să mă duc în satul ăla de sălbatici?" zise ea de-abia respirând. „Voiai să mă despart de tine?"

„Aş fi avut mâinile mai libere."

Heyst își întinse mâinile, le privi o clipă, apoi le lăsă să cadă. Indignarea se citea mai mult în curbura buzelor decât în

eu sunt prost, a spus el. Dac-aș fi deștept, aş fi un negustor cu multe magazine prin Singapore, în loc să fiu un cărăuș la mină devenit băiat de casă. Dar dacă nu pleci repede, te împușc până să fie prea întuneric pentru țintit. Până atunci nu, Numărul Unu, dar atunci o s-o fac. Acum—gata!

—Prea bine, am zis. Gata, în ceea ce mă privește pe mine, dar primește-o pe *mem putih* câteva zile să stea cu femeile lui Orang Kaya. Vă voi face un dar în argint în schimb. Orang Kaya, Lena, este capul satului, a mai adăugat Heyst.

Ea l-a privit cu uimire.

—Voiai să mă duc în satul ăla de sălbatici? a răsuflat ea. Voiai să te părăsesc?

—Aș fi avut mână liberă pe insulă.

Heyst și-a întins brațele și le-a privit un moment, apoi le-a lăsat jos. Linia buzelor ei exprima mai clar indignare

more in the curve of her lips than in her clear eyes, which never wavered.

"I believe Wang laughed," he went on."He made a noise like a turkey-cock."

"'That would be worse than anything,' he told me.

"I was taken aback. I pointed out to him that he was talking nonsense. It could not make any difference to his security where you were, because the evil men, as he calls them, did not know of your existence. I did not lie exactly, Lena, though I did stretch the truth till it cracked; but the fellow seems to have an uncanny insight. He shook his head. He assured me they knew all about you. He made a horrible grimace at me."

"It doesn't matter," said the girl."I didn't want—I would not have gone."

Heyst raised his eyes.

"Wonderful intuition! As I continued to press him, Wang made that

ochii ei limpezi care nici măcar o dată nu clipiră.

„Cred că Wang a râs," continuă el. „A scos un sunet ca de curcan."

„Asta mai lău ca olce," mi-a spus.

„Am rămas uluit. I-am explicat că spune prostii. Nu putea să aibă nicio importanță pentru securitatea lor faptul că te adăposteau pe tine, pentru că oamenii răi, cum le spune el, nu ştiau despre existența ta. N-am mințit, Lena, dar am tras de adevăr cât am putut, aproape până să-l rup. Dar amicul pare să aibă un fel de perspicacitate aproape misterioasă. A dat din cap că nu. M-a asigurat că ei ştiu tot. Mi-a făcut o strâmbătură oribilă."

„N-are importanță," zise Lena. „N-aş fi mers. Nu vreau."

Heyst făcu ochii mari.

„Extraordinară intuiție! Cum eu continuam să insist, Wang mi-a spus

decât ochii săi limpezi, care nu tremurau.

—Cred că Wang a început să râdă, a continuat el. A făcut un zgomot ca un cocoș.

—Asta ar fi cel mai rău, mi-a zis.

—M-a luat prin surprindere. I-am atras atenția că vorbește prostii. Unde erai tu nu conta pentru siguranța lui, fiindcă oamenii răi, cum le zice el, nu știau de existența ta. Nu am mințit, Lena, deși am întins adevărul până la limită; dar individul pare să aibă cunoștințe ciudate. A scuturat din cap. M-a asigurat că știu totul despre tine. S-a strâmbat groaznic la mine.

—Nu contează, a zis fata. Nu voiam... nu m-aș fi dus.

Heyst și-a ridicat privirea.

—Ce intuiție minunată! Cum am tot insistat, Wang a făcut chiar remarca asta

very remark about you. When he smiles, his face looks like a conceited death's head. It was his very last remark—that you wouldn't want to. I went away then."

She leaned back against a tree. Heyst faced her in the same attitude of leisure, as if they had done with time and all the other concerns of the earth. Suddenly, high above their heads, the roof of leaves whispered at them tumultuously and then ceased.

"That was a strange notion of yours, to send me away," she said."Send me away? What for? Yes, what for?"

"You seem indignant," he remarked listlessly.

"To these savages, too!" she pursued."And you think I would have gone? You can do what you like with me—but not that, not that!"

Heyst looked into the dim aisles of the forest. Everything was so still now that the very ground on which they stood

acelaşi lucru despre tine. Când zâmbeşte, fața lui arată ca un cap de mort cu ifose. Astea au fost ultimele lui cuvinte—că tu n-ai să vrei. Atunci am plecat."

Ea se rezemase de un copac. Heyst stătea în fața ei într-o atitudine de destindere, ca şi cum ar fi terminat şi cu timpul şi cu toate celelalte necazuri de pe lume. Deodată, sus deasupra capetelor lor, bolta de frunze le şopti tumultuos, apoi tăcu.

„Stranie idee ai avut, să mă trimiți acolo," zise ea. „Să mă trimiți, de ce? Da, de ce?"

„Pari indignată," zise el, placid.

„Şi încă la nişte sălbatici!" continuă ea. „Şi crezi că m-aş fi dus? Poți să faci cu mine ce vrei, dar asta nu, asta nu!"

Heyst îşi aruncă ochii pe sub bolțile adânci ale pădurii. Totul era acum atât de liniştit, încât până şi pământul pe care

despre tine. Când zâmbește, fața îi seamănă cu un cap de mort încrezut. A fost chiar ultima lui remarcă—nu o să vrei, așa a zis. Apoi am plecat.

Ea s-a sprijinit de un trunchi de copac. Heyst era în fața ei, cu aceeași destindere, ca și cum ar fi renunțat la timp și la toate celelalte griji lumești. Deodată, mult deasupra copacilor, coroana frunzelor le-a șoptit tumultuos și apoi s-a oprit.

—Ce plan straniu, să mă trimiţi de-aici, a zis ea. Să mă trimiţi? De ce? Da, de ce?

—Pari indignată, a remarcat el indiferent.

—Chiar la sălbaticii ăia! a mai zis ea. Și tu crezi că m-aş fi dus? Poţi face ce vrei cu mine, dar asta nu!

Heyst a privit cărările slab luminate ale pădurii. Totul era nemișcat acum, iar pământul pe care stăteau părea că insuflă

seemed to exhale silence into the shade.

"Why be indignant?" he remonstrated."It has not happened. I gave up pleading with Wang. Here we are, repulsed! Not only without power to resist the evil, but unable to make terms for ourselves with the worthy envoys, the envoys extraordinary of the world we thought we had done with for years and years. And that's bad, Lena, very bad."

"It's funny," she said thoughtfully."Bad? I suppose it is. I don't know that it is. But do you? Do you? You talk as if you didn't believe in it."

She gazed at him earnestly.

"Do I? Ah! That's it. I don't know how to talk. I have managed to refine everything away. I've said to the Earth that bore me: 'I am I and you are a shadow.' And, by Jove, it is so! But it appears that such words cannot be uttered with impunity. Here I am on a Shadow

stăteau părea să exale tăcere şi umbră.

„De ce să te indignezi?" stărui el. „Nu s-a întâmplat nimic. Am renunțat să mai încerc să-l conving pe Wang. Aşa că, iată-ne refuzați. Nu numai fără putere de a ne opune răului, dar în imposibilitate de a stabili nişte condițiuni cu onorabilii ambasadori, cu trimişii extraordinari ai lumii de care noi credeam că am scăpat pentru ani şi ani de zile. Şi asta-i rău, Lena, e tare rău!"

„E ciudat," zise ea, gânditoare. „Rău? Presupun că da. Nu-mi dau seama. Tu îți dai? Vorbeşti ca şi cum nici tu n-ai crede."

Privirea ei era gravă.

„Îmi dau seama? Da, asta-i. Nu ştiu cum să mă exprim. Atâta le-am rafinat, toate, că n-a mai rămas nimic. I-am spus Pământului care mă plictisea: „Eu sunt eu, și tu eşti o fantasmă." Şi, pe Dumnezeul meu, aşa-i! Dar s-ar părea că nu poți rosti nepedepsit asemenea vorbe. Iată-mă pe o

umbrei tăcere.

—De ce te indignezi? a protestat el. Nu s-a întâmplat. Am renunţat să mă mai rog de Wang. Iată-ne, ne-au expulzat! Nu numai neputincioși să ne opunem răului, dar și incapabili să ne înţelegem cu emisarii vrednici, emisari extraordinari ai unei lumi cu care am crezut ani în urmă că am terminat-o. Și asta-i rău, Lena, e foarte rău.

—E ciudat, a zis ea, gânditoare. Rău? Da, bănuiesc. Nu știu, de fapt. Dar tu—tu știi? Nu pare să crezi ce spui.

Îl privea cu seriozitate.

—Dacă știu? Ah, așa e. Nu știu eu să vorbesc. Am șlefuit totul până la dispariţie. Am spus Pământului care mă plictisea: „Eu sunt eu iar tu ești o umbră." Și, Dumnezeule, așa e! Dar s-ar părea că asemenea vorbe nu pot fi rostite fără impunitate. Iată-mă aici, pe-o Umbră

inhabited by Shades. How helpless a man is against the Shades! How is one to intimidate, persuade, resist, assert oneself against them? I have lost all belief in realities. . . Lena, give me your hand."

She looked at him surprised, uncomprehending.

"Your hand," he cried.

She obeyed; he seized it with avidity as if eager to raise it to his lips, but halfway up released his grasp. They looked at each other for a time.

"What's the matter, dear?" she whispered timidly.

"Neither force nor conviction," Heyst muttered wearily to himself."How am I to meet this charmingly simple problem?"

"I am sorry," she murmured.

"And so am I," he confessed quickly."And the bitterest of this

fantasmă locuită de fantome. Cât de neputincios e un om împotriva fantomelor! Cum să le intimidezi, să le convingi, cum să le rezişti, să iei poziție împotriva lor? Mi-am pierdut orice credință în realități... Lena, dă-mi mâna."

Ea îl privi surprinsă, neînțelegând.

„Mâna," strigă el.

Ea se supuse. El i-o apucă, cu sete, avid parcă să i-o ducă la buze, dar la jumătatea drumului îi lăsă mâna din încleştare. Se uită unul la celălalt, un răstimp.

„Ce-i cu tine, dragul meu?" şopti ea, timid.

„Nici putere, nici convingere," mormăi Heyst ca pentru sine, cu un aer obosit. „Cum să fac față acestei probleme seducător de simple?"

„Îmi pare rău," murmură ea.

„Şi mie," mărturisi el repede. „Şi ce-i mai amar în toată umilința asta este totala

locuită de Năluci. Cât de neputincios e omul în faţa Nălucilor! Cum poate să le intimideze, să le convingă, sau să le reziste, să se impună în faţa lor? Am pierdut orice credinţă în realităţi... Dă-mi mâna, Lena.

Ea l-a privit surprinsă, neînţelegând.

—Dă-mi mâna! a strigat el.

Ea l-a ascultat. El a apucat-o cu lăcomie, ca și cum ar fi fost nerăbdător s-o apropie de buze, dar la jumătatea drumului, a eliberat-o din strânsoare. S-au privit în ochi pentru un timp.

—Ce s-a întâmplat, dragule? a șoptit ea cu timiditate.

—Nici forţă, nici convingere, a murmurat Heyst pentru sine, slăbit. Cum să înfrunt această problemă fascinant de simplă?

—Îmi pare rău, a șoptit ea.

—Și mie, a mărturisit el repede. Și cel mai mult usturător lucru la umilința

humiliation is its complete uselessness—which I feel, I feel!"

She had never before seen him give such signs of feeling. Across his ghastly face the long moustaches flamed in the shade. He spoke suddenly:

"I wonder if I could find enough courage to creep among them in the night, with a knife, and cut their throats one after another, as they slept! I wonder—"

She was frightened by his unwonted appearance more than by the words in his mouth, and said earnestly:

"Don't you try to do such a thing! Don't you think of it!"

"I don't possess anything bigger than a penknife. As to thinking of it, Lena, there's no saying what one may think of. I don't think. Something in me thinks—something foreign to my nature. What is the matter?"

He noticed her parted lips, and the

ei inutilitate—pe care o simt, o simt!"

Nu mai văzuse niciodată la el asemenea semne de sensibilitate. În curmezişul feţei lui palide ca de mort luceau în întuneric mustăţile. Continuă brusc:

„Mă întreb dacă aş avea destul curaj să mă strecor noaptea până la ei şi să le tai gâtul cu un cuţit, în somn, unul după altul! Mă întreb..."

Pe ea, înfăţişarea asta insolită a lui, o înspăimânta mai mult decât vorbele care-i ieşeau din gură; spuse, grav:

„Să nu cumva să-ncerci să faci aşa ceva! Nici să nu te gândeşti!"

„N-am nimic care să fie mai mare decât un briceag. Cât despre gândit, Lena, nu se poate spune ce-i în stare omul să gândească.. Nu eu gândesc. E ceva în mine care gândeşte—ceva străin de mine. Ce s-a-ntâmplat?"

El remarcase cum buzele ei se

asta e inutilitatea—iar asta mă doare!

Ea nu-l mai văzuse niciodată atât de sensibil ca acum. Pe chipul său cadaveric, mustăţile lungi străluceau în umbră. A vorbit deodată:

—Mă-ntreb dacă aş putea găsi curajul să mă strecor la ei noaptea, cu un cuțit, și să le tai gâtul unul după altul, în somn! De-aș putea...

A înfricoșat-o purtarea atipică mai mult decât cuvintele rostite și i-a răspuns cu sinceritate:

—Să nu încerci așa ceva! Să nu-ţi treacă prin cap!

—Nu deţin nimic mai mare decât un briceag. Cât despre trecut prin cap, Lena, nu știi niciodată ce poate gândi cineva. Nu eu gândesc. Ceva în mine gândește—ceva străin de natura mea. Ce-i, ce s-a întâmplat?

I-a observat buzele deschise și o

peculiar stare in her eyes, which had wandered from his face.

“There’s somebody after us. I saw something white moving,” she cried.

Heyst did not turn his head; he only glanced at her outstretched arm.

“No doubt we are followed; we are watched.”

“I don’t see anything now,” she said.

“And it does not matter,” Heyst went on in his ordinary voice.”Here we are in the forest. I have neither strength nor persuasion. Indeed, it’s extremely difficult to be eloquent before a Chinaman’s head stuck at one out of a lot of brushwood. But can we wander among these big trees indefinitely? Is this a refuge? No! What else is left to us? I did think for a moment of the mine; but even there we could not remain very long. And then that gallery is not safe.

despărţiseră uşor şi în ochii ei o privire stranie, alunecând de pe faţa lui undeva în altă parte.

„E cineva care ne urmăreşte. Am văzut ceva alb mişcându-se,” exclamă ea.

Heyst nu întoarse capul, privi doar braţul ei întins.

„Fără-ndoială că suntem urmăriţi; suntem supravegheaţi.”

„Acum nu mai văd nimic,” zise ea.

„N-are nicio importanţă,” continuă Heyst cu vocea-i obişnuită. „Suntem în pădure. N-am nici putere, nici forţă de convingere. Desigur, e foarte greu să fii elocvent în faţa unui cap de chinez care-ţi apare din lăstăriş. Dar putem noi să rătăcim la infinit printre copacii ăştia imenşi? Ăsta-i refugiu? Nu! Ce altceva ne rămâne? M-am gândit la un moment dat la mină, dar nici acolo n-am putea sta prea mult. Şi-afară de asta, galeria nu-i sigură.

ciudată căutătură care se îndepărtase de chipul lui.

—E cineva după noi. Am văzut ceva alb mișcându-se, a strigat ea.

Heyst nu și-a întors privirea, ci doar s-a uitat în direcţia pe care o arăta mâna ei întinsă.

—Fără îndoială—suntem urmăriţi.

—Nu văd nimic acum, a spus ea.

—Și nici nu contează, a continuat Heyst cu vocea lui obișnuită. Suntem aici, în pădure. Eu nu am nici putere, nici convingere. Într-adevăr, este extrem de dificil să fii elocvent cu capul unui chinez ivit din hăţiș. Dar putem să rătăcim întruna prin copacii ăștia mari? Avem refugiu aici? Nu! Ce ne mai rămâne? M-am gândit o clipă la mină, dar nici acolo n-am putea rămâne mult timp. Și-apoi, galeria aia nu-i sigură. Stâlpii au fost de la început șubrezi.

The props were too weak to begin with. Ants have been at work there—ants after the men. A death-trap, at best. One can die but once, but there are many manners of death."

The girl glanced about fearfully, in search of the watcher or follower whom she had glimpsed once among the trees; but if he existed, he had concealed himself. Nothing met her eyes but the deepening shadows of the short vistas between the living columns of the still roof of leaves. She looked at the man beside her expectantly, tenderly, with suppressed affright and a sort of awed wonder.

"I have also thought of these people's boat," Heyst went on."We could get into that, and—only they have taken everything out of her. I have seen her oars and mast in a corner of their room. To shove off in an empty boat would be

De la-nceput stâlpii de susținere au fost prea slabi. Şi pe urmă, au lucrat furnicile acolo—după oameni au venit furnicile. Capcana morții, în cel mai bun caz. Nu poți să mori decât o dată, dar sunt o mulțime de feluri de a muri."

Fata cătă cu privirea în jur, înfricoşată, după cel care-i urmărea sau îi pândea, cel pe care-l zărise printre copaci; dar, dacă exista, se ascundea. Ochii ei nu vedeau nimic decât, în perspectiva formată de coloanele vii ale copacilor şi de bolta încremenită a frunzişului, umbre din ce în ce mai dense. Îşi întoarse privirea spre bărbatul de lângă ea—toată numai aşteptare, numai tandrețe, numai spaimă stăpânită şi un fel de uimire respectuoasă.

„M-am gândit şi la barca ăstora," continuă Heyst. „Ne-am putea urca în ea şi... numai că ei au luat totul. Ramele şi catargu-s în camera lor, într-un colț. Să pornim în larg, într-o barcă goală n-ar fi decât un expedient disperat, chiar dac-am

Lucrează furnicile acolo, au luat locul oamenilor. O capcană mortală, cel mult. Omul nu moare de două ori, dar morţi există destule.

Fata s-a uitat temătoare după iscoada sau urmăritorul pe care-l zărise o clipă printre copaci dar, dacă fusese acolo, se și ascunsese. Singurele care-i întorceau privirea erau umbre adânci din coloanele vii ale acoperișului neclintit de frunze. L-a privit pe bărbatul de lângă ea, așteptând, cu blândeţe, cu teamă reţinută și cu un soi de uimire admirativă.

—M-am mai gândit și la barca oamenilor acestor oameni, a continuat Heyst. Am putea să ne urcăm în ea, doar că... au luat deja totul. I-am văzut vâslele și catargul în camera lor. Să pornim într-o barcă goală ar fi doar un expedient

nothing but a desperate expedient, supposing even that she would drift out a good distance between the islands before the morning. It would only be a complicated manner of committing suicide—to be found dead in a boat, dead from sun and thirst. A sea mystery. I wonder who would find us! Davidson, perhaps; but Davidson passed westward ten days ago. I watched him steaming past one early morning, from the jetty."

"You never told me," she said.

"He must have been looking at me through his big binoculars. Perhaps, if I had raised my arm—but what did we want with Davidson then, you and I? He won't be back this way for three weeks or more, Lena. I wish I had raised my arm that morning."

"What would have been the good of it?" she sighed out.

"What good? No good, of course. We had no forebodings. This seemed to be

presupune că până-n zori curentul ne-ar duce undeva departe, între insule. N-ar fi decât o manieră mai complicată de sinucidere—găsiți morți într-o barcă, morți de arşiță şi de sete. Misterele mării. Mă-ntreb cine ne-ar găsi. Davidson poate, dar Davidson a trecut spre vest acum zece zile. L-am văzut trecând într-o dimineață, de la debarcader."

„Nu mi-ai spus nimic," zise ea.

„Cred că s-a uitat după mine cu binoclul lui mare. Poate că, dac-aş fi ridicat mâna—dar ce nevoie aveam atunci de Davidson, tu şi cu mine? Nu mai trece pe-aici decât peste vreo trei săptămâni sau mai bine, Lena. Acuma-mi pare rău că-n dimineața aia n-am ridicat mâna."

„La ce-ar fi folosit?" oftă ea.

„La ce-ar fi folosit? La nimic, fireşte. N-aveam atunci niciun presentiment.

disperat, chiar dacă, să zicem, ar duce-o curentul o bună distanţă între insule până dimineaţă. N-ar fi decât o sinucidere mai complicată—să fim găsiţi morţi într-o barcă, de arşiţă și de sete. Un mister al mării. Mă întreb cine ne-ar găsi! Poate că Davidson, dar Davidson a plecat spre vest acum zece zile. L-am văzut într-o dimineaţă de pe debarcader.

—Nu mi-ai spus, a zis fata.

—Probabil se uita la mine cu binoclul lui mare. Poate, dacă mi-aș fi ridicat mâna... dar ce treabă aveam noi doi atunci cu Davidson? Nu va mai trece pe aici cel puţin trei săptămâni, Lena. Aș vrea să-mi fi ridicat mâna în dimineaţa aia.

—La ce bun? a oftat ea.

—La ce bun? La nimic, firește. N-aveam de unde să ştim. Părea că am găsit

an inexpugnable refuge, where we could live untroubled and learn to know each other.”

“It’s perhaps in trouble that people get to know each other,” she suggested.

“Perhaps,” he said indifferently.”At any rate, we would not have gone away from here with him; though I believe he would have come in eagerly enough, and ready for any service he could render. It’s that fat man’s nature—a delightful fellow. You would not come on the wharf that time I sent the shawl back to Mrs. Schomberg through him. He has never seen you.”

“I didn’t know that you wanted anybody ever to see me,” she said.

He had folded his arms on his breast and hung his head.

“And I did not know that you cared to be seen as yet. A misunderstanding evidently. An honourable

Locul ăsta părea să fie un refugiu inexpugnabil, unde puteam să trăim nesupăraţi şi să ne cunoaştem unul pe altul.”

„Poate că numai la necaz omul se cunoaşte unul pe altul,” sugeră ea.

„Poate,” zise el, indiferent. „În orice caz, noi n-am fi plecat cu el de-aici, cu toate că ar fi fost, probabil, foarte dispus să ne fie de folos. Aşa-i firea grăsanului ăstuia—e-un om încântător. N-ai vrut să vii la debarcader atunci când i-am trimis înapoi doamnei Schomberg şalul prin el. Nu te-a văzut niciodată.”

„Nu ştiam că vrei să mă vadă cineva,” zise ea.

El îşi încrucişase braţele pe piept şi lăsase capul în jos.

„Şi eu nu ştiam dacă ţie-ţi pasă dacă te vede cineva sau nu. O neînţelegere, evident. O neînţelegere onorabilă. Dar

un refugiu inexpugnabil, unde să trăim în linişte şi să ajungem să ne cunoaştem.

—Poate că la necaz ajung oamenii să se cunoască bine, a sugerat ea.

—Posibil, a spus el cu indiferenţă. Oricum ar fi, nu am fi plecat de aici cu el, deşi cred că ne-ar fi ajutat cu tot ce-i stătea în putere. E în firea omului ăstuia grăsan—ce individ simpatic. N-ai vrut să vii la debarcader atunci când i-am înapoiat doamnei Schomberg şalul prin Davidson. El nu te-a văzut niciodată.

—Nu ştiam că vrei să mă vadă altcineva, a zis ea.

El îşi încrucişase braţele şi-şi plecase capul.

—Iar eu nu ştiam până acum că tu vrei să fii văzută. O neînţelegere, desigur. O neînţelegere onorabilă. Dar acum nu mai

misunderstanding. But it does not matter now."

He raised his head after a silence.

"How gloomy this forest has grown! Yet surely the sun cannot have set already."

She looked round; and as if her eyes had just been opened, she perceived the shades of the forest surrounding her, not so much with gloom, but with a sullen, dumb, menacing hostility. Her heart sank in the engulfing stillness; at that moment she felt the nearness of deathbreathing on her and on the man with her. If there had been a sudden stir of leaves, the crack of a dry branch, the faintest rustle, she would have screamed aloud. But she shook off the unworthy weakness. Such as she was, a fiddle-scraping girl picked up on the very threshold of infamy, she would try to rise above herself, triumphant and humble; and then happiness would burst on her like

acum nu mai are nicio importanță."

Îşi ridică, după un răstimp de tăcere, capul.

"Cât de lugubră a devenit pădurea asta! Şi nu cred ca soarele să fi apus."

Ea privi în jur; şi ochii ei parcă deabia atunci s-ar fi deschis: îşi dădu seama de umbrele pădurii care o înconjurau, nu atât lugubre cât cu ostilitate mohorâtă, mută, amenințătoare. Inima ei trăi senzația unei prăbuşiri în tăcerea sufocantă şi parcă simți adierea morții peste ea şi peste bărbatul de lângă ea. De s-ar fi mişcat atunci câteva frunze, sau ar fi trosnit o rămurea, sau s-ar fi auzit un foşnet cât de slab, ar fi țipat. Dar se scutură de această mică slăbiciune. Aşa cum era ea, o biată fată care scârțăia din scripcă, culeasă din pragul infamiei, va încerca să se ridice mai presus de ea însăşi, triumfătoare şi umilă, şi-atunci fericirea o va năpădi ca un torent,

contează.

El și-a ridicat capul, după un moment de tăcere.

—Ce înfiorătoare s-a făcut pădurea asta! Soarele n-are cum să fi apus încă.

Ea s-a uitat în jur și, ca și cum deabia ar fi deschis ochii, a observat umbrele pădurii care o încercuiau, nu atât terifiante cât cu ostilitate ursuză, tăcută și amenințătoare. Inima i-a zvâcnit în nemișcarea din jur, în acel momentul a simțit vecinătatea morții suflând în apropierea lor. Dacă deodată s-ar fi agitat frunzele, ar fi trosnit o creangă uscată, dacă s-ar fi auzit cel mai slab foșnet, ar fi făcut-o să țipe. Dar a lăsat în urmă această slăbiciune nedemnă. Așa cum era, o fată care scârțâie la scripcă, luată din pragul infamiei, avea să încerce să se depășească, triumfătoare și umilă. Iar atunci fericirea avea să o cuprindă ca un torent,

a torrent, flinging at her feet the man whom she loved.

Heyst stirred slightly.

"We had better be getting back, Lena, since we can't stay all night in the woods—or anywhere else, for that matter. We are the slaves of this infernal surprise which has been sprung on us by—shall I say fate?—your fate, or mine."

It was the man who had broken the silence, but it was the woman who led the way. At the very edge of the forest she stopped, concealed by a tree. He joined her cautiously.

"What is it? What do you see, Lena?" he whispered.

She said that it was only a thought that had come into her head. She hesitated for a moment, giving him over her shoulder a shining gleam in her grey eyes. She wanted to know whether this trouble, this danger, this evil, whatever it was,

aruncându-i la picioare pe bărbatul pe care-l iubea.

Heyst făcu o mişcare abia perceptibilă.

„Mai bine ne-am întoarce, Lena. Tot nu putem sta noaptea-ntreagă în pădure—sau nicăieri, la drept vorbind. Suntem robii acestei infernale surprize care-a căzut pe capul nostru trimisă de... să zic soartă? De-a ta? De-a mea?"

Bărbatul fu cel care rupsese tăcerea, dar în frunte mergea femeia. Chiar la liziera pădurii ea se opri îndărătul unui copac. El se apropie de ea, cu grijă.

„Ce-i? Ai văzut ceva, Lena?" şopti el.

Ea spuse că nu fusese decât un gând care-i trecuse prin cap. Ezită o clipă, aruncându-i peste umăr o privire luminoasă din ochii-i cenuşii. Ar fi vrut să ştie dacă necazul ăsta, pericolul, nenorocirea sau, în fine, ce era care pica

aruncându-i-l la picioare pe bărbatul pe care îl iubea.

Heyst a făcut o mișcare abia vizibilă.

—Mai bine ne-am întoarce, Lena, nu putem sta toată noaptea în pădure. Nu putem sta nicăieri, de fapt. Suntem sclavii acestei surprize infernale care ne-a fost făcută de—să zic soartă?—de soarta ta sau de soarta mea.

El rupsese tăcerea, dar ea s-a mișcat prima. La marginea pădurii s-a oprit, ferită de un copac. El i s-a alăturat precaut.

—Ce este? Ce ai văzut, Lena? a șoptit el.

Ea a spus că nu a fost decât un gând. A ezitat o clipă, lăsându-l să-i vadă, peste umăr, ochii de un cenușiu strălucitor. Voia să știe dacă necazul, pericolul, acest rău sau ce o fi fost, care-i găsea în refugiu, nu era un soi de pedeapsă.

finding them out in their retreat, was not a sort of punishment.

"Punishment?" repeated Heyst. He could not understand what she meant. When she explained, he was still more surprised."A sort of retributionfrom an angry Heaven?" he said in wonder."On us? What on earth for?"

He saw her pale face darken in the dusk. She had blushed. Her whispering flowed very fast. It was the way they lived together—that wasn't right, was it? It was a guilty life. For she had not been forced into it, driven, scared into it. No, no—she had come to him of her own free will, with her whole soul yearning unlawfully.

He was so profoundly touched that he could not speak for a moment. To conceal his trouble, he assumed his best Heystian manner.

"What? Are our visitors then messengers of morality, avengers of righteousness, agents of Providence?

peste ei aici în refugiul lor, nu era cumva un fel de pedeapsă.

„Pedeapsă?" repetă Heyst. Nu înțelegea ce voia ea să spună. După ce-i explică, fu şi mai surprins. „Un fel de răzbunare a Cerului mâniat?" zise el uimit. „Pe noi? Pentru ce, Doamne iartă-mă?"

Văzu fața ei palidă cum se întunecă în umbra asfințitului. Roşise. Şoaptele ei curgeau precipitat. Felul lor de viață—nu era corect, nu-i aşa? Era o viață vinovată. Pentru că ea nu fusese forțată, împinsă, amenințată. Nu, nu—ea venise la el de bunăvoia ei, cu tot sufletul, cu drag, dar împotriva legii.

Heyst fu atât de adânc mişcat, încât pentru moment nu putu să scoată o vorbă. Ca să-şi ascundă tulburarea, începu, cu cel mai autentic aer Heyst!

„Şi cum adică? Musafirii ăştia sunt mesagerii moralității, răzbunătorii dreptății încălcate, trimişii Providenței?

—Pedeapsă? a repetat Heyst. Nu înţelegea despre ce vorbeşte. Când i-a explicat, el a fost și mai surprins. Un fel de pedeapsă, furie a cerurilor? a spus el minunându-se. Asupra noastră? Dar pentru ce Dumnezeu?

Sub ochii lui, chipul fetei s-a închis la culoare odată cu lăsarea serii. Se îmbujorase. Șoptea în grabă. Felul în care trăiau împreună... nu era corect, nu? Duceau o viaţă greșită. Fiindcă ea nu venise cu forţa, alungată de ceva. Nu, nu, venise cu el de bunăvoie, tânjind necurat cu tot sufletul.

Vorbele ei l-au mișcat atât de tare, încât nu a mai putut spune nimic. Ca să-și ascundă efortul, și-a asumat cea mai desăvârșită manieră Heyst.

—Cum? Atunci oaspeţii noștri sunt mesageri ai moralităţii, răzbunători ai dreptăţii, agenţi ai Providenţei? Ce

That's certainly an original view. How flattered they would be if they could hear you!"

"Now you are making fun of me," she said in a subdued voice which broke suddenly.

"Are you conscious of sin?" Heyst asked gravely. She made no answer."For I am not," he added;"before Heaven, I am not!"

"You! You are different. Woman is the tempter. You took me up from pity. I threw myself at you."

"Oh, you exaggerate, you exaggerate. It was not so bad as that," he said playfully, keeping his voice steady with an effort.

He considered himself a dead man already, yet forced to pretend that he was alive for her sake, for her defence. He regretted that he had no Heaven to which he could recommend this fair, palpitating handful of ashes and dust—warm, living,

Ăsta cu siguranță că-i un punct de vedere original. Cât de măguliți s-ar simți ei dacă te-ar auzi!"

„Acum îți bați joc de mine," zise ea cu o voce moale care se frânse imediat.

„Ai conştiința de a fi păcătuit?" întrebă Heyst grav. Ea nu răspunse. „Pentru că eu n-o am," adăugă el. „Mărturisesc în fața lui Dumnezeu că nu!"

„Tu! Tu eşti altceva. Femeia e ispită. Tu m-ai luat de milă. Eu m-am aruncat în brațele tale!"

„Oh, exagerezi, exagerezi. N-a fost chiar aşa," zise el pe un ton glumeț, făcând eforturi să nu-i tremure glasul.

Heyst se socotea un om mort, silit cu toate astea, de dragul ei, să se prefacă a fi încă viu, s-o apere. Regreta că nu avea şi el un Dumnezeu în grija căruia să lase acest superb, palpitant pumn de cenuşă şi țărână—cald, viu şi sensibil, al lui—şi

perspectivă originală! Ce flataţi ar fi dacă te-ar putea auzi!

—Acum tu râzi de mine, a spus ea cu o voce supusă care s-a crăpat deodată.

—Ești conștientă de vreun păcat? a întrebat Heyst grav. Ea nu a răspuns. Fiindcă eu nu sunt, a mai adăugat el. În faţa cerurilor, nu sunt!

—Tu! Tu ești altfel. Femeia e ispita. M-ai luat de acolo din milă. M-am aruncat asupra ta.

—Oh, exagerezi, exagerezi. N-a fost chiar atât de rău, a spus el jucăuș, făcând un efort să-și menţină tonul vocii.

Se considera deja un om mort, însă forţat să se arate în viaţă de dragul ei, pentru a o apăra. Îi părea rău că nu are un Dumnezeu spre care să trimită mâna aceea palpitantă de cenușă luminoasă—caldă, vie, conștientă—și expusă, neapărată în

sentient, his own—and exposed helplessly to insult, outrage, degradation, and infinite misery of the body.

She had averted her face from him and was still. He suddenly seized her passive hand.

"You will have it so?" he said."Yes? Well, let us then hope for mercy together."

She shook her head without looking at him, like an abashed child.

"Remember," he went on, incorrigible with his delicate raillery,"that hope is a Christian virtue, and surely you can't want all the mercy for yourself."

Before their eyes the bungalow across the cleared ground stood bathed in a sinister light. An unexpected chill gust of wind made a noise in the tree-tops. She snatched her hand away and stepped out into the open; but before she had advanced more than three yards, she stood still and pointed to the west.

expus fără nicio speranță insultei, jignirii, degradării, nemărginitei mizerii a trupului.

Ea îşi întorsese fața de la el şi rămase nemişcată. Heyst îi apucă deodată mâna, care atârna pasivă.

„Aşa vrei tu să fie?" zise el. „Da? Bine, să sperăm atunci amândoi în mila cerească."

Ea dădu din cap fără să se uite la el, ca un copil ruşinat.

„Nu uita," continuă el, incorigibil în delicata lui zeflemisire, „că speranța este o virtute creştinească şi, cu siguranță, n-ai să vrei toată mila numai pentru tine."

În fața ochilor lor, în cealaltă parte a poienii, se vedea bungalow-ul, scăldat într-o lumină sinistră. O adiere răcoroasă neaşteptată făcu să foşnească vârfurile copacilor. Ea îşi smulse mâna dintr-a lui şi ieşi în câmp, dar nu făcu mai mult de câțiva paşi şi se opri, arătând cu mâna înspre apus.

fața insultelor, a indignării publice, a degradării, a mizeriei infinite a trupului.

Ea își ferise fața de privirea lui și stătea nemișcată. El a apucat-o deodată de mână.

—Așa vrei să fie? a spus el. Așa? Ei bine, atunci să așteptăm amândoi milă.

Ea a dat din cap fără să-l privească, ca un copil stânjenit.

—Nu uita, a continuat el incorigibil în zeflemeaua lui, că speranţa e o virtute creştinească și nu poţi să aștepţi toată mila doar pentru tine.

În fața ochilor lor, bungaloul de după parcela curățată era acoperit de o lumină sinistră. O adiere rece, neașteptată, a mișcat cu zgomot coroanele copacilor. Ea și-a eliberat mâna și a ieșit afară dar, înainte să poată înainta mai mult de trei pași, a rămas pe loc și a arătat înspre vest.

"Oh, look there!" she exclaimed.

Beyond the headland of Diamond Bay, lying black on a purple sea, great masses of cloud stood piled up and bathed in a mist of blood. A crimson crack like an open wound zigzagged between them, with a piece of dark red sun showing at the bottom. Heyst cast an indifferent glance at the ill-omened chaos of the sky.

"Thunderstorm making up. We shall hear it all night, but it won't visit us, probably. The clouds generally gather round the volcano."

She was not listening to him. Her eyes reflected the sombre and violent hues of the sunset.

"That does not look much like a sign of mercy," she said slowly, as if to herself, and hurried on, followed by Heyst. Suddenly she stopped."I don't care. I would do more yet! And some day you'll forgive me. You'll have to forgive me!"

„Oh, uită-te acolo!" exclamă ea.

Dincolo de promontoriu, în golful Diamantului, neagră pe o mare de purpură, o masă enormă de nori era scăldată într-o ceață de sânge. O spărtură roşie o sfâşia, ca o rană deschisă, în zigzag, şi jos, în despicătură, se zărea un petic de soare ca un jăratic întunecându-se. Heyst aruncă o privire indiferentă la haosul prevestitor de rele de pe cer.

„Vine furtună. Toată noaptea o s-o auzim, dar probabil că n-o să dea peste noi. De obicei norii se strâng în jurul vulcanului."

Ea nu-l asculta. Ochii îi reflectau tonurile sumbre şi violente ale asfințitului.

„Toate astea nu prea arată a semn de milă divină," zise ea rar, ca pentru sine, şi porni grăbită urmată de Heyst. Deodată se opri. „Nu-mi pasă. Aş face şi mai mult chiar! Şi într-o bună zi o să mi-o ierți! O să mi-o ierți!"

—Oh, uită-te acolo! a exclamat.

Dincolo de promontoriul Golfului Diamantului, negru pe o mare purpurie, plana o masă de nori adunaţi și îmbăiaţi într-o ceață sângerie. O gaură roșie ca o rană deschisă îi străbătea, cu un soare purpuriu la bază. Heyst a privit cu indiferență haosul de rău augur al cerului.

—Vine furtuna. O vom auzi toată noaptea, dar probabil nu ne va ajunge. De regulă norii se adună în jurul vulcanului.

Ea nu îl asculta. Ochii ei reflectau culorile sumbre și violente ale apusului.

—Asta nu prea arată a semn de milă, a spus ea încet, ca pentru sine, grăbindu-se, urmată de Heyst. Deodată s-a oprit. Nu-mi pasă. Aș face și mai multe! Și într-o zi o să mă ierţi. Va trebui să mă ierţi!

CHAPTER NINE

Stumbling up the steps, as if suddenly exhausted, Lena entered the room and let herself fall on the nearest chair. Before following her, Heyst took a survey of the surroundings from the verandah. It was a complete solitude. There was nothing in the aspect of this familiar scene to tell him that he and the girl were not as completely alone as they had been in the early days of their common life on this abandoned spot, with only Wang discreetly materialising from time to time and the uncomplaining memory of Morrison to keep them company.

After the cold gust of wind there was an absolute stillness of the air. The thunder-charged mass hung unbroken beyond the low, ink-black headland, darkening the twilight. By contrast, the sky at the zenith displayed pellucid clearness,

Capitolul IX

Împleticindu-se pe trepte, ca şi cum s-ar fi simțit deodată istovită, Lena intră în odaie şi se lăsă să cadă pe primul scaun pe care-l găsi în cale. Înainte de a o urma, Heyst, de pe verandă, cercetă cu privirea împrejurimile. O linişte desăvârşită. Nu era nimic în aspectul acestui decor atât de familiar care să-i spună că, el şi fata, nu erau la fel de singuri cum fuseseră din primele zile ale vieții lor comune în acest locşor abandonat, numai cu Wang materializându-se discret din timp în timp şi cu amintirea discretă a lui Morrison care să le țină companie.

După rafala rece de vânt, atmosfera era într-o stagnare totală. Masa grea a norilor de furtună plutea intactă deasupra promontoriului scund şi negru ca cerneala, întunecând amurgul. Prin contrast, la zenit cerul avea o limpezime transparentă,

Capitolul IX

Poticnindu-se pe trepte, ca și cum ar fi obosit dintr-odată, Lena a intrat în cameră și s-a așezat pe cel mai apropiat scaun. Înainte s-o urmeze, Heyst a scrutat împrejurimile de la înălţimea verandei. Era o singurătate deplină. Nimic din aspectul scenei atât de familiare nu-i spunea că el și cu fata nu erau atât de singuri pe cât fuseseră în primele zile ale vieţii lor obișnuite în acest loc abandonat, doar cu Wang făcându-și discret apariţia din când în când și cu amintirea plăcută a lui Morrison drept companie.

După ce a suflat o dată rece, vântul s-a potolit în întregime. Norii încărcaţi planau dincolo de promontoriul jos, negru, întunecând și amurgul. În contrast, cerul la zenit era translucid, spoiala unui glob de sticlă pe care cea mai ușoară mișcare a

the sheen of a delicate glass bubble which the merest movement of air might shatter. A little to the left, between the black masses of the headland and of the forest, the volcano, a feather of smoke by day and a cigar-glow at night, took its first fiery expanding breath of the evening. Above it a reddish star came out like an expelled spark from the fiery bosom of the earth, enchanted into permanency by the mysterious spell of frozen spaces.

In front of Heyst the forest, already full of the deepest shades, stood like a wall. But he lingered, watching its edge, especially where it ended at the line of bushes, masking the land end of the jetty. Since the girl had spoken of catching a glimpse of something white among the trees, he believed pretty firmly that they had been followed in their excursion up the mountain by Mr. Jones's secretary. No doubt the fellow had watched them out of the forest, and now, unless he took the

reflexele unui balon delicat de sticlă fină pe care şi cea mai uşoară atingere l-ar putea sfărâma. Ceva mai la stânga, între masa neagră a promontoriului şi pădure, vulcanul, ziua un fir de fum, iar noaptea un reflex de trabuc aprins, exala primul suflu încins al serii. Deasupra, o stea roşiatică, ca o scânteie scuipată de jarul din sânul pământului, sta imobilizată de vraja cuceritoare a spațiilor glaciale.

În fața lui Heyst pădurea, plină de umbre dense, se înălța ca un zid. Dar el zăbovi supraveghindu-i liziera, mai ales acolo unde ea întâlnea un şir de tufişuri care mascau capătul dinspre uscat al debarcaderului. De când îi spusese Lena că zărise ceva alb printre copaci, era destul de ferm convins că fuseseră urmăriți în excursia lor la munte de secretarul domnului Jones. Fără îndoială că individul îi urmărise până la ieşirea lor din pădure şi acum, în afară de cazul că nu voia să facă

aerului l-ar sfărâma. Mai la stânga, între masa neagră a promontoriului și pădure, vulcanul, o dâră de fum pe timpul zilei și strălucirea unui trabuc aprins noaptea, sufla ca un foc pentru prima dată în acea seară. Deasupra lui se ivea o stea roșiatică precum o scânteie aruncată din sânul de foc al pământului, fixată pe bolta cerească de farmecul spaţiilor îngheţate.

În faţa lui Heyst se așternea ca un zid pădurea acoperită de umbre dense. Dar el a mai zăbovit, urmărindu-i marginile, mai ales acolo unde se termina, la linia tufișurilor, ascunzând partea de uscat a debarcaderului. Din moment ce fata spusese că a zărit ceva alb printre copaci, el era destul de sigur că fuseseră urmăriţi în excursia lor pe munte de către secretarul domnului Jones. Fără îndoială că individul îi văzuse ieșind din pădure iar acum, dacă nu cumva se obosise să facă înapoi o

trouble to go back some distance and fetch a considerable circuit inland over the clearing, he was bound to walk out into the open space before the bungalows. Heyst did, indeed, imagine at one time some movement between the trees, lost as soon as perceived. He stared patiently, but nothing more happened. After all, why should he trouble about these people's actions? Why this stupid concern for the preliminaries, since, when the issue was joined, it would find him disarmed and shrinking from the ugliness and degradation of it?

He turned and entered the room. Deep dusk reigned in there already. Lena, near the door, did not move or speak. The sheen of the white tablecloth was very obtrusive. The brute these two vagabonds had tamed had entered on its service while Heyst and Lena were away. The table was laid. Heyst walked up and down the room several times. The girl remained without

un nou mare ocol prin interior ca să evite poiana, trebuia să iasă la vedere în fața bungalow-urilor. La un moment dat Heyst avu într-adevăr impresia că vede printre copaci o mişcare, ce dispăru însă imediat. Supraveghea cu răbdare, dar nu se mai întâmplă nimic. La urma-urmei, de ce să-şi bată capul cu ce fac ei? De ce preocuparea asta stupidă de preliminarii, când deznodământul îl va găsi dezarmat şi plin de repulsie pentru urâțenia şi ignominia lui?

Se întoarse şi intră în odaie. Era destul de întuneric înăuntru. Lena, aproape de uşă, nici nu se mişcă, nu scoase o vorbă. Fața de masă albă făcea o pată stridentă. Bruta domesticită de cei doi vagabonzi fusese înăuntru cât timp Heyst şi Lena lipsiseră. Masa era pusă. Heyst se plimbă prin odaie de la un cap la altul de câteva ori. Fata rămânea nemişcată pe

anume distanţă și să ocolească o bucată bună de câmpie, era obligat să iasă în luminișul din fața bungalourilor. Lui Heyst chiar i s-a părut că vede la un moment dat mișcare printre copaci, dar la fel de repede a și pierdut-o. A privit răbdător, dar nu s-a mai arătat nimic. Până la urmă, de ce să-și bată el capul cu mișcările celor doi? De ce atâta preocupare ridicolă pentru preliminarii din moment ce, când treaba va fi gata, îl va găsi dezarmat și fugind din fața urâţeniei și a degradării sale?

S-a întors și a intrat în cameră, unde domnea un crepuscul adânc. Lena, aproape de ușă, nu s-a mișcat și nu a vorbit. Luciul feței de masă albe era dureros pentru ochi. Bruta pe care o îmblânziseră cei doi vagabonzi intrase cu serviciul cât timp Heyst și cu Lena erau plecaţi. Masa era pusă. Heyst s-a învârtit de câteva ori prin încăpere. Fata a rămas, fără a scoate

sound or movement on the chair. But when Heyst, placing the two silver candelabra on the table, struck a match to light the candles, she got up suddenly and went into the bedroom. She came out again almost immediately, having taken off her hat. Heyst looked at her over his shoulder.

"What's the good of shirking the evil hour? I've lighted these candles for a sign of our return. After all, we might not have been watched—while returning, I mean. Of course we were seen leaving the house."

The girl sat down again. The great wealth of her hair looked very dark above her colourless face. She raised her eyes, glistening softly in the light with a sort of unreadable appeal, with a strange effect of unseeing innocence.

"Yes," said Heyst across the table, the fingertips of one hand resting on the immaculate cloth."A creature with an antediluvian lower jaw, hairy like a

scaun, fără să vorbească. Dar când Heyst, aşezând două sfeşnice de argint pe masă, scăpără un chibrit ca să aprindă lumânările, ea se ridică brusc şi se duse în dormitor. Se întoarse aproape imediat. Îşi scosese casca de plută. Heyst se uită la ea peste umăr.

„La ce bun să ne eschivăm de ceasul rău? Am aprins lumânările, semn că ne-am întors. La urma-urmei, poate că n-am fost urmăriți—la întoarcere, vreau să zic. Pentru că la plecare, natural, am fost văzuți."

Fata se aşeză din nou pe scaun. Masa luxuriantă a părului ei arăta foarte sumbră în contrast cu paloarea feței. Îşi ridică ochii ce luceau blând în lumină, cu un fel de chemare indescifrabilă, cu un straniu efect de inocență oarbă.

„Da," spuse Heyst peste masă, cu vârful degetelor sprijinite pe olanda imaculată. „O creatură cu o falcă antediluviană, păros ca un mastodont, cu

un sunet şi fără a se mişca, în scaunul ei. Dar când Heyst, așezând cele două candelabre argintii pe masă, a aprins un chibrit pentru lumânări, ea s-a ridicat deodată și s-a dus în dormitror. A ieșit din nou aproape imediat, lăsându-și în urmă casca. Heyst a privit-o peste umăr.

—La ce bun să ne ferim de ceasul fatidic? Am aprins lumânările să dau de înţeles că ne-am întors. La urma urmei, poate că n-am fost urmăriţi. Pe drumul de întoarcere, adică. Firește, la plecare ne-au văzut.

Fata s-a așezat din nou. Părul ei foarte bogat se arăta închis la culoare peste chipul atât de palid. Și-a ridicat ochii, care străluceau vag în lumină, cu un soi de chemare de nedescifrat, cu un efect straniu de inocenţă oarbă.

—Da, a zis Heyst peste masă, odihnindu-și vârfurile degetelor pe ţesătura imaculată. O creatură cu o mandibulă antediluviană, păroasă ca un

mastodon, and formed like a prehistoric ape, has laid this table. Are you awake, Lena? Am I? I would pinch myself, only I know that nothing would do away with this dream. Three covers. You know it is the shorter of the two who's coming—the gentleman who, in the play of his shoulders as he walks, and in his facial structure, recalls a jaguar. Ah, you don't know what a jaguar is? But you have had a good look at these two. It's the short one, you know, who's to be our guest."

She made a sign with her head that she knew; Heyst's insistence brought Ricardo vividly before her mental vision. A sudden languor, like the physical echo of her struggle with the man, paralysed all her limbs. She lay still in the chair, feeling very frightened at this phenomenon—ready to pray aloud for strength.

Heyst had started to pace the room.

"Our guest! There is a proverb—in

siluetă de gorilă pre-istorică, ne-a pus masa. Eşti trează, Lena? Eu, sunt eu treaz? M-aş ciupi, dar ştiu că nimic n-o să spulbere visul ăsta urât. Trei tacâmuri. Ştii, ăla scurt vine să mănânce cu noi—gentlemanul care, după cum îşi leagănă umerii când merge şi după cum arată la faţă, seamănă cu un jaguar. Ah, nu ştii ce-i un jaguar? Dar i-ai văzut bine pe ăştia doi. Ăla scurt, ştii, pe el o să-l avem musafir..."

Ea făcu un semn că ştia. Insistența lui Heyst îi adusese pregnant în minte imaginea lui. O moleşeală bruscă, ecou fizic parcă al luptei cu el, îi paraliză toate mădularele. Şedea nemişcată pe scaun, speriată de fenomenul ăsta—gata să se roage cu glas tare ca să-şi recapete puterile.

Heyst începuse din nou să se plimbe prin odaie.

„Musafir! Există un proverb—

mastodont, cu corp de gorilă preistorică a pus masa. Ești trează, Lena? Dar eu, sunt? M-aș ciupi, numai că știu că de visul acesta nimic nu mă scapă. Trei tacâmuri. Știi că vine cel mai mic dintre ei, gentlemanul acela care, după cum își mișcă umerii când merge, după cum arată la faţă, ai zice că-i jaguar. Ah, nu știi ce-i un jaguar? Dar pe ei doi i-ai văzut bine. Cel mic, știi tu care, ne va fi oaspete.

Ea a făcut un semn din cap că știe. Insistenţa lui Heyst i l-a adus foarte viu în minte pe Ricardo. O langoare neașteptată ca un ecou fizic al confruntării ei cu acest bărbat, i-a îngheţat tot corpul. Stătea nemișcată în scaun, îngrozită de acest fenomen, gata să se roage cu voce tare pentru putere.

Heyst începuse să se plimbe prin cameră.

—Oaspetele nostru! E un proverb,

Russia, I believe—that when a guest enters the house, God enters the house. The sacred virtue of hospitality! But it leads one into trouble as well as any other."

The girl unexpectedly got up from the chair, swaying her supple figure and stretching her arms above her head. He stopped to look at her curiously, paused, and then went on:

"I venture to think that God has nothing to do with such a hospitality and with such a guest!"

She had jumped to her feet to react against the numbness, to discover whether her body would obey her will. It did. She could stand up, and she could move her arms freely. Though no physiologist, she concluded that all that sudden numbness was in her head, not in her limbs. Her fears assuaged, she thanked God for it mentally, and to Heyst murmured a protest:

rusesc mi se pare—care spune: când îţi intră musafiru-n casă, Dumnezeu intră! Sacra virtute a ospitalităţii. Dar ţi-aduce necazuri ca oricare alta."

Fata, pe neaşteptate, se ridică de pe scaun răsucindu-şi trupul şi înălţând braţele deasupra capului. El se opri din mers să se uite mirat la ea, tăcu o clipă, apoi continuă:

„Îndrăznesc să cred că Dumnezeu nu are nimic de-a face cu o asemenea ospitalitate şi-un asemenea musafir!"

Ea sărise-n picioare ca să reacţioneze împotriva amorţelii, să descopere dacă trupul i se va supune voinţei. Se supunea. Putea să se ridice în picioare, putea să-şi mişte liber braţele. Fără să se priceapă la fiziologie, înţelese că amorţeala asta subită a ei era mai mult în cap decât în mâini şi în picioare. Frica ei odată potolită, îi mulţumi în gând lui Dumnezeu, iar lui Heyst îi murmură, cu un aer de protest:

din Rusia, cred, care spune că dacă vine un oaspete, vine și Dumnezeu în casă. Virtutea sacră a ospitalității! Dar duce la necaz ca orice altă virtute.

Fata s-a ridicat brusc din scaun, legănându-și silueta suplă, întinzându-și braţele deasupra capului. El s-a oprit în loc să o privească nedumerit și apoi a continuat:

—Îndrăznesc să cred că Dumnezeu n-are nimic de-a face cu așa ospitalitate și cu așa oaspete!

Ea sărise în picioare să reacţioneze împotriva moliciunii, să descopere dacă trupul i se va supune voinței. Și s-a supus. Putea sta în picioare, putea să-și miște liberă braţele. Fără a ști fiziologie, a conchis că moliciunea subită era de la cap, nu de la membre. Odată alinată teama, i-a mulţumit în minte lui Dumnezeu, iar lui Heyst i-a șoptit, împotrivindu-se:

"Oh, yes! He's got to do with everything—every little thing. Nothing can happen—"

"Yes," he said hastily,"one of the two sparrows can't be struck to the ground—you are thinking of that." The habitual playful smile faded on the kindly lips under the martial moustache."Ah, you remember what you have been told—as a child—on Sundays."

"Yes, I do remember." She sank into the chair again."It was the only decent bit of time I ever had when I was a kid, with our landlady's two girls, you know."

"I wonder, Lena," Heyst said, with a return of his urbane playfulness,"whether you are just a little child, or whether you represent something as old as the world."

She surprised Heyst by saying dreamily:

"Well—and what about you?"

„Oh, ba da! El are de-a face cu tot—cu cele mai mici mărunţişuri. Nimic nu se poate întâmpla..."

„Da," zise el repede, „nu poate fi doborâtă la pământ una dintre cele două vrăbiuţe... La asta te gândeşti." Surâsul lui glumeţ obişnuit i se stingea pe buzele pline de bunătate sub mustaţa marţială. „Îţi aduci aminte de ce ţi se povestea—când erai mică—duminicile?"

„Da, îmi aduc aminte." Se lăsă din nou în scaun. „A fost singura perioadă de timp fericită, în copilărie, cu cele două fete ale proprietăresei, ştii..."

„Mă-ntreb, Lena," spuse Heyst, cu urbanitatea lui jucăuşă revenită pentru o clipă, „dacă nu eşti decât doar un copilaş, sau eşti întruchiparea a ceva vechi de când lumea."

Îl surprinse pe Heyst când îi răspunse, cu un aer visător:

„Ei bine... şi tu?"

—O, da! Are de-a face cu absolut tot. Nimic nu se întâmplă...

—Da, a spus el în grabă, niciuna din cele două vrăbii nu poate fi doborâtă... la asta te gândești. Zâmbetul obișnuit, jucăuș, îi dispărea de pe buzele pline de blândețe, sub mustața marțială. Ah, îți amintești ce ți se spunea, când erai copilă, duminicile.

—Da, îmi amintesc. S-a afundat din nou în scaunul ei. A fost singura perioadă agreabilă pe care am trăit-o când eram mică, cu cele două fete ale proprietarei, știi.

—Mă întreb, Lena, a spus Heyst revenind la jovialitatea lui elegantă, dacă ești doar un copilaș sau dacă, din contră, ești ceva vechi de când lumea.

Fata l-a surprins pe Heyst, spunându-i ca prin vis:

—Păi... Dar tu?

"I? I date later—much later. I can't call myself a child, but I am so recent that I may call myself a man of the last hour—or is it the hour before last? I have been out of it so long that I am not certain how far the hands of the clock have moved since—since—"

He glanced at the portrait of his father, exactly above the head of the girl, and as it were ignoring her in its painted austerity of feeling. He did not finish the sentence; but he did not remain silent for long.

"Only what must be avoided are fallacious inferences, my dear Lena—especially at this hour."

"Now you are making fun of me again," she said without looking up.

"Am I?" he cried."Making fun? No, giving warning. Hang it all, whatever truth people told you in the old days, there is also this one—that sparrows do fall to the

„Eu? Eu am apărut mai târziu—mult mai târziu. Nu pot să spun că-s copil, dar am apărut atât de recent, încât pot să-mi spun un om de ultimă oră—sau, să fie oare penultima? Am stat deoparte atâta vreme, încât nu mai ştiu bine cât de departe-au mers acele orologiului de când... de când..."

Aruncă o privire spre portretul tatălui său, exact deasupra capului ei; în sobrietatea de sentiment a picturii, bătrânul lăsa impresia că ignoră prezența fetei. Heyst nu termină fraza, dar tăcerea nu dură mult.

„Numai că, ce trebuie să evităm, scumpa mea Lena, sunt concluziile înşelătoare—mai ales în ceasul acesta."

„Iar îți bați joc de mine," zise ea fără să ridice privirea.

„Eu?" exclamă el. „Îmi bat joc? Nu. Te avertizez. Dracu' să le ia, indiferent de ce adevăruri ți s-au spus pe vremuri, mai există şi ăsta—că vrăbiile cad la pământ,

—Eu? Eu sunt mai vechi, mult mai vechi. Nu m-aș putea numi copil, dar sunt atât de recent că mă pot numi om de ultimă oră—sau să fie de penultimă oră? Am stat departe atâta vreme că nu mai sunt sigur cât de departe au mers acele ceasornicului de când... de când...

S-a uitat la portretul tatălui, chiar deasupra capului fetei, părând însă să o ignore complet în solemnitatea tușelor. Nu și-a terminat propoziția, dar nu a rămas mut prea mult timp.

—Numai că trebuie evitate concluziile greșite, draga mea Lena, mai ales în ceasul acesta.

—Acum iar râzi de mine, a zis ea fără să-și ridice privirea.

—Să râd? a strigat el. Eu să râd de tine? Nu—te avertizez. La naiba cu tot, orice adevăr ţi-or fi spus pe vremuri, mai există și acesta—că vrăbiile cad la pământ,

ground, that they are brought to the ground. This is no vain assertion, but a fact. That's why"—again his tone changed, while he picked up the table knife and let it fall disdainfully—"that's why I wish these wretched round knives had some edge on them. Absolute rubbish—neither edge, point, nor substance. I believe one of these forks would make a better weapon at a pinch. But can I go about with a fork in my pocket?" He gnashed his teeth with a rage very real, and yet comic.

"There used to be a carver here, but it was broken and thrown away a long time ago. Nothing much to carve here. It would have made a noble weapon, no doubt; but—"

He stopped. The girl sat very quiet, with downcast eyes. As he kept silence for some time, she looked up and said thoughtfully:

"Yes, a knife—it's a knife that you would want, wouldn't you, in case, in

pot fi doborâte. Astea nu-s vorbe goale, sunt fapte. Din cauza asta..."—din nou tonul lui se schimbă, în timp ce apucase de pe masă un cuțit şi îl lăsase să cadă la loc cu dispreț—„din cauza asta aş fi vrut ca nenorocitele astea de cuțite boante să fi fost ascuțite. Vax—n-au nici tăiş, nici vârf, nici rezistență. Cred că una dintre furculițele astea ar fi, la nevoie, o armă mai bună. Dar pot umbla cu o furculiță-n buzunar?" Scrâşni din dinți cu o furie foarte sinceră, lucru care n-o împiedica să fie comică.

„Exista pe-aici un cuțit mare de bucătărie, dar s-a rupt şi-a fost aruncat de mult. Nu prea e mare lucru de tăiat pe-aici. Ar fi fost o armă de-o deosebită noblețe, fără-ndoială, dar..."

Se opri. Fata şedea foarte liniştită, cu ochii-n jos. Cum tăcerea lui se prelungea, ea ridică privirea şi spuse, pe gânduri:

„Da, un cuțit—un cuțit ți-ar trebui, nu-i aşa, în cazul că... în cazul că..."

că sunt doborâte. Asta nu e o vorbă în zadar, e un fapt. De aceea... Din nou, cu un ton schimbat, a ridicat un cuţit de pe masă și l-a lăsat să cadă, cu dispreţ. De aceea aș vrea ca afurisitele astea de cuţite turtite să aibă o lamă mai de Doamne-ajută. Niște porcării, nu tu lamă, nu tu vârf ascuţit, astea nu-s cuţite. Cred că una din furculiţele astea ar fi, la nevoie, o armă mai bună. Dar pot să umblu cu o furculiţă în buzunar? A scrâșnit din dinţi cu o furie atât de reală, dar în aceeași măsură comică.

—Era pe-aici un cuţit de carne, dar s-a rupt și l-am aruncat de mult. Nu prea mai ai ce să tai pe-aici. Ar fi fost o armă nobilă, fără-ndoială. Doar că...

S-a oprit. Fata ședea foarte tăcută, cu privirea plecată. Fiindcă n-a mai zis nimic un timp, ea i-a întâlnit ochii și a spus, preocupată:

—Da, un cuţit... De un cuţit ai avea nevoie, nu, în caz că...în caz că...

case—"

He shrugged his shoulders.

"There must be a crowbar or two in the sheds; but I have given up all the keys together. And then, do you see me walking about with a crowbar in my hand? Ha, ha! And besides, that edifying sight alone might start the trouble for all I know. In truth, why has it not started yet?"

"Perhaps they are afraid of you," she whispered, looking down again.

"By Jove, it looks like it," he assented meditatively."They do seem to hang back for some reason. Is that reason prudence, or downright fear, or perhaps the leisurely method of certitude?"

Out in the black night, not very far from the bungalow, resounded a loud and prolonged whistle. Lena's hands grasped the sides of the chair, but she made no movement. Heyst started, and turned his face away from the door.

El dădu din umeri.

„Trebuie să fie vreo rangă sau două prin magazie, dar le-am dat lor toate cheile, grămadă. Şi-afară de asta, mă vezi pe mine umblând încoace şi-ncolo cu o rangă în mână? Ha-ha! Şi unde mai pui cât de edificatoare ar fi înfăţişarea mea; numai ea, şi-ar putea, cred, să stârnească tărăboi. În fond, mă-ntreb de ce n-a-nceput încă?"

„Poate că le e frică de tine," şopti ea, cu privirea din nou în pământ.

„Dumnezeule, aşa s-ar zice," consimţi el, pe gânduri. „S-ar părea că ezită, pentru vreun motiv oarecare. O fi prudenţă, sau de-a dreptul frică, sau poate-i numai metoda tacticoasă a certitudinii?"

Afară în beznă, nu prea departe de bungalow, răsună un şuierat prelung şi puternic. Mâinile Lenei se-ncleştară pe marginea scaunului, dar ea nu făcu nicio mişcare. Heyst tresări şi îşi întoarse faţa de la uşă.

El a ridicat din umeri.

—Trebuie să fie niște răngi în magazie, dar le-am dat toate cheile. Și-apoi, mă vezi pe mine umblând cu o rangă în mână? Ha, ha! Și-apoi, privirea mea suficient de edificatoare ar putea de la sine să dea drumul necazurilor. Să spun cinstit, de ce oare n-au început deja?

—Poate le e frică de tine, a șoptit ea, coborându-și din nou privirea.

—Dumnezeule, așa pare, a consimţit el meditativ. Din nu știu ce motiv, par să ezite. Să fie prudenţă, sau frică? Ori poate metoda cumpănită a certitudinii?

Afară, în negrul nopţii, nu departe de bungalou, a răsunat o fluierătură. Lena a apucat scaunul cu braţele, dar nu s-a mișcat din loc. Heyst a tresărit și și-a mutat privirea de pe ușă.

The startling sound had died away.

"Whistles, yells, omens, signals, portents—what do they matter?" he said."But what about the crowbar? Suppose I had it! Could I stand in ambush at the side of the door—this door—and smash the first protruding head, scatter blood and brains over the floor, over these walls, and then run stealthily to the other door to do the same thing—and repeat the performance for a third time, perhaps? Could I? On suspicion, without compunction, with a calm and determined purpose? No, it is not in me. I date too late. Would you like to see me attempt this thing while that mysterious prestige of mine lasts—or their not less mysterious hesitation?"

"No, no!" she whispered ardently, as if compelled to speak by his eyes fixed on her face."No, it's a knife you want to defend yourself with—to defend—there will be time—"

Şuieratul înfiorător se stinsese.

„Şuierături, urlete, presentimente, semnale—ce importanță au?" zise el. „Dar ranga? Să presupunem c-aş avea-o. Aş putea eu să stau la pândă după uşă—după uşa asta de-aici—şi să zdrobesc prima căpățână care-o să apară, să-mproşc cu creieri şi sânge duşumeaua, pereții ăştia şi s-alerg pe urmă pe furiş la uşa cealaltă ca să fac acelaşi lucru—şi să repet isprava a treia oară, poate? Aş fi în stare? Pe-o simplă bănuială, fără niciun scrupul, cu calm şi hotărâre? Nu, nu-i genul meu. Am apărut prea târziu. Ai vrea să vezi făcând treaba asta, câtă vreme mai dăinuie prestigiul meu misterios—sau nu mai puțin misterioasa lor şovăială?"

„Nu, nu!" şopti ea cu pasiune, ca şi cum ochii lui pironiți asupră-i ar fi silit-o să vorbească. „Nu. De-un cuțit ai nevoie, ca să te aperi cu el—să te aperi—să ai timp..."

Sunetul alarmant se stinsese.

—Fluiere, urlete, semne de rău augur, semnale și prevestiri—la ce ajută? a spus el. Dar ranga? Să zicem că aș avea ranga! Aș putea să-i prind în ambuscadă, lângă ușă, ușa asta, să sfărâm primul cap care intră, să împrăștii sânge și creieri peste tot, pe jos, pe pereţi și apoi să gonesc în secret la cealaltă ușă, să fac același lucru și după să repet totul a treia oară, poate? Aș putea? Din suspiciune doar, fără remușcări, calm și determinat? Nu, nu sunt capabil de așa ceva. Sunt prea bătrân. Ai vrea să mă vezi încercând asta cât durează prestigiul acesta misterios pe care-l am sau poate ezitarea lor la fel de misterioasă?

—Nu, nu! a șoptit ea arzătoare, împinsă parcă să vorbească de privirea lui fixă. Nu, cu un cuţit trebuie să te aperi... să te aperi... va fi timp...

"And who knows if it isn't really my duty?" he began again, as if he had not heard her disjointed words at all."It may be—my duty to you, to myself. For why should I put up with the humiliation of their secret menaces? Do you know what the world would say?"

He emitted a low laugh, which struck her with terror. She would have got up, but he stooped so low over her that she could not move without first pushing him away.

"It would say, Lena, that I—that Swede—after luring my friend and partner to his death from mere greed of money, have murdered these unoffending shipwrecked strangers from sheer funk. That would be the story whispered—perhaps shouted—certainly spread out, and believed—and *believed,* my dear Lena!"

"Who would believe such awful things?"

„Şi cine poate spune dacă nu-i realmente datoria mea?" începu el din nou, ca şi cum n-ar fi auzit deloc cuvintele ei fără şir. „Ar putea fi datoria mea față de tine, față de mine însumi. De ce să suport umilința amenințărilor lor ascunse? Ştii ce-o să spună lumea?"

Hohoti scurt, surd, râs care pe ea o umplu de groază. Ar fi vrut să se ridice, dar el era aplecat atât de mult asupra ei, încât nu s-ar fi putut mişca fără să-l împingă întâi la o parte.

„Ar spune, Lena, că eu—că suedezul—după ce l-am momit şi apoi l-am împins la moarte pe prietenul şi tovarăşul meu, din simplă lăcomie de bani, i-am ucis pe aceşti nevinovați de străini naufragiați, de frică. Asta va fi povestea care se va şopti—se va striga poate—se va răspândi cu siguranță şi va fi crezută—*crezută*, Lena mea scumpă!"

„Cine-o să creadă asemenea orori?"

—Și cine știe dacă nu e chiar datoria mea? a început el din nou, ca și cum nu ar fi ajuns la urechea lui vorbele ei dezlânate. Poate că este datoria mea faţă de mine, faţă de tine. De ce să suport eu umilinţa ameninţărilor lor voalate? Ştii ce-ar spune lumea?

A râs gutural, umplând-o de groază pe fată. S-ar fi ridicat, dar el se aplecase atât de mult peste ea încât nu se putea mișca fără a-l da la o parte mai întâi.

—Ar spune, Lena, că eu—suedezu' ăla—după ce mi-am ademenit prietenul și tovarășul la moarte din pură lăcomie, i-am ucis pe naufragiaţii ăștia simpatici pur și simplu de laș ce sunt. Aceasta ar fi istoria spusă pe la colţuri—poate chiar în gura mare—răspândită și chiar crezută—lumea ar crede așa ceva, draga mea Lena!

—Cine ar crede lucruri așa îngrozitoare?

"Perhaps you wouldn't—not at first, at any rate; but the power of calumny grows with time. It's insidious and penetrating. It can even destroy one's faith in oneself—dry-rot the soul."

All at once her eyes leaped to the door and remained fixed, stony, a little enlarged. Turning his head, Heyst beheld the figure of Ricardo framed in the doorway. For a moment none of the three moved; then, looking from the newcomer to the girl in the chair, Heyst formulated a sardonic introduction.

"Mr. Ricardo, my dear."

Her head drooped a little. Ricardo's hand went up to his moustache. His voice exploded in the room.

"At your service, ma'am!"

He stepped in, taking his hat off with a flourish, and dropping it carelessly on a chair near the door.

„Poate că tu nu—cel puțin la început. Dar forța calomniei creşte cu timpul. E insidioasă, pătrunzătoare. Poate distruge până şi încrederea în tine însuți—poate să-ți descompună sufletul."

Deodată ochii ei săriră la uşă şi rămaseră fixați, încremeniți, uşor măriți. Întorcându-şi capul, Heyst văzu silueta lui Ricardo încadrată în uşă. O clipă niciunul dintre cei trei nu făcu nicio mişcare, apoi, privind de la noul venit spre fata de pe scaun, Heyst formulă sarcastic o prezentare:

„Domnul Ricardo, draga mea."

Ea înclină puțin capul. Ricardo duse mâna la mustăți. Vocea lui umplu odaia:

„La ordinele dumneavoastră, doamnă!"

Intră scoțându-şi pălăria cu un gest pretențios, lăsând-o apoi nepăsător să cadă pe un scaun lângă uşă.

—Poate că tu n-ai crede, nu la început, oricum. Calmonia, însă, se răspândește cu timpul. E perfidă și prinde rădăcini adânci. Poate să-i distrugă omului încredere în sine, să facă să-i putrezească sufletul în el.

Deodată, ochii ei s-au întors către ușă și au rămas ca împietriți, ușor dilatați. Întorcându-și capul, Heyst a zărit silueta lui Ricardo în pragul ușii. Pentru o clipă, nimeni nu a mișcat. Apoi, uitându-se de la noul venit la fata din scaun, Heyst a formulat sardonic o prezentare:

—Domnul Ricardo, draga mea.

Ea și-a lăsat capul în jos puţin. Ricardo și-a dus mâna la mustață. Vocea i-a explodat în încăpere:

—În slujba dumneavoastră, doamnă!

A pășit înăuntru, dându-și jos cu vigoare pălăria și lăsând-o nepăsător pe un scaun de lângă ușă.

"At your service," he repeated, in quite another tone."I was made aware there was a lady about, by that Pedro of ours; only I didn't know I should have the privilege of seeing you tonight, ma'am."

Lena and Heyst looked at him covertly, but he, with a vague gaze avoiding them both, looked at nothing, seeming to pursue some point in space.

"Had a pleasant walk?" he asked suddenly.

"Yes. And you?" returned Heyst, who had managed to catch his glance.

"I? I haven't been a yard away from the governor this afternoon till I started for here." The genuineness of the accent surprised Heyst, without convincing him of the truth of the words."Why do you ask?" pursued Ricardo with every inflection of perfect candour.

"You might have wished to explore

„La ordinele dumneavoastră," repetă el pe un ton cu totul altul. „Am fost încunoştiinţat de Pedro al nostru că există o doamnă aici. Numai că nu ştiam că voi avea onoarea să vă văd în astă-seară, doamnă."

Lena şi Heyst îl observau pe furiş, dar el, cu o privire vagă ce-i evita pe amândoi, nu privea nicăieri precis, părea să urmărească un punct în spaţiu.

„A fost agreabilă, plimbarea?" întrebă el pe neaşteptate.

„Da. Şi a dumneavoastră?" replică Heyst, care izbutise să-i prindă privirea.

„Eu? Un pas nu m-am depărtat de patron, toată după-amiaza, până a veni încoace." Naturaţelea tonului îl surprinse pe Heyst, fără să-l convingă de adevărul cuvintelor. „De ce mă-ntrebaţi?" continuă Ricardo cu o candoare admirabilă.

„Mă gândeam că poate aţi vrut să

—În slujba dumneavoastră, a repetat el, dar pe un ton cu totul diferit. Am aflat că se află o doamnă aici, de la Pedro al nostru, doar că nu știam dacă voi avea privilegiul să vă văd astă-seară, doamnă.

Lena și Heyst îl priveau pe furiș dar el, evitându-i pe amândoi cu o căutătură stranie, se uita în gol, părând să caute cu privirea un punct în spațiul încăperii.

—V-a priit plimbarea? a întrebat deodată.

—Da, dumneavoastră? i-a răspuns Heyst, care reușise să-i întâlnească privirea.

—Eu? Eu nu m-am mișcat nici un metru de lângă patron în după-amiaza asta până să vin la voi. Sinceritatea glasului l-a surprins pe Heyst, fără a-l convinge de adevărul vorbelor. De ce întrebaţi? a urmat Ricardo cu o candoare desăvârșită.

—Poate voiaţi să exploraţi puţin

the island a little," said Heyst, studying the man, who, to render him justice, did not try to free his captured gaze."I may remind you that it wouldn't be a perfectly safe proceeding."

Ricardo presented a picture of innocence.

"Oh, yes—meaning that Chink that has run away from you. He ain't much!"

"He has a revolver," observed Heyst meaningly.

"Well, and you have a revolver, too," Mr. Ricardo argued unexpectedly."I don't worry myself about that."

"I? That's different. I am not afraid of you," Heyst made answer after a short pause.

"Of me?"

"Of all of you."

"You have a queer way of putting things," began Ricardo.

explorați puțin insula," zise Heyst studiindu-şi omul care, ca să fim drepți, nu mai încerca să-şi eschiveze privirea. „Mi-as îngădui să vă amintesc că nu ar fi o tentativă absolut lipsită de pericol."

Ricardo era imaginea inocenței personificate.

„Ah, da—vorbiți de chinezul care a fugit de la dumneavoastră. Nu-i mare lucru."

„Are revolver," obiectă Heyst cu înțeles.

„Da, dar şi dumneavoastră aveți revolver," replică domnul Ricardo pe neaşteptate. „Nu-mi fac griji din cauza asta."

„Eu? E cu totul altceva. Mie nu mi-e frică de dumneavoastră," răspunse Heyst după un scurt interval.

„De mine?"

„De dumneavoastră toți."

„Aveți un fel ciudat de a prezenta lucrurile," începu Ricardo.

insula, a spus Heyst, studiindu-l pe bărbat, care, trebuie spus, nu a încercat să-și elibereze privirea. V-aș reaminti că nu ar fi o întreprindere complet sigură.

Ricardo era întruchiparea inocenței.

—Ah, da, vă referiţi la chinezul ăla care v-a fugit. Nu-i nimic de capul lui!

—Are un revolver, a observat Heyst cu înţeles.

—Ei bine, și dumneavoastră aveţi un revolver, a întărit pe neașteptate Ricardo. Și nu-mi fac griji în legătură cu asta.

—Eu? Asta-i altceva. Mie nu mi-e frică de dumneavoastră, a răspuns Heyst după o scurtă pauză.

—De mine?

—De toți.

—Straniu mai vedeţi lucrurile, a început Ricardo.

At that moment the door on the compound side of the house came open with some noise, and Pedro entered, pressing the edge of a loaded tray to his breast. His big, hairy head rolled a little, his feet fell in front of each other with a short, hard thump on the floor. The arrival changed the current of Ricardo's thought, perhaps, but certainly of his speech.

"You heard me whistling a little while ago outside? That was to give him a hint, as I came along, that it was time to bring in the dinner; and here it is."

Lena rose and passed to the right of Ricardo, who lowered his glance for a moment. They sat down at the table. The enormous gorilla back of Pedro swayed out through the door.

"Extraordinary strong brute, ma'am," said Ricardo. He, had a propensity to talk about"his Pedro," as some men will talk of their dog."He ain't pretty, though. No, he ain't pretty. And he

În clipa asta uşa dinspre curte se deschise cu oarecare zgomot şi Pedro îşi făcu apariția, strângând la piept marginea unei tăvi încărcate. Capul lui mare şi păros se legăna puțintel, picioarele călcau pe podea unul în fața altuia cu un bocănit scurt şi puternic. Sosirea acestuia schimbă cursul ideilor lui Ricardo, poate, în orice caz i-l schimbă pe-al vorbelor.

„M-ați auzit adineauri fluierând de afară? Era un fel de indicație pentru el că veneam şi că ar fi timpul să servească masa: şi iată-l."

Lena se ridică şi trecu în dreapta lui Ricardo care, o clipă, lăsă ochii în jos. Se aşezară la masă. Spinarea enormă de gorilă a lui Pedro dispăru legănându-se, pe uşă.

„Extraordinar de puternică, bruta asta, doamnă," spuse Ricardo. Îi plăcea să vorbească despre „Pedro al lui", aşa cum unor oameni le place să vorbească despre câinele lor. „Cu toate că nu-i frumos. Nu,

În acel moment, o ușă dinspre curte s-a deschis cu zgomot și a intrat Pedro, proptind de piept colțul unei tave încărcate. Capul lui mare și păros se bălăngănea ușor, picioarele înaintau cu bufnituri scurte pe podea. Sosirea a schimbat discursul lui Ricardo, dacă nu și cursul gândurilor sale.

—M-ați auzit mai devreme fluierând afară? A fost ca să știe, când ajung și eu, că e timpul să aducă cina—și iată c-a venit.

Lena s-a ridicat și a trecut în dreapta lui Ricardo, care și-a plecat pentru un moment privirea. S-au așezat la masă. Spatele enorm de gorilă al lui Pedro a ieșit pe ușă, legănându-se.

—O brută extraordinar de puternică, doamnă, a spus Ricardo. Avea tendința să vorbească despre „Pedro al lui", cum vorbesc unii oameni despre proprii câini. Simpatic, însă, nu-i. Nu, nu e

has got to be kept under. I am his keeper, as it might be. The governor don't trouble his head much about dee-tails. All that's left to Martin. Martin, that's me, ma'am."

Heyst saw the girl's eyes turn towards Mr. Jones's secretary and rest blankly on his face. Ricardo, however, looked vaguely into space, and, with faint flickers of a smile about his lips, made conversation indefatigably against the silence of his entertainers. He boasted largely of his long association with Mr. Jones—over four years now, he said. Then, glancing rapidly at Heyst:

"You can see at once he's a gentleman, can't you?"

"You people," Heyst said, his habitual playful intonation tinged with gloom,"are divorced from all reality in my eyes."

Ricardo received this speech as if he had been expecting to hear those very

frumos nu-i, în niciun caz. Şi trebuie ținut la respect. Eu sunt custodele lui, cum s-ar zice. Patronul nu-şi prea bate capul cu mărunțişuri de-astea. Lasă totul pe seama lui Martin. Martin sunt eu, doamnă."

Heyst văzu ochii fetei îndreptându-se spre secretarul domnului Jones, oprindu-se, fără expresie, pe fața lui. Ricardo însă privea în spațiu, vag şi, cu palide schițări de zâmbet, făcea neobosit conversație, în ciuda tăcerii gazdelor sale. Se lăuda insistent cu îndelungata lui asociere cu domnul Jones—uite, se făceau mai bine de patru ani, zicea. Apoi, cu o privire scurtă către Heyst:

„Se vede imediat că-i un gentleman, nu?"

„În ochii mei," făcu Heyst pe tonul lui obişnuit uşor glumeț, cu o nuanță de melancolie de data asta, „sunteți cu toții absolut lipsiți de realitate."

Ricardo primi spusele astea cu aerul că tocmai asemenea cuvinte se aştepta să

deloc. Și trebuie ţinut din scurt. Eu sunt, să zic așa, stăpânul lui. Patronul nu-și bate prea tare capul cu *detalii*. Toate astea-s lăsate în seama lui Martin. Martin eu sunt, doamnă.

Heyst a văzut cum ochii fetei se întorc către secretarul domnului Jones și îl privesc absenţi. Ricardo, în schimb, privea vag în spaţiu și, cu un zâmbet abia vizibil în colţul buzelor, făcea conversaţie fără a ceda tăcerii gazdelor sale. Se fălea mult cu legătura de lungă durată cu domnul Jones—de patru ani deja, zicea. Apoi, uitându-se deodată la Heyst:

—Se vede cu ochiul liber că-i un gentleman, nu?

—În ochii mei, a spus Heyst cu obișnuita sa intonaţie jucăușă, cu un iz de melancolie, voi, domnilor, sunteţi rupţi de orice realitate.

Ricardo a ascultat vorbele acestea ca și cum la ele se aștepta, sau ca și cum nu i-

words, or else did not mind at all what Heyst might say. He muttered an absent-minded"Ay, ay," played with a bit of biscuit, sighed, and said, with a peculiar stare which did not seem to carry any distance, but to stop short at a point in the air very near his face:

"Anybody can see at once *you* are one. You and the governor ought to understand each other. He expects to see you tonight. The governor isn't well, and we've got to think of getting away from here."

While saying these words he turned himself full towards Lena, but without any marked expression. Leaning back with folded arms, the girl stared before her as if she had been alone in the room. But under that aspect of almost vacant unconcern the perils and emotion that had entered into her life warmed her heart, exalted her mind with a sense of an inconceivable intensity of existence.

audă, sau că, în orice caz, nu se sinchisea deloc despre ce putea spune Heyst. Mormăi distrat „Da, da," jucă în mână bucata de pesmet, oftă şi, cu o privire ciudată ce nu părea să meargă departe, ci să se oprească într-un punct de aer, foarte aproape de mutra lui, spuse:

„Oricine poate să-şi dea imediat seama că şi *dumneavoastră* sunteți. Dumneavoastră şi patronul ar trebui să vă puteți înțelege. El se aşteaptă să vă vadă astă-seară. Nu se simte bine şi trebuie să ne gândim la plecare."

În timp ce rostea aceste cuvinte, se întoarse cu fața spre Lena, dar fără o expresie bine definită pe față. Rezemată în scaun, cu brațele încrucişate, fata privea înaintea ei ca şi cum ar fi fost singură-n odaie. Dar, sub aerul acesta de nepăsare absolută, primejdia şi emoția care pătrunseseră în viața ei ca să-i încălzească inima şi să-i exalte mintea îi dădeau un sentiment de uluitoare intensitate a trăirii.

ar fi păsat ce avea Heyst de zis. A murmurat un „Da, da," distrat, s-a jucat cu o bucăţică de pesmet, a oftat, holbându-se straniu, parcă la un punct în spaţiu foarte apropiat de chipul său și a spus:

—Oricine-și dă seama imediat că *dumneavoastră* sunteţi. V-aţi înţelege foarte bine cu patronul. Vă așteaptă astă-seară. Nu se simte bine, ne gândim să plecăm de-aici.

Spunând astea, s-a întors cu totul către Lena, fără a o privi în vreun fel anume. Rezemată de scaun, cu mâinile încrucișate, fata privea fix, înainte, de parcă ar fi fost singură în încăpere. Dar sub aspectul acesta nonșalant, pericolele și grija care-și făcuseră loc în viaţa ei îi încălzeau inima, îi exaltau mintea și-i dădeau sentimentul unei intensităţi de neconcept a existenţei.

"Really? Thinking of going away from here?" Heyst murmured.

"The best of friends must part," Ricardo pronounced slowly."And, as long as they part friends, there's no harm done. We two are used to be on the move. You, I understand, prefer to stick in one place."

It was obvious that all this was being said merely for the sake of talking, and that Ricardo's mind was concentrated on some purpose unconnected with the words that were coming out of his mouth.

"I should like to know," Heyst asked with incisive politeness,"how you have come to understand this or anything else about me? As far as I can remember, I've made you no confidences."

Ricardo, gazing comfortably into space out of the back of his chair—for some time all three had given up any pretence of eating—answered abstractedly:

„Într-adevăr, vă gândiți să plecați?" murmură Heyst.

„Şi prietenii cei mai buni trebuie să se despartă," declară Ricardo lent. „Şi atâta vreme cât se despart prieteni, nu-i niciun rău în asta. Noi doi suntem deprinşi să pribegim. Din câte înțeleg, dumneavoastră preferați să stați într-un loc."

Se vedea bine că toate astea le spunea mai mult ca să nu tacă şi că mintea lui Ricardo era absorbită de ceva fără nicio legătură cu vorbele care-i ieşeau din gură.

„Mi-ar face plăcere să aflu," zise Heyst cu politețe incisivă, „cum ați ajuns să înțelegeți lucrul acesta, sau oricare altul, despre mine. Din câte îmi aduc aminte, nu v-am făcut niciun fel de confidențe."

Ricardo, rezemat confortabil cu spinarea de scaun şi privind vag în spațiu—de câtăva vreme renunțaseră toți trei să se mai prefacă a mânca—răspunse cu un aer distrat:

—Chiar aşa? Vă gândiţi să plecaţi de-aici? a murmurat Heyst.

—Și cei mai buni prieteni se despart, s-a pronunţat Ricardo fără grabă. Și, câtă vreme se despart ca prieteni, nu-i nicio problemă. Noi doi suntem mereu în mişcare. Dumneavoastră, înţeleg, vă place mai mult să staţi într-un loc.

Era evident că toate astea erau spuse doar de dragul de a vorbi, și că mintea lui Ricardo era concentrată pe un scop neasociat cu vorbele care-i ieșeau pe gură.

—Aș vrea să știu, a întrebat Heyst cu politeţe incisivă, cum aţi ajuns dumneavoastră să înţelegeţi asta despre mine, sau orice altceva? Din câte-mi amintesc, nu v-am făcut nicio confidenţă.

Ricardo, privind comod în spaţiu din scaunul său—de o vreme, nimeni nu se mai prefăcea că ar fi atent la masă—a răspuns într-un mod abstract:

"Any fellow might have guessed it." He sat up suddenly, and uncovered all his teeth in a grin of extraordinary ferocity, which was belied by the persistent amiability of his tone."The governor will be the man to tell you something about that. I wish you would say you would see my governor. He's the one who does all our talking. Let me take you to him this evening. He ain't at all well; and he can't make up his mind to go away without having a talk with you."

Heyst, looking up, met Lena's eyes. Their expression of candour seemed to hide some struggling intention. Her head, he fancied, had made an imperceptible affirmative movement. Why? What reason could she have? Was it the prompting of some obscure instinct? Or was it simply a delusion of his own senses? But in this strange complication invading the quietude of his life, in his state of doubt and disdain and almost of despair with

„Oricine ar fi putut să ghicească." Se ridică deodată şi îşi descoperi toți dinții într-un rânjet de-o ferocitate extraordinară, pe care-o masca minciuna amabilității stăruitoare a tonului cu care vorbea. „Patronul e omul care vă poate spune câte ceva pe chestia asta. Aş vrea să acceptați să-l vedeți pe patronul meu. Pentru noi, el vorbeşte. Dați-mi voie să vă conduc la el în astă-seară. Nu se simte deloc bine; şi nu se poate hotărî să plece, înainte de a fi stat de vorbă cu dumneavoastră."

Heyst, ridicându-şi ochii, îi întâlni pe-ai Lenei. Candoarea care se citea în ei părea să ascundă intenții combative. Capul ei, avu el impresia, făcuse un imperceptibil semn afirmativ. De ce? Ce motiv putea ea să aibă? Era cumva îndmenul vreunul instinct obscur? Sau pur şi simplu o iluzie înşelătoare? Dar în această invazie de stranii complicații în tihna vieții sale, în starea de îndoială şi de dispreț, de disperare aproape, cu care privea situația,

—Oricine și-ar fi dat seama. S-a ridicat dintr-odată, dezvelindu-și toţi dinţii într-un rânjet de o ferocitate extraordinară, care era contrazisă de amabilitatea persistentă a tonului său. Patronul v-ar putea spune ceva despre asta. Aş vrea să spuneţi că vă veţi vedea cu patronul meu. El e cel care vorbește, pentru noi. Lăsaţi-mă să vă duc la el în seara asta. Nu se simte deloc bine și nu se poate hotărî să plece fără să discute cu dumneavoastră.

Uitându-se în sus, Heyst a întâlnit ochii Lenei. Candoarea lor părea să ascundă gânduri grele. Capul ei, i s-a părut, făcuse o imperceptibilă mișcare afirmativă. De ce? Ce motiv să fi avut? Era imboldul vreunui instinct obscur? Sau pur și simplu se înșelau simțurile lui? Dar în această complicaţie stranie care îi invadase viaţa liniștită, în starea de îndoială și de dispreţ și aproape de disperare cu care se privea, prefera să lase o aparenţă

which he looked at himself, he would let even a delusive appearance guide him through a darkness so dense that it made for indifference.

"Well, suppose I *do* say so?"

Ricardo did not conceal his satisfaction, which for a moment interested Heyst.

"It can't be my life they are after," he said to himself."What good could it be to them?"

He looked across the table at the girl. What did it matter whether she had nodded or not? As always when looking into her unconscious eyes, he tasted something like the dregs of tender pity. He had decided to go. Her nod, imaginary or not imaginary, advice or illusion, had tipped the scale. He reflected that Ricardo's invitation could scarcely be anything in the nature of a trap. It would have been too absurd. Why carry subtly into a trap someone already bound hand and foot, as

prefera să se lase călăuzit, prin bezna asta atât de densă, fie şi de o aparență înşelătoare.

„Bine, să presupunem c-aş zice da."

Ricardo nu-şi ascunse satisfacția care, o clipă, stârni interesul lui Heyst.

„Poate că vor să mă omoare," îşi zise el în gând. „La ce le-ar servi?"

Se uită, peste masă, spre Lena. Ce importanță mai avea dacă-i făcuse semn sau nu? Ca totdeauna când privea în ochii ei rătăciți, avea senzația că gustă ca din drojdia unei mile pline de tandrețe. Se hotărâse să se ducă. Semnul ei, imaginar sau ne-imaginar, sfat sau năzărire, înclinase balanța. Se gândi că învitația lui Ricardo cu greu ar fi putut însemna ceva de genul unei curse întinse. Prea ar fi fost absurd. Ce să-l mai atragi într-o cursă prin subterfugii subtile pe unul pe care l-ai

înșelătoare să-l ghideze într-un întuneric atât de adânc.

—Ei, să zicem că spun da.

Ricardo n-a putut să-şi ascundă satisfacţia, care pentru un moment l-a interesant pe Heyst.

„Doar nu vor să-mi ia viața," și-a spus el. „La ce le-ar folosi?"

S-a uitat peste masă la fată. Ce conta dacă dăduse sau nu din cap? Ca de obicei când privea în ochii ei pierduţi, simţea că gustă ceva ca drojdia unei mile delicate. Decisese să se ducă. Încuviinţarea ei, imaginară sau nu, sfat sau iluzie, înclinase balanţa. S-a gândit că invitaţia lui Ricardo nu are cum să fie o capcană. Ar fi fost prea absurd. De ce să duci atât de subtil într-o capcană pe cineva deja prins efectiv de mâini și de picioare?

it were?

All this time he had been looking fixedly at the girl he called Lena. In the submissive quietness of her being, which had been her attitude ever since they had begun their life on the island, she remained as secret as ever. Heyst got up abruptly; with a smile of such enigmatic and despairing character that Mr. Secretary Ricardo, whose abstract gaze had an all-round efficiency, made a slight crouching start, as if to dive under the table for his leg-knife—a start that was repressedas soon as begun. He had expected Heyst to spring on him or draw a revolver, because he created for himself a vision of him in his own image. Instead of doing either of these obvious things, Heyst walked across the room, opened the door, and put his head through it to look out into the compound.

As soon as his back was turned, Ricardo's hand sought the girl's arm under

legat, ca să zic aşa, de mâini şi de picioare?

Tot timpul, privise țintă spre fata pe care o numea Lena. În pasivitatea docilă a comportării ei, care-i fusese atitudinea chiar de când începuseră viața împreună aici, pe insulă, ea rămânea acelaşi mister dintotdeauna. Heyst se ridică brusc în picioare, cu un zâmbet atât de enigmatic şi de disperat, încât domnul secretar Ricardo, a cărui privire rătăcitoare nu scăpa nimic din ce se petrecea în jurul lui, schiță un uşor început de mişcare, de aplecare, parc-ar fi vrut să se plece sub masă s-apuce cuțitul de la picior—dar şi-l reprimă imediat. Se aşteptase ca Heyst să sară la el sau să scoată un revolver, pentru că îşi crease o imagine a lui după chipul şi asemănarea sa. În loc de-a face unul din aceste lucruri, fireşti pentru Ricardo, Heyst traversă odaia, deschise uşa din dos şi scoase capul afară să privească în curte.

De-abia îşi întoarse Heyst spatele, că Ricardo căută pe sub masă brațul Lenei.

Tot acest timp se uitase fix la fata ce purta numele de Lena. În tăcerea subordonată a ființei sale, care fusese atitudinea ei încă de când își începuseră viața pe insulă, rămânea la fel de misterioasă ca întotdeauna. Heyst s-a sculat brusc, cu un zâmbet atât de enigmatic și deznădăjduit, că domnul secretar Ricardo, a cărui căutătură vedea tot ce era de văzut, a tresărit ca și cum ar fi vrut să apuce cuțitul de la picior, mișcare care a fost înăbușită imediat ce a început. Se așteptase ca Heyst să se avânte asupra lui sau să scoată un revolver, pentru că-și crease o viziune a acestuia în propria sa imagine. În loc să facă vreunul din aceste lucruri evidente, Heyst a străbătut camera, a deschis ușa și a scos afară capul, să se uite în curte.

Imediat ce și-a întors spatele, mâna lui Ricardo a căutat-o pe a fetei pe sub

the table. He was not looking at her, but she felt the groping, nervous touch of his search, felt suddenly the grip of his fingers above her wrist. He leaned forward a little; still he dared not look at her. His hard stare remained fastened on Heyst's back. In an extremely low hiss, his fixed idea of argument found expression scathingly:

"See! He's no good. He's not the man for you!"

He glanced at her at last. Her lips moved a little, and he was awed by that movement without a sound. Next instant the hard grasp of his fingers vanished from her arm. Heyst had shut the door. On his way back to the table, he crossed the path of the girl they had called Alma—she didn't know why—also Magdalen, whose mind had remained so long in doubt as to the reason of her own existence. She no longer wondered at that bitter riddle, since her heart found its solution in a blinding,

Nu se uita la ea, dar fata îi simți bâjbâiala, atingerea nervoasă a căutării, încleştarea crispată a degetelor pe încheietura mâinii. El se plecă puțin înainte; nu îndrăznea încă să se uite la ea. Privirea-i dură rămânea țintuită pe spinarea lui Heyst. Ideea lui fixă, argumentul lui suprem, îşi găsi expresia într-un fel de şuierat, foarte încet, caustic:

„Uite-l! Nu-i bun de nimic! Nu face de dumneata!"

O privi, în fine. Buzele ei se mişcară uşor, şi el fu impresionat de această mişcare fără sunet. În clipa următoare strânsoarea puternică a degetelor lui pe brațul ei dispăru. Heyst închisese uşa. Întorcându-se la masă, tăie calea fetei căreia i se spusese Alma—ea nu ştia de ce—şi Magdalena, şi în al cărei spirit domnise atâta vreme îndoiala asupra motivelor propriei sale existențe. Acum nu-şi mai punea întrebări asupra acestei amare enigme, pentru că inima ei îi găsise

masă. Nu se uita la ea, dar a simţit pipăitul nervos al căutării și brusca strângere a încheieturii cu degetele lui. S-a aplecat înainte ușor, în continuare fără a îndrăzni să o privească. Privirea îi rămânea fixată pe spatele lui Heyst. Cu un sâsâit foarte încet, ideea lui fixă de argument și-a găsit o aspră expresie:

—Vezi! Nu-i bun de nimic. Nu-i bărbatul bun pentru tine!

A privit-o în sfârșit. Buzele i s-au mișcat ușor, iar el a fost afectat de această mișcare lipsită de sunet. În următoarea clipă, strânsoarea puternică a degetelor i-a eliberat mâna. Heyst închisese ușa. Întorcându-se la masă, a tăiat calea fetei pe care o chemaseră Alma—ea nu aflase de ce—dar și Magdalena, care fusese atâta vreme cufundată într-o îndoială în legătură cu propria existenţă. Nu o mai preocupa misterul amar, fiindcă inima ei găsise alinarea într-un scop fierbinte ca o

hot glow of passionate purpose.

răspunsul într-un pasionant, orbitor, fierbinte țel.

obligaţie pasionantă.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

CHAPTER TEN

She passed by Heyst as if she had indeed been blinded by some secret, lurid, and consuming glare into which she was about to enter. The curtain of the bedroom door fell behind her into rigid folds. Ricardo's vacant gaze seemed to be watching the dancing flight of a fly in mid air.

"Extra dark outside, ain't it?" he muttered.

"Not so dark but that I could see that man of yours prowling about there," said Heyst in measured tones.

"What—Pedro? He's scarcely a man you know; or else I wouldn't be so fond of him as I am."

"Very well. Let's call him your worthy associate."

"Ay! Worthy enough for what we

Capitolul X

Ea trecu pe lângă Heyst ca şi cum într-adevăr fusese orbită de-o strălucire tainică, tragică, devorantă, în care pătrundea acum. Perdeaua din uşa dormitorului căzu în urma ei în falduri care încremeniră. Privirea lipsită de expresie a lui Ricardo părea să urmărească în aer zborul jucăuş al unei muşte.

„Tare-ntuneric afară, nu?" mormăi el.

„Nu chiar atât de întuneric ca să nu-l fi putut vedea pe omul acela al dumneavoastră dând târcoale pe-aici," zise Heyst pe un ton măsurat.

„Care? Pedro? De-abia dacă-i poți spune om, ştiți; altfel nici nu mi-ar fi atât de drag."

„Mă rog. Să-i spunem atunci prețiosul dumneavoastră asociat."

„Deh. Destul de prețios pentru ce

Capitolul X

Fata a trecut pe lângă Heyst ca și cum ar fi fost într-adevăr orbită de o înfiorătoare strălucire tainică, mistuitoare, în care era pe cale să intre. Perdeaua dormitorului a căzut în urma ei în pliuri inerte. Privirea goală a lui Ricardo părea să urmărească zborul grațios al unei muște în încăpere.

—Deosebit de întuneric afară, nu-i așa? a murmurat el.

—Nu atât de întuneric încât să nu-l observ pe omul dumneavoastră dând târcoale pe-aici, a zis Heyst pe un ton măsurat.

—Ce, Pedro? Nu prea e om, să știți—că nu mi-ar mai fi așa drag.

—Prea bine. Să-i zicem... asociatul dumneavoastră de încredere.

—Vai, cam distins pentru ce sarcini

want of him. A great stand-by is Peter in a scrimmage. A growl and a bite—oh, my! And you don't want him about?"

"I don't."

"You want him out of the way?" insisted Ricardo with an affectation of incredulity which Heyst accepted calmly, though the air in the room seemed to grow more oppressive with every word spoken.

"That's it. I do want him out of the way." He forced himself to speak equably.

"Lor'! That's no great matter. Pedro's not much use here. The business my governor's after can be settled by ten minutes' rational talk with—with another gentleman. Quiet talk!"

He looked up suddenly with hard, phosphorescent eyes. Heyst didn't move a muscle. Ricardo congratulated himself on having left his revolver behind. He was so exasperated that he didn't know what he

cerem noi de la el. E de mare ajutor la o învălmăşeală. Un muget şi-o muşcătură—oh, Doamne! Şi nu-l vreți prin apropiere?"

„Eu, nu!"

„Vreți să plece de-aici?" stărui Ricardo, afectând o incredulitate pe care Heyst o acceptă calm, cu toate că atmosfera din odaie părea să devină mai apăsătoare cu fiecare cuvând rostit.

„Exact. Vreau să plece de-aici." Se sili să vorbească pe un ton stăpânit.

„Doamne! Nu-i mare lucru. Nu prea are ce face pe-aici. Afacerea de care se ocupă patronul poate fi rezolvată în zece minute de convorbire rezonabilă cu... cu un alt gentleman. Convorbire liniştită."

Privi deodată în sus, cu ochi duri, fosforescenți. Pe fața lui Heyst nicio fibră nu se clinti. Ricardo se felicită că venise fără revolver. Era exasperat în aşa hal, încât nu-şi dădea seama de ce-ar fi fost în stare

îi dăm. Peter e de mare ajutor într-o încăierare. Un mârâit și o mușcătură—o, Doamne! Şi nu-l vreţi prin preajmă?

—Nu.

—Vreţi să nu vă mai stea în cale? a insistat Ricardo cu un scepticism pe care Heyst a acceptat-o cu calm, deși aerul din încăpere părea să devină tot mai apăsător cu fiecare cuvânt rostit.

—Da, așa e. Chiar vreau să nu-mi stea în cale. Heyst s-a forţat să vorbească echilibrat.

—Dumnezeule! Nu-i mare chestie. Pedro nu-i de mare ajutor pe aici. Treaba pe care o urmărește patronul meu poate fi încheiată printr-o discuţie raţională de zece minute cu... cu un alt gentleman. O discuţie paşnică!

S-a uitat în sus deodată cu niște ochi puternici, fosforescenţi. Heyst nu a mișcat niciun mușchi. Ricardo a fost mândru de sine că și-a lăsat acasă revolverul. Era atât de exasperat că nu știa ce-ar fi putut să facă

might have done. He said at last:

"You want poor, harmless Peter out of the way before you let me take you to see the governor—is that it?"

"Yes, that is it."

"H'm! One can see," Ricardo said with hidden venom,"that you are a gentleman; but all that gentlemanly fancifulness is apt to turn sour on a plain man's stomach. However—you'll have to pardon me."

He put his fingers into his mouth and let out a whistle which seemed to drive a thin, sharp shaft of air solidly against one's nearest ear-drum. Though he greatly enjoyed Heyst's involuntary grimace, he sat perfectly stolid waiting for the effect of the call.

It brought Pedro in with an extraordinary, uncouth, primeval impetuosity. The door flew open with a clatter, and the wild figure it disclosed

să facă. În cele din urmă zise:

„Vreți ca sărmanul, inofensivul Pedro să plece de-aici înainte de a-mi permite să vă conduc la patron—asta vreți?"

„Da. Asta."

„Hm! Se vede," făcu Ricardo înghițindu-şi veninul, „că sunteți un gentleman; dar toate fanteziile astea de gentleman fac să i se acrească unui om simplu. Dar—o să trebuiască să mă iertați."

Îşi puse degetele în gură şi scoase un şuierat ce păru să străpungă cu o săgeată subțire, ascuțită, de aer solidificat, timpanele din jur. Cu toate că strâmbătura involuntară a lui Heyst îi făcu mare plăcere, Ricardo aşteptă flegmatic efectul chemării.

Îl aduse, pe Pedro, cu o impetuozitate, o brutalitate primitivă extraordinară. Uşa se trânti de perete şi sălbatica făptură ce-şi făcu apariția părea

dacă-l avea. În cele din urmă a spus:

—Vreţi ca săracul și inofensivul Pedro să nu vă mai stea în cale înainte să mergem împreună la patron, nu-i așa?

—Da, așa este.

—Hmm! Se vede, a spus Ricardo ascunzând veninul din spatele cuvintelor, că sunteţi un gentleman, dar toate toanele astea de gentleman pot să-i acrească stomacul unui om simplu. Va trebui, însă, să mă scuzaţi.

Și-a pus degetele în gură și a scos un fluierat ce a părut să înfigă o săgeată de aer subţire, ascuţită, în timpanele din apropiere. Deși s-a bucurat grozav de grimasa involuntară a lui Heyst, a rămas imperturbabil, așteptând efectul apelului.

Acesta l-a adus în încăpere pe Ricardo cu o impetuozitate extraordinară, greoaie și primitivă. Ușa s-a dat de perete cu un zăngănit, iar silueta sălbatică din

seemed anxious to devastate the room in leaps and bounds; but Ricardo raised his open palm, and the creature came in quietly. His enormous half-closed paws swung to and fro a little in front of his bowed trunk as he walked. Ricardo looked on truculently.

"You go to the boat—understand? Go now!"

The little red eyes of the tame monster blinked with painful attention in the mass of hair.

"Well? Why don't you get? Forgot human speech, eh? Don't you know any longer what a boat is?"

"*Si*—boat," the creature stammered out doubtfully.

"Well, go there—the boat at the jetty. March off to it and sit there, lie down there, do anything but go to sleep there—till you hear my call, and then fly here. Them's your orders. March! Get, *vamos*! No, not that way—out through the front

gata, nerăbdătoare să devasteze încăperea sărind şi ţopăind. Dar Ricardo ridică mâna cu palma deschisă şi creatura intră calmată. Labele lui enorme, pe jumătate închise, i se bălăngăneau prin fața trupului, puțin adus. Ricardo îi aruncă o uitătură feroce:

„Du-te la barcă—pricepi? Acum! Du-te!"

Ochii mici şi roşii ai monstrului domesticit clipeau din masa de păr cu o sforțare dureroasă de atenție.

„Ei? De ce nu pleci? Ai uitat de vorbă omenească? Nu mai ştii ce-i aia barcă?"

„Si, —barcă," bâlbâi creatura şovăind.

„Păi, du-te acolo, la barcă, la cheu. Du-te acolo şi stai, şezi, lungeşte-te, fă ce vrei, numai să n-adormi, până ce-auzi că te chem. Şi-atunci, zbori încoa'! Astea-s ordinele mele. Fugi! Pleacă, *vamos*! Nu! Nu pe-acolo! Ieşi prin față! Fără mormăieli!"

prag părea nerăbdătoare să devasteze încăperea într-o clipită; dar Ricardo și-a ridicat palma deschisă și creatura a intrat în liniște. Labele sale enorme, aproape încleștate, se legănau ușor în faţa trupului cocoșat în timp ce mergea. Ricardo îl privea cu ferocitate.

—Du-te la barcă, ai înţeles? Du-te acum!

Ochii mici și roșii ai monstrului blând clipeau cu dureroasă atenţie de sub masa de păr.

—Ei bine? De ce nu te cari? Ai uitat graiul omenesc, ai? Nu mai știi ce-i aia barcă?

—*Si*—barcă, s-a bâlbâit neconvingătoare creatura.

—Atunci, du-te acolo—barca de la debarcader. Fugi acolo și stai, întinde-te pe jos, orice, numai nu adormi, până mă vei auzi pe mine că te chem, iar atunci să vii aici de îndată. Astea-s ordinele tale. La drum! Cară-te, *vamos!* Nu, nu pe-acolo—pe

door. No sulks!"

Pedro obeyed with uncouth alacrity. When he had gone, the gleam of pitiless savagery went out of Ricardo's yellow eyes, and his physiognomy took on, for the first time that evening, the expression of a domestic cat which is being noticed.

"You can watch him right into the bushes, if you like. Too dark, eh? Why not go with him to the very spot, then?"

Heyst made a gesture of vague protest.

"There's nothing to assure me that he will stay there. I have no doubt of his going, but it's an act without guarantee."

"There you are!" Ricardo shrugged his shoulders philosophically."Can't be helped. Short of shooting our Pedro, nobody can make absolutely sure of his staying in the same place longer than he has a mind to; but I tell you, he lives in holy terror of my temper. That's why I put on

Pedro se supuse cu o grabă stângace. După plecarea lui, sclipirea de cruzime neînduratoare din ochii galbeni ai lui Ricardo se stinse şi capul lui afişă, pentru prima oară în seara aceea, expresia unei pisici de casă care-i luată în seamă.

„Puteți să-l urmăriți până intră-n tufişuri, dac-aveți poftă. Prea-ntuneric, eh? De ce nu vă duceți după el până acolo, eh?"

Heyst făcu un gest vag de protest.

„Nimic nu-mi dă siguranța că va rămâne acolo. C-a plecat, n-am nicio îndoială, dar e un fapt fără garanție."

„Ei, asta este," ridică Ricardo din umeri cu filozofie. „N-ai ce-i face. Afară doar dacă i-ai trage un glonte, nimeni nu poate fi absolut sigur de Pedro că-i în stare să stea locului mai mult decât are chef. Dar, vă spun, e terorizat de supărarea mea. De aia-mi iau ei aerele astea teribile când

ușa din faţă. Fără mofturi!

Pedro s-a conformat cu o iuţeală stângace. După ce a ieșit, sălbăticia nemiloasă i-a părăsit ochii galbeni ai lui Ricardo, iar fizionomia lui, pentru prima dată în acea seară, a luat expresia unei pisici domestice sub ochii omului.

—Îl puteţi urmări cum intră-n tufișuri, dacă vreţi. Prea întuneric, ei? De ce nu mergeţi cu el până acolo?

Heyst a făcut o vagă mișcare de protest.

—Nimic nu-mi spune că va rămâne acolo. Nu mă îndoiesc că s-a dus, dar e un lucru lipsit de orice garanţie.

—Poftim! a dat Ricardo din umeri, filozofic. N-aveţi ce-i face. Doar să-l împuști, altfel nimeni nu poate fi sigur că Pedro al nostru va rămâne în același loc mai mult decât și-a pus el în cap—dar, vă spun, trăiește cu groază de furia mea. De-asta sunt teribil de grav când vorbesc cu el.

my sudden-death air when I talk to him. And yet I wouldn't shoot him—not I, unless in such a fit of rage as would make a man shoot his favourite dog. Look here, sir! This deal is on the square. I didn't tip him a wink to do anything else. He won't budge from the jetty. Are you coming along now, sir?"

A short silence ensued. Ricardo's jaws were working ominously under his skin. His eyes glidedvoluptuously here and there, cruel and dreamy, Heyst checked a sudden movement, reflected for a while, then said:

"You must wait a little."

"Wait a little! Wait a little! What does he think a fellow is—a graven image?" grumbled Ricardo half audibly.

Heyst went into the bedroom, and shut the door after him with a bang. Coming from the light, he could not see a thing in there at first; yet he received the impression of the girl getting up from the

vorbesc cu el. Şi totuşi, n-aş vrea să-l împuşc—nu, n-aş vrea, afară doar de cazul că m-ar înfuria în aşa hal, încât să-l facă pe om să-şi împuşte până şi câinele lui favorit. Ascultați, sir. Eu joc cinstit. Nu i-am făcut niciun fel de semn cu ochiul, nimic. N-o să se mişte de pe cheu. Veniți, acum, cu mine, sir?"

Urmă o scurtă tăcere. Fălcile lui Ricardo jucau amenințător pe sub piele. Ochii îi alunecau cu voluptate încoace şi-ncolo, cruzi şi visători. Heyst îşi stăpâni o mişcare bruscă, reflectă o clipă, apoi spuse:

„Aşteptați un moment."

„Un moment! Un moment! Ce-şi închipuie el că-i omul?" mormăi Ricardo aproape tare, „chip cioplit?"

Heyst intră în dormitor şi închise uşa după el, trântind-o. Venind de la lumină, nu putu vedea nimic la început, dar avu impresia că fata s-a sculat de jos, de pe duşumea. În obscuritatea mai puțin

Și totuși, nu l-aș împușca—n-aș face-o, decât dacă aș fi atât de înfuriat încât să-mi împușc și cel mai bun câine, zic! Uite, sir. Am fost onest cu dumneata. Nu i-am făcut cu ochiul, să facă altceva. Nu se va mișca de acolo. Acum, veniţi cu mine?

A urmat o tăcere de scurtă durată. Fălcile lui Ricardo se mișcau sinistru sub piele. Ochii îi alunecau cu voluptate dintr-un loc în altul, cruzi și visători. Heyst și-a reţinut o mișcare neașteptată, a reflectat o vreme, iar apoi a zis:

—Trebuie să așteptaţi puţin.

—Să aștept puţin! Să aștept puţin! Ce crede că sunt, un chip cioplit? a mormăit Ricardo cu jumătate de glas.

Heyst a intrat în dormitor și a trântit ușa. Fiindcă venise din lumină, nu a mai văzut nimic la început, dar a avut impresia că fata se ridică de pe podea. În întunericul mai puţin opac al geamului, capul fetei s-a

floor. On the less opaque darkness of the shutter-hole, her head detached itself suddenly, very faint, a mere hint of a round, dark shape without a face.

"I am going, Lena. I am going to confront these scoundrels." He was surprised to feel two arms falling on his shoulders."I thought that you—" he began.

"Yes, yes!" the girl whispered hastily.

She neither clung to him, nor yet did she try to draw him to her. Her hands grasped his shoulders, and she seemed to him to be staring into his face in the dark. And now he could see something of her face, too—an oval without features—and faintly distinguish her person, in the blackness, a form without definite lines.

"You have a black dress here, haven't you, Lena?" he asked, speaking rapidly, and so low that she could just hear him.

"Yes—an old thing."

opacă a unui oblon deschis, capul i se profilă deodată, foarte vag—o formă rotundă, neagră, fără chip, de-abia perceptibilă.

„Mă duc, Lena. Mă duc să-i înfrunt pe mişeii ăştia.„ Fu surprins să simtă două braţe pe umeri. „Credeam că tu..."

„Da, da!" şopti repede fata.

Nici ea nu se aruncă la gâtul lui, nici el nu o strânse la piept. Mâinile fetei se crispară pe umerii lui şi el avea senzaţia că ochii ei îl fixează prin beznă. Şi-acuma parcă zărea puţin şi faţa ei—un oval, fără trăsături—şi începea să distingă, vag, în întuneric, persoana ei, o siluetă fără contur definit.

„Lena, ai aici vreo rochie neagră?" întrebă el vorbind repede şi atât de încet încât ea de-abia îl auzea.

„Da—o vechitură."

arătat deodată, doar sugestia unei forme rotunde, întunecate și fără chip.

—Mă duc, Lena. Mă duc să-i confrunt pe-acești ticăloși. A fost surprins să simtă două brațe pe umeri. Credeam că... a început el să spună.

—Da, da! a șoptit în grabă fata.

Nici nu s-a agățat de el, nici nu a încercat să-l tragă înspre ea. Mâinile ei i-au strâns umerii și lui i s-a părut că, în întuneric, ochii fetei îl ţintuiesc. Iar acum putea să vadă o parte din fața ei—un oval fără trăsături—și să distingă persoana ei, în obscuritate, o formă fără linii clare.

—Ai pe aici o rochie neagră, Lena? a întrebat el, vorbind repede cu o voce atât de slabă încât abia l-a auzit.

—Da, o vechitură.

"Very good. Put it on at once."

"But why?"

"Not for mourning!" There was something peremptory in the slightly ironic murmur."Can you find it and get into it in the dark?"

She could. She would try. He waited, very still. He could imagine her movements over there at the far end of the room; but his eyes, accustomed now to the darkness, had lost her completely. When she spoke, her voice surprised him by its nearness. She had done what he had told her to do, and had approached him, invisible.

"Good! Where's that piece of purple veil I've seen lying about?" he asked.

There was no answer, only a slight rustle.

"Where is it?" he repeated impatiently.

Her unexpected breath was on his cheek.

„Foarte bine. Pune-o imediat."

„De ce?"

„Nu de doliu!" Era ceva peremptoriu în şoapta lui uşor ironică. „Poți s-o găseşti şi s-o îmbraci pe întuneric?"

Putea. O să-ncerce. El aşteptă, absolut nemişcat. Îşi putea închipui mişcările ei, acolo, în colțul odăii, dar ochii lui, deprinşi acum cu întunericul, o pierduseră cu totul. Când ea îi vorbi, fu surprins constatând cât de aproape era vocea. Ea făcuse ce-i spusese să facă şi, invizibilă, se apropiase.

„Bine. Unde-i voalul ăla violet pe care l-am văzut pe-aici?" întrebă el.

Nu-i răspunse. Se auzi doar un foşnet slab.

„Unde-i?" repetă el, nervos.

Simți în obraz, pe neaşteptate, respirația ei.

—Prea bine. Îmbrac-o imediat.

—Dar de ce?

—Nu pentru doliu! Era ceva de netăgăduit în șoapta ușor ironică. Poţi s-o găseși și s-o îmbraci în întuneric?

Putea. Avea să încerce. El a așteptat, nemișcat. Își putea imagina mișcările din celălalt capăt al încăperii; dar ochii lui, acum obișnuiţi cu întunericul, o pierduseră cu totul. Când a vorbit, apropierea vocii ei l-a surprins. Făcuse ce i se spusese și se apropiase, invizibilă, de el.

—Bun! Unde-i acel voal violet pe care l-am văzut pe-aici? a întrebat.

N-a venit niciun răspuns, doar un foşnet ușor.

—Unde e? a repetat el nerăbdător.

Respiraţia ei neașteptată îi atinse obrazul.

"In my hands."

"Capital! Listen, Lena. As soon as I leave the bungalow with that horrible scoundrel, you slip out at the back—instantly, lose no time!—and run round into the forest. That will be your time, while we are walking away, and I am sure he won't give me the slip. Run into the forest behind the fringe of bushes between the big trees. You will know, surely, how to find a place in full view of the front door. I fear for you; but in this black dress, with most of your face muffled up in that dark veil, I defy anybody to find you there before daylight. Wait in the forest till the table is pushed into full view of the doorway, and you see three candles out of four blown out and one relighted—or, should the lights be put out here while you watch them, wait till three candles are lighted and then two put out. At either of these signals run back as hard as you can, for it will mean that I am waiting for you

„La mine-n mână."

„Admirabil. Ascultă, Lena. Îndată ce ies din casă cu ticălosul ăsta, te strecori prin dos—imediat, să nu pierzi timp!—şi fugi în pădure. Profită de timpul cât suntem pe drum, sunt sigur că pe urmă o s-o şteargă de lângă mine. Fugi în pădure, după şirul de tufişuri, între copacii mari. Ai să ştii tu, cu siguranță, cum să găseşti un loc de unde să vezi bine uşa din față. Mi-e teamă pentru tine, dar în rochia asta neagră şi cu obrazul acoperit de voalul ăsta închis, desfid pe oricine să te găsească până dimineață. Aşteaptă în pădure până vezi masa împinsă bine la vedere în uşă, cu trei din cele patru lumânări aprinse şi-apoi stinse şi una reaprinsă—sau, dacă vezi că luminile sunt stinse cât timp tu le urmăreşti, aşteaptă până ce aprind trei lumânări şi sting două dintre ele. La oricare din semnalele astea, vino cât de repede poți, pentru că înseamnă că te aştept aici."

—În mâinile mele.

—Excelent! Ascultă, Lena. Imediat ce ies din bungalou cu acest ticălos, tu să te strecori prin spate—degrabă!—și să fugi în pădure. Acela va fi timpul tău, cât noi mergem în cealaltă direcţie, și sunt sigur că nu va lăsa singur. Fugi în pădure prin spatele tufișurilor dintre copacii mari. O să-ţi dai tu seama, firește, cum să găsești un loc de unde să vezi ușa din faţă. Mi-e teamă pentru tine, dar în rochia asta neagră, aproape cu toată fața învăluită în voalul ăla negru, fac pariu cu oricine că nu te găsește înainte de zori. Așteaptă în pădure până ce masa va fi împinsă în fața ușii și până ce vei vedea că trei din patru lumânări sunt stinse în fața ochilor tăi și una e aprinsă la loc; sau, de-or fi stinse cât te uiţi la ele, așteaptă până ce trei sunt aprinse și apoi două stinse. La oricare din semnalele astea, tu să fugi înapoi cât de repede poţi, fiindcă eu te voi aștepta aici.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

here."

While he was speaking, the girl had sought and seized one of his hands. She did not press it; she held it loosely, as it were timidly, caressingly. It was no grasp; it was a mere contact, as if only to make sure that he was there, that he was real and no mere darker shadow in the obscurity. The warmth of her hand gave Heyst a strange, intimate sensation of all her person. He had to fight down a new sort of emotion, which almost unmanned him. He went on, whispering sternly:

"But if you see no such signals, don't let anything—fear, curiosity, despair, or hope—entice you back to this house; and with the first sign of dawn steal away along the edge of the clearing till you strike the path. Wait no longer, because I shall probably be dead."

The murmur of the word"Never!" floated into his ear as if it formed itself in

În timp ce vorbea, fata îi căutase şi-i apucase o mână. N-o strângea, o ținea uşor, timid, mângâietor. Nu era o încleştare; doar o atingere, să fie sigură că-i acolo, că-i real, nu numai o pată mai neagră în întuneric. Căldura acestei mâini îi dădu lui Heyst senzația stranie, intimă a întregii ei făpturi. Trebui să-şi înfrângă un fel de emoție, care aproape că-l descuraja. Continuă, şoptind grav:

„Dar dacă nu vezi un astfel de semnal, nimic—nici frică, nici curiozitate, disperare, speranță—nimic să nu te facă să te-ntorci acasă; cu prima mijire a zorilor strecoară-te pe la marginea poienii până dai de potecă. N-aştepta, pentru că eu, probabil, voi fi mort."

Un murmur: „Niciodată!" îi pluti în ureche, parcă s-ar fi născut în văzduh.

În vreme ce el vorbea, fata i-a căutat în întuneric o mână, de care l-a apucat. Nu a strâns-o, ci a ţinut-o slab, cu o oarecare timiditate, cu grijă. Nu îl ţinea strâns, era o atingere doar, ca și cum s-ar fi asigurat că mai e acolo, că e adevărat și nu doar o umbră mai neagră în tot întunericul încăperii. Căldura palmei i-a dat lui Heyst strania impresie intimă a întregii ei persoane. A trebui să înăbușe un nou soi de emoţie, care aproape că l-a descurajat. A continuat într-o șoaptă severă:

—Dar dacă nu vezi niciun astfel de semnal, nu lăsa nimic—nici frică, nici curiozitate, nici disperare, nici nădejde—să te aducă înapoi înspre casa asta, ci, cu primele urme ale zorilor, fugi de-a lungul luminișului până nimerești poteca. Nu mai aștepta, fiindcă voi fi, probabil, un om mort.

Murmurul lui „Niciodată!" i-a plutit până la ureche ca și cum s-ar fi compus în

the air.

"You know the path," he continued."Make your way to the barricade. Go to Wang—yes, to Wang. Let nothing stop you!" It seemed to him that the girl's hand trembled a little."The worst he can do to you is to shoot you, but he won't. I really think he won't, if I am not there. Stay with the villagers, with the wild people, and fear nothing. They will be more awed by you than you can be frightened of them. Davidson's bound to turn up before very long. Keep a look-out for a passing steamer. Think of some sort of signal to call him."

She made no answer. The sense of the heavy, brooding silence in the outside world seemed to enter and fill the room—the oppressive infinity of it, without breath, without light. It was as if the heart of hearts had ceased to beat and the end of all things had come.

"Have you understood? You are to

„Poteca o ştii," urmă el. „Urcă până la baricadă. Du-te la Wang. Da, la Wang. Nimic să nu te oprească." I se păru că mâna fetei tremură puțin. „Cel mai rău lucru pe care l-ar putea face ar fi să tragă-n tine; dar n-o să tragă. Sunt convins că n-o să tragă, dacă nu-s eu cu tine. Stai cu ei în sat, cu sălbaticii, să nu-ți fie frică de nimic. O să le fie mai rău lor frică de tine, decât te-ar putea înspăimânta ei. Davidson trebuie să se-ntoarcă, nu mai e mult până atunci. Fii atentă să vezi când trece vaporul. Gândeşte-te la vreun semnal, să-l opreşti."

Ea nu răspunse. Senzația de tăcere grea, sumbră din lumea de-afară părea să pătrundă în odaie şi s-o umple—cu tot infinitul ei sufocant, fără aer, fără lumină. Era ca şi cum inima inimilor încetase să mai bată şi sosise ceasul sfârşitului tuturor lucrurilor.

„Ai înțeles? Trebuie să fugi din casă

aer.

—De-acolo știi drumul, a continuat el. Du-te până la baricadă. Du-te, da, la Wang. Nu lăsa nimic să te oprească! I s-a părut că mâna fetei tremură ușor. În cel mai rău caz, te împușcă– dar n-o va face. Chiar nu cred c-o va face, dacă nu sunt și eu acolo. Stai cu sătenii, cu sălbaticii și n-avea frică. Vor fi mai îngroziţi de tine decât pot ei să te înspăimânte. Nu peste mult timp va ajunge și Davidson. Uită-te după un vapor la orizont. Gândește-te la un semnal cu care să-l chemi.

Fata n-a spus nimic. Sentimentul tăcerii apăsătoare, solemne, a lumii de afară părea să copleșească încăperea și infinitatea ei opresivă, fără suflu, fără lumină. Era ca și cum inima inimilor și-ar fi oprit bătăile și ar fi venit sfârșitul tuturor lucrurilor.

—Ai înțeles? Trebuie să fugi din

run out of the house at once," Heyst whispered urgently.

She lifted his hand to her lips and let it go. He was startled.

"Lena!" he cried out under his breath.

She was gone from his side. He dared not trust himself—no, not even to the extent of a tender word.

Turning to go out, he heard a thud somewhere in the house. To open the door, he had first to lift the curtain; he did so with his face over his shoulder. The merest trickle of light, coming through the keyhole and one or two cracks, was enough for his eyes to see her plainly, all black, down on her knees, with her head and arms flung on the foot of the bed—all black in the desolation of a mourning sinner. What was this? A suspicion that there were everywhere more things than he could understand crossed Heyst's

imediat," şopti Heyst insistent.

Fata duse la buze mâna lui şi apoi îi dădu drumul. El tresări.

„Lena!" exclamă, şoptit.

Ea dispăruse de lângă el. Heyst nu mai îndrăznea să se încreadă în sine însuşi—nu, nici măcar să-i spună un cuvânt tandru.

Întorcându-se să iasă, auzi un zgomot surd ca de căzătură, undeva în casă. Ca să deschidă uşa, trebuia întâi să dea perdeaua la o parte. Aşa făcu, privind peste umăr. Firişoarele de lumină care se strecurau prin gaura cheii şi prin două-trei crăpături îi ajungeau ca s-o vadă bine, toată în negru, în genunchi, cu capul şi brațele pe pat, imaginea dezolată a unei păcătoase în lacrimi. Ce-nsemna asta? Erau, peste tot, mai multe lucruri decât îşi închipuia pe care nu le putea înțelege—îi trecu lui Heyst prin minte. Brațul ei, ridicându-se de pe

casă imediat, a șoptit cu urgență Heyst.

Fata a dus mâna lui la buze și apoi i-a dat drumul. Asta l-a făcut să tresară.

—Lena! a fost strigătul său înfundat.

Ea dispăruse de lângă el. El nu mai avea încredere în sine, nici măcar să-i spună un gând bun.

Dând să iasă afară, a auzit un trosnet undeva în casă. Ca să deschidă ușa, trebuia mai întâi să ridice perdeaua. A făcut asta doar uitându-se în urmă. Cel mai ușor licăr, ivindu-se prin gaura cheii și prin câteva crăpături, era de ajuns ca ochii săi să o vadă clar, acoperită în negru până la genunchi, cu capul și brațele pe pat—în dezolarea unui păcătos în doliu. Ce să fi fost și asta? Suspiciunea că, peste tot, erau mai multe lucruri decât putea el înțelege i-a trecut lui Heyst prin minte. Brațul ei, ridicat de pe pat, i-a făcut semn să se ducă.

mind. Her arm, detached from the bed, motioned him away. He obeyed, and went out, full of disquiet.

The curtain behind him had not ceased to tremble when she was up on her feet, close against it, listening for sounds, for words, in a stooping, tragic attitude of stealthy attention, one hand clutching at her breast as if to compress, to make less loud the beating of her heart. Heyst had caught Mr. Jones's secretary in the contemplation of his closed writing-desk. Ricardo might have been meditating how to break into it; but when he turned about suddenly, he showed so distorted a face that it made Heyst pause in wonder at the upturned whites of the eyes, which were blinking horribly, as if the man were inwardly convulsed.

"I thought you were never coming," Ricardo mumbled.

"I didn't know you were pressed for time. Even if your going away depends on

pat, îi făcu semn să plece. El se supuse şi ieşi, cu inima grea de nelinişte.

Nu apucase perdeaua din urma lui să-şi imobilizeze faldurile, că ea sări în picioare, se lipi de uşă, căutând să prindă orice zgomot, orice cuvânt, într-o atitudine încordată, tragică, de atenție secretă, cu o mână crispată pe sân, ca să-l apese, să-l acopere, să nu s-audă atât de tare bătăile inimii. Heyst îl surprinse pe secretarul domnului Jones contemplându-i biroul încuiat. Poate că Ricardo se gândea cum să-l forțeze, dar când se răsuci scurt, fața lui arăta atât de hidoasă, încât Heyst rămase uluit privind la albul ochilor dați peste cap clipind hidos de parc-ar fi fost, omul, chinuit de convulsiuni interne.

„Credeam că nu mai veniți," mormăi Ricardo.

„Nu ştiam că sunteți grăbit. Chiar dacă plecarea dumneavoastră depinde de

Dându-i ascultare, el a ieșit, cuprins de neliniște.

Perdeaua din spatele lui nu încetase să tremure când fata s-a ridicat în picioare lângă ea, ascultând sunete, vorbe, cu ţinuta înclinată, tragică dată de o stare de alertă, cu o mână pe piept ca și cum ar fi vrut să comprime, să muţească zgomotul bătăilor inimii. Heyst îl prinsese pe secretarul domnului Jones asupra biroului său închis. Probabil că Ricardo medita cum să îl descuie dar, când s-a întors deodată, avea un chip atât de schimonosit, încât l-a făcut pe Heyst să se oprească, minunat de albul ochilor daţi aproape peste cap, care clipeau groaznic, ca și cum omul ar fi avut niște convuslii interne.

—Credeam că nu mai apăreţi, a mormăit Ricardo.

—Nu știam că vă grăbiţi. Chiar dacă plecarea dumneavoastră depinde de

this conversation, as you say, I doubt if you are the men to put to sea on such a night as this," said Heyst, motioning Ricardo to precede him out of the house.

With feline undulations of hip and shoulder, the secretary left the room at once. There was something cruel in the absolute dumbness of the night. The great cloud covering half the sky hung right against one, like an enormous curtain hiding menacing preparations of violence. As the feet of the two men touched the ground, a rumble came from behind it, preceded by a swift, mysterious gleam of light on the waters of the bay.

"Ha!" said Ricardo."It begins."

"It may be nothing in the end," observed Heyst, stepping along steadily.

"No! Let it come!" Ricardo said viciously."I am in the humour for it!"

By the time the two men had

această convorbire, precum spuneți, mă-ndoiesc că sunteți oamenii care să iasă în larg pe o noapte ca asta," zise Heyst, făcându-i semn lui Ricardo să iasă el întâi.

Cu legănări feline din şold şi umeri, secretarul ieşi imediat din odaie. Era ceva crud în mutismul absolut al nopții. Norii mari care acopereau jumătate de cer cădeau până la pământ, ca o perdea enormă ascunzând amenințătoare pregătiri de violență. Când picioarele celor doi bărbați atinseră solul, se auzi un tunet între nori, în spatele lor, precedat de o scăpărare scurtă, misterioasă, peste apele golfului.

„Ha!" făcu Ricardo. „Începe!"

„S-ar putea să nu fie nimic, până la urmă," remarcă Heyst pornind înainte cu pas ferm.

„Nu! Mai bine să fie!" zise Ricardo cu duşmănie. „Mi-e poftă de-aşa ceva."

Când cei doi ajunseră la celălalt

discuţia asta, cum spuneţi, mă îndoiesc că sunteţi genul care să plece pe mare într-o noapte ca asta, a spus Heyst, făcându-i semn lui Ricardo să iasă înaintea sa din casă.

Unduindu-se din șolduri și din umeri ca o felină, secretarul a părăsit imediat încăperea. Muţenia desăvârșită a nopţii ascundea ceva de neînduplecat. Norul imens ce acoperea jumătate de cer atârna spre pământ ca o perdea de necuprins care ascunde pregătiri ameninţătoare de violenţă. Cum au atins pământul picioarele celor doi, s-a auzit din spatele norului o bubuitură, urmată de o misterioasă scânteiere pe apa golfului.

—Ha! a spus Ricardo. Începe.

—S-ar putea să nu fie mare lucru până la urmă, a observat Heyst, mergând în continuare cu pași egali.

—Ba nu! Chiar să fie! a spus Ricardo cu răutate. Am chef să fie!

Când au ajuns cei doi la bungaloul

reached the other bungalow, the far-off modulated rumble growled incessantly, while pale lightning in waves of cold fire flooded and ran off the island in rapid succession. Ricardo, unexpectedly, dashed ahead up the steps and put his head through the doorway.

"Here he is, governor! Keep him with you as long as you can—till you hear me whistle. I am on the track."

He flung these words into the room with inconceivable speed, and stood aside to let the visitor pass through the doorway; but he had to wait an appreciable moment, because Heyst, seeing his purpose, had scornfully slowed his pace. When Heyst entered the room it was with a smile, the Heyst smile, lurking under his martial moustache.

bungalow, tunetele înfundate, modulate, din depărtări bubuiau neîncetat, în timp ce fulgere palide făceau să curgă peste insulă, în succesiune rapidă, valuri de flăcări reci. Ricardo, pe neaşteptate, se repezi înainte pe scări şi îşi vârî capul pe uşă.

„L-am adus! Țineți-l aici cât mai mult posibil—până auziți şuieratul meu. Sunt pe drum bun."

Aruncase cuvintele astea-n odaie cu o viteză de neimaginat, apoi se dădu deoparte să-l lase pe vizitator să intre, dar avu de aşteptat, pentru că Heyst, înțelegându-i scopul, încetinise din dispreț pasul. Când Heyst intră în odaie, zâmbea—zâmbetul lui Heyst, pitit sub mustața-i marțială.

celălalt, tunetele cu modulaţii au continuat bubuiturile înăbușite, în vreme ce fulgere slabe inundau și părăseau la fel de repede insula, în valuri de foc rece. Ricardo, deodată, a gonit în sus pe scări și a băgat capul pe ușă:

—Uitaţi că vine, domnule patron! Ţineţi-l cât puteţi, până mă auziţi fluierând. E conform planului.

A azvârlit aceste vorbe în încăpere cu o viteză de neconceput, iar apoi s-a dat deoparte ca să-l lase pe vizitator să treacă de prag. A fost, însă, nevoit să aștepte câteva clipe, fiindcă Heyst, ghicindu-i intenţiile, își încetinise cu dispreţ pasul. Când a intrat Heyst în încăpere, a făcut-o cu un zâmbet ascuns sub mustaţa lui marţială.

CHAPTER ELEVEN

Two candles were burning on the stand-up desk. Mr. Jones, tightly enfolded in an old but gorgeous blue silk dressing-gown, kept his elbows close against his sides and his hands deeply plunged into the extraordinarily deep pockets of the garment. The costume accentuated his emaciation. He resembled a painted pole leaning against the edge of the desk, with a dried head of dubious distinction stuck on the top of it. Ricardo lounged in the doorway. Indifferent in appearance to what was going on, he was biding his time. At a given moment, between two flickers of lightning, he melted out of his frame into the outer air. His disappearance was observed on the instant by Mr. Jones, who abandoned his nonchalant immobility against the desk, and made a few steps calculated to put him between Heyst and

Capitolul XI

Pe pupitrul de registre ardeau două lumânări. Domnul Jones, înfăşurat strâns într-un superb halat vechi de mătase albastră, îşi ținea coatele strânse lângă trup şi mâinile înfundate adânc în buzunarele extraordinar de mari ale acestei îmbrăcăminți care-i scotea în relief slăbiciunea. Părea un stâlp pictat rezemat de pupitru, cu un cap uscat, de o distincție dubioasă, plasat în vârf. Ricardo zăbovea în prag. În aparență indiferent la cele ce se întâmplau, aştepta clipa să intre în acțiune. La un moment dat, între două scăpărări de fulger, se topi în întunericul de-afară. Domnul Jones remarcă imediat dispariția; renunță la imobilitatea-i nonşalantă sprijinită de pupitru şi făcu doi-trei paşi care să-l ducă între Heyst şi uşă.

Capitolul XI

Două lumânări ardeau pe birou. Domnul Jones, înfășurat bine într-un halat vechi dar foarte frumos de mătase albastră, își ținea coatele aproape de corp și mâinile adâncite în buzunarele extraordinar de lungi ale hainei care îi accentua vlăguirea. Semăna cu un stâlp vopsit care se sprijină de birou, cu un cap uscat, cam neobișnuit, înfipt în vârf. Ricardo era încă în prag. Aparent indiferent la ce se petrecea, aştepta o ocazie. La momentul potrivit, între două fulgere, s-a evaporat din pragul ușii. Dispariţia a fost observată într-o clipă de domnul Jones, care a renunţat la imobilitatea sa nonșalantă la masa de scris înaltă și a făcut câțiva pași anume pentru a se situa între Heyst şi uşă.

the doorway.

“It’s awfully close,” he remarked

Heyst, in the middle of the room, had made up his mind to speak plainly.

“We haven’t met to talk about the weather. You favoured me earlier in the day with a rather cryptic phrase about yourself. ‘I am he that is,’ you said. What does that mean?”

Mr. Jones, without looking at Heyst, continued his absent-minded movements till, attaining the desired position, he brought his shoulders with a thump against the wall near the door, and raised his head. In the emotion of the decisive moment his haggard face glistened with perspiration. Drops ran down his hollow cheeks and almost blinded the spectral eyes in their bony caverns.

“It means that I am a person to be reckoned with. No—stop! Don’t put your hand into your pocket—don’t.”

„E o atmosferă teribil de apăsătoare,” spuse el.

Heyst, în mijlocul odăii, se hotărî să vorbească deschis.

„Nu ne-am întâlnit ca să vorbim despre vreme. M-ați onorat, în cursul zilei, cu o frază destul de criptică cu privire la dumneavoastră. „Sunt cel ce este.” Ce înseamnă aceste cuvinte?”

Domnul Jones, fără să se uite la Heyst, continuă cu un aer distrat să se deplaseze până ce ajunse în poziția dorită, își rezemă cu un zgomot surd umerii de perete, aproape de uşă, şi-şi înălță capul. Sub emoția momentului decisiv, fața lui uscată lucea de transpirație. Picături de sudoare îi alunecau pe obrajii supți și aproape-i orbeau ochii de spectru în orbitele osoase.

„Înseamnă că sunt un om de care trebuie să se țină seama. Nu! Stați! Nu puneți mâna în buzunar! Vă rog!”

—Ce vreme rea, a remarcat el.

Heyst, în centrul încăperii, se hotărâse să vorbească pe șleau.

—Nu ne-am întâlnit să discutăm despre vreme. M-aţi onorat mai devreme cu o frază destul de criptică: „Eu sunt cel care este,” aţi zis despre dumneavoastră. Ce înseamnă asta?

Domnul Jones și-a continuat mersul distrat fără a-l privi pe Heyst, până când, ajungând în poziţia dorită, s-a lăsat pe spate, a lovit greu cu umerii peretele de lângă uşă şi şi-a înălţat capul. În emoţia momentului decisiv, faţa sa obosită strălucea de transpiraţie. Firicele de sudoare îi alunecau pe obrajii găunoși și aproape îi înecau ochii de spectru în cavernele lor osoase.

—Înseamnă că sunt un om de care să se ţină seama. Nu, staţi! Nu băgaţi mâna în buzunar, nu, nu!

His voice had a wild, unexpected shrillness. Heyst started, and there ensued a moment of suspended animation, during which the thunder's deep bass muttered distantly and the doorway to the right of Mr. Jones flickered with bluish light. At last Heyst shrugged his shoulders; he even looked at his hand. He didn't put it in his pocket, however. Mr. Jones, glued against the wall, watched him raise both his hands to the ends of his horizontal moustaches, and answered the note of interrogation in his steady eyes.

"A matter of prudence," said Mr. Jones in his natural hollow tones, and with a face of deathlike composure."A man of your free life has surely perceived that. You are a much talked-about man, Mr. Heyst—and though, as far as I understand, you are accustomed to employ the subtler weapons of intelligence, still I can't afford to take any risks of the—er—grosser methods. I am not unscrupulous enough to

Vocea lui avea o stridență neaşteptată. Heyst tresări, şi urmă o clipă de agitație stăpânită, în cursul căreia bubuitul de bas al unui tunet se rostogoli îndepărtat şi în uşa din dreapta domnului Jones licări o lumină albăstruie. În cele din urmă Heyst ridică din umeri; se uită chiar la mâna sa. N-o puse, însă, în buzunar. Domnul Jones, lipit de perete, îl urmărea cum îşi ridică amândouă mâinile la vârfurile mustăților lungi, apoi răspunse nuanței interogative din ochii neclintiți ai lui Heyst.

„Chestie de prudență," articulă el cu tonul său cavernos obişnuit şi cu o față calmă ca de mort. „Un om deprins cu o viață în libertate ca a dumneavoastră şi-a dat cu siguranță seama de-aşa ceva. Cu toate că sunteți un om despre care se vorbeşte mult, domnule Heyst—şi din câte am înțeles sunteți deprins a folosi arma ceva mai subtilă a inteligenței—nu pot totuşi să-mi permit riscul unor metode

Vocea lui avusese o neașteptată stridenţă sălbatică. Heyst a tresărit, după care a urmat un moment de animaţie suspendată, timp în care sunetul profund de bas al tunetului a bombănit în depărtare și o lumină scurtă, albăstrie, a aprins pragul ușii din dreapta domnului Jones. Apoi Heyst a dat din umeri, ba chiar s-a și uitat la mâna sa. N-a mai pus-o în buzunar, însă. Domnul Jones, lipit de perete, l-a privit cum își duce ambele mâini la capetele mustăţilor orizontale și i-a răspuns privirii fixe, interogative.

—O chestiune de prudenţă, a spus domnul Jones pe tonul său natural, grav, cu o liniște mortuară pe chip. Un om liber, ca dumneavoastră, cu siguranţă a intuit lucrul ăsta. Mulţi vorbesc despre dumneavoastră, domnule Heyst și deși... din câte înţeleg eu, aveţi obiceiul de a face uz de arma mai discretă a inteligenţei, tot nu-mi permit să risc cu metodele mai... ăă... mai grosiere. Nu sunt atât de lipsit de

be a match for you in the use of intelligence; but I assure you, Mr. Heyst, that in the other way you are no match for me. I have you covered at this very moment. You have been covered ever since you entered this room. Yes—from my pocket."

During this harangue Heyst looked deliberately over his shoulder, stepped back a pace, and sat down on the end of the camp bedstead. Leaning his elbow on one knee, he laid his cheek in the palm of his hand and seemed to meditate on what he should say next. Mr. Jones, planted against the wall, was obviously waiting for some sort of overture. As nothing came, he resolved to speak himself; but he hesitated. For, though he considered that the most difficult step had been taken, he said to himself that every stage of progress required great caution, lest the man, in Ricardo's phraseology, should"start to

mai... eh... mai brutale. Sunt suficient de nescrupulos pentru a fi de talia dumneavoastră în folosirea inteligenței, dar vă asigur, domnule Heyst, că în celălalt gen de luptă nu sunteți dumneavoastră de talia mea. În clipa asta sunteți în bataia pistolului meu. Ați fost în bătaia lui de când ați intrat în odaie. Da—din buzunar."

În timpul acestei predici Heyst privi cu sânge rece peste umăr, făcu un pas înapoi şi se aşeză la un capăt al patului de campanie. Punându-şi cotul pe genunchi, îşi sprijini obrazul în palmă şi păru să mediteze la cele ce urma să spună. Domnul Jones, rezemat de perete, aştepta, se vedea bine, un fel de început oarecare. Cum nu se producea nimic, se hotărî să vorbească el, dar mai ezita. Pentru că, deşi socotea că pasul cel mai important fusese făcut, îşi spunea că fiecare etapă următoare cerea mare prudență, ca nu cumva, cum spunea Ricardo, individul „să se apuce să facă pe grozavul", ceea ce ar fi fost teribil de

scrupule încât să vă înfrunt în câmpul inteligenţei, dar vă asigur, domnule Heyst, că în cealaltă privinţă nu-mi sunteţi adversar pe măsură. Vă am chiar acum în linia de ochire a pistolului. Asta încă de când aţi intrat în cameră. Da... de aici din buzunar.

În timpul acestei diatribe, Heyst s-a uitat voit peste umăr, a făcut un pas în spate și s-a așezat la capătul patului de campanie. Punându-și cotul pe un genunchi, și-a așezat obrazul în palmă și a părut să mediteze la ce să facă mai departe. Domnul Jones, înfipt la perete, aștepta în mod evident un soi de propunere. Din moment ce aceasta n-a apărut, a decis să vorbească el—dar ezita. Fiindcă, deși considera că pasul cel mai greu fusese făcut, își spunea în mintea lui că fiecare etapă ulterioară cerea mare grijă, să nu care cumva ca omul, vorba lui Ricardo, „să facă pe grozavul", lucru care ar fi fost teribil de

prance"—which would be most inconvenient. He fell back on a previous statement:

"And I am a person to be reckoned with."

The other man went on looking at the floor, as if he were alone in the room. There was a pause.

"You have heard of me, then?" Heyst said at length, looking up.

"I should think so! We have been staying at Schomberg's hotel."

"Schom—" Heyst choked on the word.

"What's the matter, Mr. Heyst?"

"Nothing. Nausea," Heyst said resignedly. He resumed his former attitude of meditative indifference."What is this reckoning you are talking about?" he asked after a time, in the quietest possible tone."I don't know you."

supărător. Reveni la declarația anterioară:

„Sunt un om de care trebuie să se țină seamă."

Heyst continua să privească în podea, ca şi cum ar fi fost singur în odaie. Se lăsă din nou tăcere.

„Ați auzit vorbindu-se de mine, va să zică?" spuse în cele din urmă Heyst, ridicându-şi privirea,

„Cred şi eu! Am stat la hotelul lui Schomber."

„Schom..." Lui Heyst îi rămase numele birtaşului în gât.

„Ce s-a-ntâmplat, domnule Heyst?"

„Nimic. Greață," zise Heyst cu resemnare. Îşi reluă atitudinea de indiferență meditativă. „Ce vreți să spuneți cu ținerea asta în seamă de care vorbiți?" întrebă el după un timp, pe tonul cel mai liniştit cu putință. „Eu nu vă cunosc."

neplăcut. A decis să se servească de o afirmaţie anterioară:

—Şi eu sunt un om de care să se ţină seama.

Celălalt om continua să se uite în pământ, ca și cum ar fi fost singur în încăpere. A urmat o pauză.

—Aţi auzit, atunci, de mine? a spus Heyst după ceva vreme, ridicându-și privirea.

—Ba bine că nu! Am stat la hotelul lui Schomberg.

—Schom... Heyst s-a înecat rostind cuvântul.

—Ce-aţi păţit, domnule Heyst?

—Nimic. Greaţă, a spus Heyst cu resemnare. A reluat atitudinea de indiferenţă meditativă de mai înainte. Ce este această ţinere de seamă de care vorbiţi? a întrebat după o vreme, pe cel mai liniștit ton posibil. Nu vă cunosc.

"It's obvious that we belong to the same—social sphere," began Mr. Jones with languid irony. Inwardly he was as watchful as he could be."Something has driven you out—the originality of your ideas, perhaps. Or your tastes."

Mr. Jones indulged in one of his ghastly smiles. In repose his features had a curious character of evil, exhausted austerity; but when he smiled, the whole mask took on an unpleasantly infantile expression. A recrudescence of the rolling thunder invaded the room loudly, and passed into silence.

"You are not taking this very well," observed Mr. Jones. This was what he said, but as a matter of fact he thought that the business was shaping quite satisfactorily. The man, he said to himself, had no stomach for a fight. Aloud he continued: "Come! You can't expect to have it always your own way. You are a man of the world."

„Este evident că facem parte din aceeaşi... sferă socială," începu domnul Jones cu ironie lâncedă. Lăuntric era în gardă cât putea. „A fost ceva care v-a eliminat—originalitatea ideilor dumneavoastră, poate. Sau a gusturilor."

Domnul Jones îşi permise unul din zâmbetele lui sinistre. În repaus, trăsăturile lui aveau un straniu aspect de austeritate lugubră, istovită, dar când zâmbea toată masca lui căpăta o expresie infantilă dezagreabilă. Din nou se rostogoli în odaie un tunet puternic—apoi se făcu linişte.

„S-ar părea că nu sesizați destul de bine," făcu domnul Jones. Astea i-au fost vorbele, dar în fond socotea că treaba merge destul de bine. Omul n-are să vină să sară la bătaie. Cu glas tare, continuă: „Înțelegi. Nu puteți pretinde să iasă totdeauna pe-a dumneavoastră. Sunteți doar un om de lume."

—Este evident că aparţinem aceleiași... sfere sociale, a început domnul Jones cu ironie languroasă. În secret, era cât se poate de vigilent. Ceva v-a împins afară, poate că originalitatea ideilor dumneavoastră. Sau gusturile.

Domnul Jones, mulţumit, a zâmbit fantomatic. În repaus, trăsăturile sale aveau o stranie nuanţă de austeritate rea, sfârșită. Dar, când zâmbea, întreaga mască avea o expresie neplăcută, infantilă. O intensificare a tunetului îndepărtat a invadat cu zgomot încăperea și a trecut mai departe, în tăcere.

—Nu vă pică prea bine toate astea, a observat domnul Jones. Asta a spus dar, de fapt, considera că afacerea se împlinea foarte mulţumitor. Omul, își spunea el, nu era în stare să lupte. A continuat cu voce tare: Haideţi, nu putem să ne așteptăm ca toate să ne iasă cum vrem. Sunteţi un om de lume.

"And you?" Heyst interrupted him unexpectedly."How do you define yourself?"

"I, my dear sir? In one way I am—yes, I am the world itself, come to pay you a visit. In another sense I am an outcast—almost an outlaw. If you prefer a less materialistic view, I am a sort of fate—the retribution that waits its time."

"I wish to goodness you were the commonest sort of ruffian!" said Heyst, raising his equable gaze to Mr. Jones."One would be able to talk to you straight, then, and hope for some humanity. As it is—"

"I dislike violence and ferocity of every sort as much as you do," Mr. Jones declared, looking very languid as he leaned against the wall, but speaking fairly loud."You can ask my Martin if it is not so. This, Mr. Heyst, is a soft age. It is also an

„Şi dumneavoastră?" îl întrerupse Heyst pe neaşteptate. „Dumneavoastră, cum v-ați categorisi?"

„Eu, scumpul meu domn? Într-un fel sunt—da, sunt lumea însăşi, care vine să vă facă vizită. În alt sens, sunt un paria—aproape un proscris. Dacă preferați un punct de vedere mai puțin materialist, sunt un fel de soartă—răsplata care îşi aşteaptă ceasul."

„Aş fi preferat să fiți un bandit de cea mai ordinară speță," zise Heyst ridicând o privire impasibilă către domnul Jones. „S-ar fi putut atunci vorbi deschis, s-ar fi putut spera într-o oarecare omenie. Dar aşa..."

„Detest violența şi ferocitatea în aceeaşi măsură ca şi dumneavoastră," declară domnul Jones privind în gol, rezemat de perete, dar vorbind destul de tare. „Îl puteți întreba pe Martin. Vremea noastră, domnule Heyst, e o vreme a

—Iar dumneavoastră? l-a întrerupt din senin Heyst. Cum v-aţi defini?

—Eu, bunul meu domn? Într-un fel, da, sunt; eu sunt lumea însăși, venită să vă facă o vizită. Într-un alt fel sunt un paria—aproape un paria. Dacă preferaţi o părere mai puţin materialistă, sunt un soi de soartă—pedeapsa care-și așteaptă rândul.

—Aș da nu știu ce să fiţi cel mai josnic tip de ticălos! a spus Heyst, ridicându-și privirea fermă spre domnul Jones. Ar putea atunci omul să vă vorbească deschis și să se aștepte la un strop de umanitate. Dar, așa cum stau lucrurile...

—Îmi displac violenţa și ferocitatea de orice fel la fel de mult cât vă displac și dumneavoastră, a declarat domnul Jones, părând lipsit de vlagă sprijinit de perete, dar vorbind destul de apăsat. Îl puteţi întreba pe Martin al meu dacă nu-i așa.

age without prejudices. I've heard that you are free from them yourself. You mustn't be shocked if I tell you plainly that we are after your money—or I am, if you prefer to make me alone responsible. Pedro, of course, knows no more of it than any other animal would. Ricardo is of the faithfulretainer class—absolutely identified with all my ideas, wishes, and even whims!"

Mr. Jones pulled his left hand out of his pocket, got a handkerchief out of another, and began to wipe the perspiration from his forehead, neck, and chin. The excitement from which he suffered made his breathing visible. In his long dressing-gown he had the air of a convalescent invalid who had imprudently overtaxed his strength. Heyst, broad-

blândeții. E, de asemenea, o vreme fără prejudecăți. Am auzit că nici dumneavoastră n-aveți. Nu trebuie să vă scandalizați dacă am să vă spun direct că noi am venit după banii dumneavoastră—sau, eu am venit, dacă preferați să mă țineți răspunzător numai pe mine. Pedro, natural, nu ştie despre chestia asta mai mult decât ar putea şti orice alt animal de pe lume. Ricardo e din clasa servitorilor fideli—perfect identificat cu toate ideile, cu toate dorințele şi chiar şi cu toate capriciile mele."

Domnul Jones îşi scoase mâna stângă din buzunar, apucă cu ea o batistă dintr-altul şi începu să-şi şteargă transpirația de pe frunte, ceafă şi bărbie. Agitația care-l cuprinsese făcea să i se vadă mişcările respirației. În halatul lung, avea aerul unui invalid în convalescență care îşi supraestimase puterile. Heyst, lat în umeri, robust, urmărea de la picioarele patului

Epoca asta, domnule Heyst, este o epocă a politeţii. Este, de asemenea, o epocă lipsită de prejudecăţi. Am auzit că și dumneavoastră sunteţi lipsit de prejudecăţi. Nu trebuie să vă surprindă dacă vă spun direct că umblăm după banii dumneavoastră—sau, mai bine zis, eu umblu, dacă preferaţi să mă faceţi doar pe mine responsabil. Pedro, firește, nu știe mai multe ca un animal despre afacerea asta. Ricardo e din clasa servitorilor credincioși—se identifică pe deplin cu toate ideile, dorinţele și chiar și cu toate capriciile mele.

Domnul Jones și-a scos mâna stângă din buzunar, din altul a scos la iveală o batistă cu care a început să-și șteargă transpiraţia de pe frunte, gât și bărbie. Emoţia pe care o trăia facea ca respiraţia să-i fie vizibilă. În halatul său lung avea aerul unui invalid în convalescenţă care-și surmenase imprudent forţele. Heyst, lat în umeri și viguros, privea operaţiunea de pe

shouldered, robust, watched the operation from the end of the camp bedstead, very calm, his hands on his knees.

"And by the by," he asked,"where is he now, that henchman of yours? Breaking into my desk?"

"That would be crude. Still, crudeness is one of life's conditions." There was the slightest flavour of banter in the tone of Ricardo's governor."Conceivable, but unlikely. Martin is a little crude; but you are not, Mr. Heyst. To tell you the truth, I don't know precisely where he is. He has been a little mysterious of late; but he has my confidence. No, don't get up, Mr. Heyst!"

The viciousness of his spectral face was indescribable. Heyst, who had moved a little, was surprised by the disclosure.

"It was not my intention," he said.

"Pray remain seated," Mr. Jones insisted in a languid voice, but with a very

operația, foarte calm, cu palmele pe genunchi.

„Şi pentru că veni vorba, unde-i acuma acolitul dumneavoastră? Sparge sertarele biroului meu?"

„Ar însemna lipsă de rafinament. Cu toate că lipsa de rafinament e una dintre condițiile vieții." Era o uşoară urmă de zeflemea în tonul patronului lui Ricardo. „Posibil, dar puțin probabil. Martin e oarecum lipsit de rafinament, dar dumneavoastră nu, domnule Heyst. Ca să vă spun adevărul, nu ştiu exact unde e. A fost cam misterios în ultima vreme, dar se bucură de toată încrederea mea. Nu vă ridicați, domnule Heyst."

Ticăloşia care i se putea citi pe față era de nedescris. Heyst, care se mişcase puțin, fu uimit de tot ce-i divulga.

„Nici nu am avut de gând," zise el.

„Vă rog, şedeți acolo unde sunteți," insistă domnul Jones cu glas lânced, dar cu

marginea patului de campanie, foarte calm, cu mâinile pe genunchi.

—Și, apropo, a întrebat el, unde-i acum acolitul dumneavoastră? Îmi forțează biroul?

—Asta ar fi o grosolănie. Totuși, grosolănia e una din condiţiile vieţii. În tonul patronului lui Ricardo își găsea loc un strop de zeflemea. Posibil, dar improbabil. Martin e ușor grobian, dar dumneavoastră nu sunteţi, domnule Heyst. Să vă spun adevărul, nici nu știu precis unde-i acum. În ultima vreme a fost destul de misterios. Dar știe că am încredere în el. Nu, nu vă ridicaţi, domnule Heyst!

Cruzimea chipului spectral era de nedescris. Heyst, care se mișcase puţin, a fost surprins de așa o mărturisire.

—Nu asta voiam, a spus el.

—Vă rog, rămâneţi așezat, a insistat domnul Jones cu glas vlăguit, dar cu o

determined glitter in his black eye-caverns.

"If you were more observant," said Heyst with dispassionate contempt,"you would have known before I had been five minutes in the room that I had no weapon of any sort on me."

"Possibly; but pray keep your hands still. They are very well where they are. This is too big an affair for me to take any risks."

"Big? Too big?" Heyst repeated with genuine surprise."Good Heavens! Whatever you are looking for, there's very little of it here—very little of anything."

"You would naturally say so, but that's not what we have heard," retorted Mr. Jones quickly, with a grin so ghastly that it was impossible to think it voluntary.

Heyst's face had grown very gloomy. He knitted his brows.

o scânteiere foarte hotărâtă în fundul orbitelor cavernoase.

„Dacă ați avea mai mult spirit de observație," zise Heyst cu cel mai calm dispreț, „v-ați fi dat seama după nici cinci minute de la intrarea mea aici că nu am nicio armă la mine."

„Se poate. Dar vă rog să nu vă mişcați mâinile. Stau foarte bine acolo unde sunt. Pentru mine afacerea e prea mare ca să-mi îngădui riscuri."

„Mare? Prea mare?" repetă Heyst, sincer mirat. „Doamne, nu ştiu după ce umblați, dar orice-ar fi, aici n-o să găsiți decât foarte puțin—foarte puțin din orice-ar fi."

„E normal să spuneți asta, dar nouă ni s-a vorbit altfel," replică domnul Jones prompt, cu un zâmbet atât de sinistru, încât era imposibil să-ți închipui că-i intenționat.

Fața lui Heyst se întunecă. Îşi încruntă sprâncenele.

strălucire foarte hotărâtă în orbitele sale negre.

—Dacă aţi fi avut mai mult spirit de observaţie, a spus Heyst cu dispreţ plictisit, aţi fi știut înainte să fiu aici de cinci minute că n-am niciun fel de armă la mine.

—Posibil, dar vă rog, nu vă mai mișcaţi mâinile. Sunt bine unde stau acum. Asta-i o afacere prea mare ca să-mi asum vreun risc.

—Mare? Prea mare? a repetat Heyst sincer surprins. Dumnezeule mare! Indiferent ce aţi căuta, nu veţi găsi mult pe aici, nu veţi găsi mai nimic din orice pe aici.

—Firește că spuneţi asta, dar noi altceva am auzit, a ripostat domnul Jones repede, cu un rânjet atât de oribil încât nu puteai crede că e voit.

Chipul lui Heyst se întunecase. Și-a încruntat sprâncenele.

"What have you heard?" he asked.

"A lot, Mr. Heyst—a lot," affirmed Mr. Jones. He was trying to recover his manner of languid superiority."We have heard, for instance, of a certain Mr. Morrison, once your partner."

Heyst could not repress a slight movement.

"Aha!" said Mr. Jones, with a sort of ghostly glee on his face.

The muffled thunder resembled the echo of a distant cannonade below the horizon, and the two men seemed to be listening to it in sullen silence.

"This diabolical calumny will end in actually and literally taking my life from me," thought Heyst.

Then, suddenly, he laughed. Portentously spectral, Mr. Jones frowned at the sound.

"Laugh as much as you please," he said."I, who have been hounded out from

„Ce-ați auzit?" întrebă el.

„O mulțime, domnule Heyst, o mulțime..." afirmă domnul Jones. Încerca să-şi recapete manierele de superioritate molâie. „Am auzit, de pildă, despre un anume domn Morrison, pe vremuri tovarăş al dumneavoastră."

Heyst nu-şi putu reprima un gest.

„Aha!" făcu domnul Jones cu o sclipire de bucurie diabolică.

Tunetele înfundate semănau cu ecoul îndepărtat al unei canonade de dincolo de orizont, şi cei doi bărbați păreau să-l asculte într-o linişte mohorâtă.

Calomnia asta infernală o să sfârşească prin a-mi scurta efectiv zilele, îşi zise Heyst în gând.

Apoi, deodată, izbucni în râs. Domnul Jones, înspăimântător de spectral, asculta.

„Râdeți cât vă place," zise el. „Eu, care am fost izgonit din societate de o haită

—Ce-aţi auzit? a întrebat el.

—Multe, domnule Heyst, multe, a afirmat domnul Jones. Încerca să-și redobândească felul de a fi, superioritatea apatică. Am auzit, de exemplu, de un anume domn Morrison, cândva partenerul dumneavoastră.

Heyst n-a putut ascunde o tresărire.

—Aha! a spus domnul Jones, cu un soi de satisfacţie fantomatică pe chip.

Tunetul înfundat semăna cu un ecou al unei îndepărtate canonade dincolo de linia orizontului, iar cei doi bărbaţi au părut să îl asculte într-o tăcere ursuză.

„Calomnia asta diabolică până la urmă o să-mi confiște viaţa, și nu doar la figurat", s-a gândit Heyst.

Apoi, dintr-odată, a început să râdă. La auzul sunetului, domnul Jones s-a încruntat spectral, profetic.

—Râdeţi cât vreţi, a spus el. Eu, care am fost alungat din societate de o

society by a lot of highly moral souls, can't see anything funny in that story. But here we are, and you will now have to pay for your fun, Mr. Heyst."

"You have heard a lot of ugly lies," observed Heyst."Take my word for it!"

"You would say so, of course—very natural. As a matter of fact, I haven't heard very much. Strictly speaking, it was Martin. He collects information, and so on. You don't suppose I would talk to that Schomberg animal more than I could help? It was Martin whom he took into his confidence."

"The stupidity of that creature is so great that it becomes formidable," Heyst said, as if speaking to himself.

Involuntarily, his mind turned to the girl, wandering in the forest, alone and terrified. Would he ever see her again? At that thought he nearly lost his self-

de suflete profund morale, nu văd nimic amuzant în povestea asta. Dar asta este. Acum o să trebuiască să plătiți pentru distracție."

„N-ați auzit decât nişte minciuni idioate," ripostă Heyst. „Puteți să mă credeți pe cuvânt."

„E foarte natural să spuneți asta, evident. De fapt, nici n-am auzit mare lucru. La drept vorbind, Martin a auzit. El e cu culesul informațiilor şi aşa mai departe. Doar n-o să mă bănuiți că aş sta de vorbă cu vita de Schomberg mai mult decât strictul necesar. Lui Martin i-a spus el toate secretele astea."

„Idioțenia creaturii ăleia e atât de mare, încât devine periculoasă," zise Heyst parc-ar fi vorbit cu sine însuşi.

Fără să vrea, gândul îi fugi la fată, cum rătăcea prin pădure, singură şi înspăimântată. O s-o mai vadă el vreodată? La gândul ăsta aproape că-şi pierdu

adunătură de suflete superioare în moralitatea lor, nu văd nimic de râs în povestea asta. Dar iată-ne ajunşi aici, dumneavoastră va trebui să plătiţi pentru distracţia asta, domnule Heyst.

—Aţi auzit o groază de minciuni sfruntate, a observat Heyst. Credeţi-mă pe cuvânt.

—Fireşte că spuneţi asta, e normal. Ca să ştiţi şi dumneavoastră, eu n-am auzit mare lucru. De fapt şi de drept, Martin a fost cel care a auzit. El culege informaţii, mă rog... Doar nu credeţi că aş sta de vorbă cu animalul ăla de Schomberg mai mult decât e nevoie? Lui Martin i s-a destăinuit.

—Prostia acelei creaturi este aşa de mare, că devine cumplită, a spus Heyst mai mult pentru sine.

Involuntar, s-a întors cu gândul la fată, care rătăcea, singură şi îngrozită, prin pădure. O va mai vedea vreodată? Ideea mai că i-a distrus controlul de sine. Dar

possession. But the idea that if she followed his instructions those men were not likely to find her, steadied him a little. They did not know that the island had any inhabitants; and he himself once disposed of, they would be too anxious to get away to waste time hunting for a vanished girl.

All this passed through Heyst's mind in a flash, as men think in moments of danger. He looked speculatively at Mr. Jones, who, of course, had never for a moment taken his eyes from his intended victim. Andthe conviction came to Heyst that this outlaw from the higher spheres was an absolutely hard and pitiless scoundrel.

Mr. Jones's voice made him start.

"It would be useless, for instance, to tell me that your Chinaman has run off with your money. A man living alone with a Chinaman on an island takes care to conceal property of that kind so well that

stăpânirea de sine. Dar ideea că dacă urmează instrucțiunile lui era puțin probabil ca oamenii ăştia să dea de ea, îl mai îmbărbătă puțin. Ei nu ştiau că insula avea locuitori şi, o dată el lichidat, or să aibă altceva de făcut decât să-şi piardă timpul umblând după o fată dispărută.

Toate astea îi trecură prin cap într-o frântură de secundă, cum se întâmplă în clipe de primejdie. Privea cu un aer gânditor spre domnul Jones care, fireşte, nu-şi luase o clipă ochii de la victima în perspectivă. Și Heyst ajunse la convingerea că acest proscris din sferele înalte era o canalie de cea mai dură şi mai nemiloasă speță.

Vocea domnului Jones îl făcu să tresară.

„Ar fi, desigur, inutil să-mi spuneți că chinezul dumneavoastră a fugit cu banii. Un om care trăieşte singur pe o insulă cu un chinez are grijă să-şi ascundă bunuri de felul ăsta de-ajuns de bine ca nici

faptul că, dacă îi urma instrucţiunile, oamenii aceia n-aveau cum să o găsească, l-a liniștit puţin. Ei nu știau că insula e locuită de alţii și, odată ce se vor descotorosi de el, vor fi prea nerăbdători să plece ca să-și piardă timpul vânând o fată dispărută.

Toate acestea i-au trecut lui Heyst prin minte ca o străfulgerare, cum gândește omul în faţa unei primejdii. L-a privit contemplativ pe domnul Jones, care, firește, nu-și luase nicio clipă ochii de pe victima ochită. Iar Heyst a realizat că acest renegat din sferele înalte era un nemernic fără suflet și fără milă.

Vocea domnului Jones l-a făcut să tresară.

—Ar fi inutil, de pildă, să-mi spuneţi că v-a fugit chinezul cu toţi banii. Un om care locuiește singur pe o insulă cu un chinez are grijă să ascundă asemenea bunuri ca nici dracu-n persoană să nu...

the devil himself—"

"Certainly," Heyst muttered.

Again, with his left hand, Mr. Jones mopped his frontal bone, his stalk-like neck, his razor jaws, his fleshless chin. Again his voice faltered and his aspect became still more gruesomely malevolent, as of a wicked and pitiless corpse.

"I see what you mean," he cried,"but you mustn't put too much trust in your ingenuity. You don't strike me as a very ingenious person, Mr. Heyst. Neither am I. My talents lie another way. But Martin—"

"Who is now engaged in rifling my desk," interjected Heyst.

"I don't think so. What I was going to say is that Martin is much cleverer than a Chinaman. Do you believe in racial superiority, Mr. Heyst? I do, firmly. Martin is great at ferreting out such secrets as

dracu'..."

„Desigur," murmură Heyst.

Din nou, cu mâna stângă, domnul Jones îşi şterse fruntea osoasă, gâtul ca un lujer, fălcile ca nişte brice, bărbia uscată. Din nou vocea sa bâigui şi înfăţişarea lui luă un aer şi mai diavolesc, şi mai crud, parc-ar fi fost un cadavru pervers şi nemilos.

„Înțeleg ce vreți să spuneți, dar nu trebuie să vă încredeți prea mult în inventivitatea dumneavoastră. Nu-mi faceți impresia unei persoane foarte inventive, domnule Heyst. Nici eu nu sunt. Talentele mele-s din alt domeniu. Dar Martin..."

„Care acuma-mi scotoceşte prin sertare," întrerupse Heyst.

„Nu cred. Ce voiam să spun e că Martin e mult mai deştept decât un chinez. Credeți în superioritatea rasială, domnule Heyst? Eu cred, categoric. Martin, de pildă, e formidabil în descoperiri de secrete, ca al

—Firește, a mormăit Heyst.

Din nou, cu mâna stângă, domnul Jones și-a șters fruntea, gâtul ca o tulpină de lung, fălcile ca nişte lame și bărbia trasă. Din nou vocea i-a șovăit, iar mina i-a căpătat o răutate și mai înfiorătoare, precum un cadavru afurisit și neîndurător.

—Înţeleg ce spuneți, a vorbit el mai tare, dar nu vă puteţi baza prea mult pe propria ingeniozitate. Nu-mi păreţi cea mai ingenioasă persoană, domnule Heyst. Nici eu nu sunt. Eu am alte îndeletniciri. Dar Martin...

—Care acum îmi prădează biroul, a intervenit Heyst.

—Nu cred. Ce voiam să spun este că Martin e mult mai deștept decât un chinez. Credeţi în superioritatea rasială, domnule Heyst? Eu da, cu tărie. Martin este foarte bun la a da de urma unor secrete ca ale

yours, for instance."

"Secrets like mine!" repeated Heyst bitterly."Well I wish him joy of all he can ferret out!"

"That's very kind of you," remarked Mr. Jones. He was beginning to be anxious for Martin's return. Of iron self-possession at the gaming-table, fearless in a sudden affray, he found that this rather special kind of work was telling on his nerves."Keep still as you are!" he cried sharply.

"I've told you I am not armed," said Heyst, folding his arms on his breast.

"I am really inclined to believe that you are not," admitted Mr. Jones seriously."Strange!" he mused aloud, the caverns of his eyes turned upon Heyst. Then briskly: "But my object is to keep you in this room. Don't provoke me, by some unguarded movement, to smash your knee or do something definite of that sort." He

dumneavoastră"

„Secrete ca al meu!" repetă Heyst amar. „Păi, atunci îi urez numai bucurii din tot ce poate descoperi!"

„Asta-i foarte amabil din partea dumneavoastră," făcu domnul Jones. Începea să fie neliniştit de întârzierea lui Ricardo. De o stăpânire de fier la masa de joc, neînfricat când se producea vreo încăierare, simțea că treaba asta specială de-acum îi cam călca pe nervi. „Stați nemişcat aşa cum sunteți!" strigă el tăios.

„V-am mai spus că nu sunt înarmat," zise Heyst încrucişându-şi brațele la piept.

„Sunt realmente dispus să cred că nu sunteți," admise domnul Jones cu seriozitate. „Straniu!" gândi el cu glas tare, cu cavernele orbitelor întoarse spre Heyst. Apoi, cu vioiciune: „Dar obiectivul meu este de a vă reține aici în odaie. Nu mă provocați, prin vreun gest nesocotit, să vă rup vreun genunchi sau ceva de felul ăsta."

dumneavoastră, de pildă.

—Secrete ca ale mele! a repetat Heyst dispreţuitor. Ei bine, sper să se bucure de tot ce găsește!

—Sunteţi foarte amabil, a remarcat domnul Jones. Începea să îl neliniștească absenţa lui Martin. Cu voinţă de fier la masa de joc și neînfricat într-o încăierare, găsea că acest tip de muncă îi punea nervii la încercare. Staţi acolo unde sunteţi! a strigat tăios.

—V-am spus că nu-s înarmat, a zis Heyst, cu braţele la piept.

—Sunt înclinat să cred că nu sunteţi, a admis domnul Jones cu seriozitate. Straniu! Reflecta cu voce tare, cu orbitele adânci întoarse către Heyst. Apoi, animat: Dar scopul meu este să vă ţin în camera asta. Nu mă provocaţi, cu vreo mișcare nepotrivită, să vă sfărâm genunchiul sau să fac ceva permanent de acest fel. Și-a

passed his tongue over his lips, which were dry and black, while his forehead glistened with moisture."I don't know if it wouldn't be better to do it at once!"

"He who deliberates is lost," said Heyst with grave mockery.

Mr. Jones disregarded the remark. He had the air of communing with himself.

"Physically I am no match for you," he said slowly, his black gaze fixed upon the man sitting on the end of the bed."You could spring—"

"Are you trying to frighten yourself?" asked Heyst abruptly."You don't seem to have quite enough pluck for your business. Why don't you do it at once?"

Mr. Jones, taking violent offence, snorted like a savage skeleton.

"Strange as it may seem to you, it is because of my origin, my breeding, my traditions, my early associations, and such-like trifles. Not everybody can divest

Îşi trecu vârful limbii peste buze, care erau uscate şi negre, în timp ce fruntea îi lucea de sudoare. „Nu ştiu dacă n-ar fi mai bine s-o fac imediat."

„Cel care reflectează e pierdut," zise Heyst cu o seriozitate batjocoritoare.

Domnul Jones ignoră observația. Avea aerul că se sfătuieşte cu sine însuşi.

„Din punct de vedere fizic nu mai sunt apt să vă fac față," zise el rar, privind țintă la omul aşezat la picioarele patului. „Ați putea sări..."

„Încercați să vă speriați singur?" întrebă Heyst brusc. „S-ar părea că n-aveți destul curaj pentru treaba pe care v-ați pus-o în cap. De ce n-o faceți imediat?"

Domnul Jones, violent jignit, răspunse furios:

„Oricât vi s-ar părea de straniu, cauza este originea mea, creşterea, tradiția, primele mele contacte în lume şi-alte fleacuri de-astea. Nu oricine se poate

plimbat limba peste buze, care erau uscate și înnegrite, în vreme ce pe frunte îi străluceau firicele de sudoare. Nu știu dacă n-ar fi mai bine s-o fac chiar acum!

—Cine deliberează a și pierdut, l-a luat în râs Heyst cu gravitate.

Domnul Jones a ignorat remarca. Părea să-şi vorbească în gând.

—Fizic, nu vă pot înfrunta, a spus încet, cu privirea întunecată aţintită asupra omului care stătea la capătul patului de campanie. Aţi putea să săriţi deodată...

—Încercaţi să vă speriaţi singur? a întrebat brusc Heyst. Nu pare să aveţi destul curaj pentru profesia pe care v-aţi ales-o. De ce nu trageţi și gata?

Domnul Jones, groaznic de ofensat, a grohăit ca un schelet sălbatic:

—Oricât de ciudat vi s-ar părea, de vină sunt originea mea, creșterea, tradiţiile, primele mele cunoștinţe și alte fleacuri de-astea. Nu toată lumea se poate dezbrăca de

himself of the prejudices of a gentleman as easily as you have done, Mr. Heyst. But don't worry about my pluck. If you were to make a clean spring at me, you would receive in mid air, so to speak, something that would make you perfectly harmless by the time you landed. No, don't misapprehend us, Mr. Heyst. We are—er—adequate bandits; and we are after the fruit of your labours as a—er—successful swindler. It's the way of the world—gorge and disgorge!"

He leaned wearily the back of his head against the wall. His vitality seemed exhausted. Even his sunken eyelids drooped within the bony sockets. Only his thin, waspish, beautifully pencilled eyebrows, drawn together a little, suggested the will and the power to sting—something vicious, unconquerable, and deadly.

"Fruits! Swindler!" repeated Heyst, without heat, almost without

debarasa de asemenea prejudecăți de gentleman atât de uşor cum ați reuşit dumneavoastră, domnule Heyst. Dar nu vă faceți griji pentru curajul meu. Dac-ați sări drept la mine, ați primi încă pe traiectorie, ca să zic aşa, ceva care v-ar face perfect inofensiv în momentul aterizării. Nu, să nu ne înțelegeți greşit, domnule Heyst. Noi suntem... ăă... nişte... bandiți la nivel înalt. Urmărim roadele muncii dumneavoastră de... escroc plin de succese. Aşa-i lumea... azi iei... mâine dai!"

Îşi lăsă obosit capul pe umărul stâng. Vitalitatea lui părea să se fi epuizat. Chiar şi pleoapele căzute alunecau în jos în orbitele osoase. Numai sprâncenele fine, duşmănoase, admirabil desenate, puțin prea apropiate, sugerau voință şi putința de a înjunghia—ceva pervers, irezistibil şi asasin.

„Roade! Escroc!" repetă Heyst fără aprindere, aproape fără dispreț. „Vă dați

prejudecăţile unui gentleman atât de ușor pe cât aţi reuşit dumneavoastră s-o faceţi, domnule Heyst. Dar nu vă faceţi griji pentru curajul meu. De-aţi încerca să faceţi un salt asupra mea, aţi primi, în zbor, ca să zic așa, ceva ce v-ar face perfect inofensiv la aterizare. Vă rog, domnule Heyst, să nu ne înţelegeţi greșit. Suntem... ăă... bandiţi serioși; și umblăm după roadele muncii dumneavoastră de... ăă... escroc faimos. Așa merge lumea—te îndopi și apoi verși!

Și-a lăsat cu grijă capul să se sprijine de peretele din spate. Nu mai părea animat, din contră. Chiar și pleoapele îi erau afundate în orbite. Doar sprâncenele zvelte, frumos creionate și ușor prea apropiate, sugerau o voinţă și o capacitate de a înţepa—ceva rău, de necucerit, mortal.

—Roade! Escroc! a repetat Heyst, fără să se aprindă, aproape fără urmă de

contempt.”You are giving yourself no end of trouble, you and your faithful henchman, to crack an empty nut. There are no fruits here, as you imagine. There are a few sovereigns, which you may have if you like; and since you have called yourself a bandit—”

“Yaas!” drawled Mr. Jones.”That, rather than a swindler. Open warfare at least!”

“Very good! Only let me tell you that there were never in the world two more deluded bandits—never!”

Heyst uttered these words with such energy that Mr. Jones, stiffening up, seemed to become thinner and taller in his metallic blue dressing-gown against the whitewashed wall.

“Fooled by a sillyrascally innkeeper!” Heyst went on.”Talked over like a pair of children with a promise of sweets!”

nişte osteneli fără sfârşit, dumneavoastră şi credinciosul dumneavoastră acolit, ca să spargeți o nucă goală. Nu sunt roade aşa cum vă imaginați. Am câteva lire sterline de aur, pe care le puteți lua, dacă vreți. Şi pentru că v-ați dat dumneavoastră însuşi numele de bandit...”

„Da-a-a!” îngăimă domnul Jones. „Mai bine bandit decât escroc. Război pe față, cel puțin.”

„Foarte bine. Numai, dați-mi voie să vă spun că n-au fost niciodată pe lume doi bandiți mai rău păcăliți decât dumneavoastră—niciodată!”

Heyst rostise aceste cuvinte cu atâta energie, încât domnul Jones, luându-şi un aer şi mai țeapăn, păru să devină şi mai subțire şi mai înalt în halatul de-un albastru metalic pe peretele spoit alb.

„Prostiți de-un birtaş nerod şi mişel,” continuă Heyst. „Prinşi în mreje ca doi copii cărora li se promit bomboane.”

dispreţ. Vă daţi peste cap, dumneavoastră și acolitul credincios, să spargeţi o nucă fără miez. Nu există roade aici, cum vă imaginaţi dumneavoastră. Sunt câţiva sovereigni, pe care vi-i las dacă-i doriţi—și, din moment ce v-aţi numit singur bandit...

—Daaa! a spus tărăgănat domnul Jones. Mai bine asta decât escroc. Măcar e luptă pe faţă!

—Prea bine! Permiteţi-mi doar să vă spun că n-a văzut lumea doi bandiţi mai amăgiţi ca dumneavoastră!

Heyst a rostit aceste cuvinte cu așa o energie că domnul Jones, încordându-se, părea să devină mai îngust și mai înalt în halatul de un albastru metalic, pe fundalul unui perete văruit.

—Trași pe sfoară de un hangiu mârșav și neghiob! Heyst vorbea mai departe. Păcăliţi ca doi copii cu bomboane!

"I didn't talk with that disgusting animal," muttered Mr. Jones sullenly;"but he convinced Martin, who is no fool."

"I should think he wanted very much to be convinced," said Heyst, with the courteous intonation so well known in the islands."I don't want to disturb your touching trust in your—your follower, but he must be the most credulous brigand in existence. What do you imagine? If the story of my riches were ever so true, do you think Schomberg would have imparted it to you from sheer altruism? Is that the way of the world, Mr. Jones?"

For a moment the lower jaw of Ricardo's gentleman dropped; but it came up with a snap of scorn, and he said with spectral intensity:

"The beast is cowardly! He was frightened, and wanted to get rid of us, if

„N-am mai vorbit cu-acel animal dezgustător," mormăi domnul Jones morocănos, „dar l-a convins pe Martin, care nu-i prost."

„Am impresia că voia tare mult să se lase convins,"" zise Heyst cu intonația lui politicoasă atât de bine-cunoscută pe insule. „N-aş vrea să tulbur încrederea dumneavoastră emoționantă în... în discipolul dumneavoastră, dar trebuie să fie cel mai credul tâlhar din câți există pe lume. Ce vă-nchipuiți? Dacă povestea bogățiilor mele ar fi fost adevărată, Schomberg v-ar fi împărtăşit-o din pur altruism? Aşa se obişnuieşte, domnule Jones?"

O clipă falca de jos a patronului lui Ricardo căzu, dar o pocni la loc cu dispreț, şi zise cu o intensitate spectrală:

„Bestia-i laşă! Se speriase, voia să scape de noi, dacă vreți să ştiți, domnule

—Eu n-am vorbit cu acel animal dezgustător, a murmurat domnul Jones morocănos. Dar pe Martin, care nu-i prost, l-a convins.

—Cred că voia foarte tare să fie convins, a spus Heyst cu intonația curtenitoare atât de faimoasă pe insule. Nu vreau să vă clatin încrederea înduioșătoare în... în discipolul dumneavoastră, dar omul ăsta e cel mai credul bandit de pe lume. Ce credeți dumneavoastră? Dacă ar fi așa de adevărată povestea bogățiilor mele, credeți că Schomberg v-ar fi spus-o doar așa, din altruism? Așa merge lumea, domnule Jones?

Pentru o secundă gentlemanului lui Ricardo i-a căzut falca. Dar și-a închis-o la loc la fel de repede, cu un pocnet disprețuitor, și a spus, cu o intensitate spectrală:

—Animalul e-un laș! Era speriat și voia să scape de noi, dacă vreți să știți,

you want to know, Mr. Heyst. I don't know that the material inducement was so very great, but I was bored, and we decided to accept the bribe. I don't regret it. All my life I have been seeking new impressions, and you have turned out to be something quite out of the common. Martin, of course, looks to the material results. He's simple—and faithful—and wonderfully acute."

"Ah, yes! He's on the track—" and now Heyst's speech had the character of politely grim raillery—"but not sufficiently on the track, as yet, to make it quite convenient to shoot me without more ado. Didn't Schomberg tell you precisely where I conceal the fruit of my rapines? Pah! Don't you know he would have told you anything, true or false, from a very clear motive? Revenge! Mad hate—the unclean idiot!"

Mr. Jones did not seem very much moved. On his right hand the doorway incessantly flickered with distant

Heyst. Nu ştiu dacă ispita materială a fost chiar atât de mare, dar mă plictiseam, şi ne-am hotărât să acceptăm, să ne lăsăm corupți. Nu regret. Toată viața am umblat după senzații noi şi întâmplarea face ca dumneavoastră să fiți ceva cu totul ieşit din comun. Martin, natural, umblă după rezultate concrete. El e simplu—şi credincios—şi teribil de isteț."

„Ah, da! E pe urme..." şi acum vorbele lui Heyst aveau caracterul unui sarcasm politicos— „dar nu încă pe urme destul de bune, ca împuşcarea mea fără multă gălăgie să devină convenabilă. Nu v-a spus Schomberg unde anume îmi ascund rodul tâlhăriilor mele? Bah! Nu vă dați seama că v-ar fi spus orice, adevărat sau fals, dintr-un singur şi foarte clar motiv? Răzbunare! E nebun de ură—idiotul ăsta împuțit!"

Domnul Jones nu păru prea zdruncinat în convingerea sa. În dreapta lui, în uşă, sclipeau necontenit fulgerele

domnule Heyst. Nu știu dacă tentaţia banilor a fost așa grozavă, dar eu eram plictisit așa că am decis să acceptăm coruperea. Și nu regret. Toată viața am căutat impresii noi, iar dumneavoastră v-aţi dovedit a fi ceva chiar ieșit din comun. Martin, desigur, așteaptă rezultatele materiale. E simplu... și credincios... și fantastic de ascuţit la minte.

—Ah, da! A dat el de-o cale. Acum, discursul lui Heyst era o zeflemea politicoasă. Dar, a continuat el, nu chiar de calea aia bună care să vă permită să mă împușcaţi fără alte bătăi de cap. Nu v-a spus Schomberg și unde-mi ascund toată prada? Ptiu! Nu v-aţi dat seama că dacă v-a spus orice, adevărat sau fals, a făcut-o cu un motiv foarte clar? Și anume... răzbunare! Ură nebună... idiotul împuţit!

Domnul Jones n-a părut deosebit de mişcat. La dreapta lui, intrarea în cameră licărea neîncetat de la fulgerele din

lightning, and the continuous rumble of thunder went on irritatingly, like the growl of an inarticulate giant muttering fatuously.

Heyst overcame his immense repugnance to allude to her whose image, cowering in the forest, was constantly before his eyes, with all the pathos and force of its appeal, august, pitiful, and almost holy to him. It was in a hurried, embarrassed manner that he went on:

"If it had not been for that girl whom he persecuted with his insane and odious passion, and who threw herself on my protection, he would never have—but you know well enough!"

"I *don't*know!" burst out Mr. Jones with amazing heat."That hotel-keeper tried to talk to me once of some girl he had lost, but I told him I didn't want to hear any of his beastly women stories. It had something to do with you, had it?"

îndepărtate, şi bubuitul continuu al tunetelor era iritant ca grohăitul nearticulat al unui gigant mormăind prosteşte.

Heyst îşi învinse o repulsie imensă ca să facă aluzie la aceea a cărei imagine, ascunzându-se prin pădure, era fără încetare în fața ochilor săi, cu tot patetismul şi forța chemării ei, augustă, înduioşătoare şi, pentru el, aproape sfântă. Repede, puțin încurcat, continuă:

„Dacă n-ar fi fost fata, pe care o urmărea cu pasiunea lui dementă şi odioasă, şi care singură a venit sub aripa mea, el niciodată n-ar fi... Ştiți foarte bine..."

„Eu *nu* ştiu!" izbucni domnul Jones cu o vehemență uluitoare. „A-ncercat o dată, hotelierul, să-mi vorbească despre o fată pe care o pierduse, dar i-am spus că nu vreau s-aud nimic din poveştile astea blestemate cu femei. Avea vreo legătură cu asta?"

depărtare, iar bubuiturile iritante ale tunetelor continuau, ca mârâitul unui gigant incoerent care bombăne prostește.

Heyst și-a învins aversiunea imensă de a se referi la imaginea aceleia care, ascunzându-se în pădure, îi apărea mereu în fața ochilor, cu tot patosul și forța chemării sale, impunătoare, impresionantă și, pentru el, aproape sacră. A continuat să vorbească, grăbit și stânjenit:

—Dacă n-ar fi fost acea fată pe care a persecutat-o cu pasiunea lui nebună și odioasă și care s-a aruncat în brațele mele pentru apărare, omul acela n-ar fi făcut niciodată... dar deja știţi chestiile astea!

—Ba *nu* știu! a izbucnit domnul Jones cu neașteptată patimă. Hotelierul ăla a încercat o dată să-mi vorbească de o fată pe care o pierduse, dar i-am spus că nu vreau să aud niciuna din poveștile lui hidoase despre femei. Avea ceva de-a face cu dumneavoastră, nu?

Heyst looked on serenely at this outburst, then lost his patience a little.

"What sort of comedy is this? You don't mean to say that you didn't know that I had—that there was a girl living with me here?"

One could see that the eyes of Mr. Jones had become fixed in the depths of their black holes by the gleam of white becoming steady there. The whole man seemed frozen still.

"Here! Here!" he screamed out twice. There was no mistaking his astonishment, his shocked incredulity—something like frightened disgust.

Heyst was disgusted also, but in another way. He too was incredulous. He regretted having mentioned the girl; but the thing was done, his repugnance had been overcome in the heat of his argument against the absurd bandit.

"Is it possible that you didn't know of that significant fact?" he inquired."Of

Heyst privise senin la izbucnirea lui, dar pe urmă îşi pierdu puțin răbdarea.

„Ce comedie jucați? N-o să-mi spuneți acum că nu ştiați că am... că fata e aici?"

În adâncul orbitelor negre se putea vedea, după lucirea albului lor care nu se clintea, că ochii domnului Jones încremeniseră. Întreaga-i ființă părea acum o stană de piatră.

„Aici! Aici!" scrâşni el de două ori. Nu putea face nicio eroare: era uluit, cuprins de-o incredulitate scandalizată—ceva ca o scârbă amestecată cu spaimă.

Scârbit era şi Heyst, dar în alt fel. Nici lui nu-i venea să creadă. Regreta că pomenise de fată, dar o făcuse; repulsia lui fusese înfrântă în focul discuției cu banditul absurd.

„E oare cu putință să nu fi ştiut despre un fapt atât de important?" întrebă

Heyst a admirat cu calm izbucnirea, apoi a început să-şi piardă răbdarea.

—Ce fel de comedie mai e şi asta? Doar nu vreţi să spuneţi că nu ştiaţi că am... că stă aici cu mine fata?

Se putea vedea că ochii domnului Jones deveniseră fixaţi în adâncimea orbitelor negre, după scânteia de alb care se înstăpânea în ele. Omul părea prins în gheaţă.

—Aici! Aici! a urlat de două ori. Uimirea lui, neîncrederea contrariată—erau ca un fel de dezgust înspăimântat.

Şi Heyst era scârbit, dar în alt fel. Regreta că o menţionase pe fată; dar lucrul fusese făcut, iar aversiunea lui fusese învinsă, în focul discuţiei, de absurditatea banditului.

—Se poate să nu fi ştiut despre acest fapt semnificativ? s-a interesat el. Să nu fi

the only effective truth in the welter of silly lies that deceived you so easily?"

"No, I didn't!" Mr. Jones shouted."But Martin did!" he added in a faint whisper, which Heyst's ears just caught and no more.

"I kept her out of sight as long as I could," said Heyst."Perhaps, with your bringing up, traditions, and so on, you will understand my reason for it."

"He knew. He knew before!" Mr. Jones mourned in a hollow voice."He knew of her from the first!"

Backed hard against the wall, he no longer watched Heyst. He had the air of a man who had seen an abyss yawning under his feet.

"If I want to kill him, this is my time," thought Heyst; but he did not move.

Next moment Mr. Jones jerked his

el. „De singurul fapt adevărat din tot talmeş-balmeşul ăsta de minciuni care v-au păcălit atât de lesne?"

„Nu, n-am ştiut!" strigă domnul Jones. „Dar a ştiut Martin!" adăugă el într-o şoaptă leşinată, pe care urechile lui Heyst doar o prinseră, şi-atât.

„Am ferit-o cât am putut să nu fie văzută," zise Heyst. „Cu creşterea dumneavoastră, cu tradiția şi-aşa mai departe, poate că veți înțelege rațiunile mele pentru acest lucru."

„El ştia. Ştia dinainte." Domnul Jones se căina pe un glas cavernos. „Ştiuse despre ea din capul locului!"

Rezemat tot de perete, nu-l mai supraveghea pe Heyst. Avea aerul unui om care vede o prăpastie căscându-se la picioarele sale.

„Dac-aş vrea să-l omor, acuma-i momentul," îşi zise Heyst, dar nu se mişcă din loc.

În clipa următoare, domnul Jones îşi

știut, de fapt, singurul adevăr dintr-un talmeș-balmeș de minciuni prostești care v-au înșelat cu așa ușurință?

—Nu, n-am știut! a strigat domnul Jones. Dar Martin a știut! a urmat șoapta care abia dacă a ajuns la urechile lui Heyst.

—Am ascuns-o cât am putut de tare, a spus Heyst. Poate, cu creșterea, tradiţiile dumneavoastră și toate celelalte, îmi veţi înțelege motivele.

—Știa! Știa dinainte, se jelea domnul Jones cu o voce pierdută. Știa de ea de la început!

Împins puternic în perete, nu-l mai privea pe Heyst. Avea aerul unui om caruia i se cască un abis la picioare.

„Dacă vreau să-l omor, acum am ocazia", se gândea Heyst; dar nu s-a mişcat.

În următoarea clipă, domnul Jones

head up, glaring with sardonic fury.

“I have a good mind to shoot you, you woman-ridden hermit, you man in the moon, that can’t exist without—no, it won’t be you that I’ll shoot. It’s the other woman-lover—the prevaricating, sly, low-class, amorous cuss! And he shaved—shaved under my very nose. I’ll shoot him!”

“He’s gone mad,” thought Heyst, startled by the spectre’s sudden fury.

He felt himself more in danger, nearer death, than ever since he had entered that room. An insane bandit is a deadly combination. He did not, could not know that Mr. Jones was quick-minded enough to see already the end of his reign over his excellent secretary’s thoughts and feelings; the coming failure of Ricardo’s fidelity. A woman had intervened! A woman, a girl, who apparently possessed

săltă brusc capul, cu uitătura aprinsă de-o furie batjocoritoare.

„Tare-aş avea poftă să te-mpuşc, sihastru afemeiat ce eşti, om din lună care nu poate trăi fără... Nu, nu pe dumneata am să te-mpuşc. Pe ălalalt afemeiat—pe mincinosul, pe vicleanul, pe ordinarul, pe blestematul de muieratic! Şi s-a bărbierit—s-a bărbierit chiar sub nasul meu. Am să-l împuşc!”

A-nnebunit, îşi zise Heyst, speriat de furia subită a spectrului.

Se simțea în mai mare primejdie, mai aproape de moarte decât oricând din clipa în care intrase în odaia asta. Un bandit dement e-o combinație mortală. Nu ştia, n-avea cum să ştie că domnul Jones era destul de ager la minte ca să-şi vadă sfârşitul domniei asupra gândurilor şi sentimentelor admirabilului său secretar, ca să presimtă falimentul apropiat al fidelității lui Ricardo. Apăruse o femeie! O

și-a ridicat capul cu o smucitură și s-a uitat la Heyst cu o furie sardonică.

—Am poftă să te împușc, eremit sub papuc, om din lună, care nu poate exista fără... nu, nu pe tine te voi împușca. Pe celălalt iubitor de femei... pe mincinosul, vicleanul, plebeul, pe pacostea aia înamorată! Și s-a mai și bărbierit—s-a bărbierit chiar sub nasul meu. Îl împușc!

„L-a lovit nebunia”, s-a gândit Heyst, surprins de furia nebună a spectrului.

Se simţea mai ameninţat, mai aproape de moarte ca oricând de când pătrunsese în încăpere. Banditul și nebunia fac o combinaţie mortală. Nu știa, nu avea cum să știe că domnul Jones era destul de iute la minte și că prevăzuse deja sfârșitul domniei sale asupra gândurilor și sentimentelor excelentului secretar; prevăzuse prăbușirea fidelităţii lui Ricardo. Intervenise o femeie! O femeie, o

the power to awaken men's disgusting folly. Her power had been proved in two instances already—the beastly innkeeper, and that man with moustaches, upon whom Mr. Jones, his deadly right hand twitching in his pocket, glared more in repulsion than in anger. The very object of the expedition was lost from view in his sudden and overwhelming sense of utter insecurity. And this made Mr. Jones feel very savage; but not against the man with the moustaches. Thus, while Heyst was really feeling that his life was not worth two minutes' purchase, he heard himself addressed with no affectation of languid impertinence, but with a burst of feverish determination.

"Here! Let's call a truce!" said Mr. Jones.

Heyst's heart was too sick to allow him to smile.

"Have I been making war on you?"

femeie, o fată, care avea pesemne puterea de a trezi dezgustătoarea nebunie a bărbaților. Puterea asta a ei apucase până acum să fie dovedită în două cazuri—cu animalul de birtaş, şi cu omul ăsta cu mustăți, la care domnul Jones, cu mâna dreaptă asasină crispându-se în buzunar, privea mai mult cu repulsie decât cu mânie. Însuşi obiectivul expediției era pierdut din vedere, în această subită şi copleşitoare senzație de completă insecuritate. Şi asta-l făcea pe domnul Jones să fie ca turbat. Dar nu împotriva omului cu mustăți. Aşa că, în timp ce Heyst avea realmente sentimentul că viața lui nu mai face nici două parale, se pomeni vorbindu-i-se fără afectarea impertinentă a nepăsării, cu un elan de hotărâre febrilă:

„Știți ce? Hai să-ncheiem un armistițiu!"

Heyst era prea frământat ca să-şi permită să zâmbească.

„Făcutu-v-am eu război?" întrebă el

fată, care, aparent, avea puterea de a trezi la viaţă dezgustătoarea nebunie a bărbaţilor. Deja fusese dovedită în două cazuri—cu animalicul hotelier și cu acest om cu mustăţi, asupra căruia domnul Jones, cu mortala mână dreaptă tremurând în buzunar, se uita mai mult cu dezgust decât cu furie. În zbuciumul sentimentului imediat și copleșitor de pericol iminent, scopul expediţiei fusese pierdut. Iar asta îl făcea pe domnul Jones să se simtă foarte sălbatic, dar nu împotriva omului cu mustăţi. Astfel, în vreme ce Heyst chiar simţea că nu mai are mai mult de două minute de trăit, s-a auzit numit fără vreo afectare de impertinenţă apatică, ci cu o izbucnire de determinare febrilă.

—Gata! Hai să facem pace! a spus domnul Jones.

Inima lui Heyst era prea apăsată ca să-l lase să zâmbească.

—Am dus eu un război împotriva

he asked wearily.”How do you expect me to attach any meaning to your words?” he went on.”You seem to be a morbid, senseless sort of bandit. We don’t speak the same language. If I were to tell you why I am here, talking to you, you wouldn’t believe me, because you would not understand me. It certainly isn’t the love of life, from which I have divorced myself long ago—not sufficiently, perhaps; but if you are thinking of yours, then I repeat to you that it has never been in danger from me. I am unarmed.”

Mr. Jones was biting his lower lip, in a deep meditation. It was only towards the last that he looked at Heyst.

“Unarmed, eh?” Then he burst out violently: “I tell you, a gentleman is no match for the common herd. And yet one must make use of the brutes. Unarmed, eh? And I suppose that creature is of the commonest sort. You could hardly have

obosit. „Cum de vă aşteptaţi ca să dau vreun înţeles cuvintelor dumneavoastră?” continuă el. „Îmi faceţi impresia unui bandit morbid, cu mintea rătăcită. Noi nu vorbim aceeaşi limbă. Dac-ar fi să vă povestesc de ce sunt aici şi stau de vorbă cu dumneavoastră, nu m-aţi crede, pentru că nu m-aţi înţelege. Cu siguranţă că nu-i din dragoste de viaţă; de dragostea asta m-am despărţit de mult—poate că nu destul, totuşi—dar dacă vă gândiţi la dumneavoastră, atunci vă repet că niciun moment n-a fost primejduită de mine. Nu sunt înarmat.”

Domnul Jones îşi muşcă buza de jos în profundă meditaţie. De-abia după un timp ridică ochii spre Heyst.

„Ne-înarmat, ziceţi?” Apoi izbucni cu violenţă: „ascultaţi-mă ce spun, un gentleman nu poate face faţă unei turme de fiinţe ordinare. Şi cu toate astea, trebuie să se servească de ele. Ne-înarmat, ziceţi? Să presupunem că fiinţa-i de cea mai ordinară

dumneavoastră? a întrebat el istovit. Ce vă aşteptaţi să înţeleg din cuvintele astea? a mai zis el. Păreţi a fi un bandit morbind, unul chiar absurd. Noi doi nu vorbim aceeași limbă. Dacă v-aș spune de ce am venit aici să vorbim, nu m-aţi crede, pentru că n-aţi fi în stare să mă înţelegeţi. Cu siguranţă nu din drag de viaţă am venit, fiindcă asta nu mai simt de mult timp—poate că nu îndeajuns, dar, dacă vă faceţi griji pentru a dumneavoastră, vă repet că nu v-am ameninţat-o niciodată. Nu sunt înarmat.

Domnul Jones își mușca buza de jos, cufundat în meditaţie. Numai după o vreme și-a ridicat privirea către Heyst.

—Neînarmat, da?

Apoi, a izbucnit cu violenţă:

—Vă spun eu, un gentleman nu se poate pune cu omul de rând. Și totuși, trebuie să ne folosim de brute. Neînarmat, da? Și bănuiesc că e dintre cele mai josnice

got her out of a drawing-room. Though they're all alike, for that matter. Unarmed! It's a pity. I am in much greater danger than you are or were—or I am much mistaken. But I am not—I know my man!"

He lost his air of mental vacancy and broke out into shrill exclamations. To Heyst they seemed madder than anything that had gone before.

"On the track! On the scent!" he cried, forgetting himself to the point of executing a dance of rage in the middle of the floor.

Heyst looked on, fascinated by this skeleton in a gay dressing-gown, jerkily agitated like a grotesque toy on the end of an invisible string. It became quiet suddenly.

"I might have smelt a rat! I always knew that this would be the danger." He changed suddenly to a confidential tone, fixing his sepulchral stare on Heyst."And

speță. Greu să cred c-ați luat-o dintr-un salon. La urma urmei, toate-s la fel! Neînarmat! Păcat! Eu sunt în mult mai mare primejdie decât sunteți sau ați fost vreodată—sau greşesc foarte tare. Dar nu greşesc—îmi cunosc omul!"

Nu mai avea aerul acela de rătăcire, de demență, şi izbucni în exclamații stridente. Lui Heyst i se păreau mai smintite decât tot ce spusese înainte.

„Sunt pe urmele lui! L-am mirosit!" strigă el pierzându-se cu firea în aşa fel, încât începu un fel de dans al furiei în mijlocul odăii.

Heyst se uita fascinat la acest schelet în halat de culoare deschisă, sărind şi agitându-se ca o jucărie grotescă trasă de o sfoară invizibilă. Omul se calmă însă brusc.

„Ar fi trebuit să miros capcana! Totdeauna mi-am dat seama că primejdia de-aici trebuie să vină." Trecu deodată la un ton confidențial, fixându-şi privirea

creaturi. Îmi vine greu să cred c-ați găsit-o într-un salon. Deși, oricum, sunt toate la fel. Neînarmat! Ce păcat. Eu sunt în mai mare pericol decât sunteţi... sau aţi fost... dumneavoastră. Sau, altfel, nu mai știu nimic. Dar știu ceva, îl știu pe omul meu!

A renunţat la aerul de liniște mentală și a început să exclame foarte strident. Lui Heyst i s-a părut mai nebunesc ca orice văzuse până atunci.

—Pe calea cea bună! I-a luat mirosul! urla el, uitând de sine într-atâta, încât a executat un dans furios în mijlocul încăperii.

Heyst privea, fascinat de acest schelet într-un halat vesel, smucindu-se de colo colo ca o jucărie grotescă la capătul unei sfori invizibile. Deodată, s-a liniștit.

—Puteam să suspectez și eu ceva! Am știut mereu că ăsta va fi pericolul. A trecut dintr-odată la un ton confidenţial, fixându-l pe Heyst cu privirea funebră. Și

yet here I am, taken in by the fellow, like the veriest fool. I've been always on the watch for some beastly influence, but here I am, fairly caught. He shaved himself right in front of me—and I never guessed!"

The shrill laugh, following on the low tone of secrecy, sounded so convincingly insane that Heyst got up as if moved by a spring. Mr. Jones stepped back two paces, but displayed no uneasiness.

"It's as clear as daylight!" he uttered mournfully, and fell silent.

Behind him the doorway flickered lividly, and the sound as of a naval action somewhere away on the horizon filled the breathless pause. Mr. Jones inclined his head on his shoulder. His mood had completely changed.

"What do you say, unarmed man? Shall we go and see what is detaining my

asupra lui Heyst. „Şi cu toate astea, iată-mă păcălit de individul ăsta, ca un dobitoc. Totdeauna m-am ferit de-o asemenea influență bestială, dar iată-mă, definitiv prins în cursă. S-a bărbierit sub nasul meu—şi eu n-am bănuit nimic!"

Râsul strident care urmă tonului confidențial suna atât de convingător dement, încât Heyst sări în sus ca scăpat dintr-un resort. Domnul Jones făcu doi paşi înapoi, dar nu manifestă niciun fel de tulburare.

„E clar ca lumina zilei," rosti el întunecat, apoi tăcu.

În spatele lui, golul uşii pâlpâia livid şi un zgomot înfundat, ca de luptă navală undeva, departe la orizont, umplu pauza enervantă. Domnul Jones îşi lăsă capul pe umăr. Dispoziția lui se schimbase cu totul.

„Ce ziceți, omule fără armă? Să mergem să vedem ce-l reține atât de mult

totuşi, iată-mă aici, păcălit de individ ca un mare prost. M-am păzit mereu de aşa o influenţă animalică, dar iată-mă, prins de-a dreptul. S-a bărbierit chiar în faţa mea—şi mie nu mi-a dat prin gând...

Râsul ascuţit ce a urmat tonului jos, secretos, a fost atât de convingător în nebunia sa, încât Heyst s-a ridicat ca şi cum ar fi ţâşnit dintr-un arc. Domnul Jones a făcut vreo doi paşi în spate, dar nu a părut neliniştit.

—E clar ca lumina zilei! a spus el cu durere, şi apoi a tăcut.

În spatele lui, lumina de la uşă strălucea lividă, iar sunetul ca al unei lupte navale venea de departe de la orizont pentru a acoperi pauza păstrată cu sufletul la gură. Domnul Jones şi-a lăsat capul pe umăr. Dispoziţia i se schimbase în întregime.

—Ce spuneţi, domnule neînarmat? Să mergem să vedem ce îl reţine atâta pe

trusted Martin so long? He asked me to keep you engaged in friendly conversation till he made a further examination of that track. Ha, ha, ha!"

"He is no doubt ransacking my house," said Heyst.

He was bewildered. It seemed to him that all this was an incomprehensible dream, or perhaps an elaborate other-world joke, contrived by that spectre in a gorgeous dressing gown.

Mr. Jones looked at him with a horrible, cadaverous smile of inscrutable mockery, and pointed to the door. Heyst passed through it first. His feelings had become so blunted that he did not care how soon he was shot in the back.

"How oppressive the air is!" the voice of Mr. Jones said at his elbow."This stupid storm gets on my nerves. I would welcome some rain, though it would be unpleasant to get wet. On the other hand, this exasperating thunder has the

pe Martin, omul meu de încredere? M-a rugat să vă țin aici într-o conversație amicală, până ce va termina el o nouă verificare a pistei. Ha, ha, ha!"

„Fără nicio îndoială, e în curs de a-mi devaliza casa," zise Heyst.

Era dezorientat. I se părea că totul e un vis incomprehensibil, sau poate o farsă complicată supranaturală, născocită de spectrul ăsta în halat superb.

Domnul Jones se uita la el cu un zâmbet oribil, cadaveric, de-un sarcasm impenetrabil, arătând spre uşă. Heyst ieşi primul. Simțurile sale se tociseră în aşa hal, încât nu-i păsa cât de curând o să fie împuşcat pe la spate.

„Cât de apăsătoare-i atmosfera," făcu vocea domnului Jones lângă umărul său. „Furtuna asta stupidă mă calcă pe nervi. Puțină ploaie ar fi binevenită, cu toate că ar fi dezagreabil să ne ude leoarcă. Pe de altă parte, tunetele astea exasperante

credinciosul meu Martin? M-a rugat să vă țin ocupat cu o discuţie amicală până ce va fi examinat el mai mult pe cărarea lui. Ha, ha, ha!

—Fără îndoială că-mi cotrobăie prin casă, a spus Heyst.

Era tulburat. I se părea că toate astea nu erau decât un vis de neînțeles, sau poate o glumă complexă din lumea de dincolo, pusă la cale de acest spectru într-un halat minunat.

Domnul Jones l-a privit cu un oribil zâmbet cadaveric de o batjocură impenetrabilă, iar apoi a arătat înspre uşă. Heyst a ieșit primul. Sentimental, era atât de epuizat, că nu-i mai păsa când avea să fie împușcat în spate.

—Ce vreme groaznică, a venit de la cotul său vocea domnului Jones. Furtuna asta tâmpită începe să mă enerveze. Niște ploaie, bine, dar nici să mă ud prea tare nu mi-ar plăcea. Pe de altă parte, tunetele astea obositoare au avantajul de a ne

advantage of covering the sound of our approach. The lightning's not so convenient. Ah, your house is fully illuminated! My clever Martin is punishing your stock of candles. He belongs to the unceremonious classes, which are also unlovely, untrustworthy, and so on."

"I left the candles burning," said Heyst,"to save him trouble."

"You really believed he would go to your house?" asked Mr. Jones with genuine interest.

"I had that notion, strongly. I do believe he is there now."

"And you don't mind?"

"No!"

"You don't?" Mr. Jones stopped to wonder."You are an extraordinary man," he said suspiciously, and moved on, touching elbows with Heyst.

au avantajul că acoperă apropierea noastră. Fulgerele nu-s chiar atât de comode. Ah, casa dumneavoastră e complet luminată! Deşteptul de Martin îşi varsă focul pe rezerva dumneavoastră de lumânări. Face parte dintr-o clasă care nu pune mare preţ pe forme şi care mai e şi dezagreabilă, nedemnă de încredere şi aşa mai departe."

„Eu am lăsat luminile aprinse," zise Heyst. „Să-l scutesc de osteneală."

„Eraţi sincer convins că se va întoarce în casa dumneavoastră?" întrebă domnul Jones, cu autentic interes.

„Eram convins, foarte convins. Cred că şi-acum e acolo."

„Şi n-aveţi nimic de obiectat?"

„Nu."

„N-aveţi?" Domnul Jones se opri în loc să se minuneze. „Sunteţi un om extraordinar," zise el cu oarecare suspiciune şi porni din nou, cot la cot cu

acoperi. Fulgerele nu-s la fel de convenabile. Ah, casa dumneavoastră este complet luminată! Isteţul de Martin vă taxează stocul de lumânări. Face parte dintr-o clasă neceremonioasă, care mai e și neplăcută, instabilă și tot așa...

—Eu am lăsat lumânările aprinse, a spus Heyst, ca să-l scutesc de efort.

—Chiar credeaţi că va intra în casă? a întrebat domnul Jones, sincer interesat.

—Da, îmi făcusem această idee. Sunt aproape sigur că acolo îl și găsim acum.

—Și nu vă derajează?

—Nu!

—Nu? Domnul Jones s-a oprit să gândească. Sunteţi un om extraordinar, a spus cu suspiciune și apoi a mers mai departe, cot la cot cu Heyst.

In the latter's breast dwelt a deep silence, the complete silence of unused faculties. At this moment, by simply shouldering Mr. Jones, he could have thrown him down and put himself, by a couple of leaps, beyond the certain aim of the revolver; but he did not even think of that. His very will seemed dead of weariness. He moved automatically, his head low, like a prisoner captured by the evil power of a masquerading skeleton out of a grave. Mr. Jones took charge of the direction. They fetched a wide sweep. The echoes of distant thunder seemed to dog their footsteps.

"By the by," said Mr. Jones, as if unable to restrain his curiosity,"aren't you anxious about that—ouch!—that fascinating creature to whom you owe whatever pleasure you can find in our visit?"

Heyst.

În inima acestuia din urmă, se lăsase o tăcere adâncă, tăcerea facultăților amorțite. În clipa asta, printr-o simplă împingere cu umărul, ar fi putut să-l doboare pe domnul Jones şi, din câteva sărituri, să se pună la adăpost de bătaia revolverului, dar nici măcar nu se gândi la una ca asta. Însăşi voința sa părea să fi murit de oboseală. Mergea maşinal, cu capul în jos, ca un prizonier capturat de puterea diavolească a unui schelet deghizat ieşit din mormânt. De direcția de mers avea grijă domnul Jones. Făcură un ocol mare. Ecoul tunetelor din depărtare părea să se țină de paşii lor.

„Dar, pentru că veni vorba," făcu domnul Jones, ca şi cum ar fi fost incapabil să-şi înfrângă curiozitatea, „nu sunteți îngrijorat de... eh... de soarta persoanei aceleia fascinante căreia-i datorați mult-puțina plăcere pe care v-o procură vizita noastră?"

În sânul lui Heyst era o tăcere profundă, tăcerea deplină a facultăţilor nefolosite. În acest moment, lovindu-l cu umărul pe domnul Jones, ar fi putut să-l pună la pământ și să se arunce din calea revolverului—dar nici nu s-a gândit să facă așa ceva. Însăși voinţa lui părea secată de oboseală. Se mișca mecanic, cu capul plecat, ca un prizonier capturat de forţa malefică a unui schelet prefăcut, ieșit din mormânt. Domnul Jones controla direcţia de mers. Au făcut un ocol mai mare. Ecoul tunetelor din depărtare părea să le urmeze pașii.

—Apropo, a spus domnul Jones, parcă arzând de curiozitate, nu vă faceţi griji în legătură cu... hmm... cu fascinanta creatură căreia îi datoraţi plăcerea de a ne avea în vizită?

"I have placed her in safety," said Heyst."I—I took good care of that."

Mr. Jones laid a hand on his arm.

"You have? Look! Is that what you mean?"

Heyst raised his head. In the flicker of lightning the desolation of the cleared ground on his left leaped out and sank into the night, together with the elusive forms of things distant, pale, unearthly. But in the brilliant square of the door he saw the girl—the woman he had longed to see once more—as if enthroned, with her hands on the arms of the chair. She was in black; her face was white, her head dreamily inclined on her breast. He saw her only as low as her knees. He saw her—there, in the room, alive with a sombre reality. It was no mocking vision. She was not in the forest—but there! She sat there in the chair, seemingly without strength, yet without

„Am pus-o în siguranță," zise Heyst. „Măcar atâta grijă am avut şi eu."

Domnul Jones puse o mână pe brațul lui.

„Ați avut? Priviți. Asta vreți să spuneți?"

Heyst îşi ridică ochii. În scăpăratul fulgerelor, tristețea poienii din stânga lui apărea şi iar se cufunda în noapte, împreună cu formele insesizabile ale lucrurilor îndepărtate, vagi, nepăsătoare. Dar în pătratul strălucitor al uşii văzu fata—femeia de care-i era dor s-o mai vadă, măcar o dată—şezând ca pe un tron, cum mâinile pe brațele fotoliului. Era îmbrăcată în negru. Fața îi era albă, capul căzut visător în piept. O vedea până la genunchi. O vedea—acolo, în odaie, vie, într-o sumbră realitate. Nu era vedenie înşelătoare. Nu se dusese în pădure—era acolo! Şedea în fotoliu, din câte se vedea lipsită de puteri, totuşi nu înspăimântată,

—Am avut grijă să fie departe și în siguranţă, a spus Heyst. Am fost... foarte atent.

Domnul Jones și-a pus mâna pe braţul lui Heyst.

—Aţi fost? Iată! La asta vă referiţi?

Heyst și-a ridicat privirea. În licărul fulgerului, dezolarea terenului pârlit din stânga sa ieșea la iveală și se azvârlea iar în noapte, împreună cu formele ascunse ale lucrurilor distante, palide, fantomatice. Dar în cadrul luminat al ușii a văzut-o pe fată—pe femeia pe care își dorise cu disperare s-o mai vadă o dată—parcă așezată pe un tron, cu mâinile pe braţele unui fotoliu. Purta negru; avea chipul alb şi capul plecat, ca într-un vis, la piept. O vedea doar de la genunchi în sus. O vedea—acolo, în cameră, vie, într-o realitate sumbră. Nu era o nălucă batjocoritoare. Fata nu era în pădure—ci acolo! Stătea acolo în fotoliu, arătând

fear, tenderly stooping.

"Can you understand their power?" whispered the hot breath of Mr. Jones into his ear."Can there be a more disgusting spectacle? It's enough to make the earth detestable. She seems to have found her affinity. Move on closer. If I have to shoot you in the end, then perhaps you will die cured."

Heyst obeyed the pushing pressure of a revolver barrel between his shoulders. He felt it distinctly, but he did not feel the ground under his feet. They found the steps, without his being aware that he was ascending them—slowly, one by one. Doubt entered into him—a doubt of a new kind, formless, hideous. It seemed to spread itself all over him, enter his limbs, and lodge in his entrails. He stopped suddenly, with a thought that he who experienced such a feeling had no business to live—or perhaps was no longer living.

Everything—the bungalow, the

aplecată cu gingăşie.

„Puteți înțelege puterea lor?" auzi Heyst în ureche şoapta fierbinte a domnului Jones. „Poate exista un spectacol mai dezgustător? Numai atât, şi-i destul să te facă să urăşti pământul. Ea pare să-şi fi găsit afinități. Apropiați-vă. Dacă până la urmă tot o să trebuiască să vă-mpuşc, poate că măcar o să muriți vindecat."

Heyst se supuse presiunii revolverului cu butoiaş împins între umerii săi. Îl simțea foarte bine, dar pământul sub picioare nu-l simțea. Nimeriră treptele, dar el nu-şi dădea seama că le urcă, lent, una câte una. Îl cuprinse îndoiala—o îndoială de-o natură nouă, informă, hidoasă. Avea senzația că se împrăştie peste tot în el, că-i pătrunde în mădulare, în măruntaie. Se opri brusc, cu gândul că pe cel ce trece prin asemenea clipe nu-l interesează să trăiască—sau poate că nici nu mai trăia.

Totul—bungalow-ul, pădurea,

slăbită, dar nu speriată, aplecată și fragilă.

—Le puteţi înţelege puterea? i-a şoptit în ureche glasul fierbinte al domnului Jones. Există pe lume un spectacol mai dezgustător? Doar asta, și tot pământul devine detestabil. Pare că și-a găsit afinitatea. Haideţi mai aproape. Dacă e să vă împuşc în spate, măcar să muriţi vindecat.

Heyst s-a supus presiunii unei ţevi de revolver vârâte între omoplaţi. O simțea clar, mai bine decât simţea pământul pe care călca. Au găsit treptele fără ca el să realizeze că le urcă, una câte una, uşor. Apoi l-a cuprins îndoiala—una de un fel nou, fără formă, hidoasă. Părea să îl acopere tot, să-i pătrundă în membre și să i se vâre în maţe. S-a oprit deodată, gândindu-se că cine trăiește așa un sentiment nu are de ce să mai fie în viaţă, sau, poate, deja nu mai trăiește.

Totul—bungaloul, pădurea, terenul

forest, the open ground—trembled incessantly; the earth, the sky itself, shivered all the time, and the only thing immovable in the shuddering universe was the interior of the lighted room and the woman in black sitting in the light of the eight candle-flames. They flung around her an intolerable brilliance which hurt his eyes, seemed to sear his very brain with the radiation of infernal heat. It was some time before his scorched eyes made out Ricardo seated on the floor at some little distance, his back to the doorway, but only partly so; one side of his upturned face showing the absorbed, all—forgetful rapture of his contemplation.

The grip of Mr. Jones's hard claw drew Heyst back a little. In the roll of thunder, swelling and subsiding, he whispered in his ear a sarcastic: "Of course!"

A great shame descended upon Heyst—the shame of guilt, absurd and

poiana—tremura necontenit, pământul, cerul însuşi tremurau într-una, şi singurul lucru nemişcat din tot universul ăsta în frisoane era interiorul camerei luminate şi femeia în negru tronând în lumina a opt lumânări. Ele aruncau în juru-i o strălucire insuportabilă care-l făcea să-l doară ochii, parcă-i coceau creierul radiind o dogoare infernală. A trebuit să treacă un timp până când ochii lui arşi să-l descopere pe Ricardo aşezat pe duşumea la o oarecare distanță, mică, cu spatele spre uşă, dar numai în parte, pentru că i se putea zări o parte a feței, ridicată în sus, în contemplare, exprimând extazul şi uitarea de sine.

Mâna domnului Jones încleştată pe brațul lui Heyst îl trase pe acesta puțin înapoi. În rostogolirea unui tunet crescând prelung, îi şopti în ureche un sarcastic: „Natural!"

O imensă ruşine îl copleşi pe Heyst—ruşinea vinovăției, absurdă şi

gol—totul tremura neîncetat. Pământul și cerul tremurau mereu, și singurul lucru nemișcat în universul care se cutremura era interiorul camerei strălucitor și femeia în negru luminată de opt lumânări. Aruncau în jurul ei o strălucire de nesuportat, care lui îi rănea ochii, care părea să-i ardă creierul radiind o căldură infernală. A durat ceva vreme până ce ochii pârjoliţi ai lui Heyst l-au distins pe Ricardo, așezat pe podea la mică distanţă, cu spatele la ușă, dar numai parţial—o parte a chipului ridicat arăta extazul cufundat, nepăsător, al contemplării sale.

Strânsoarea ghearei dure a domnului Jones l-a tras pe Heyst în spate. Cu bubuiturile de tunet care se apropiau și plecau, i-a șoptit sarcastic la ureche:

—Firește!

O mare rușine se coborâse asupra lui Heyst—rușinea vinei, absurdă și

maddening. Mr. Jones drew him still farther back into the darkness of the verandah.

“This is serious,” he went on, distilling his ghostly venom into Heyst’s very ear.”I had to shut my eyes many times to his little flings; but this is serious. He has found his soul-mate. Mud souls, obscene and cunning! Mud bodies, too—the mud of the gutter! I tell you, we are no match for the vile populace. I, even I, have been nearly caught. He asked me to detain you till he gave me the signal. It won’t be you that I’ll have to shoot, but him. I wouldn’t trust him near me for five minutes after this!”

He shook Heyst’s arm a little.

“If you had not happened to mention the creature, we should both have been dead before morning. He would have stabbed you as you came down the steps after leaving me, and then he would have

înnebunitoare. Domnul Jones îl trase şi mai mult îndărăt, în bezna verandei.

„Asta-i ceva serios,” continuă el. trimiţându-şi veninul diabolic în chiar urechea lui Heyst. „A trebuit de multe ori să-nchid ochii la micile lui escapade, dar asta e serios. Şi-a găsit un suflet-frate. Suflete de noroi, din noroiul rigolelor! Ascultaţi ce vă spun, noi nu suntem în stare să ţinem piept ticăloşilor ăstora. Până şi eu am fost gata să mă las păcălit. Mi-a cerut să vă reţin până-mi va face semn. Nu pe dumneavoastră o să trebuiască să vă-mpuşc; pe el! Nici cinci minute nu mai pot să am încredere în el, după aşa ceva!”

Zgâlţâi puţin braţul lui Heyst.

„Dacă n-aţi fi pomenit din întâmplare de fiinţa asta, amândoi am fi fost morţi înainte de ivirea zorilor. V-ar fi înjunghiat după ce-aţi fi coborât treptele plecând de la mine, şi-apoi ar fi venit la

înnebunitoare. Domnul Jones l-a tras și mai tare în spate, în întunericul de pe verandă.

—Asta-i o treabă serioasă, a continuat el, vărsându-și veninul fantomatic chiar în urechea lui Heyst. A trebuit să închid de multe ori ochii la micile lui aventuri, dar asta-i o treabă serioasă. Și-a găsit sufletul pereche. Suflete de noroi, obscene și viclene! Și trupuri de noroi, noroi din canal! Vă spun, nu ne putem pune cu plebea infectă. Eu, chiar și eu aproape că am fost prins. M-a rugat să vă reţin până la semnalul lui. Nu pe dumneavoastră va trebui să vă împușc, ci pe el. După asta, nici cinci minute nu l-aș mai lăsa lângă mine!

A scuturat ușor braţul lui Heyst.

—Dacă nu aţi fi menţionat creatura, amândoi am fi fost morţi până mâine-dimineaţă. V-ar fi înjunghiat cum aţi fi coborât scările de la mine, iar apoi ar fi urcat la mine și mi-ar fi înfipt același cuţit

walked up to me and planted the same knife between my ribs. He has no prejudices. The viler the origin, the greater the freedom of these simple souls!”

He drew a cautious, hissing breath and added in an agitated murmur: “I can see right into his mind; I have been nearly caught napping by his cunning.”

He stretched his neck to peer into the room from the side. Heyst, too, made a step forward, under the slight impulse of that slender hand clasping his hand with a thin, bony grasp.

“Behold!” the skeleton of the crazy bandit jabbered thinly into his ear in spectral fellowship.”Behold the simple Acis kissing the sandals of the nymph, on the way to her lips, all forgetful, while the menacing fife of Polyphemus already sounds close at hand—if he could only hear it! Stoop a little.”

mine şi mi-ar fi înfipt acelaşi cuțit între coaste. N-are prejudecăți. Cu cât e de origine mai proastă, cu-atât mai mare-i libertatea pe care şi-o îngăduie un suflet simplu ca ăsta!”

Răsuflă o dată şuierător, prudent, şi adăugă într-un murmur agitat: „Acuma-i citesc foarte bine gândurile. Era cât pe-aci să mă prindă-n cursă cu viclenia lui.”

Întinse gâtul să privească în odaie dintr-o parte. Heyst făcu şi el un pas înainte, sub imboldul uşor al mâinii care-l ținea de braț cu o încleştare slabă, osoasă.

„Priviți!” se bâlbâi subțire scheletul banditului smintit, cu o familiaritate de spectru, în urechea lui Heyst. „Priviți la Acis cel simplu sărutând sandalele nimfei Galateea, uitând de toate în drum spre buzele ei, în timp ce fluierul amenințător al lui Polifem se aude-n apropiere—numai de l-ar auzi! Aplecați-vă un pic.”

între coaste. N-are prejudecăţi. Cu cât e mai scârboasă originea, cu atât e mai mare libertatea acestor suflete simple!

A tras aer în piept cu grijă și cu un sâsâit, adăugând într-o șoaptă agitată:

—Pot să văd până în mintea lui; aproape că m-a prins pe picior greșit.

Și-a întins gâtul pentru a se uita în cameră dintr-o parte. Și Heyst a făcut un pas înainte, sub impulsul nu prea puternic al acelei mâini subţiri ce-i strângea braţul într-un pumn slab, osos.

—Priviţi! s-a bâlbâit scheletul banditului nebun în urechea lui cu frăţie spectrală. Priviţi cum Acis simplu sărută sandalele nimfei, cum urcă spre buzele ei, nepăsător la tot, în timp ce fluierul ameninţător al lui Polifem deja sună foarte aproape—de l-ar auzi doar! Aplecaţi-vă puţin.

CHAPTER TWELVE

On returning to the Heyst bungalow, rapid as if on wings, Ricardo found Lena waiting for him. She was dressed in black; and at once his uplifting exultation was replaced by an awed and quivering patience before her white face, before the immobility of her reposeful pose, the more amazing to him who had encountered the strength of her limbs and the indomitable spirit in her body. She had come out after Heyst's departure, and had sat down under the portrait to wait for the return of the man of violence and death. While lifting the curtain, she felt the anguish of her disobedience to her lover, which was soothed by a feeling she had known before—a gentle flood of penetrating sweetness. She was not automatically obeying a momentary suggestion; she was under influences more

Capitolul XII

Întorcându-se la bungalow-ul lui Heyst, repede de parc-ar fi avut aripi, Ricardo o găsi pe Lena aşteptându-l. Era îmbrăcată în negru şi, imediat exultării lui elevate îi făcu loc o răbdare temătoare şi palpitândă, inspirată de fața ei albă ca varul, de imobilitatea atitudinii ei calme, cu-atât mai uluitoare pentru el, care-i simțise vigoarea brațelor şi neînfrânta energie a trupului. Ieşise din dormitor după plecarea lui Heyst şi se aşezase sub portret aşteptând venirea bărbatului care însemna violență şi moarte. Simți, ridicând perdeaua, chinul nesupunerii față de iubitul ei, potolit însă de-un sentiment care-o mai încercase şi înainte—o blândă revărsare de copleşitoare duioşie. Nu asculta maşinal de sugestia unui moment. Ceda influențelor unor hotărâri mai chibzuite, mai vagi şi de-o forță mai mare.

Capitolul XII

La întoarcerea în bungaloul lui Heyst, iute ca purtat pe aripi, Ricardo a găsit-o pe Lena așteptându-l. Purta negru și, deodată, exultarea lui înălţătoare a fost înlocuită de o răbdare temătoare și plină de respect în faţa chipului alb, cu atât mai minunat pentru el cu cât făcuse cunoștinţă și cu forţa corpului său și cu spiritul neîmblânzit dintr-ânsul. Fata ieșise după plecarea lui Heyst și se așezase sub portret așteptând întoarcerea omului violenţei și al morţii. Ridicând perdeaua, a simţit chinul nesupunerii faţă de iubit, alinat de un sentiment pe care-l mai simţise—un ușor șuvoi de blândeţe pătrunzătoare. Nu asculta automat o sugestie de moment, ci se afla sub influenţe mai atente, mai vagi și cu o putere superioară. Fusese împinsă, nu de voinţa ei, ci de o forţă dinafara ei și mai vrednică decât ea. Nu se baza pe nimic

deliberate, more vague, and of greater potency. She had been prompted, not by her will, but by a force that was outside of her and more worthy. She reckoned upon nothing definite; she had calculated nothing. She saw only her purpose of capturing death—savage, sudden, irresponsible death, prowling round the man who possessed her; death embodied in the knife ready to strike into his heart. No doubt it had been a sin to throw herself into his arms. With that inspiration that descends at times from above for the good or evil of our common mediocrity, she had a sense of having been for him only a violent and sincere choice of curiosity and pity—a thing that passes. She did not know him. If he were to go away from her and disappear, she would utter no reproach, she would not resent it; for she would hold in herself the impress of something most rare and precious—his embraces made her own by her courage in saving his life.

Fusese îndemnată, împinsă nu de voința ei, ci de o putere dinafara ei, mai de preț. Nu se bizuia pe nimic determinat, nu calculase nimic. Nu vedea decât scopul urmărit; de-a prinde, de-a dezarma moartea sălbatică, bruscă, moartea iresponsabilă care dădea târcoale bărbatului căruia îi aparținea, moartea întrupată în cuțitul gata să-l înjunghie în inimă. Fără îndoială că săvârşise un păcat aruncându-se în brațele lui. Cu-acea inspirație divină care coboară uneori de sus, spre binele sau spre răul mediocrității noastre de toate zilele, simțea că nu fusese pentru el decât o alegere spontană şi sinceră din curiozitate şi milă—lucruri care trec. Ea nu-l cunoştea. Dac-ar fi s-o părăsească şi să dispară, nu i-ar face un singur reproş, nu s-ar supăra, pentru că ar păstra în sinea ei amprenta a ceva extrem de rar şi de prețios—impresia de a fi meritat, de a-şi fi apropiat, prin curajul ei şi salvarea vieții lui, îmbrățişările acestui bărbat.

sigur, nu calculase niciun pas. Vedea doar scopul său, de a stăvili moartea—moarte sălbatică, subită, iresponsabilă, care dădea târcoale omului care o poseda, moartea întruchipată în cuţitul gata să-l lovească în inimă. Fără îndoială, fusese un păcat să i se arunce în braţe. Cu acea inspiraţie care se coboară uneori de sus spre binele sau spre răul mediocrităţii noastre, simţea că, pentru el, fusese doar o alegere violentă și sinceră a curiozităţii, a milei—ceva trecător. Nu îl cunoștea. Dacă ar pleca de lângă ea și ar dispărea, ea nu i-ar reproșa-o, nu i-ar purta pică, fiindcă ar păstra în ea impresia a ceva deosebit de rar și de preţios—de a fi meritat, salvându-i cu curaj viaţa, îmbrăţișările bărbatului său.

All she thought of—the essence of her tremors, her flushes of heat, and her shudders of cold—was the question how to get hold of that knife, the mark and sign of stalking death. A tremor of impatience to clutch the frightful thing, glimpsed once and unforgettable, agitated her hands.

The instinctive flinging forward of these hands stopped Ricardo dead short between the door and her chair, with the ready obedience of a conquered man who can bide his time. Her success disconcerted her. She listened to the man's impassioned transports of terrible eulogy and even more awful declarations of love. She was even able to meet his eyes, oblique, apt to glide away, throwing feral gleams of desire.

"No!" he was saying, after a fiery outpouring of words in which the most ferocious phrases of love were mingled with wooing accents of entreaty."I will

Singurul lucru la care se gândea—originea înfiorărilor ei, a valurilor de căldură, de frig—era cum să pună mâna pe cuțitul lui, simbolul şi emblema morții care se apropia. Un tremur de nerăbdare de a-şi încleşta degetele pe înfiorătorul obiect, o dată întrezărit şi-n veci neuitat, îi agita mâinile.

Gestul ei instinctiv, de-a repezi înainte aceste mâini l-a încremenit locului pe Ricardo, între uşă şi scaunul ei, cu obediența promptă a unui bărbat cucerit care-şi poate aştepta ceasul. Succesul o deconcerta. Ascultă efuziunile lui pasionate, elogiile teribile, înspăimântătoarele declarații de dragoste. A fost în stare chiar să-i întâlnească privirea piezişă, gata s-alunece, aruncând scăpărări sălbatice de dorință.

„Nu!" spuse el, după un torent impetuos de cuvinte, în care cele mai feroce fraze de iubire se amestecau cu accente de adorare şi rugăminți. „M-am săturat! Nu te

Nu se gândea decât cum să intre în posesia acelui cuţit, semnul unei morţi ce o urmărea. Aceasta era esenţa tremurelor ei, a acceselor de căldură și a frigurilor care o mai apucau. Un tremur de nerăbdare să apuce obiectul înspăimântător, văzut o dată și apoi uitat, îi agita mâinile.

O instinctivă aruncare în faţă a mâinilor l-a oprit pe Ricardo în loc, între ușă și fotoliul ei, cu obediența neîntârziată a omului cucerit care mai poate aștepta. Așa o reușită o neliniștea. A ascultat cum se extazia plin de pasiune—elogii teribile și declarații de dragoste și mai groaznice. A reușit chiar să-i întâlnească privirea piezișă, gata să se ferească, aruncând priviri sălbatice de dorință.

—Nu! a spus el după o revărsare fierbinte de cuvinte în care cele mai feroce cuvinte de dragoste erau amestecate cu accente de implorare curtenitoare. Nu mai

have no more of it! Don't you mistrust me. I am sober in my talk. Feel how quietly my heart beats. Ten times today when you, you, you, swam in my eye, I thought it would burst one of my ribs or leap out of my throat. It has knocked itself dead and tired, waiting for this evening, for this very minute. And now it can do no more. Feel how quiet it is!"

He made a step forward, but she raised her clear voice commandingly:

"No nearer!"

He stopped with a smile of imbecile worship on his lips, and with the delighted obedience of a man who could at any moment seize her in his hands and dash her to the ground.

"Ah! If I had taken you by the throat this morning and had my way with you, I should never have known what you are. And now I do. You are a wonder! And so am I, in my way. I have nerve, and I have brains, too. We should have been lost many

mai îndoi de mine. Sunt cumpătat în cele ce spun. Pune mâna să vezi cât de calm îmi bate inima. De zece ori, astăzi, când pluteai în ochii mei, credeam c-o să-mi spargă coastele de tare ce bătea, c-o să-mi plesnească gâtul. S-a frânt de oboseală bătând, aşteptând seara asta, minutul ăsta! Şi-acuma, nu mai poate. Vezi cât de liniştită e!"

Făcu un pas înainte, dar ea rosti cu voce limpede şi poruncitoare:

„Nu te apropia!"

El se opri cu un zâmbet de adorare imbecilă pe buze şi cu obedienţa încântată a bărbatului care ştie că-n orice clipă ar putea s-o ridice-n braţe şi s-o lungească la pământ.

„Ah, dacă ţi-aş fi pus mâna-n gât azi dimineaţă şi mi-aş fi făcut cheful, n-aş fi ştiut niciodată cât preţuieşti. Dar acum ştiu. Eşti o minune. Şi sunt şi eu, în felul meu. Am nerv, şi am şi cap. De multe ori ne-am fi pierdut, de n-aş fi fost eu. Eu pun

permit așa ceva! Nu te mai îndoi de mine. Știu ce zic. Uite ce ușor îmi bate inima. De zece orice astăzi, când treceai tu din nou prin faţa ochilor mei, am crezut c-o să-mi pocnească o coastă sau că o să-mi iasă inima pe gât. S-a îndoit de oboseală așteptând seara asta, minutul ăsta. Și acum nu mai poate face nimic. Uite ce ușor bate!

El a făcut un pas înainte, dar ea și-a ridicat vocea limpede, poruncind:

—Stai acolo!

El s-a oprit cu un zâmbet de veneraţie imbecilă pe buze, și cu obedienţa încântată a bărbatului care poate în orice moment s-o apuce în braţe și să dea cu ea de pământ.

—Ah! De te-aș fi apucat de gât azi-dimineaţă și ţi-aș fi făcut ce voiam eu, nu te-aș fi cunoscut niciodată așa cum ești. Iar acum te cunosc. Ești o minune! Și la fel sunt și eu, în felul meu. Am tupeu. Am și minte. De multe ori am fi fost pierduţi dacă nu

times but for me. I plan—I plot for my gentleman. Gentleman—pah! I am sick of him. And you are sick of yours, eh? You, you!"

He shook all over; he cooed at her a string of endearing names, obscene and tender, and then asked abruptly:

"Why don't you speak to me?"

"It's my part to listen," she said, giving him an inscrutable smile, with a flush on her cheek and her lips cold as ice.

"But you will answer me?"

"Yes," she said, her eyes dilated as if with sudden interest.

"Where's that plunder? Do you know?"

"No! Not yet."

"But there is plunder stowed somewhere that's worth having?"

"Yes, I think so. But who knows?" she added after a pause.

"And who cares?" he retorted recklessly."I've had enough of this

la cale, eu fac planul, pentru gentlemanul meu. Gentleman—puah! M-am săturat de el. Şi tu de-al tău, nu? Tu, tu!"

Tremura tot. Îi gânguri un pomelnic întreg de cuvinte de adorare, obscene şi tandre, şi-apoi întrebă, brusc:

„De ce nu-mi spui ceva?"

„Rolul meu e s-ascult," zise ea cu un zâmbet indescifrabil, cu obrajii îmbujorați şi buzele de gheață.

„Dar ai să-mi răspunzi?"

„Da," spuse ea, cu ochii mari, ca şi cum, brusc, i s-ar fi trezit interesul.

„Unde-s gologanii? Ai aflat?"

„Nu. Încă nu."

„Dar trebuie să fie pe-undeva bani ascunşi, să merite să-i iei!?"

„Da, aşa cred. Dar cine ştie?" adăugă ea după un răstimp.

„Şi cui îi pasă?" replică el cu nepăsare. „M-am săturat de-atâta târât pe

eram eu. Eu plănuiesc, eu complotez pentru gentlemanul meu. Gentleman—ptiu! M-am săturat de el. Și tu de-al tău, nu-i așa? Of, tu!

Tremura tot. I-a gânguit o serie de alinturi, obscene și gingașe, iar apoi a întrebat-o brusc:

—De ce nu vorbești cu mine?

—Rolul meu e să ascult, a spus ea, arătându-i un zâmbet de nesondat, roșie în obraji și cu buzele de gheață.

—Dar îmi vei răspunde?

—Da, a spus ea, cu ochii mari ca și cum ar fi fost interesată de ceva.

—Unde-i prada aia? Știi?

—Nu! Nu încă.

—Dar e pradă dosită pe undeva, să merite luată?

—Da, cred că da. Dar cine știe? a mai spus ea după o pauză.

—Și, în fond, cui îi pasă? i-a răspuns el dezinteresat. M-am săturat de mersul

crawling on my belly. It's you who are my treasure. It's I who found you out where a gentleman had buried you to rot for his accursed pleasure!"

He looked behind him and all around for a seat, then turned to her his troubled eyes and dim smile.

"I am dog-tired," he said, and sat down on the floor."I went tired this morning, since I came in here and started talking to you—as tired as if I had been pouring my life-blood here on these planks for you to dabble your white feet in."

Unmoved, she nodded at him thoughtfully. Woman-like, all her faculties remained concentrated on her heart's desire—on the knife—while the man went on babbling insanely at her feet, ingratiating and savage, almost crazy with elation. But he, too, was holding on to his purpose.

"For you! For you I will throw away

burtă. Comoara mea eşti tu. Eu te-am descoperit acolo unde un gentleman te-a îngropat să putrezeşti pentru plăcerea lui blestemată."

Se uită îndărăt şi în jur după un scaun, apoi îşi întoarse spre ea ochii tulburi într-un zâmbet spălăcit.

„Sunt obosit-mort," zise el, şi se aşeză pe duşumea. „Am obosit azi-dimineață, de când am intrat aici şi-am început să vorbesc cu tine—atât de obosit de parcă tot sângele vieții mele, s-ar fi scurs aici, pe scândurile astea, să plescăieşti tu cu picioarele tale albe în el."

Impasibilă, îi făcu semn cu capul, gânditoare. Femeie, toate facultățile îi erau concentrate asupra dorinței inimii ei—asupra cuțitului—în timp ce, la picioarele ei, Ricardo continua dement să bolborosească, insinuant, sălbatic, aproape nebun de extaz. Dar nici el nu-şi pierdea din minte scopul.

„Pentru tine! Pentru tine am să

ăsta pe burtă. Tu ești comoara mea. Eu te-am găsit acolo unde un gentleman te-a îngropat ca să putrezeşti pentru plăcerea lui blestemată!

S-a uitat în spate și prin cameră după un scaun, iar apoi și-a întors către ea ochii neliniștiți și zâmbetul slab.

—Sunt frânt de oboseală, a spus el, trântindu-se pe podea. Eram obosit și azi-dimineaţă, de când am venit aici să îţi vorbesc. Obosit de parcă mi-aș fi vărsat sângele vieţii pe scândurile astea ca să-ţi scalzi tu picioarele albe în el.

Neimpresionată, ea a dat din cap gânditoare. Feminină, toate facultăţile sale rămâneau concentrate pe dorinţa cea mai arzătoare—pe cuţit—în vreme ce bărbatul continua să trăncăne ca un nebun la picioarele ei, servil și sălbatic, exaltat aproape până la nebunie. Dar și el își avea în vedere scopul.

—De dragul tău! De dragul tău dau

money, lives—all the lives but mine! What you want is a man, a master that will let you put the heel of your shoe on his neck; not that skulker, who will get tired of you in a year—and you of him. And then what? You are not the one to sit still; neither am I. I live for myself, and you shall live for yourself, too—not for a Swedish baron. They make a convenience of people like you and me. A gentleman is better than an employer, but an equal partnership against all the ‘yporcrits is the thing for you and me. We'll go on wandering the world over, you and I, both free and both true. You are no cage bird. We'll rove together, for we are of them that have no homes. We are born rovers!"

She listened to him with the utmost attention, as if any unexpected word might give her some sort of opening to get that

renunț şi la bani şi la viață—la viața altora, a tuturor afară de-a mea! Ce-ți trebuie ție e un bărbat, un stăpân, care să te lase să-ți pui tocul pantofului tău pe grumazul lui. Nu trântorul ăsta, care-ntr-un an s-ar plictisi de tine—şi tu de el. Şi pe urmă, ce? Tu nu eşti una de-alea, să stai unde te-aşază—şi nici eu. Eu trăiesc pentru mine şi tu ai să trăieşti pentru tine, nu pentru un baron suedez. Ei nu vor decât să profite de pe urma unor oameni ca tine şi ca mine. E mai bun un gentleman decât un stăpân, dar pentru noi doi e mai bună o asociație de la egal la egal contra tuturor ipocriților. O să străbatem mai departe lumea-ntreagă, tu şi cu mine, liberi amândoi şi sinceri unul cu altul. Nu eşti o pasăre de ținut în colivie. O să hoinărim împreună, pentru că noi suntem dintr-aceia care n-au cămin. Suntem născuți să fim hoinari."

Ea îl asculta cu cea mai mare atenție, sperând ca vreun cuvânt neaşteptat să-i dea prilejul să pună mâna pe pumnal, pe

naibii bani, vieţi—doar pe a mea, nu. Ce-ţi trebuie ţie e un bărbat, un stăpân care să te lase să-ţi pui tocul pantofului pe gâtul lui, nu pe șarlatanul ăla care o să se sature de tine într-un an—și tu de el. Și-apoi, ce? Nu-ţi stă-n fire să stai locului, și nici mie. Eu trăiesc pentru mine și tu, vei trăi și tu pentru tine, nu pentru un baron suedez. Ăștia se uită la noi ca la niște obiecte. Un gentleman e mai bun decât un stăpân, dar un parteneriat ca de la egal la egal împotriva tuturor ‘pocriţilor e potrivit pentru noi doi. Vom cutreiera lumea în lung și-n lat, noi doi, liberi amândoi și loiali. Nu ești o pasăre în cușcă. Vom rătăci împreună, fiindcă suntem din aceia care n-au casă. Suntem născuţi hoinari!

Ea îl asculta cu cea mai mare atenţie, ca și cum orice cuvânt neașteptat i-ar fi putut oferi o ocazie să pună mâna pe

dagger, that awful knife—to disarm murder itself, pleading for her love at her feet. Again she nodded at him thoughtfully, rousing a gleam in his yellow eyes, yearning devotedly upon her face. When he hitched himself a little closer, her soul had no movement of recoil. This had to be. Anything had to be which would bring the knife within her reach. He talked more confidentially now.

"We have met, and their time has come," he began, looking up into her eyes."The partnership between me and my gentleman has to be ripped up. There's no room for him where we two are. Why, he would shoot me like a dog! Don't you worry. This will settle it not later than tonight!"

He tapped his folded leg below the knee, and was surprised, flattered, by the lighting up of her face, which stooped towards him eagerly and remained

oribilul pumnal—să-l dezarmeze pe ucigaş care-i cerşea amorul la picioare. Dar din nou făcu un gest gânditor din cap, aprinzând lumini în ochii lui galbeni ţintiţi plini de dorinţi arzătoare şi devotament asupra chipului ei. Când el se trase ceva mai aproape, sufletul ei n-avu nicio mişcare de recul. Aşa trebuia să fie. Aşa trebuia să fie, ca să-i aducă cuţitul în mâinile sale. Acum el îi vorbea pe un ton mai confidenţial.

„Noi ne-am întâlnit—şi lor le-a sunat ceasul," începu el privind în ochii ei. „Tovărăşia dintre mine şi gentlemanul meu trebuie ruptă. Nu-i loc de el acolo unde suntem noi amândoi. Ca pe-un câine m-ar împuşca. Nu-ţi face griji. Totul o să se rezolve încă-n noaptea asta!"

Bătu cu palma peste picior, mai jos de genunchi, şi fu surprins, măgulit când văzu că faţa ei se luminează, se pleacă spre el, avidă, în aşteptare, cu buzele

pumnal, pe acel cuţit oribil—să-l dezarmeze pe criminal însăşi care pledează pentru dragoste la picioarele ei. Din nou a dat gânditoare din cap la el, făcând să-i apară un licăr în ochii galbeni, tânjind cu devotament în faţa chipului ei. Când s-a tras mai aproape de ea, sufletul ei nu i-a permis să se dea înapoi, ca un recul. Aşa trebuia să fie. Orice, ca să-i aducă mai aproape cuţitul. El vorbea acum pe un ton mai confidenţial.

—Ne-am întâlnit, iar lor le-a venit vremea să moară, a început, privind sus, în ochii fetei. Asocierea dintre mine şi gentlemanul meu trebuie încheiată. Unde suntem noi doi nu e loc şi pentru el. M-ar împuşca una, două! Nu-ţi face tu griji. Toate astea vor fi rezolvate astă-noapte şi nu mai târziu.

Şi-a lovit deasupra genunchiului piciorul îndoit şi a fost surprins şi flatat de chipul ei care s-a aprins, iar ea s-a aplecat spre el cu pasiune şi a rămas aşa, cu buzele

expectant, the lips girlishly parted, red in the pale face, and quivering in the quickened drawing of her breath.

“You marvel, you miracle, you man’s luck and joy—one in a million! No, the only one. You have found your man in me,” he whispered tremulously.”Listen! They are having their last talk together; for I’ll do for your gentleman, too, by midnight!”

Without the slightest tremor she murmured, as soon as the tightening of her breast had eased off and the words would come:

“I wouldn’t be in too much of a hurry—with him.”

The pause, the tone, had all the value of meditated advice.

“Good, thrifty girl!” he laughed low, with a strange feline gaiety, expressed by the undulating movement of his shoulders and the sparkling snap of his oblique eyes.”You are still thinking about

întredeschise, ca o fetiță, roşii pe o față palidă, înfiorate de respirația ei precipitată.

„Oh, minunăție, miracol, norocul şi fericirea bărbatului—una dintr-un milion! Nu, unica în lume! Ți-ai găsit bărbatul în mine,” şopti el cu tremur în glas. „Ascultă! Acum discută pentru ultima oară; pentru c-am să-l lichidez şi pe gentlemanul tău, până la miezul nopții!”

Fără cel mai uşor tremur, ea murmură, îndată ce strânsoarea din piept îi slăbi puțin, şi cuvintele i se putură deslipi de pe buze:

„Eu nu m-aş zori prea tare—în ce-l priveşte pe el.”

Pauza, tonul aveau întreaga valoare a unui sfat bine chibzuit.

„Bine, înțeleaptă fetiță,” râse el încet, cu o stranie veselie felină, exprimată de mişcări de unduire a umerilor şi de căutătura scăpărătoare a ochilor pieziş. „Tot te mai gândeşti la şansa de-a pune

depărtate ca o fetișcană, cu un tremur în respiraţia însufleţită.

—Minune tu, miracolul meu, norocul oricărui bărbat și bucuria mea—una într-un milion! Nu, singura! În mine ţi-ai găsit bărbatul, a șoptit el tremurând. Ascultă! Acum poartă ultima lor discuţie—fiindcă mă ocup și de gentlemanul tău până la miezul nopţii!

Fără cel mai mic tremur, fata a murmurat, imediat ce pieptul i-a fost eliberat din strânsoare și cuvintele au putut să-și facă loc afară:

—Eu nu m-aş grăbi atâta—cu el.

Pauza, tonul, au căpătat valoarea unui sfat chibzuit.

—Ce fată bună, ce deșteaptă! a râs el cu o voce joasă, cu o fericire stranie ca de felină, exprimată de unduirea umerilor și de sclipirea ochilor piezişi. Te gândești încă la posibilitatea acelei prăzi. Vei fi un bun

the chance of that swag. You'll make a good partner, that you will! And, I say, what a decoy you will make! Jee-miny!"

He was carried away for a moment, but his face darkened swiftly.

"No! No reprieve. What do you think a fellow is—a scarecrow? All hat and clothes and no feeling, no inside, no brain to make fancies for himself? No!" he went on violently."Never in his life will he go again into that room of yours—never any more!"

A silence fell. He was gloomy with the torment of his jealousy, and did not even look at her. She sat up and slowly, gradually, bent lower and lower over him, as if ready to fall into his arms. He looked up at last, and checked this droop unwittingly.

"Say! You, who are up to fighting a man with your bare hands, could you—eh?—could you manage to stick one with a

mâna pe gologanii ăia. Ai să fii un bun partener, asta-i sigur. Şi, ascultă ce-ţi spun, ai să fii o momeală...! Doamne-Dumnezeule!"

Se lăsă dus un moment, dar faţa repede i se întunecă.

„Nu. Nicio amânare. Drept cine mă iei—o sperietoare de păsări? Numai haine şi pălărie, şi-ncolo nimic, nici tu inimă, nici tu simţiri, nici tu creier? Nu!" continuă el violent. „Niciodată n-o să-i mai calce picioarele-n odaia asta a ta—niciodată!"

Se lăsă tăcere. Era chinuit de gelozie şi nici n-o mai privea. Ea se ridică şi, încet, progresiv, se aplecă spre el, din ce în ce mai mult, parc-ar fi fost gata să-i cadă-n braţe. El îşi ridică în cele din urmă privirea şi, fără să-şi dea seama, îi opri aplecarea.

„Ia spune! Tu, care eşti în stare să te lupţi aşa de bine cu un bărbat, numai cu mâinile goale, n-ai putea... eh... n-ai putea

partener, da, vei fi! Și, îţi spun, ce diversiune bună vei fi! Vai de mine!

S-a lăsat dus de val un moment, dar repede i s-a întunecat chipul.

—Nu! Fără amânări. Ce crezi că sunt—o sperietoare? Pălărie, haine și niciun sentiment, nicio idee? Nu! a continuat el cu violenţă. Niciodată în viaţa lui n-o să-ţi mai intre în cameră—niciodată și gata!

S-a așternut o tăcere. Era măcinat de chinul geloziei și nici nu se uita la ea. Ea s-a ridicat în picioare încet, treptat, s-a aplecat tot mai mult deasupra lui, gata parcă să-i cadă în braţe. Și-a ridicat privirea în cele din urmă și i-a oprit, fără să vrea, aplecarea.

—Ia spune! Tu, care poţi să te lupţi cu un bărbat cu mâinile goale, n-ai putea—ei—n-ai putea să-l înjunghii pe unul cu

thing like that knife of mine?”

She opened her eyes very wide and gave him a wild smile.

“How can I tell?” she whispered enchantingly.”Will you let me have a look at it?”

Without taking his eyes from her face, he pulled the knife out of its sheath—a short, broad, cruel double-edged blade with a bone handle—and only then looked down at it.

“A good friend,” he said simply.”Take it in your hand and feel the balance,” he suggested.

At the moment when she bent forward to receive it from him, there was a flash of fire in her mysterious eyes—a red gleam in the white mist which wrapped the promptings and longings of her soul. She had done it! The very sting of death was in her hands; the venom of the viper in her paradise, extracted, safe in her possession—and the viper’s head all but

cumva să-i înfigi un cuțit ca ăsta al meu...?”

Ea deschise ochii mari şi zâmbi ciudat.

„De unde să ştiu?” şopti ea fermecătoare. „Vrei să mi-l dai să mă uit puțin la el?”

Fără să-şi ia ochii de la ea, trase cuțitul din teacă—o sculă scurtă, lată, crudă cu două tăişuri şi mâner de os—şi abia după aceea se uită la cuțit.

„Un prieten bun,” spuse el simplu. Ia-l în mână şi vezi cât e de bine echilibrat,” îi propuse.

În clipa în care se apleacă înainte ca să i-l ia în mână, o flacără scăpără în ochii ei misterioşi—o văpaie roşie în ceața albă care învăluia îndemnurile şi dorurile sufletului ei. Izbutise! Scula asasină era în mâinile ei, veninul viperei din paradisul ei fusese extras, era la loc sigur, în stăpânirea ei—şi capul viperei sub călcâiul ei. Ricardo, întins pe rogojinile de pe duşumea, se târa

ceva ca cuţitul ăla al meu?

Ea și-a deschis ochii larg și i-a zâmbit sălbatic.

—De unde să știu? a șoptit ea fermecător. Mă lași să-l văd?

Fără a-şi lua privirea de pe chipul ei, a tras cuţitul din teacă—armă crudă cu lamă dublă, scurtă, largă, cu mâner din os—și abia apoi s-a uitat la el.

—Un prieten de nădejde, a spus simplu. Ia-l și vezi ce bine stă în mână, a sugerat el.

În momentul în care s-a aplecat în faţă ca să-l ia de la el, ochii ei misterioși au scăpărat—o lumină roșie în ceaţa albă care învăluise incitările și nostalgiile sufletului ei. Reușise! Lama morţii era în mâinile ei; veninul viperei din paradisul ei, extras, era sigur în posesia ei—iar capul viperei aproape sub piciorul ei. Ricardo, întins pe rogojina de pe podea, s-a apropiat din ce în

lying under her heel. Ricardo, stretched on the mats of the floor, crept closer and closer to the chair in which she sat.

All her thoughts were busy planning how to keep possession of that weapon which had seemed to have drawn into itself every danger and menace on the death-ridden earth. She said with a low laugh, the exultation in which he failed to recognize:

"I didn't think that you would ever trust me with that thing!"

"Why not?"

"For fear I should suddenly strike you with it."

"What for? For this morning's work? Oh, no! There's no spite in you for that. You forgave me. You saved me. You got the better of me, too. And anyhow, what good would it be?"

"No, no good," she admitted.

In her heart she felt that she would not know how to do it; that if it came to a

mereu mai aproape de scaunul pe care şedea ea.

Toate gândurile i se frământau acum chibzuind în ce fel să rămână stăpână pe arma asta ce păruse să contreze toate primejdiile şi toate ameninţările de pe acest pământ stăpânit de moarte. Râzând încet, cu o exaltare pe care el nu o sesiză, ea spuse:

„N-aş fi crezut c-ai să mi-l încredinţezi vreodată."

„De ce nu?"

"De frică să nu te lovesc cu el."

„De ce? Pentru chestia de azi dimineaţă? Oh, nu! Nu eşti supărată pe mine pentru asta. M-ai iertat. M-ai salvat. M-ai şi învins, însă. Şi, de altfel, la ce ţi-ar servi?"

„Oh, nu, la nimic," admise ea.

Simţea, în sufletul ei, că n-ar şti cum să facă, că dac-ar ajunge la luptă ar trebui

ce mai tare de fotoliul în care stătea ea.

Nu se gândea decât cum să rămână în posesia acestei arme care păruse să reţină în sine orice pericol și ameninţare de pe pământul acesta asuprit de moarte. Cu un râs tăcut, în care el nu a reușit să identifice exultare, a spus:

—Nu credeam că vei avea vreodată încredere în mine cu chestia asta!

—De ce nu?

—De frică să nu te înjunghii deodată cu el.

—Pentru ce? Pentru treaba de azi-dimineaţă? O, nu! Nu îmi porţi pică pentru aia. M-ai iertat. M-ai salvat. Și m-ai și înfrânt. Oricum, la ce ţi-ar folosi?

—Da... la nimic.

În sufletul ei simţea că nu ar ști cum s-o facă, că, dacă se va ajunge la o

struggle, she would have to drop the dagger and fight with her hands.

"Listen. When we are going about the world together, you shall always call me husband. Do you hear?"

"Yes," she said, bracing herself for the contest, in whatever shape it was coming.

The knife was lying in her lap. She let it slip into the fold of her dress, and laid her forearms with clasped fingers over her knees, which she pressed desperately together. The dreaded thing was out of sight at last. She felt a dampness break out all over her.

"I am not going to hide you, like that good-for-nothing, finicky, sneery gentleman. You shall be my pride and my chum. Isn't that better than rotting on an island for the pleasure of a gentleman, till he gives you the chuck?"

"I'll be anything you like," she said.

In his intoxication he crept closer with

să lase pumnalul să cadă şi să lupte cu mâinile.

„Ascultă. Când o să umblăm prin lume împreună, tu să spui totdeauna că-s bărbatul tău. M-auzi?"

„Da," zise ea adunându-şi toate puterile pentru luptă, oricum ar fi ea să fie.

Cuțitul era la ea în poală. Îl lăsă să alunece într-o cută a rochiei, îşi aşeză brațele cu mâinile încleştate pe genunchi, strângându-i cu disperare. Oribilul instrument nu se mai vedea, în fine. Se simțea transpirând toată.

„N-am de gând să te țin ascunsă ca neisprăvitul ăsta de gentleman al tău, rafinat şi zeflemist. Ai să fii mândria şi asociata mea. Nu-i mai bine aşa, decât să putrezeşti într-o insulă pentru plăcerea unui gentleman, până să-ți dea un picior?"

„Am să fiu tot ce-ai să vrei," zise ea.

În beția lui, el se târa mai aproape cu

cunfruntare, va trebui să arunce pumnalul și să lupte cu mâinile goale.

—Ascultă. Când vom hoinări doar noi doi prin lume, îmi vei spune mereu „bărbate". Ai înţeles?

—Da, a spus ea, pregătindu-se pentru înfruntare, orice formă ar fi luat aceasta.

Cuţitul ședea în poala ei. L-a lăsat să alunece în pliurile rochiei, iar apoi și-a așezat brațele, cu degetele încleștate, pe genunchii strânși cu disperare. Obiectul îngrozitor nu se mai vedea, în sfârșit. Simţea că o trec toate nădușelile.

—N-am de gând să te ascund, ca încrezutul ăla de gentleman bun de nimic și sarcastic. Vei fi mândria și tovarășa mea. Nu-i mai bine așa, decât să putrezești pe o insulă pentru plăcerea unui gentleman, până se descotorosește de tine?

—Voi fi orice vrei tu, a spus ea.

În euforia lui, s-a târât mai aproape

every word she uttered, with every movement she made.

"Give your foot," he begged in a timid murmur, and in the full consciousness of his power.

Anything! Anything to keep murder quiet and disarmed till strength had returned to her limbs and she could make up her mind what to do. Her fortitude had been shaken by the very facility of success that had come to her. She advanced her foot forward a little from under the hem of her skirt; and he threw himself on it greedily. She was not even aware of him. She had thought of the forest, to which she had been told to run. Yes, the forest—that was the place for her to carry off the terrible spoil, the sting of vanquished death. Ricardo, clasping her ankle, pressed his lips time after time to the instep, muttering gasping words that were like sobs, making little noises that resembled the sounds of grief and distress.

fiecare cuvânt pe care-l rostea ea, cu fiecare mişcare a ei.

„Dă-mi piciorul," o imploră el într-un murmur timid şi în deplină conştiinţă a forţei sale.

Orice! Orice numai să-l ţină liniştit şi dezarmat pe asasin, până ce-şi va recăpăta puterile, să poată lua o hotărâre. Curajul îi fusese zdruncinat de însăşi uşurinţa succesului. Întinse puţin piciorul înainte pe sub tivul rochiei, şi el se aruncă avid asupră-i. Ea nici măcar nu-şi dădea seama ce făcea el. Se gândea la pădure, în care i se spusese să fugă. Da, pădurea—acolo era locul unde trebuia să-şi ducă oribila pradă, pumnalul morţii înfrânte. Ricardo, apucându-i glezna, îşi apăsa din când în când buzele pe scobitura piciorului, murmurând cuvinte gâfâite ca nişte suspine, cu zgomote mici ca de durere şi disperare. Tunetul, pe care niciunul din ei nu-l auzea, se rostogolea în depărtare cu modulaţii mânioase în glasul său

cu fiecare cuvânt rostit de ea, cu fiecare gest al fetei.

—Dă-mi piciorul, a implorat-o el murmurând timid, pe deplin conștient de puterea lui.

Orice! Orice pentru a reduce la tăcere crima, pentru a o dezarma până ce îi va reveni forţa în braţe și va decide ce să facă mai departe. Îndrăzneala îi fusese zdruncinată chiar de succesul ușor pe care îl obţinuse. Și-a întins ușor piciorul pe sub tivul rochiei, iar el s-a aruncat asupra lui cu lăcomie. Ea nici nu-l observa. Se gândea la pădure, unde i se spusese să fugă. Da, pădurea—acolo trebuia să ducă prada îngrozitoare, lama morţii înfrânte. Ricardo, strângându-i glezna, și-a lipit buzele iar și iar de talpa ei, murmurând cuvinte gâfâite ca niște suspine, făcând mici sunete ca de mâhnire și de suferinţă. Fără să-l audă, tunetul bubuia în depărtare cu modulaţii furioase ale glasului îngrozitor, în vreme ce lumea din afară tremura neîncetat în jurul

Unheard by them both, the thunder growled distantly with angry modulations of its tremendous voice, while the world outside shuddered incessantly around the dead stillness of the room where the framed profile of Heyst's father looked severely into space.

Suddenly Ricardo felt himself spurned by the foot he had been cherishing—spurned with a push of such violence into the very hollow of his throat that it swung him back instantly into an upright position on his knees. He read his danger in the stony eyes of the girl; and in the very act of leaping to his feet he heard sharply, detached on the comminatory voice of the storm, the brief report of a shot which half stunned him, in the manner of a blow. He turned his burning head, and saw Heyst towering in the doorway. The thought that the beggar had started to prance darted through his mind. For a fraction of a second his distracted eyes

înspăimântător, în timp ce lumea de-afară fremăta toată în jurul nemişcării ca de moarte din odaia asta, în care profilul înrămat al tatălui lui Heyst privea sever în gol.

Brusc, Ricardo se simți respins de piciorul pe care-l mângâiase—respins cu un brânci atât de violent în golul gâtului, încât fu aruncat pe spate şi se pomeni în genunchi. Citi primejdia în care se afla în ochii împietriți ai fetei, şi în chiar clipa în care sărea în picioare, auzi detaşându-se din glasul amenințător al furtunii, tăios, pătrunzător, pocnetul unei împuşcături care aproape că-l năuci ca o lovitură de ciomag. Întoarse capul, care-i ardea, şi-l văzu pe Heyst cât un munte umplând golul uşii. Gândul că nenorocitul începuse să facă pe grozavul îi trecu prin cap. O frântură de secundă ochii săi zăpăciți căutară arma sa pe jos, pe duşumea. N-o

liniștii de moarte a încăperii unde portretul înrămat al tatălui lui Heyst privea cu severitate în depărtare.

Dintr-odată, Ricardo s-a simţit respins de piciorul pe care-l îngrijea—respins cu un brânci de așa o violență chiar în golul gâtului încât l-a azvârlit înapoi deodată, în genunchi. În ochii împietriţi ai fetei a citit pericolul, iar sărind în picioare a auzit, ascuţit, desprins din murmurul ameninţător al furtunii, sunetul scurt al unei împușcături care aproape l-a buimăcit, ca o lovitură în ceafă. Și-a întors capul fierbinte și l-a văzut pe Heyst, impozant, în pragul ușii. L-a săgetat gândul că omul începuse să facă pe grozavul. Pentru o fracţiune de secundă, ochii lui distrași au căutat arma peste tot, pe podea. Nu a văzut-o.

sought for his weapon all over the floor. He couldn't see it.

“Stick him, you!” he called hoarsely to the girl, and dashed headlong for the door of the compound.

While he thus obeyed the instinct of self-preservation, his reason was telling him that he could not possibly reach it alive. It flew open, however, with a crash, before his launched weight, and instantly he swung it to behind him. There, his shoulder leaning against it, his hands clinging to the handle, dazed and alone in the night full of shudders and muttered menaces, he tried to pull himself together. He asked himself if he had been shot at more than once. His shoulder was wet with the blood trickling from his head. Feeling above his ear, he ascertained that it was only a graze, but the shock of the surprise had unmanned him for the moment.

What the deuce was the governor about, to let the beggar break loose like

văzură.

„Bagă tu cuțitu-n el!” strigă el răguşit fetei şi se repezi cu capu-nainte în uşa ce da spre curte.

Ascultând astfel instinctul de conservare, rațiunea îi spunea că viu n-o să poată ajunge la uşă. Se deschise trosnind, izbită cu toată greutatea trupului său lansat cu disperare, şi-ndată o trânti în urma sa. Acolo, cu umărul împingând în uşă, ținând clanța cu putere, năucit şi singur în noaptea plină de amenințări, încercă să-şi recapete stăpânirea de sine. Se întrebă dacă a fost împuşcat o singură dată sau de multe ori. Umărul era umed de sângele care i se scurgea de la cap. Pipăindu-se deasupra urechii, se convinse că era numai o zgârietură, dar şocul surprizei îl zăpăcise pe moment.

Ce dracu' i-o fi venit patronului, de l-a lăsat pe nenorocitul ăsta să scape aşa?

— Vâră-l în el! a strigat răgușit la fată și s-a aruncat cu capul înainte afară pe ușă.

Lăsându-se astfel pradă instinctului de autoconservare, rațiunea îi spunea că nu are cum să o ajungă viu. Lovită de saltul lui, ușa s-a deschis cu un trosnet și imediat a și trântit-o la loc. Acolo, cu umărul ținând-o închisă, cu mâinile pe clanță, buimac și singur în noaptea plină de amenințări înfiorate și șoptite, a încercat să se adune. S-a întrebat dacă fusese împușcat de mai multe ori. Sângele îi curgea din cap peste umăr. Atingându-și urechea, s-a lămurit că nu fusese decât o zgârietură, dar șocul loviturii îl descumpănise.

Dar ce naiba făcea patronul, de-i scăpase afurisitul așa? Sau... să fi fost mort

this? Or—was the governor dead, perhaps?

The silence within the room awed him. Of going back there could be no question.

"But she knows how to take care of herself," he muttered.

She had his knife. It was she now who was deadly, while he was disarmed, no good for the moment. He stole away from the door, staggering, the warm trickle running down his neck, to find out what had become of the governor and to provide himself with a firearm from the armoury in the trunks.

Sau—să fi murit patronul, poate?

Tăcerea în odaie îl speria. Să se ducă înapoi înăuntru, nici vorbă nu putea fi.

„Ştie ea şi singură cum să se descurce," mormăi el.

Ea avea cuțitul lui. Ea era acum cea periculoasă, în timp ce el era dezarmat, bun de nimic deocamdată. Plecă tiptil de lângă uşă, clătinându-se cu dâra de sânge cald scurgându-i-se de-a lungul cefei, ca să descopere ce s-a ales de patron şi să facă rost de-o armă de foc din arsenalul din cufăr.

patronul?

Tăcerea din încăpere îl înfiora. Nici nu se punea problema să se întoarcă acolo.

—Știe ea cum să-și poarte de grijă, a mormăit el.

Ea avea cuţitul. Acum ea era mortală, în vreme ce el era dezarmat—pe moment, nu era bun de nimic. A plecat pe furiș de lângă ușă, împleticindu-se, cu sângele cald șiroindu-i pe gât, ca să afle ce se alesese de patron și să-și facă rost de o armă de foc din arsenalul din cufăr.

Chapter Thirteen

Mr. Jones, after firing his shot over Heyst's shoulder, had thought it proper to dodge away. Like the spectre he was, he noiselessly vanished from the verandah. Heyst stumbled into the room and looked around. All the objects in there—the books, the gleam of old silver familiar to him from boyhood, the very portrait on the wall—seemed shadowy, unsubstantial, the dumb accomplices of an amazing dream-plot ending in an illusory effect of awakening and the impossibility of ever closing his eyes again. With dread he forced himself to look at the girl. Still in the chair, she was leaning forward far over her knees, and had hidden her face in her hands. Heyst remembered Wang suddenly. How clear all this was—and how extremely amusing! Very.

She sat up a little, then leaned back,

Capitolul XIII

Domul Jones, după ce a tras peste umărul lui Heyst, a socotit că-i mai practic s-o şteargă. Ca un spectru ce era, a dispărut fără zgomot de pe verandă. Heyst intră împleticindu-se în odaie şi privi în jur. Toate lucrurile de-acolo—cărțile, argintăria veche, sclipitoare care-i era atât de familiară din copilărie încă, însuşi portretul din perete—păreau fantomatice, ireale, complici muți ai unui fantastic complot de coşmar, sfârşind într-un iluzoriu efect de trezire şi în neputința de a închide din nou ochii. Se sili, cu groază, să se uite la fată. Şezând în fotoliu, era aplecată înainte, mult peste genunchi, şi îşi ascundea fața în mâini. Heyst îşi aduse deodată aminte de Wang. Cât de clare erau toate—şi cât de teribil de amuzante. Teribil!

Ea se ridică puțin, apoi se lăsă pe

Capitolul XIII

Domnul Jones, după ce trăsese peste umărul lui Heyst, se gândise că e mai bine să se ferească. Ca un spectru ce era, dispăruse fără zgomot de pe verandă. Heyst intrase în încăpere poticnindu-se și se uitase în jur. Toate obiectele de acolo—cărţile, argintăria veche, lucioasă, familiară lui încă din copilărie, însuși portretul de pe perete—păreau neclare, imateriale, complici tăcuţi ai unui grozav complot făurit în vis sfârșit cu un act iluzoriu de trezire și cu imposibilitatea de a închide iar ochii. Îngrozit, s-a forţat să se mai uite la fată. Încă în fotoliu, era aplecată în faţă mult peste genunchi, și-și ascunsese chipul în palme. Heyst și-a adus aminte deodată de Wang. Cât de clar îi era totul, și cât de grozav de amuzant! Foarte!

Ea s-a ridicat puţin, apoi s-a lăsat pe

and taking her hands from her face, pressed both of them to her breast, as if moved to the heart by seeing him there looking at her with a black, horror-struck curiosity. He would have pitied her, if the triumphant expression of her face had not given him a shock which destroyed the balance of his feelings. She spoke with an accent of wild joy:

"I knew you would come back in time! You are safe now. I have done it! I would never, never have let him—" Her voice died out, while her eyes shone at him as when the sun breaks through a mist."Never get it back. Oh, my beloved!"

He bowed his head gravely, and said in his polite. Heystian tone:

"No doubt you acted from instinct. Women have been provided with their own weapon. I was a disarmed man, I have been a disarmed man all my life as I see it

spate şi, luându-şi mâinile de pe faţă, le apăsă pe amândouă pe piept, ca şi cum ar fi fost profund emoţionată văzându-l cum o priveşte cu o curiozitate sumbră, îngrozită. Ar fi compătimit-o dacă expresia de triumf de pe faţa ei nu i-ar fi produs un şoc care să-i distrugă echilibrul sentimentelor. Ea fu aceea care vorbi, cu un accent de bucurie sălbatică:

„Ştiam c-ai să te-ntorci la timp! Acum eşti în siguranţă. Am reuşit! Nu l-aş fi lăsat niciodată, niciodată..." Vocea i se stinse în timp ce ochii strălucitori priveau spre el, ca soarele străpungând ceaţa. „Niciodată n-ar mai fi pus mâna pe el. Oh, scumpul meu!"

El îşi aplecă grav capul şi, cu tonul său politicos, heystian, spuse:

„Fără îndoială că ai acţionat din instinct. Femeile au fost înzestrate cu propria lor armă. Eu, din câte văd, toată viaţa mea am fost un bărbat dezarmat. Poţi

spate și, lându-și mâinile de pe faţă, le-a strâns pe amândouă la piept, parcă mișcată că-l vedea acolo cum se uită la ea cu o curiozitate întunecată, îngrozită. I-ar fi fost milă de ea, dacă expresia triumfătoare de pe chipul fetei nu i-ar fi provocat un șoc capabil să-i tulbure liniștea sufletească. Ea a vorbit prima, cu accente de bucurie sălbatică:

—Știam că te vei întoarce la timp! Acum ești în siguranţă. Am reușit! Niciodată, niciodată nu l-aș fi lăsat să... Vocea i-a pierit, în vreme ce ochii cu care-l privea îi luceau ca soarele care trece prin ceaţă. Niciodată nu l-aș fi lăsat să-l ia înapoi. Oh, iubitul meu!

El și-a plecat cu solemnitate capul și a spus, politicos, cum te-ai aștepta de la Heyst:

—Fără îndoială că ai acţionat din instinct. Femeile au această armă, doar a lor. Eu am fost un om dezarmat. Am fost toată viaţa un om dezarmat, așa s-ar părea.

now. You may glory in your resourcefulness and your profound knowledge of yourself; but I may say that the other attitude, suggestive of shame, had its charm. For you are full of charm!"

The exultation vanished from her face.

"You mustn't make fun of me now. I know no shame. I was thanking God with all my sinful heart for having been able to do it—for giving you to me in that way—oh, my beloved—all my own at last!"

He stared as if mad. Timidly she tried to excuse herself for disobeying his directions for her safety. Every modulation of her enchanting voice cut deep into his very breast, so that he could hardly understand the words for the sheer pain of it. He turned his back on her; but a sudden drop, an extraordinary faltering of her

să-ți faci o glorie din această capacitate de resurse, din această profundă cunoaştere a propriilor posibilități. Dar îți pot spune că şi cealaltă atitudine, aceea de fată ruşinoasă, îşi avea farmecul ei. Pentru că eşti plină de farmec!"

Exultarea dispăru de pe fața ei.

„Nu trebuie să-ți bați joc de mine acum. Nu vreau să ştiu de nicio ruşine. Îi mulțumesc lui Dumnezeu din toată inima mea de păcătoasă că m-a ajutat să fiu în stare s-o fac—că în felul ăsta mi te-a dat înapoi—oh, scumpul meu—în sfârşit numai al meu!"

El deschise ochii mari ca înnebunit. Ea încerca timid să se scuze că nu-i respectase instrucțiunile. Fiecare modulație a vocii ei încântătoare sfâşia adânc inima lui, astfel că abia mai putea înțelege cuvintele de durere. Îşi întoarse spatele spre ea, dar o cădere bruscă, o bizară nesiguranță în glas îl făcură să se

Te poți bucura de ingeniozitatea ta şi de cât de bine te cunoști—dar aș putea spune că atitudinea cealaltă, de fată rușinoasă, avea și ea farmecul ei. Fiindcă tu ești plină de farmec!

Exultarea i se ștersese fetei de pe chip.

—Nu trebuie să râzi de mine acum. Nu are de ce să-mi fie rușine. Îi mulțumeam Domnului din toată inima mea de păcătoasă fiindcă am reușit s-o fac, fiindcă mi te dă în felul ăsta—oh, scumpul meu—în sfârșit, ești al meu!

Se holba ca un nebun. Ea a încercat, timidă, să își ceară scuze fiindcă nu a dat ascultare instrucţiunilor lăsate de dragul siguranţei ei. Tonalitățile vocii încântătoare îi ajungeau lui drept la suflet, abia dacă mai înțelegea cuvintele din cauza durerii desăvârșite pe care i-o provoca glasul fetei. S-a întors cu spatele. Dar o

tone, made him spin round. On her white neck her pale head dropped as in a cruel drought a withered flower droops on its stalk. He caught his breath, looked at her closely, and seemed to read some awful intelligence in her eyes. At the moment when her eyelids fell as if smitten from above by an invisible power, he snatched her up bodily out of the chair, and disregarding an unexpected metallic clatter on the floor, carried her off into the other room. The limpness of her body frightened him. Laying her down on the bed, he ran out again, seized a four-branched candlestick on the table, and ran back, tearing down with a furious jerk the curtain that swung stupidly in his way; but after putting the candlestick on the table by the bed, he remained absolutely idle. There did not seem anything more for him to do. Holding his chin in his hand, he looked down intently at her still face.

"Has she been stabbed with this

răsucească la loc. Pe gâtul alb al fetei, capul palid căzuse cum face o secetă aprigă să cadă floarea veştejită pe tijă. El îşi ţinu respiraţia, o privi pătrunzător şi i se păru că citeşte în ochii ei un teribil mesaj. În clipa în care pleoapele ei cădeau, ca înfrânte de o putere de sus, invizibilă, o cuprinse în braţe, o ridică din scaun şi o duse în cealaltă odaie, ignorând zgomotul metalic al unei căderi pe duşumea. Moliciunea trupului ei îl înspăimântă. Culcând-o pe pat alergă înapoi, apucă de pe masă un sfeşnic cu patru braţe şi se întoarse, smulgând cu o mişcare furioasă perdeaua care-i încurca prosteşte drumul, dar după ce aşeză sfeşnicul pe masă lângă pat, rămase nemişcat. Se părea că nu mai avea nimic de făcut. Cu bărbia în palmă privea intens în jos, spre chipul imobil.

„A fost înjunghiată cumva cu ăsta?"

coborâre, un tremur extraordinar în vocea ei, l-a făcut să se întoarcă. Ea și-a plecat capul palid pe gâtul așa cum într-o secetă cumplită floarea se lasă peste tulpină. Și-a recăpătat suflul, s-a uitat îndeaproape la ea și a părut că vede, în ochii ei, niște idei cumplite. În momentul în care i s-au închis pleoapele ca lovite din cer de o putere invizibiliă, el a înșfăcat-o iute din fotoliu și, neluând în seamă un zăngănit neașteptat pe podea, a purtat-o pe braţe în cealaltă cameră. L-a înspăimântat cât de nearticulat era trupul ei. Așezând-o pe pat, a fugit afară din nou, a pus mâna pe un sfeșnic cu patru braţe de pe masă și a fugit înapoi, doborând cu o smucitură mâniată perdeaua care atârna prostește în calea lui. Dar după ce a lăsat sfeșnicul pe masa de lângă pat, a rămas complet nemișcat. Nu părea să mai poată face altceva. Sprijinindu-și bărbia în palmă, s-a uitat cu hotărâre la chipul ei nemișcat.

—A fost oare înjunghiată cu asta? a

thing?” asked Davidson, whom suddenly he saw standing by his side and holding up Ricardo’s dagger to his sight. Heyst uttered no word of recognition or surprise. He gave Davidson only a dumb look of unutterable awe; then, as if possessed with a sudden fury, started tearing open the front of the girls dress. She remained insensible under his hands, and Heyst let out a groan which made Davidson shudder inwardly—the heavy plaint of a man who falls clubbed in the dark.

They stood side by side, looking mournfully at the little black hole made by Mr. Jones’s bullet under the swelling breast of a dazzling and as it were sacred whiteness. It rose and fell slightly—so slightly that only the eyes of the lover could detect the faint stir of life. Heyst, calm and utterly unlike himself in the face, moving about noiselessly, prepared a wet cloth, and laid it on the insignificant

întrebă Davidson, pe care-l văzu deodată în picioare lângă el, arătându-i pumnalul lui Ricardo. Heyst nu scoase nicio vorbă de recunoaştere sau surprindere. Îndreptă doar spre Davidson o privire mută de indicibilă groază, apoi, ca apucat de-o furie subită, începu să deschidă, la piept, sfâşiindu-l, corsajul fetei. Ea rămase insensibilă la atingerea mâinilor lui, şi Heyst scoase un geamăt care-l făcu pe Davidson să se-nfioare lăuntric—geamătul surd al unui om ce cade zdrobit de lovituri în beznă.

Stăteau amândoi, unul lângă altul, privind îndureraţi la mica gaură neagră făcută de glonţul domnului Jones sub sânul umflat, de o albeaţă orbitoare şi, acum, sacră. Se ridica şi se lăsa încet—atât de încet încât numai ochii unui îndrăgostit puteau să mai distingă slaba agitaţie a vieţii. Heyst, calm, schimbat la faţă, de nerecunoscut, se mişcă fără zgomot, pregăti o compresă dintr-o bucată de

întrebat Davidson, pe care l-a văzut dintr-odată lângă el, arătându-i că ţine pumnalul lui Ricardo. Heyst n-a rostit nicio vorbă de recunoaştere sau surpriză. S-a uitat doar amuţit la Davidson cu înfiorare; apoi, ca posedat deodată de furie, a început să sfâșie rochia fetei, la piept. Ea a rămas nepăsătoare sub mișcările braţelor sale, iar Heyst a scos un geamăt care l-a făcut pe Davidson să se cutremure—tânguirea grea a omului care cade, nimicit de lovituri în noaptea oarbă.

Stăteau umăr la umăr privind cu durere gaura mică și neagră pe care glonțul domnului Jones o făcuse sub pieptul în convulsii de un alb uimitor și, într-un fel, sacru. Creștea și cobora ușor—atât de încet că doar ochii iubitului ar fi putut afla acolo frământarea surdă a vieţii. Heyst, calm și cu un chip nemaivăzut la el, mișcându-se fără zgomot, a pregătit o cârpă udă și a așezat-o pe rana minusculă, în jurul căreia

wound, round which there was hardly a trace of blood to mar the charm, the fascination, of that mortal flesh.

Her eyelids fluttered. She looked drowsily about, serene, as if fatigued only by the exertions of her tremendous victory, capturing the very sting of death in the service of love. But her eyes became very wide awake when they caught sight of Ricardo's dagger, the spoil of vanquished death, which Davidson was still holding, unconsciously.

"Give it to me," she said."It's mine."

Davidson put the symbol of her victory into her feeble hands extended to him with the innocent gesture of a child reaching eagerly for a toy.

"For you," she gasped, turning her eyes to Heyst."Kill nobody."

"No," said Heyst, taking the dagger and laying it gently on her breast, while her

pânză umezită şi o aplică pe rana insignifiantă, în jurul căreia de-abia dacă se vedeau urme de sânge care să tulbure vraja, fascinația acelei cărni muritoare.

Ochii ei clipiră. Privi în jur somnolentă, senină, parc-ar fi fost doar obosită de zbuciumul formidabilei ei victorii, capturând, în serviciul iubirii, însuşi pumnalul morții. Dar ochii ei se deschiseră mari de tot când zăriră pumnalul lui Ricardo, captura, rămăşițele morții înfrânte, pe care Davidson, fără să-şi dea seama, îl mai ținea încă în mână.

„Dă-mi-l!" zise ea. „E-al meu!"

Davidson puse simbolul victoriei în mâinile ei fără puteri, întinse spre el cu gestul inocent al unui copil care cere nerăbdător o jucărie.

„E pentru tine," şopti ea gâfâit, întorcându-şi ochii spre Heyst. „Să nu omori pe nimeni."

„Nu," zise Heyst luând pumnalul şi aşezându-i-l încetişor pe piept, în timp ce

abia dacă erau câteva firicele de sânge care să păteze farmecul și fascinația acelei cărni muritoare.

Fata a clipit. S-a uitat ameţită în jur, senină, obosită parcă doar de eforturile victoriei sale colosale de a fi capturat limba veninoasă a morţii, în serviciul dragostei. Dar ochii i s-au făcut mari când a zărit pumnalul lui Ricardo, prada morţii înfrânte, pe care Davidson încă îl ţinea în mână fără să-și dea seama.

—Dă-mi-l! a spus ea. E al meu!

Davidson a așezat simbolul victoriei în mâinile ei plăpânde care se întindeau către el cu gestul inocent al unui copil care vrea nerăbdător să apuce o jucărie.

—Pentru tine, a gâfâit ea, întorcându-și privirea către Heyst. Nu omorî pe nimeni.

—Nu, a spus Heyst, luând pumnalul și așezându-l cu blândeţe pe

hands fell powerless by her side.

The faint smile on her deep-cut lips waned, and her head sank deep into the pillow, taking on the majestic pallor and immobility of marble. But over the muscles, which seemed set in their transfigured beauty for ever, passed a slight and awful tremor. With an amazing strength she asked loudly:

“What’s the matter with me?”

“You have been shot, dear Lena,” Heyst said in a steady voice, while Davidson, at the question, turned away and leaned his forehead against the post of the foot of the bed.

“Shot? I did think, too, that something had struck me.”

Over Samburan the thunder had ceased to growl at last, and the world of material forms shuddered no more under the emerging stars. The spirit of the girl which was passing away from under them

mâinile ei cădeau neputincioase de-a lungul trupului.

Zâmbetul palid de pe buzele ei cărnoase pieri şi capul i se afundă în pernă, luând majestuoasa paloare şi imobilitate a marmurei. Dar peste trăsăturile ei ce păreau să se fi oprit pe veci în frumuseţea lor transfigurată, trecu uşor un fior de groază. Cu o vigoare surprinzătoare, ea întrebă tare:

„Ce-i cu mine?”

„Ai fost împuşcată, Lena mea scumpă,” zise Heyst cu voce fermă, în timp ce Davidson, auzind întrebarea, se întoarse şi-şi sprijini capul de stâlpul de la piciorul patului.

„Împuşcată? Mi s-a părut mie că m-a lovit ceva.”

Peste Samburan tunetul încetase în cele din urmă să se mai rostogolească şi lumea formelor materiale nu se mai cutremura sub stelele care începeau să se zărească iar. Spiritul fetei, care se pregătea

pieptul fetei, în vreme ce mâinile ei cădeau, neajutorate, pe lângă corp.

Zâmbetul slab de pe buzele ei mari a pălit, iar capul i s-a adâncit în pernă, căpătând maiestuoasa paloare şi imobilitate a marmurei. Dar corpul fetei, care părea pe vecie întipărit în frumuseța transfigurată, a fost trecut de un fior mărunt, solemn. Cu o forță regăsită, a întrebat:

—Ce mi se întâmplă?

—Ai fost împușcată, dragă Lena, a spus Heyst cumpătat, în vreme ce Davidson, la auzul întrebării, s-a întors cu spatele și și-a sprijinit fruntea de parul de la piciorul patului.

—Împușcată? Mi s-a părut mie că m-a lovit ceva.

Deasupra lui Samburan, tunetul încetase în sfârșit să mai bubuie, iar lumea formelor materiale nu se mai scutura sub stelele care se iveau. Sufletul fetei care se stingea sub privirile lor se agăţa cu

clung to her triumph, convinced of the reality of her victory over death.

“No more,” she muttered.”There will be no more! Oh, my beloved,” she cried weakly,”I’ve saved you! Why don’t you take me into your arms and carry me out of this lonely place?”

Heyst bent low over her, cursing his fastidious soul, which even at that moment kept the true cry of love from his lips in its infernal mistrust of all life. He dared not touch her and she had no longer the strength to throw her arms about his neck.

“Who else could have done this for you?” she whispered gloriously.

“No one in the world,” he answered her in a murmur of unconcealed despair.

She tried to raise herself, but all she could do was to lift her head a little from

să-şi ia zborul sub sclipirea lor, se-ncleştase de triumful ei, convins că ieşise victorios în lupta împotriva morții.

„Niciodată,” murmură ea. „N-o să se mai întâmple niciodată! Oh, iubitul meu,” exclamă ea fără putere, „te-am salvat! De ce nu mă iei în brațe să mă scoți din locul ăsta trist?”

Heyst se aplecă mult deasupra ei, blestemându-şi sufletul dificil care, chiar şi-n clipa asta, îi oprea pe buze adevăratul strigăt de dragoste, infernala lui neîncredere în tot ce era viață. Nu îndrăznea s-o atingă şi ea nu mai avea putere să-şi arunce brațele în jurul gâtului lui.

„Cine altul ar fi putut face asta pentru tine?” şopti ea radioasă.

„Nimeni pe lume,” răspunse el într-un murmur de disperare nedisimulată.

Ea încercă să se ridice, dar tot ce reuşi fu să-şi salte puțin capul de pe pernă.

disperare de triumful ei, convins de realitatea victoriei sale asupra morţii.

—Gata! a mormăit ea. S-a terminat! Oh, iubirea mea, a strigat ea secătuită, te-am salvat! De ce nu mă iei în brațe? Du-mă din locul ăsta singuratic!

Heyst s-a aplecat deasupra ei, blestemându-și sufletul dificil care, chiar și în acea clipă, nu-i lăsa pe buze strigătul veritabil al dragostei, din neîncrederea sa infernală în tot ce înseamnă viaţă. Nu îndrăznea s-o atingă, iar ea nu mai avea puterea să-și arunce braţele de gâtul lui.

—Cine altcineva ar fi putut face asta pentru tine? a șoptit ea cu glorie.

—Nimeni pe lume, a răspuns el într-un murmur care nu încerca să-i ascundă disperarea.

Ea a încercat să se ridice singură, dar nu a reușit decât să-și ridice puţin capul de

the pillow. With a terrible and gentle movement, Heyst hastened to slip his arm under her neck. She felt relieved at once of an intolerable weight, and was content to surrender to him the infinite weariness of her tremendous achievement. Exulting, she saw herself extended on the bed, in a black dress, and profoundly at peace; while, stooping over her with a kindly, playful smile, he was ready to lift her up in his firm arms and take her into the sanctuary of his innermost heart—for ever! The flush of rapture flooding her whole being broke out in a smile of innocent, girlish happiness; and with that divine radiance on her lips she breathed her last, triumphant, seeking for his glance in the shades of death.

Cu o mişcare numai blândeţe şi groază, Heyst se grăbi să-şi strecoare braţul sub gâtul ei. Ea se simţi imediat uşurată ca de o povară insuportabilă, mulţumită să-şi rezeme de el toată infinita oboseală a formidabilului ei succes. Exultând, se vedea întinsă pe pat, în rochia neagră, profund liniştită, în timp ce el, plecat deasupra ei, cu un zâmbet jucăuş de bunătate, era gata s-o ridice în braţele lui puternice şi s-o ducă în sanctuarul cel mai ascuns din inima lui—pentru vecie! Valul de încântare care-i scălda toată fiinţa ei i se revărsă pe faţă într-un zâmbet de fericire inocentă, de fetiţă, radiind divin de pe buzele care-şi dădeau ultimul suspin, triumfător, căutând printre umbrele morţii privirea lui.

pe pernă. Cu blândețe și groază, Heyst s-a grăbit să-și strecoare mâna sub gâtul fetei. Ea s-a simțit imediat ușurată de o povară intolerabilă și a fost mulţumită să lase în voia lui osteneala infinită după reușita uluitoare. Jubilând, s-a văzut întinsă pe pat, în rochia neagră, profund liniștită. Iar el, aplecându-se peste ea cu un zâmbet binevoitor și jucăuș, era gata s-o ridice în braţele lui puternice și s-o poarte în sanctuarul cel mai intim, în inima sa—pe vecie! Șuvoiul de încântare care-i inunda întreaga ființă a răbufnit într-un zâmbet de o fericire inocentă, ca de fetiță—și cu acea strălucire divină pe buze, a respirat ultima oară, triumfătoare, căutând privirea lui în umbrele morţii.

CHAPTER FOURTEEN

"Yes, Excellency," said Davidson in his placid voice;"there are more dead in this affair—more white people, I mean—than have been killed in many of the battles in the last Achin war."

Davidson was talking with an Excellency, because what was alluded to in conversation as"the mystery of Samburan" had caused such a sensation in the Archipelago that even those in the highest spheres were anxious to hear something at first hand. Davidson had been summoned to an audience. It was a high official on his tour.

"You knew the late Baron Heyst well?"

"The truth is that nobody out here can boast of having known him well," said Davidson."He was a queer chap. I doubt if he himself knew how queer he was. But

Capitolul XIV

„Da, Excelență," zicea Davidson cu vocea sa placidă, „au fost mai mulți morți în afacerea asta—mai mulți albi, vreau să zic—decât în multe din bătăliile ultimei campanii din Achin."

Davidson stătea de vorbă cu o Excelență, pentru că ceea ce în conversații era numit „misterul din Samburan" provocase o asemenea senzație în arhipeleag, încât până şi sferele cele mai înalte erau avide să afle informații directe. Davidson fusese convocat în audiență. De un înalt funcționar în inspecție.

„L-ați cunoscut bine pe defunctul baron Heyst?"

„Adevărul e că nimeni pe-aici nu se poate făli că l-a cunoscut bine," zise Davidson. „Era un tip ciudat. Mă-ndoiesc că-şi dădea el însuşi seama cât era de

Capitolul XIV

—Da, Excelenţă, a spus Davidson cu vocea sa liniștită. În afacerea asta sunt mai mulţi morţi—mai mulţi albi, vreau să spun—decât în multe din ultimele bătălii ale războiului din Aceh.

Davidson vorbea cu o Excelenţă fiindcă ceea ce în discuţie numeau „misterul din Samburan" cauzase așa o senzaţie în arhipelag încât și cei din cele mai înalte sfere erau nerăbdători să audă relatări de la sursă. Davidson fusese convocat în audienţă. Era un înalt funcţionar într-o vizită oficială.

—L-ați cunoscut bine pe răposatul baron Heyst?

—Adevărul e că nimeni de prin părţile astea nu poate să se laude că l-ar fi cunoscut bine, a spus Davidson. Era un individ straniu. Mă îndoiesc să fi știut el

everybody was aware that I was keeping my eye on him in a friendly way. And that's how I got the warning which made me turn round in my tracks in the middle of my trip and steam back to Samburan, where, I am grieved to say, I arrived too late."

Without enlarging very much, Davidson explained to the attentive Excellency how a woman, the wife of a certain hotel-keeper named Schomberg, had overheard two card-sharping rascals making inquiries from her husband as to the exact position of the island. She caught only a few words referring to the neighbouring volcano, but there were enough to arouse her suspicions—"which," went on Davidson,"she imparted to me, your Excellency. They were only too well founded!"

"That was very clever of her," remarked the great man.

"She's much cleverer than people

ciudat. Dar toată lumea îşi dădea seama că-l consideram cu destulă amiciţie. Şi aşa se face că am fost prevenit şi m-am întors din drum în mijlocul rutei şi m-am dus în Samburan unde, o spun cu durere, am ajuns prea târziu."

Fără să intre prea mult în amănunte, Davidson i-a explicat atentei Excelenţe cum o femeie, nevasta unui hotelier pe nume Schomberg, auzise doi ticăloşi de trişori întrebându-l pe bărbatul ei care era poziţia exactă a insulei. N-a prins decât câteva cuvinte referitoare la vecinătatea vulcanului, dar atât a fost de ajuns ca să-i trezească bănuiala—„pe care," continuă Davidson, „mi-a împărtăşit-o mie, Excelenţă. N-a fost decât prea întemeiată."

„A fost foarte inteligent din partea ei," observă înaltul personaj.

„E mult mai inteligentă decât crede

însuși cât era de straniu. Dar toată lumea știa că mă interesez de el din prietenie. Și așa am primit avertismentul care m-a făcut să mă întorc în mijlocul călătoriei și să navighez înapoi spre Samburan, unde, cu mâhnire vă spun, am ajuns prea târziu.

Fără a intra prea mult în detalii, Davidson i-a explicat Excelenţei cum o femeie, soţia unui hotelier anume, Schomberg, auzise doi trișori ticăloși interesându-se la bărbatul ei de poziția exactă a insulei. A auzit doar câteva cuvinte despre un vulcan în vecinătate, dar ele au fost suficiente ca să-i trezească suspiciunile—pe care, a continuat povestea Davidson, mi le-a împărtășit, Excelenţa Voastră. Și erau foarte întemeiate!

—A fost foarte isteaţă, a remarcat marele om.

—E mult mai deșteaptă decât își

have any conception of," said Davidson.

But he refrained from disclosing to the Excellency the real cause which had sharpened Mrs. Schomberg's wits. The poor woman was in mortal terror of the girl being brought back within reach of her infatuated Wilhelm. Davidson only said that her agitation had impressed him; but he confessed that while going back, he began to have his doubts as to there being anything in it.

"I steamed into one of those silly thunderstorms that hang about the volcano, and had some trouble in making the island," narrated Davidson."I had to grope my way dead slow into Diamond Bay. I don't suppose that anybody, even if looking out for me, could have heard me let go the anchor."

He admitted that he ought to have gone ashore at once; but everything was perfectly dark and absolutely quiet. He felt

lumea," spuse Davidson.

Dar evită să-i dezvăluie Excelenței adevărata cauză care stimulase inteligența doamnei Schomberg. Sărmana femeie trăia sub teroarea de moarte ca nu cumva fata să fie adusă înapoi la îndemâna îndrăgostitului de Wilhelm. Davidson n-a spus decât că frământarea ei l-a impresionat, dar a mărturisit că, în drumul de întoarcere, avusese şi el unele îndoieli asupra temeiniciei bănuielilor.

„Am navigat într-una dintre furtunile acelea care bântuie prin jurul vulcanului, şi am avut oarecare bătaie de cap până să dau de insulă," povestea Davidson. „A trebuit să intru în golful Diamantului pe bâjbâite, încet ca după mort. Nu cred c-ar fi putut cineva, chiar dacă m-ar fi aşteptat, să m-audă lăsând ancora."

Admise că ar fi trebuit să coboare la țărm imediat, dar totul era într-un întuneric profund şi perfect liniştit. Se

imaginează oamenii, a spus Davidson.

Dar s-a abţinut să-i dezvăluie Excelenţei motivul real care-i ascuţise mintea doamnei Schomberg. Săraca femeie era speriată de moarte să nu fie adusă fata înapoi aproape de Wilhelm al ei, care făcuse o obsesie. Davidson nu a spus decât că agitaţia femeii l-a impresionat—dar a mărturisit că, făcând cale întoarsă, a început totuși să pună la îndoială suspiciunile femeii.

—A trebuit să navighez într-una din furtunile alea supărătoare care se pornesc prin jurul vulcanului și mi-a fost greu să ajung la insulă, a povestit Davidson. A trebuit să intru încet, pe dibuite, în Golful Diamantului. Nu cred că m-ar fi auzit cineva când am lăsat ancora nici dacă m-ar fi așteptat.

A recunoscut că ar fi trebuit imediat să coboare pe uscat, dar întunericul din jur era desăvârșit și liniștea deplină. Se simţea

ashamed of his impulsiveness. What a fool he would have looked, waking up a man in the middle of the night just to ask him if he was all right! And then, the girl being there, he feared that Heyst would look upon his visit as an unwarrantable intrusion.

The first intimation he had of there being anything wrong was a big white boat, adrift, with the dead body of a very hairy man inside, bumping against the bows of his steamer. Then indeed he lost no time in going ashore—alone, of course, from motives of delicacy.

"I arrived in time to see that poor girl die, as I have told your Excellency," pursued Davidson."I won't tell you what a time I had with him afterwards. He talked to me. His father seems to have been a crank, and to have upset his head when he was young. He was a queer chap. Practically the last words he said to me, as we came out on the verandah, were:

simțea jenat de impresionabilitatea sa. Ce aer ar fi avut trezind din somn în miez de noapte un om, numai ca să-l întrebe dacă-i totul în ordine! Şi-apoi, fiind şi o fată acolo, îi era teamă ca nu cumva Heyst să considere vizita sa ca o incalificabilă importunare.

Prima indicație că ceva nu-i în regulă a fost barca mare albă, în derivă, cu un cadavru de om păros în ea, izbindu-se de flancul vasului său. Atunci fireşte că n-a mai pierdut nicio clipă şi a coborât la țărm—singur, natural, din motive de delicatețe.

„Am ajuns la timp ca s-o văd pe biata fată murind, după cum am relatat Excelenței Voastre!" continuă Davidson. „N-am să vă povestesc acum ce-am pățit cu el după asta. Mi-a vorbit. Tatăl său pare să fi fost puțin scrântit, şi i-a sucit şi lui capul, când era mic. Era un tip ciudat. Practic, ultimele lui cuvinte pe care mi le-a spus, ieşind pe verandă, au fost:

prost cu impulsivitatea sa. Ce ridicol ar fi fost, să trezească un om în mijlocul nopții doar ca să-l întrebe dacă e în regulă! Și apoi, fiind și fata acolo, se temea că Heyst ar vedea vizita ca pe o intruziune impardonabilă.

Primul indicu că lucrurile nu erau în ordine a fost o barcă mare, albă, în derivă, cu cadavrul unui bărbat foarte păros înăuntru, care s-a lovit de prora navelui sale. Atunci într-adevăr nu a mai pierdut timpul și a mers pe uscat—singur, firește, din rațiuni de discreție.

—Am ajuns la timp ca s-o văd pe săraca fată cum moare, așa cum v-am și spus, Excelență, a urmat Davidson. Nu vă mai spun cum a fost, apoi, cu el. Mi-a vorbit. Tatăl lui pare să fi fost un maniac, şi să-i fi sucit și lui mințile de mic. Era un individ straniu, Heyst. Practic, ultimele cuvinte pe care mi le-a spus, când am ieșit amândoi pe verandă, au fost:

"'Ah, Davidson, woe to the man whose heart has not learned while young to hope, to love—and to put its trust in life!'

"As we stood there, just before I left him, for he said he wanted to be alone with his dead for a time, we heard a snarly sort of voice near the bushes by the shore calling out:

"'Is that you, governor?'

"'Yes, it's me.'

"'Jeeminy! I thought the beggar had done for you. He has started prancing and nearly had me. I have been dodging around, looking for you ever since.'

"'Well, here I am,' suddenly screamed the other voice, and then a shot rang out.

"'This time he has not missed him,' Heyst said to me bitterly, and went back into the house.

"I returned on board as he had

„Ah, Davidson, vai de omul a cărui inimă n-a învățat, de mic, să spere, să iubească—şi să aibă încredere în viață!"

Pe când stăteam acolo, cu câteva clipe înainte de a ne despărți, pentru că el spunea că vrea să rămână singur o vreme cu moarta, am auzit un fel de voce mârâită din tufişurile de lângă mal:

„Dumneavoastră sunteți, patroane?"

„Da, eu."

„Dumnezeule! Am crezut că nenorocitul ăla v-a venit de hac. A-nceput să facă pe grozavul şi-aproape că era să mă curețe. M-am ascuns pe-aici şi de-atunci tot vă caut."

„Aici sunt," spuse cealaltă voce, şi se auzi o împuşcătură.

„De data asta l-a nimerit," mi-a spus Heyst, amar, şi a intrat în casă.

M-am întors la bord, cum insistase

—Ah, Davidson, vai de omul a cărui inimă nu a învăţat de tânără să spere, să iubească... și să se încreadă în viaţă!

—Cum stăteam acolo, chiar înainte să plec, fiindcă mi-a spus că vrea să fie lăsat singur cu răposata o vreme, am auzit un fel de mârâială prin tufișurile de lângă mal:

—Dumneavoastră sunteţi, patroane?

—Da, eu sunt.

—Doamne! Am crezut că v-a dat gata amărâtul. A început să facă pe nebunul și aproape m-a terminat. M-am ascuns pe aici și v-am tot căutat.

—Iată-mă, a strigat din senin cealaltă voce, iar apoi a răsunat o împușcătură.

—De data asta nu l-a mai ratat, mi-a spus Heyst cu amărăciune, iar apoi a intrat din nou în casă.

—Eu m-am întors la bord, cum

insisted I should do. I didn't want to intrude on his grief. Later, about five in the morning, some of my calashes came running to me, yelling that there was a fire ashore. I landed at once, of course. The principal bungalow was blazing. The heat drove us back. The other two houses caught one after another like kindling-wood. There was no going beyond the shore end of the jetty till the afternoon."

Davidson sighed placidly.

"I suppose you are certain that Baron Heyst is dead?"

"He is—ashes, your Excellency," said Davidson, wheeling a little;"he and the girl together. I suppose he couldn't stand his thoughts before her dead body—and fire purifies everything. That Chinaman of whom I told your Excellency helped me to investigate next day, when the embers got cooled a little. We found enough to be sure. He's not a bad Chinaman. He told me that he had

el să fac. Nu voiam să-l tulbur în durerea lui. Mai târziu, pe la cinci dimineața, câțiva dintre mateloții mei indigeni au venit alergând la mine țipând că e foc la uscat. Am debarcat imediat, natural. Bungalow-ul principal era tot în flăcări. Dogoarea nu ne lăsa să ne apropiem. Celelalte două case au luat foc una după alta, ca surcelele. Până după-masă n-a fost chip să te apropii dincolo de baza debarcaderului."

Davidson oftă placid.

„Presupun că aveți certitudinea că baronul Heyst a decedat."

„E... e cenuşă, Excelență," zise Davidson, cu respirația puțin astmatică. „El şi cu fata, împreună. Presupun că n-a putut suporta propriile sale gânduri în fața trupului ei—şi focul purifică totul. Chinezul despre care i-am vorbit Excelenței Voastre m-a ajutat a doua zi să fac unele investigații, după ce s-a mai potolit nițel jăraticul. Am găsit destule ca să am certitudinea. Nu-i om rău, chinezul.

insistase să fac. Nu voiam să-i tulbur doliul. Mai târziu, pe la cinci dimineaţa, câţiva oameni de-ai mei au venit în fugă, strigându-mi de un foc pe uscat. Am debarcat imediat, fireşte. Bungaloul principal era cuprins de flăcări. Căldura nu ne-a lăsat să ne apropiem. Celelalte două case au luat foc una după alta ca nişte vreascuri. Nu s-a putut trece de debarcader până după amiază.

Davidson a căscat liniştit.

—Presupun că sunteţi sigur că baronul Heyst e mort?

—Este—cenuşă, Excelenţa Voastră, a spus Davidson, răsuflând greu. Şi el, şi fata—împreună. Mă gândesc că n-a suportat să se vadă în faţa corpului neînsufleţit—şi focul purifică totul, chiar şi gândul. Chinezul de care v-am povestit, Excelenţă, m-a ajutat a doua zi să investighez, când s-au mai răcit tăciunii. Am găsit destul cât să fim siguri. Nu-i un chinez rău. Mi-a spus că i-a urmărit pe

followed Heyst and the girl through the forest from pity, and partly out of curiosity. He watched the house till he saw Heyst go out, after dinner, and Ricardo come back alone. While he was dodging there, it occurred to him that he had better cast the boat adrift, for fear those scoundrels should come round by water and bombard the village from the sea with their revolvers and Winchesters. He judged that they were devils enough for anything. So he walked down the wharf quietly; and as he got into the boat, to cast her off, that hairy man who, it seems, was dozing in her, jumped up growling, and Wang shot him dead. Then he shoved the boat off as far as he could and went away."

There was a pause. Presently Davidson went on, in his tranquil manner:

"Let Heaven look after what has been purified. The wind and rain will take care of the ashes. The carcass of that follower, secretary, or whatever the

Mi-a spus că i-a urmărit prin pădure, pe Heyst şi pe fată, din milă şi puțin din curiozitate. A stat cu ochii pe casă până când l-a văzut, după cină, pe Heyst ieşind şi pe Ricardo întorcându-se, singur. În timp ce stătea ascuns pe-acolo, i-a dat prin cap că mai bine ar lăsa barca în derivă, de teamă ca nu cumva ticăloşii să ocolească insula pe apă şi să tragă în cei din sat cu revolverele şi carabinele lor. Gândea că-s destul de mişei ca să facă şi una ca asta. Aşa că s-a dus liniştit la schelă şi, când a coborât în barcă s-o dezlege, părosul, care pare-se că moțăia acolo, a sărit urlând, şi Wang l-a împuşcat. Apoi a împins barca în larg cât a putut şi s-a întors."

Urmă o tăcere. Pe urmă, în felul său domol, Davidson a continuat:

„Fie ca Cerul să aibă în paza sa ceea ce a fost purificat. De cenuşă va avea grijă vântul şi ploaia. Cadavrul acolitului, al secretarului sau cum i-o mai fi spus

Heyst și pe fată prin pădure din milă, în parte, dar și din curiozitate. A pândit casa până ce l-a văzut ieșind pe Heyst, după cină, și pe Ricardo întorcându-se singur. Cât se ascundea acolo, s-a gândit că ar fi mai bine să împingă barca în larg, de teamă ca ticăloșii ăia să nu vină pe apă și să bombardeze satul de pe mare cu revolvere și cu puștile lor Winchester. Îi socotea destul de nemernici încât să facă și una ca asta. Așa că a mers în liniște până la chei și, când s-a urcat în barcă să dezlege parâma, părosul ăla care, se pare, moţăia acolo, a sărit mârâind, iar Wang l-a împușcat pe loc. Apoi a împins barca cât de departe a putut și a plecat.

A urmat o pauză. Apoi, Davidson a continuat, în felul său liniștit.

—Lăsăm în paza Cerului ceea ce-a fost purificat. Vântul și ploaia se vor ocupa de cenușă. Hoitul acelui servitor, secretar sau cum și-o fi zis ticălosul murdar, l-am

unclean ruffian called himself, I left where it lay, to swell and rot in the sun. His principal had shot him neatly through the heart. Then, apparently, this Jones went down to the wharf to look for the boat and for the hairy man. I suppose he tumbled into the water by accident—or perhaps not by accident. The boat and the man were gone, and the scoundrel saw himself alone, his game clearly up, and fairly trapped. Who knows? The water's very clear there, and I could see him hudded up on the bottom between two piles, like a heap of bones in a blue silk bag, with only the head and the feet sticking out. Wang was very pleased when he discovered him. That made everything safe, he said, and he went at once over the hill to fetch his Alfuro woman back to the hut."

Davidson took out his handkerchief to wipe the perspiration off his forehead.

"And then, your Excellency, I went away. There was nothing to be done

banditului ăluia infect, l-am lăsat unde zăcea, să se umfle şi să putrezească în soare. Patronul lui îl împuşcase drept în inimă. Pe urmă, Jones ăsta probabil că a coborât la schelă să vadă de barcă şi de păros. Presupun că a căzut în apă din greşeală. Barca şi părosul dispăruseră, şi ticălosul se pomenise singur-singurel, partida pierdută fără speranțe şi el prins frumuşel în capcană. Cine ştie? Apa acolo e foarte limpede şi l-am putut vedea, prins între doi piloni, la fund, ca o grămadă de oase într-un sac albastru de mătase, numai capul şi picioarele ieşindu-i afară. Wang a fost încântat când l-am descoperit. Asta înseamna că totul e acum în siguranță, zicea el, şi a plecat imediat sus, dincolo de creastă, să-şi aducă femeia lui Alfuro înapoi la colibă."

Davidson îşi scoase batista să-şi şteargă transpirația de pe frunte.

„Şi după asta, Excelență, am plecat. Nu mai era nimic de făcut, acolo."

lăsat unde era, să se umfle și să putrezească în soare. Patronul lui îl împușcase direct în inimă. Apoi, se pare că acest Jones a coborât pe chei să caute barca și pe păros. Îmi închipui că s-a prăvălit în apă din greșeală—sau poate nu din greșeală. Barca și părosul se duseseră, iar ticălosul s-a văzut singur pe insulă, cu afacerea vădit ruinată și prins cu desăvârșire în capcană. Cine știe? Apa e foarte limpede acolo și l-am văzut îngrămădit la fund între doi stâlpi, ca un morman de oase într-un sac de mătase albastră de unde ies doar capul și picioarele. Wang a fost foarte mulţumit când l-a descoperit. Totul era în sfârșit sigur, mi-a spus, și a fugit peste deal s-o aducă imediat pe femeia Alfuro înapoi la colibă.

Davidson și-a scos batista să-și șteargă transpiraţia de pe frunte.

—Iar apoi, Excelenţa Voastră, am plecat. Nu mai era nimic de făcut acolo.

there."

"Clearly!" assented the Excellency.

Davidson, thoughtful, seemed to weigh the matter in his mind, and then murmured with placid sadness:

"Nothing!"

October 1912 – May 1914

„Evident," admise Excelența.

Davidson, pe gânduri, părea să cântărească în minte problema, apoi murmură, cu tristețe, placid:

„Nimic."

Octombrie 1912 – Mai 1914

—Bineînţeles, a consimţit Excelenţa.

Davidson, gânditor, a părut să cântărească chestiunea în gând, iar apoi a murmurat cu tristeţe netulburată:

—Nimic!

Octombrie 1912 – Mai 1914

Annex One

Joseph Conrad

The Future of Constantinople

[*Last Essays*, J. M. Dent & Sons Ltd., London & Toronto, 1926]

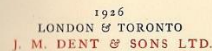
A FACSIMILE OF THE LAST PAGE WRITTEN BY CONRAD

THIS IS THE CLOSING PARAGRAPH OF THE ARTICLE "LEGENDS" PRINTED IN THE "DAILY MAIL" ON AUGUST 15TH, 1924, AND REPRINTED IN THIS BOOK, SEE PAGE 72

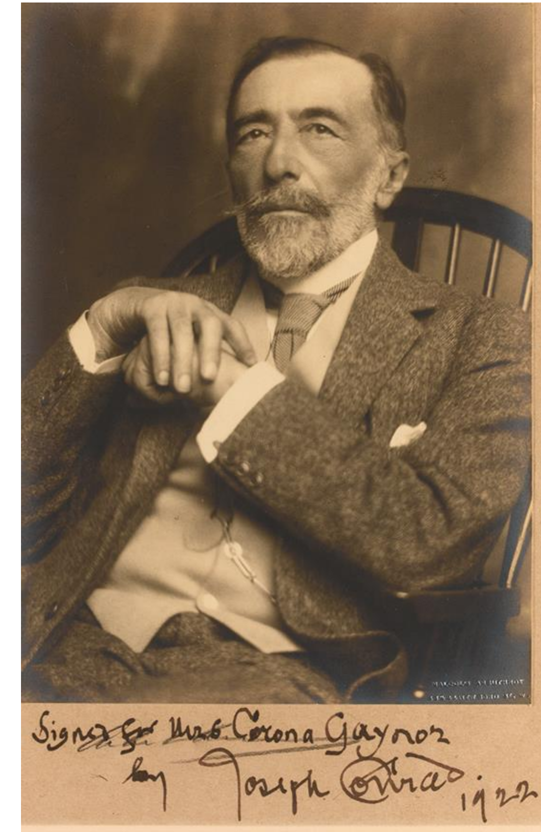
LAST ESSAYS

BY

JOSEPH CONRAD

1926
LONDON & TORONTO
J. M. DENT & SONS LTD.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Published in "The Times," 7 November, 1912

The Future of Constantinople

To the Editor of"The Times."

Joseph Conrad

Victory. Victorie. Parallel Texts.

261

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2017

SIR,

How long the last, Asiatic, phase of the history of the Turks-Sultanate of Damascus or Caliphate of Baghdad—may last, no one can say. That its European chapter is closed few only can doubt. But nobody will deny that a fierce scramble for Constantinople amongst the victors would be a most unseemly and disturbing complication.

The Serbs and Bulgars have no definite historical claim to advance. Greece has that, of course. But it must go very far back, to Byzantium—the old obscure colony. And really I cannot imagine this most democratic of kingdoms desiring a capital other than Athens—the very cradle of democracy, matchless in the wonders of its life and the vicissitudes of its history.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

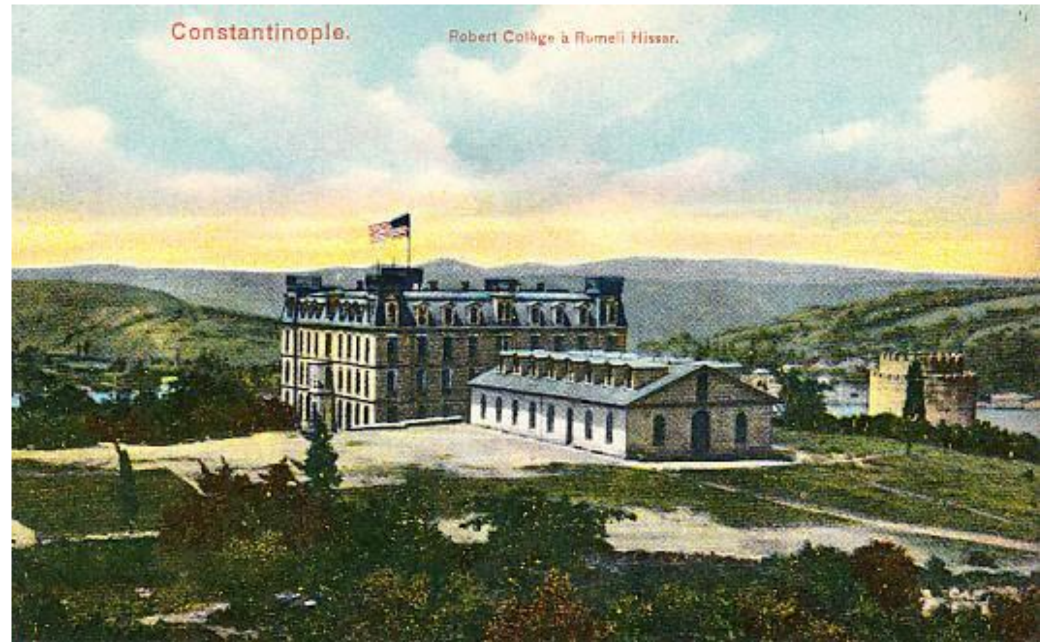
The Constantinople of which I think is not the Greek colony. It is the imperial and symbolic city, one of the refuges of European civilisation and the fit object of Europe's care. It should rest at last under joint guarantee of all the Powers, after its infinitely varied, stormy and tragic existence of august dominion, desperate wars, and abject slavery. It should find a dignified peace as an independent city, with a small territory, governed by an elected senate (in which all the races of its population would be represented) and by—I won't call him its burgomaster—let us say its patrician, as the executive head. The Balkan Powers might be co-jointly entrusted with his nomination. This would, to a certain extent, secure the share of Slavonic influence, since in the senate the Greeks, I imagine, would predominate.

The independent Constantinople of my vision would be the splendid spiritual capital of the Balkan Peninsula naturally; its intellectual capital almost certainly. Commercially, too, as a free port, it would have all the chances, though Salonika may turn out a serious competitor. The various capitals of the Balkan States, residences of courts and centres of political life, need not be jealous of the unique city which has done so much for the organisation of mankind.

From its geographical position the Powers could easily give effective protection to that small municipal state. This plan, of course, implies free Dardanelles (but that seems already certain) and neutralised Bosphorus.

I am, sir,

Your obedient servant,

J. CONRAD.

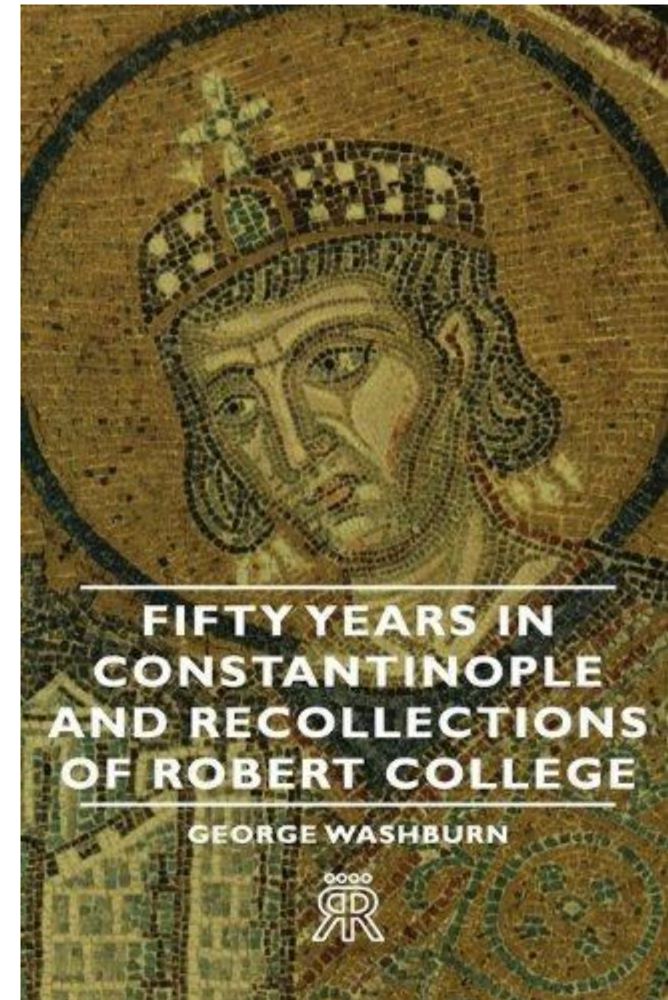
November 1912

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Perhaps you will allow me to expand a little the idea thrown out in my letter to ”The Times”. Of its reception at large I know nothing—and perhaps it does not merit any sort of reception. Of course, when one puts down anything in the shape of a proposal one does think over the objections. I am not inclined to believe a notion right and feasible simply because it has occured to me. I am not of that happy temperament. Still, when the first man who read my letter turned upon me with the words,”So you, too, I see, have joined the ideologues,” I believe my cheek blanched.

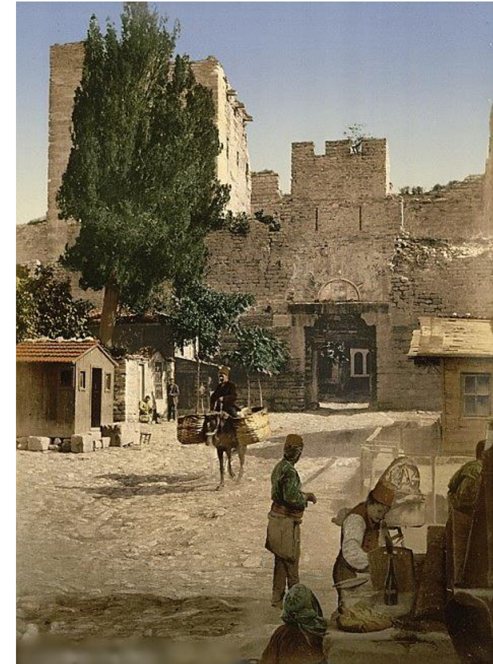
This was a pretty heavy charge to bring against a man conscious of being guilty of no worse crime than a little imagination. But it was not the severity of the indictment nor yet the knowledge that ”ideologue” was the term of utmost scorn in the mouth of Napoleon I. which disturbed me. I was not frightened or angry. I was extremely surprised. Ideologue! And I had meant my suggestion to be eminently practical. Practical—that is, strictly in accordance with the fitness of things.

For to anyone with a little historical sense it is not in the fitness of things that Constantinople should become the capital of a Bulgarian kingdom. I do not wish to hurt youthful susceptibilities, but frankly the city of the Bosphorus is too great, too illustrious fot that fate. The crash of its fall re-echoed ominously from one end of Christendom to the other. Its liberation will send a mournful whisper of angry dismay through the Mussulman world. And the event at which we look is historically too momentous for anything but the indestructible city itself, the jewel of the Balkans and once the only luminous spot through nearly five centuries of European night, to be its commemorative monument.

If this be mere ideology then I am safe to say it has its inciting cause in a perfectly clear view of possible eventualities. Let us piously hope that the dawn of peace for the Peninsula will succeed this lurid conflagration. The waned Crescent is setting for ever; But to a calm observer the dawn seems a long way yet below the horizon. There will be many questions to be settled between themselves by the Balkan Children of the Cross—not to speak of some other outside Christians with views of their own. And what if amongst other things we were to see before many years—a war between Greece and Bulgaria for the possession of Constantinople?

For in fact, historically and racially, Greece alone has a claim to Constantinople. But who is going to hand it over to her now? The Bulgarians are nearer, and, we are given to understand, intoxicated with their success.

But in the success they are not alone; and you cannot cut the crown of victory into four pieces and present each combatant with one-fourth of immortal glory. The only sane way is to leave the imperial city outside the field of dispute by a guaranteed agreement. There will be spoil enough—whether cut and dried already or likely to turn out an awkward morsel to carve—to repay the blood and treasure. For as to risks taken, there were none to be proud of in this enterprise.

As to the difficulty of staying the conquering army, that is only the lofty verbiage of elation. A disciplined army can always be stayed. The Russian army was stayed at San Stepano, and its victory, if not so swift and more dearly bought, was quite as complete. And indeed I would not deny to any of the combatants the satisfaction of triumphal entry. It is what comes after that will count.

Let us be sincere in this matter. This game was played for unequal stakes. For Turkey was staking her very head, while the allies risked no more than a more or less severe blood-letting. We know that if the fortune of war had gone the other way, unanimous Europe would have stopped it with the *status quo* declaration and the hand of Turkey would have been stayed. This fact, of which not a slightest doubt, should make them amenable to reason in the final settlement.

Nobody wishes to rob them of what is won. Constantinople would remain a joint possession, but with a life and dignity of its own, till—till another Eastern Empire comes into being. And I think it would be a rational arrangement. The same objector, while I was trying to parry the charge of being an ideologue, lunged at me with the affirmation that this was ”working for Russia.” I confess that I don’t understand that thrust. I think that for some time the possession of Constantinople has ceased to be one of the immediate aims of Russian policy. But even so, I don’t see how I am serving any such dark purpose. It would be certainly easier to make war on Bulgaria and take Constantinople from it than to lay violent hands on a defenceless free town under a European guarantee, to which Russia herself would be a party. Not to mention the fact that such an aggression would be considered a *casus belli* not only by one but by all the Balkan powers (including Greece), the joint guardians of the city under Europe’s sanction.

But as far as Russia's desire of an open Black Sea is concerned, the plan should certainly meet with her approval. I don't think that Russia would like to see numerous batteries of Bulgarian guns on the heights behind the town, sealing up the Bosphorus most effectually even without the help of the Turks on the other side. Indeed, I don't believe Russia would contemplate such a possibility for a moment. And how Bulgaria (or Greece for that matter) like the obligation of an unarmed capital and the limitations of her sovereign rights in the matter of defence ?

A neutralised Bosphorus and a free Constantinople would arouse no envy, no jealousies, and give no offence. Constantinople, a religious and intellectual capital—a common possession, giving no umbrage to anyone—a holy city of infinite prestige and incomparable beauty. And I am even thinking here of the Mohammedans. There will be, no doubt, many Muslims left in the peninsula, industrious and peaceable citizens of the Christian states. To them also Constantinople shall be a holy city; for the religious head of Mohammedans in Europe would be residing there, nominated by the Caliph in Asia subject to confirmation by the Balkan Powers.

It seems to me, too, that such a solution of the Constantinople problem would soothe to a certain extent the grief and unrest of Mussulmans all the world over. A consideration worth the notice of the European states which have become by conquest masters of Mohammedan territories.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

The details of organisation, in which all the races of the peninsula would be justly represented, can not be a matter of insuperable difficulty. Every Bulgarian, Greek, Serb or Montenegrin entering Constantinople should be able to say: "I am at home here. This ground on which I stand has been liberated by me and my brothers and this Imperial City, free to us all and subject to no one, is the splendid monument of our victory."

to J Galsworthy
affectionately
from.
J. Conrad

Contemporary
Literature Press

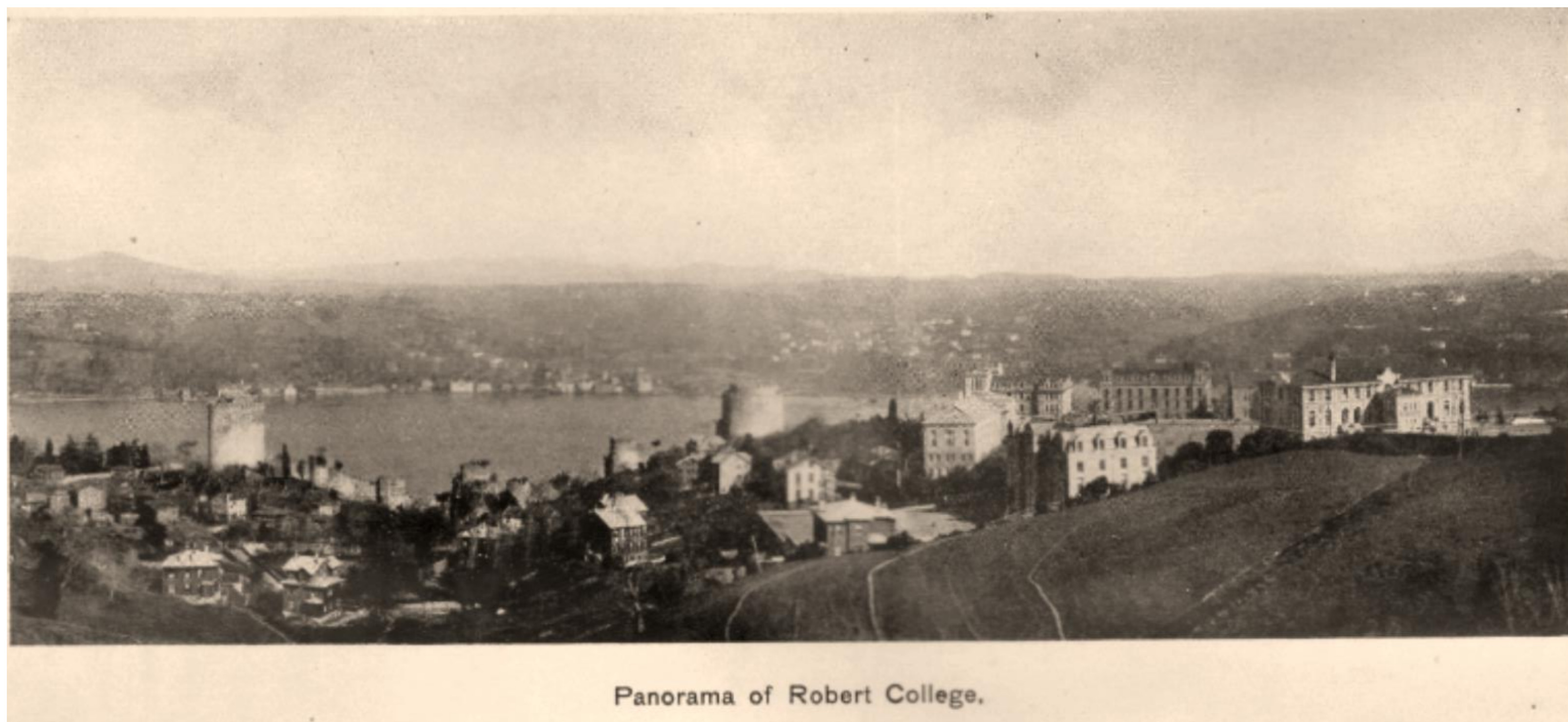

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Annex Two

Robert College of Constantinople

Robert College was established in 1863 as an American male college in the then Ottoman capital Constantinople by the Americans Christopher Rheinlander Robert (d. 1878), a wealthy New York merchant and philanthropist, and Cyrus Hamlin (d. 1900), a Protestant missionary devoted to education and the first president of the college (1863-1877). Some years later, in 1871, a sister college, named American College for Girls (called later on Constantinople Woman's College), was also founded.

Panorama of Robert College.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Albert Long Hall.   Hamlin Hall.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Washburn Hall

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Theodorus Hall.

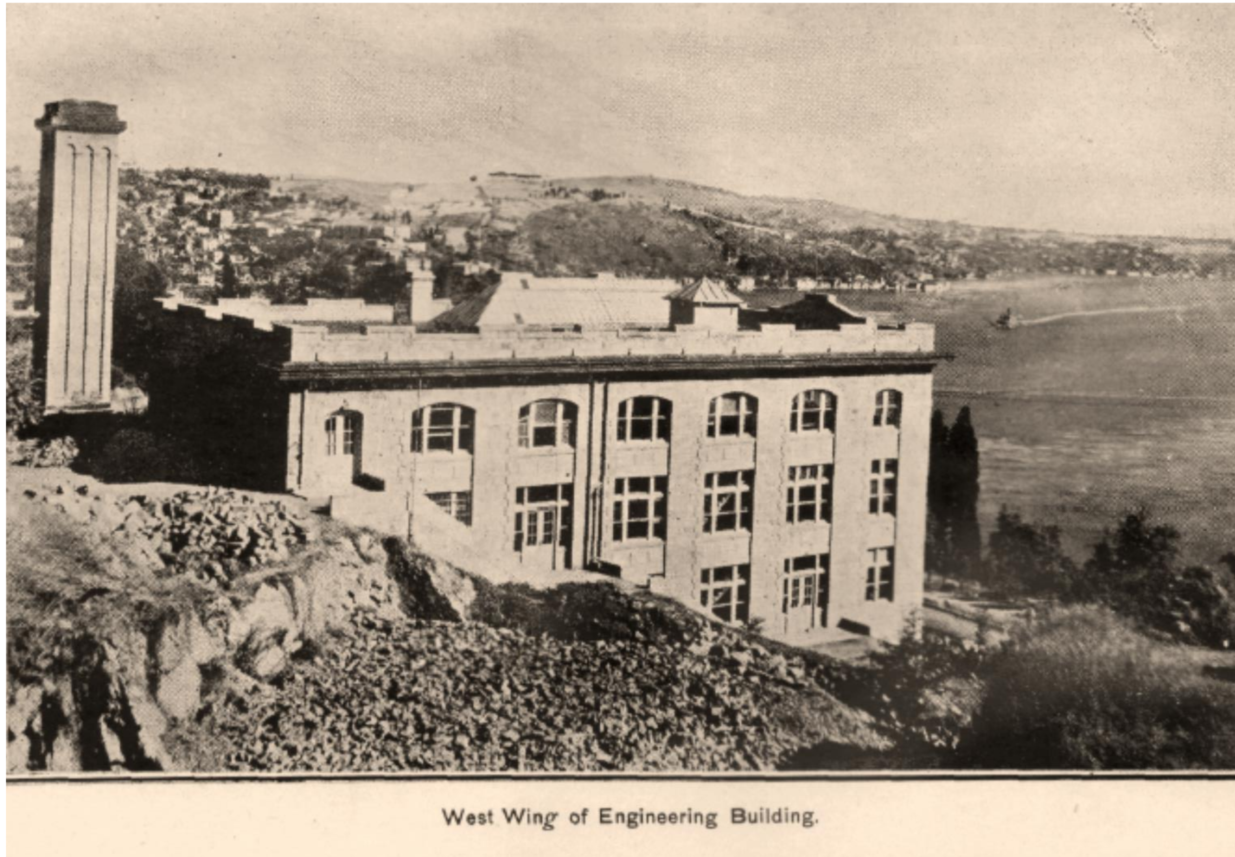
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Anderson Hall.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

West Wing of Engineering Building.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

D. Former Members of the Faculty

* Cyrus Hamlin, D. D., LL. D., *President*,	1863–1877.
* George A. Perkins, A. M.,	1863–1865.
* Henry A. Schauffler, D. D.,	1863–1865.
John A. Paine, Ph. D.,	1867–1869.
* Albert L. Long, D D.,	1872–1901.
Edwin A. Grosvenor, LL. D.,	1872–1890.
George S. Murray, A. M.,	1901–1904.
* Charles W. Ottley, M. D.,	1901–1904.
A. H. Lybyer, A. M., Ph. D.,	1900–1907.
William S. Murray, M. S ,	1901–1907.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake*

in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

http://editura.mttlc.ro

You can dowlnoad our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
http://editura.mttlc.ro/ , http://sandulescu.perso.monaco.mc/

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017